Thiruvaachakam
of
Saint Maanickavaachagar

ENGLISH TRANSLATION
AND
EXPOSITION

(WITH TAMIL TEXT)

IN TWO VOLUMES

By

Dr. C. SRINIVASAN, M.Sc., Ph.D.

VOLUME - II

THIRUVAACHAKAM
OF
SAINT MAANICKAVAACHAGAR

ENGLISH TRANSLATION
AND
EXPOSITION

(WITH TAMIL TEXT)

3 1 மே 2011
சென்னை–600 008

IN TWO VOLUMES

BY

DR. C. SRINIVASAN, M.Sc., Ph.D.

Volume - II

Published by:

THIRUMATI MOHANAMBAL SRINIVASAN
MADRAS 600 085.

THIRUVAACHAKAM
BY SAINT MAANICKAVA'ACHAGAR

English Translation and Exposition

(with Tamil Text) in two volumes

English and Tamil

ISBN *00000*

Author : **Dr. C. Srinivasan**

Editor : *Tirumati S. Sivamani*

Copyright : *Tirumati Mohanambal Srinivasan*
No.15 II Main Road, Kotturpuram
Madras 600 085. India.

(Copies may be had from the above Address)

Price for **set of two Volumes:**

India : *Rupees 450*
U.S. : *Dollars 60*
U.K. : *Pounds 45*

Printed by : *Sarma's Sanatorium Press,*
Pudukkottai India.

Published by : *Tirumati Mohanambal Srinivasan,*
No.15 II Main Road, Kotturpuram
Madras 600 085.

This publication has been brought out with financial assistance from the Thirumalai and Thirupati Devasthanam, Thirumalai, to whom the Publishers record their greateful thanks.

First Edition
1000 Copies
November 1991.

Volume : II

DR. C. SRINIVASAN

Dr. C. SRINIVASAN
(1920 - 1990)

ABOUT THE AUTHOR

Simultaneously with his Academic pursuit of Teaching Botany in Annamalai University in South India from 1947 to 1980, Dr. C. Srinivasan had a deep and abiding interest in Hindu philosophy. This was but natural as he had been brought up in the cradle of Caiva Siddhanta and the family was intensely religious. By sheer dint of diligent study and discussions with Scholars of repute, Dr. Sinivasan himself became. an Erudite Scholar in Caiva Siddhanta. His interests were not confined only to Hindu philosophy. He could talk with authority on the Bible and other Christian Religious Literature even amongst Christian scholars. The gentle, persuasive and knowledgeable way in which he could explain even the most subtle and abstruse philosophical concepts, resulted in his being much sought after for discourses and lectures, far and wide.

After retirement as professor and Head of the Department of Botany, Annamalai University in 1980 Dr. Srinivasan held the position of Emeritus Professor of Botany and Head, Department of Ancient Science, Tamil University, Thanjavur, from 1983 to 1987. In his own field of Botany, he was an International specialist in Bryology and guided several candidates for M.Phil and Ph.D.in Botany.

Publications:

1. Three Books in Tamil on Botany of which one Thavaram - Vazhvum Varalarum (1966) is a pioneering Book preserved as National Book in the National Library, Calcutta.

2. " Sanga Ilakkiya Thaavarangal " in Tamil (1987)

3. An Introduction to the philosophy of Ramalingaswami - English (1952).

4. "Suddha Sanmarga Vilakkam" -- Tamil (1960)

Dr. C. Srinivasan was an ardent devotee of Saint Ramalinga Swami of Vadalur and had mastered the Thiruvachakam of Manickavachagar and the Thiru-Arut-Pa of the Saint of Vadalur, among other classics and scriptures in Tamil. The impact of the Caiva Siddhanta on his words such that he lived a life of pure Caivism and Suddha Sanmargam, putting into practice all the principles and Teachings of our great Saints and radiating universal love, Humility and Simplicity.

July 1990

From The Editor's Pen

My beloved father, the late Dr.C. Srinivasan has given expression lucidly and with an all-pervading sense of humility and devotion all that he had tored up in his mind about the great Saint Maanickavaahagar and the Saint's ndomitable composition the Thiruvaachakam and there is nothing I have to add to it in my capacity as the Editor of this translation-cum-exposition. Without bringing in the subjective father-daughter relationship I can assert with all the confidence at my command that he was indeed a realised soul who practised what he felt and thought, with the deepest conviction and humility. It was the burning passion of the evening of his life, to leave behind for posterity a satisfying and meaningful translation of this great work, along with his own interpretation of some of the most captivating aspect of the Saint's songs, trials, tribulations and triump; and he engrossed himself filltime, and whole-hearted in his task after his retirement as Professor of Botany, Annamalai University. The deep interest of the Annamalai University in encouraging works in the Tamil language id their translation, was a distinct factor which spurred him into the peak of ctivityl. Unfortunately, while the book was still in the press, my father attained ..e Lotus Feet of the Lord.

With all my limitations, I have attempted to edit this work and arrange it in accordance with my father's last instructions and wishes and I can only hope that I have measured up to his expectations in a small way.

The Editor and the Publisher would like to place on record their deep sense of gratitude for the financial assistance granted by the Tirumalai and Tirupathi Devasthanam, but for which this work would not have been brought out. Our special thanks are due to them for the understanding and forbearance with which they readily put up with the delay in the completion of printing occasioned by my father's demise.

Messrs. Sarma's Sanatorium Press, Pudukkottai have done a commandble job in handling the composing and printing of this work and my thanks to them for their co-operation and understanding.

I do hope and pray that the generous reading public will bear with us in regard to any mistakes omission or commission which might have crept in despite careful editing and proof-reading.

I offer this book to the enlightened reading public as n act of homage to my departed father.

October 1991.

S. Sivmani
Editor

The Thiruvaachakam - English Translation and Exposition

(With the Tamil Text)

Volume II

Contents

Introduction

X. Thiruvaachakam Chapter - 3

Kaathalkoor Padalam

	Pomes or decads	Total lines or stanzas	Page
07.	Thiruvempaavai	20 of 8 lines	342
08.	Thiruvammaanai	20 of 6 lines	367
09.	Thirupporchchunnam	20 of 4 lines	385
10.	Thiru-k-Koththumbi	20 of 4 lines	401
11.	Thiru-th-thellenam	20 of 4 lines	417
12.	Thiruch-Chaazhal	20 of 4 lines	435
13.	Thiru-p-Poovalli	20 of 4 lines	453
14.	Thiruvunthiyaar	20 of 3 lines	467
15.	Thiru-th-tholnokkam	14 of 4 lines	481
16.	Thiru-p-ponnoosal	9 of 6 lines	493
17.	Annai-p-Paththu	10 of 4 lines	503
18.	Kuyilpaththu	10 of 4 lines	513
19.	Thiru-th-thasaangam	10 of 4 lines	523
20.	Thiru-p-palli-ezhuchchi	10 of 4 lines	533

XI. Thiruvaachakam chapter 4

Aatkondu Aruliya Padalam

21.	Koilmooththa thirup-Pathikam	10 of 4 lines	549
22.	Koil thiru-p-pathikam	10 of 4 lines	559

23.	Cheththila-p-Paththu	10 of 4 lines	569
24.	Adaikkala-p-Pathikam	10 of 4 lines	587
25.	Aasai-p-Paththu	10 of 4 lines	597
26.	Athicaya-p-Paththu	10 of 4 lines	607
27.	Punarchchi-p-Paththu	10 of 4 lines	617
28.	Vaazha-p-Paththu	10 of 4 lines	627
29.	Arulpaththu	10 of 4 lines	637
30.	Thirukkazhukkundra-p-Pathikam	7 of 4 lines	647
31.	Kandapaththu	10 of 4 lines	655
32.	Prarththanai-p-Paththu	10 of 4 lines	665
33.	Kuzhaiththapaththu	10 of 4 lines	677
34.	Uyirunni-p-Paththu	10 of 4 lines	687
35.	Acha-p-Paththu	10 of 4 lines	697
36.	Thiru-p-Paandi-p-Pathikam	10 of 4 lines	707
37.	.Pidiththa Paththu	10 of 4 lines	717
38.	Thiruvesaravu	10 of 4 lines	727
39.	Thiru-p-Pulambal	3 of 4 lines	739
40.	Kulaa-p-Paththu	10 of 4 lines	747
41.	Arputha-p-Paththu	10 of 4 lines	757
42.	Cennip-p-Paththu	10 of 4 lines	767
43.	Thiruvaarththai	10 of 4 lines	777
44.	Enna-P-Pathikam	6 of 4 lines	787
45.	Yaaththirai-p-Paththu	10 of 4 lines	795
46.	Thiru-p-Padai-Ezhuchchi	2 of 4 lines	805
47.	Thiruvenba	11 of 4 lines	809
48.	Pandaaya naanmarai	7 of 4 lines	819
49.	Thiru-p-Padaiyaatchi	8 of 4 lines	827
50.	Aananda Maalai	7 of 4 lines	847
51.	Achcho-p-Pathikam	10 of 4 lines	855

XII. Alphabetical list of Titles of Decads

Pathika Attavanai 865

Introduction

The **Thiruvaachakam** (Sacred utterances) of saint **Maanickavaachagar** (775-807 A.D.) begins with the sacred letters depicting the name of God **"Namacivaaya Vaazhha"** (Hallowed be NaMaCiVaaYa). (Poem 1:Line 1). This word occurs in the mid-most of Rig Veda as, "NaMaCiVaaYaCa Civatharaaya Ca," which means He of the name Namacivaaya transforms those who reach Him as **Civan**. This is exactly true in the case of saint Maanickavaachagar. By the Grace of God I was initiated to this poem when quite young by my uncle Thiru. **Akshayalingam** and in due course it became a routine to recite this in my daily prayer. It is sheer coincidence that the very first commentator of Thiruvaachakam, Prof. K. Subramania Pillai happened to be my venerable Tamil Professor in the Annamalai University and taught us **Thiru-Ch-Chitrambala-K- Kovaiyar.** He was also my part-time instructer in **Caiva Siddhantham** and he used to instil in me, religious fervour along with my good class teacher Thiru. **Pandithamani Kathiresan** chettiar who has written a fine commentary for **Thiru-Ch-Chathakam** with literary flashes.

During the early forties I was introduced to Diving Song of Grace - **Thiru-Arul-Pa** of **Ramalinga Swami** (1823-1874) and I learnt his philosophy of **Suddha Sanmargam** (true path-way to God) under the ferule of great savants who were closely associated with the devoted disciples of the Swami. He has been an ardent follower of saint Maanickavaachagar in his spiritual development and attainments. He has entreated all to dive deep in Thiruvaachakam as he has been the first and foremost in learning it through and through. He has sung ten significant verses eulogising the greatness of Saint Maanickavaachagar and his sacred utternances. In one of them, he praises the unique attainments of his master thus:

"While the great sages who by meditating on God by fixing their mind in between the eye-brows and thereby burying it there and doing penance with devotional piety for such a pretty long time, that they have become virtually skeletal frames, have been disappointed. Oh God of Vaadavur (Maanickavaachagar) you have by His Grace obtained **A Body of Love** and an ecstasy bubbling **Body of Grace** and ultimately **A Body of Bliss** to merge with God!".

Realizing the manifestation of the truth of Nature and the real facts of the supreme and transcendent attainments of the saint Maanickavaachagar, I tried to trace the evidence of these achievemets in his utterances with a sense of reverential devotion and with the help of a few outstanding commentaries.

Saint Maanaickavaachagar has passed on to posterity a great master piece in **Thiruvaachakam**. It deals with the great issues and diverse phases of evolution of life, right from the plant and animal kingdom to human life, and its ultimate goal besides quite a variety of philosophic maxims, metaphysical intricacies in the spiritual development and experiences which cannot fail to inspire, guide and raise all those who hanker after supreme Wisdom and eternal Bliss. In point of exhilarating strength, elegance of expression, melodious and melliflous composition, intense mystic beauty, distinguishing excellence in the rich display of unusual imagery and profundity of thought, lofty and noble ideals, able and erudite exposition of the greatest truths and hidden mysteries such as the nature and attributes of God, the nature and attributes of the soul, the harmonious symphony of human life and Divine Life, the innumerable travails of intellectual and more puzzles which every soul has to pass through before finally merging in the Eternal Lover. These hymns have no parallel in the Tamil language. His poems and verses, breathing as they do, the

noblest ideals of divine life and the most pathetic appeals to god, are awe-inspiring. heart-melting and soul-stirring when they are set to music,they simply charge the air with the stateliness and fragrance of the Tamil tongue expressing the deepest feeling, and the saddest thoughts with grandest ideas that strike the inner most chords of human hearts and paving the way for the communion of "man-soul" with "God- Soul" and for eliciting His Grace arousing ecstatic delight and enrapturing exultation.

There are the following English translations. of Thiruvaachakam (apart from its rendering into a number of languages of the world) by Rev.G.U.Pope (1900); K.M. Balasubramanian (1965); and G. Vanmikanathan (1971). Though the rendering is good, the interpretations could not satisfy my quest.

Thus was born, the idea to translate the Thiruvaachakam more for the benefit of those who do not understand the siginificance of the Tamil text and who sincerely desire to enjoy the extra- ordinary force of devotion that it inculcates. I am fully aware and conscious in rendering this book of devotional poems from an oriental language into English language while conceding the fact that there is an obvious loss in it, of the strength, rhythm and beauty of the Tamil Language. Hundreds of memorable phrases could not stand the strain of being translated. Though I ventured with great trepidation and caution to take up the holy task, of translating such a great prayer book of universal wisdom sung by this mystic theologist exposing his trials and transcendent expeiences in lyrical Tamil poetry into English prose, with my limited knowledge, it would have been almost impossible but for the fact that I have all along guided by His Grace.

The sailent features of this work are:

1. The Thiruvaachakam of Saint Maanickavaachagar, a book of mystic theology is composed of 51 poems. All the 51 poems or Decads comprising in all of 659 stanzas have been translated into English prose.

2. The Tamil Text and its English version have been printed along side each other i.e., Tamil stanzas on the left hand pages and the English version on the right hand side pages.

3. All the 51 Decads (including 10 sub-decads of the 5th poem) summarised and critical abstracts have been written at the end of each decad. They are based on their respective sub-titles depicting the content of the Decads. The relevance of the titles of the Decads to their sub-titles has been brought out wherever necessary, with appropriate quotations from the Thiruvaachakam itself.

4. The book of Thiruvaachakam has been divided into 4 chapters as follws:

Chapter 1 contains the first 4 poems (of 648 lines) or Decads which have been sung in **"Aagaval"** metre.

Chapter 2 contains the fifth and the sixth poems of 150 stanzas. The fifth poem called the Sacred Cento contains 100 stanzas under 10 sub-decads and the sixth poem is made up of 50 stanzas

Chapter 3 covers 14 Decads from the 7th (**Thiruvempaavai**) to the 20th (**Thiruppalliezhuchchi**). All these Decads forming one unit, deal with the love theme of bridal mysticism in which the Saint Maanickavaachagar is the beloved bride who has fallen in love with God-Civan. The peculiarity of this chapter is the opening Decad (7) which deals with arousing the lady-love from her divine slumber and the

closing Decad (20) which deals with arousing God- Civan to rise up in him.

Chapter 4 contains 31 Decads, from the 21st to the final. 51st Decade. This chapter is the crowning glory of the entire work as the verses deal more particularly with the spiritual development and experiences of the saint.

The classification of the book into 4 chapters like this has been attempted for the first time.

Chapter 5: I have added a fifth chapter to my work, containing 10 essays under the title, **"The Trial and Triump of Saint Maanickavaachagar"**. These essays are to explain the path-way to God as sung by the saint. They are the original and critical expositions and interpretations of the spiritual development, evolution and experiences in his attainment of God-hood as expounded by the saint in his utterances. For convenience, this Chapter has been placed at the beginning.

5. I have tried, as narated already, to substantiate the unique achievements of the saint from his Thiruvaachakam as eulogised by saint Ramalinga Swami. I have also endeavoured to expound his exquisite theory of unperceivable attainments in the sphere of divinity on earth. I have attempted to explain the path of devotion which was disclosed to the saint by God: to bring out how God condescended with his love and devotion: to expatiate on his bridal mysticism as found in all the 14 Decads from the 7th to the 20th in which the saint has been the mystic bride in love of God Civan and how he joined Him in Advaitha union.

Further, I have pointed out the secret communion of the saint with God under "The Divine Hint", how He, by a word, called the saint to come to Him and I have explained how the saint pleads to Him to dispel his grief at not being able to

entertain the flow of the streams of Ambrosia that He in him, pumped through out his body, saying that he is not yet dead to enjoy His Grace and desires Him to call him (the saint) unto His Feet at once, throwing an ultimatum that he is not willing to live here in this world like this in an unbearable predicament, having dived deep in the ocean of His Grace also.

6. An attmpt has been made in all humility with my limited knowledge to assess the state of supremacy of the saint, in ladder of spiritual evolution, that he has ascended from the level of **Homo Sapiens** with His Grace, to the highest pinnacle not only as **Homo Sapiens** but also as **Homo Celestii** sp.novo. as he has specifically emphasized that God Civan made Him Civan Himself.

7. A synopsis of the content of Thiruvaachakam and a biographical pen-picture of the saint Maanickavaachagar have been included to facilitate the reader in realizing the 'Trial and Triumph of the Saint' in the proper perspective.

I acknowledge with respects the holy Blessings offered by the **Mahasannithaanam**, Head of the Caiva Mutt of **Thiruvaaraduthurai** who by tradition has been patronising the Thiruvaachakam of Saint Maanickavaachagar having the over-all supervision of the temple at **Thiru-P-Perunthurai** where God made Maanickavaachagar His own.

I am much beholden to Dr.Devasenapathy, Retired Professor of Philosophy for giving an excellent foreword to this work after perusing this volumenous treatise and affording useful critical advice. I am much thankful with kind regards to Dr. S.N. Kandaswamy, Professor of Tamil, Tamil University, Thanjavur for writing affectionately an appreciation for this work. I am to record my sincere thanks with kind regards to Dr. V. Satchidananthan, Professor of English Literature, a patriotic

advocate of Tamil Culture, for giving with reverence a scholarly preface for this work after patiently correcting the entire script with devotion. I am extremely grateful with kind regards to Thiru J. Padmanabha Iyer, M.Sc., Retd. Commercial Manager, N.M.D.C. Ltd., Govt. of India, and one adept in Sanscrit scriptures. for devoutedly going through the English Proof of the manuscript. I have seen him to exult in eestasy while going through even the English translation of Thiruvaachakam.

I must express my sincere gratitude to Thiru. S. Kandaswamy, B.A., an erudite scholar in Thiruvaachakam and Sub-Manager, Madura Coats, Thiru.S.A. Subramanian, M.A. (Eng.Lit.) Madras and Mrs. Sivamani Subramanian for correcting the Tamil proof matter of this book with loving piety. I am greatly indebted to the authorities of the Tirumalai and Tirupati Devasthanam for their kind sanction of financial asistance for printing this book. I am to tender my gratitude to the Retd. Prof.N. Subbu Reddiar, Madras, to my friend Marshall Govindan, Montreal- Canada, to Retd. Prof. G.Leelakrishnan, Coimbatore, and to Prof. Miss. D. Ranganayaki, Tirupati. my sons Mr.S.Sivanandam, Mr.S.Natarajan and my sons-in-law, Mr.R.Velu, Mr.S.P.Ponniah and Mr.S.Sekaran for their sincere help in getting this book published. I should like to record my appreciation and thanks to the partners of Sarma's Sanatorium Press, Pudukottai for undertaking the Printing of this book.

I invoke and pray with all solemnity for the sublime grace of God to all of us.

Madras
July 1990

Dr. C. Srinivasan

THIRUVAACHAKAM
CHAPTER 3
KAADHAL KOOR PADALAM
(BRIDAL MYSTICISM)
DECADS
7 - 20

23

Chapter 3

Decad : 7

Thiruvempaavai

(Oh Our Sacred Maiden)

Sub-title : Saktiyai Viyanthathu

(Amazed at the act of Sakthi)

(Sung at Thiruvannaamalai)

Thiru = Sacred, em = our; paavai = maiden, the **sakthi**, the dynamic aspect of God-head. It seems that there was a festival in vogue in Tamil Nadu in which young girls worshipped Sakthi as **Paarvathi** invoking Her grace in the early hours of the Tamil months of **Maarghazhi** and **Thai** (December-January). They used to call on the houses of one another and go through the street to the stream or pond singing the glory of God. They used to make an image, or **Paavai** (Paarvathi) out of sand of the stream and play at worshipping the image, invoking Her grace to be blessed with a suitable husband and to pour rain. This fact that young maidens used to bathe very early in the morning in the month of **Thai** has been mentioned in ancient classical Tamil literature. This decad Thiruvempaavai and **Thiruppaavai** of the **Vaishnava** religious literature speak about this festival of girls.

The saint Maanickavaachagar sings this decad in the traditional manner as Thiruvempaavai. This poem deals with the divine love of the saint for **Civan-Maadevan** in the form of a dialogue between girls and the lady-love and song by the girls addressed to **Paavai.** Each verse or stanza therefore ends with the refrain **Eelor em paavaai** which may mean "Arise or ponder Oh our damsel". It is said that it is reminiscent of the songs of the past known as **Paavai** songs which used to end

with the same refrain in which **eel**, **oor** have no meaning. In some verses in this decad **Paavaai** is a vocative term to call the lady-love or **Paarvathi.**

The maidens have collected at dawn in front of the house of the lady-love and arouse her to go to the stream to bathe. They appear to be unaware of the secret love of the lady with God **Maadevan** but are chanting His name and are singing His glory as they reach her door.

This poem is made up of 20 verses or stanzas of **Kochchaka Kalippa** metre.

திருவாசகம்

(III காதல் கூர்படலம்)

ஏழாவது

திருஎம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

(திருவண்ணாமலை)

(வெண்டளையான் வந்த இயற்றரவிணைக்

கொச்சகக் கலிப்பா)

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடம்கண்
மாதே வளருதியோ வன் செவியோ நின் செவிதான்
மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்து ஒலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம் மறந்து
போதுஆர் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டும் இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எம்தோழி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (1)

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும் போது எப்போது இப் போதுஆர் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய்! நேரிழையீர்
சீ சீ இவையும் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடம் ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்புஆர் யாம்ஆர் ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (2)

Decad: 7

Thiruvempaavai

(Oh Our Sacred Maiden!)

"Oh damsel of the large and bright eye! Even after hearing us singing the splendour of the rare and Supreme Effulgence without beginning or end. do You sleep still or are Your ears hard of hearing? On hearing the sound of praise of the anklet-girt Feet of **Maadevan**, the damsel rolling off her flower-strewn bed, sob and sob piercing her frame, lies here in a trance without any untoward happening! Why? What thus? What is this condition? Arise cheerfully! Oh our Paavaai!" *(7:1)*

The second, third and fourth verses are dialogues between the maidens and the lady-love.

The maidens: Oh jewelled damsel! When we used to talk by day and night, You would say, "my tender love to the supreme Effulgence". When did You fall in love with this flower-strewn bed? Arise, our Paavaai!"

The lady-love: "Shame! Jewelled dames! Is this the place to sport and jest? Is this the behaviour of the hand-maids of the Lord when the Effulgent one of the land of Bliss graciously comes to bestow on us His grace, His flowery Feet which shies away the praise of the angels? Who are we to say that we are in love with the God of the world of Bliss and the Lord of the hall of **Thillai?**" *(7:2)*

முத்துஅன்ன வெள்நகையாய் முன்வந்து எதிர்எழுந்து என்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று அள்ஊறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்து உன் கடை திறவாய்
பத்து உடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்கு உடையீர்
புத்து அடியோம் புன்மை தீர்த்து ஆட்கொண்டால்
பொல்லாதோ
எத்தோ நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (3)

ஒள்நித்திலம் நகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக் கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை வேதவிழுப் பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக்கசிந்து உள்ளம்
உள்நெக்கு நின்று உருக யாம் மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயில் ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (4)

The maidens: "Oh You with pearl-like white teeth! You used to come forward in the past and talk with over-whelming sweetness and say "**Aththan!** (Father) **Aananthan!** (He of Bliss) **Amuthan!** (He of Ambrosia) come and open Your doors!"

The lady-love: "Oh devoted ones! Oh the ancient devotees of the Lord of the universe! Oh revered ones! Is it wr ng if the Lord enslaves novices ridding them of their m anness?"

Maid ns: "Oh Paavaai! How great is your love! Don't we all know of it? Won't people of pure heart sing of our Civan? (However) we deserve all these insinuations" *(7:3)*

Maidens: "Oh You shining with pearl-like white teeth! Has it dawned yet?"

Lady-lovel: "Have all my companions of colourful parrot-like speech come?"

Maidens: "Oh our paavaai! We shall count and tell You the actual total. Meanwhile do not close your eyes in sleep and waste time. But as our mind is softening, thawing and melting with singing of the unique Medicine of the heavenly beings, the precious **Principle** of the Vedaas, the **Delight** to the eyes, we will not count. Better You come and count Yourself. If the number falls short you may go and sleep!" *(7:4)*

மால்அறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
போல் அறிவோம் என்றுஉள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பால்ஊறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடை திறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவுஅரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக்குழலி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (5)

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசை பகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவுஅரியான்
தானே வந்து எம்மைத்தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்கு உன்வாய் திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தம் கோனைப்பாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (6)

7. Thiruvempaavai

The fifth, sixth and the seventh verses are the words of the maidens at the door-way who sing as the lady-love is silent in bed.

"Oh you guileful one, Whose mouth flows with milk and honey, speak only such tales as that people like us will come to know; the Mountain Whom the **maal** and the fourfaced did not see. Open your door. Oh you Paavaai with cardamom-scented locks! Even when we yell Oh Civan! Oh Civan! singing of His Form Whom the earth, the heaven and the rest do not know and of His Nobleness in extirpating our faults and making us. His own in His grace, you do not realize nor comprehend!" *(7:5)*

"Oh Fawn! Yesterday you said, "I myself will wake you all tomorrow". Tell us in which direction those words have gone shamelessly. Is it not yet dawn? You do not talk to us who have come singing about the lovely jewelled Feet of the One Who is unknown by the earth, the heaven and the rest and Who of His Own accord comes and confers a signal honour by making us His own. You do not melt in rapture all over your body. This conduct may perhaps befit you only. For us and the rest it befits to sing of our King. Oh our Paavaai! Arise!" *(7:6)*

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இரும் சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றேவாய் திறப்பாய்
தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகு ஒப்பாய்
என்னானை என் அரையன் இன்அமுது என்று
எல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வந்நெஞ்சம் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின்பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழ்இல் பரஞ்சோதி கேழ்இல் பரங்கருணை
கேழ்இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழி ஈது என்ன உறக்கமோ வாய் திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆம்ஆறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (8)

"Oh Mother! Are these some of your acts? On hearing the signals of the unique One Who is not perceived by manifold heavenly immortals, the mighty glorious Lord, you used to open your mouth saying **"Civan!"**. Before one could say "Southerner!" you would melt like wax fallen into fire! Listen now, all of us are severally saying, "My beloved!" My King! My Ambrosia!", yet you sleep. As you lie inert like the hard-hearted silly ones, what grace is there in this sleep? Oh our Paavaai! Arise!" *(7:7)*

At stanza 8 the maidens find the Lady-love in deep commune with her lover and ask her to sing His praise.

"On the cocks crowing **Kuruhu**, birds have begun to chant everywhere. On the sounding of the pipes in seven tunes, white conches have begun to sound everywhere. We sang of the supreme Effulgence. We sang of the peerless supreme Mercy. We sang of the peerless supreme Subjects. Did you not hear us? Bless you! What a slumber is this? Open your mouth. Is this the way to become love- filled towards the Sea of grace? Oh our Paavaai! Sing of Him Who stood as the primary Being in every aeon, the Partner of the tender Dame!" *(7:8)*

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீர்அடியோம்
உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்குஅவர்க்கே
பாங்குஆவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்னவகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம் ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (9)

பாதாளம் ஏழினும் கீழ்சொல் கழிவு பாதமலர்
போதுஆர் புனை முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
பேதை ஒரு பால் திருமேனி ஒன்று அல்லன்
வேத முதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒரு தோழன் தொண்டர் உளன்
கோதுஇல் குலத்து அரன்தன் கோயில் பிணாப்
பிள்ளைகாள்
ஏது அவன் ஊர் ஏது அவன் பேர் ஆர் உற்றார் ஆர்
அயலார்
ஏது அவனைப்பாடும் பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (10)

7. Thiruvempaavai

At stanza 9 the maidens singing His praise and declaring that they are all His devotees, pray to bestow grace on them

"Oh the most ancient Thing of all the ancient things! Oh You Who are the latest of the latest things hitherto unknown. We, Your esteemed devotees who have gained You as our Lord, will adore the Feet of Your devotees only. In the same way we will belong to them alone. They alone shall become our husbands. We shall serve them as their slaves and in the manner they are pleased to ask us to serve. If You our King will bestow grace on us we would lack nothing Oh our Paavaai Ponder!" *(7:9)*

At stanza 10 Lady-love opening the door arraigned the maidens how to sing the praise of their unique Companion.

"Far beneath the seven-fold regions are His ineffable flowery Feet. His crown adorned with flowers is the end of all knowledge. A Damsel as a part of His Form but not the only one. Though the Vedaas, the heavenly beings and all the world sing His praise. He our Companion is beyond all praise and dwells within His devotees. So Oh! You the hand-maids of flawless lineage of His temple! Say! What is His city? What is His name? Who are His Kin? Who are not? How sing we His praise? Oh our Paavaai! Ponder!" *(7:10)*

மொய்ஆர் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர் என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்து உன் கழல் பாடி
ஐயா வழி அடியோம் வாழ்ந்தோம் காண் ஆர் அழல்
போல்
செய்யா வெள்நீறுஆடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மைஆர் தடம் கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டில்
உய்வார்கள் உய்யும்வகை எல்லாம் உய்ந்து ஒழிந்தோம்
எய்யாமல் காப்பாய்எமை ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயிர்கெட நாம் ஆர்த்து ஆடும்
தீர்த்தன் நல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீ ஆடும்
கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார் கலைகள்
ஆர்ப்பு அரவம் செய்ய அணிகுழல் மேல் வண்டுஆர்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து உடையான்பொன்பாதம்
ஏத்தி இரும்சுனை நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (12)

7. Thiruvempaavai

At stanza 11 the maidens went to bathe in the tank and prayed singing His glory.

"Plunging with joyful noise into the wide tank hovered over by bumble bees and diving and diving in the water with stretched hands, behold Oh Sire! We Your servitors for generations have lived singing of Your Feet. Oh You of rosy hue like fire! Oh You drenched with white sacred ash! Oh Treasure! Oh Bride-groom of the Dame with narrow waist and broad black eyes. In Your game of grace in making people Your own we have experienced what those who would have performed for redemption. Therefore Oh Sire! Save us that we may not be wearied. Oh our Paavaai ! Ponder ! *(7:11)*

Stanzas 12 to 14 are attempts by the maidens to persuade the lady-love to join them in the bath in the tank.

"He is the Lord of the sacred waters in which we bathe acclaiming that the misery of thronging birth may cease. He is the Dancer Who dances in the sacred Hall at **Thillai** with waving fire in His hand, Who creates, protects and withdraws the heaven, earth and everything in sport. Speaking such ds of glory with our bangles rattling and jewels tinkling bumble bees humming over our jewelled locks, let us ıge in the tank where flowers are glistening and bathe, sing the golden Feet of our Owner, Oh our Paavaai! Ponder! *(7:12)*

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகு இனத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எம்கோனும் போன்று இசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப் பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
பங்கயம் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (13)

காது ஆர் குழை ஆடப் பைம்பூண் கலன் ஆடக்
கோதை குழல் ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
சீதப்புனல் ஆடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப் பொருள் பாடி அப்பொருள் ஆமா பாடிச்
சோதி திறம் பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம் ஆமா பாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்து எடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத்திறம் பாடி ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (14)

7. **Thiruvempaavai**

"This deep tank with its sweet water resembles our King and our Queen by the fresh dark .blue flowers of **Kuvalai** *(Nymphaea violacea),* by the blossoms of red lotus *(Nilambium speciosum),* by the **Kuruhu** birds, by the water snakes there and by the presence of those who are desirous of washing away their bonds. Let us dive and sport about with our bangles jingling and anklets tinkling in unison and breasts swelling with joy and the water we plunge in asurging, Oh our Paavaai!" *(7:13)*

"As our pendants adangling as the golden jewels swinging, as the flowery tresses atossing, as the swarm of bees swaying, bathing in the cool waters, singing the dancing hall of gnosis, singing the inner sense of mystic **Vedaas**, singing how their content He becomes, singing the glory of the Effulgence, singing of the encircling garland of **Kondrai** *(Cassia fistula)* flowers, singing the manner of His becoming the source of all things, singing of how He becomes the end, and singing the qualities of the sacred Feet of the bangled One Who separating us from the rest, cherished and brought us up, let us sport about in the water. Oh our Paavaai! Ponder!" *(7:14)*

ஓர் ஒருகால் எம்பெருமான் என்று என்றே நம்பெருமான்
சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிகூர
நீர் ஒருகால் ஓவா நெடும் தாரை கண் பனிப்பப்
பார் ஒருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்
தான் பணியாள்
பேர் அரையற்கு இங்ஙனே பித்து ஒருவர் ஆம் ஆறும்
ஆர் ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
வார் உருவப் பூண் முலையீர் வாய்ஆர நாம் பாடி
ஏர் உருவப் பூம் புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல்
ஓர் எம்பாவாய் (15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்து உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன் அம் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச்சிலை குல்வி நம்தம்மை ஆள் உடையாள்
தன்னில் பிரிவு இலா எம் கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள் நமக்குமுன் சுரக்கும் இன் அருளே
என்னப் பொழியாய்மழை ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (16)

In stanza 15 the maidens describing the nature of the God-mad lady-love sport about.

"Crying now and then, "Our Lord, Our Lord" she will not cease speaking the glories of our Lord. Her mind filled with joy, her eyes dewing with ceaseless stream of tears, she resembles Her Who comes down to earth once a while and she will not worship the heavenly beings. Oh maidens of corsetted jewelled breasts, let us sing to our mouth's content of the foot of that Adept Who is capable of thus making one His own, by making her mad thus with love for Him-the great Lord. Let us dive in this lovely water teeming with flowers and sport about, Oh our Paavaai!" *(7:15)*

In stanza 16 the maidens address the cloud to pour down like the grace of the Dame on devotees.

"Oh cloud! Shrink the sea first and rise up in the colour of Her Who owns us, glisten as lightning like the slender waist of Her Who has a way over us. Reverberate like the golden anklet on the divine Feet of our Dame, display a rainbow like Her brow and pour down like the very sweet grace which She Who lords over us, pours on the devotees of our Lord Who is never disjunct form Her!" *(7:16)*

செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாதது ஓர் இன்பம் நம்பாலதாக்
கொங்கு உண் கரும் குழலி நம்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொன்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
அம்கண் அரசை அடியோங்கட்கு ஆர் அமுதை
நங்கள் பெருமானைப்பாடி நலம் திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் (17)

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீறு அற்றால்போல்
கண்ஆர் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
தண்ஆர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
பெண்ஆகி ஆண்ஆய் அலிஆய்ப் பிறங்கு ஒளிசேர்
விண்ஆகி மண்ஆகி இத்தனையும் வேறுஆகிக்
கண்ஆர் அமுதமும்ஆய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே இப்பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடு ஏல்
ஓர் எம்பாவாய் (18)

Stanzas 17 and 18 are again attempts of the maidens to persuade the lady-love to join them in the bath in the tank.

"Oh damsel of fragrant dark locks! Let us sing that prosperity may flourish in us;let us sing about the Knight, our King, rare Ambrosia to us His devotees, our great Lord Who bestowing on us a Bliss not found in the red-eyed one (Maal) or Brahma or the Devaas or anywhere and Who extirpating our faults, steps into each of our homes in His grace and offers His lotus-like golden Feet. Singing thus let us dive and bathe in the tank of water filled with lotus flowers. Oh our Paavaai! Ponder!" *(7:17)*

"Like clusters of gems on the crowns of the heavenly ones losing their lustre when they bow down at the lotus Feet of Him of **Annamalai** when the dazzling rays of the sun coming up and dispelling darkness, the stars of cool brilliance becoming dull have faded away, Oh damsel, let us sing of the jewelled Feet of Him Who is the female, the male, the neuter, the heaven with glistening light, the earth and something apart from all these but Who is the Ambrosia satisfying our eyes. Let us dive into this water filled with flowers and sport about. Oh our Paavaai ! Ponder ! *(7:18)*

உங்கையில்பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்கு அப்பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
எங்கள்பெருமான் உனக்குஒன்று உரைப்போம் கேள்
எம்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க
எம்கை உனக்கு அல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல் எம்கண் மற்று ஒன்றும் காணற்க
இங்கு இப்பரிசே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எமக்கு ஏல்ஓர் எம்பாவாய் (19)

போற்றி அருளுக நின்ஆதிஆம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தம்ஆம் செம்தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றம்ஆம் பொன்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகம்ஆம் பூம்கழல்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறுஆம் இணைஅடிகள்
போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி யாம்உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றி யாம் மார்கழிநீர்ஆடு ஏல்ஓர் எம்பாவாய் (20)

In stanza 19 the maidens seek a boon from the Lord.

"Oh our Lord! We say afresh in our fear the well-known words "that the child in Your hands is Your own protege". Please listen! We shall tell You something. Let not our breasts join in embrace with the shoulders of anyone but Your devotees! Let not our hands do any work except for You! Let not our eyes see night and day but You! If You would grant us here and now this boon what does it mattter to us where the sun rises? Oh our Paavaai!" *(7:19)*

In stanza 20 all the maidens pray praising the Feet of the Lord

"Obeisance to You! Graciously bestow on us Your Feet-blossom, the beginning of all things!

Obeisance to You! Graciously bestow on us Your Feet-the rosy tender shoots-the end of all things!

Obeisance to the golden Feet-the source of manifestions to all beings!

Obeisance to the flowery Feet-the Bliss of life to all beings!

Obeisance to the twin Feet, the end of all beings! Obeisance to the lotus Feet-not seen by Maal and the four-faced!

Obeisance to the golden Flowers which make us His own that we may be redeemed!

Obeisance to You! Praising thus let us have our Marghazhi-month bath! Oh our Paavaai!" *(7:20)*

Decad:7

Thiruvempaavai

Sub-title : Sakthiyai Viyanthathu

(Amazed at the act of Sakthi)

Abstract:

In this delightful song of girls the bridal mysticism of the saint is expressed. The saint as the lady-love is infatuated with divine love for Civan. It is passionless passion for Him. It appears as if it is pre-matured. However the damsel is deeply engrossed in meditation and is crying off and on, "Oh my Lord, Oh my Lord!" in her ceaseless yearning for His hands. She is rolling in the flower-strewn bed with streaming eyes and sob after sob pierces her frame. She appears to be senseless when she lies down causing wonder and anxiety to the girls who have come to her door to wake her up. The lady-love does not speak to the girls who appear at first to be unaware of her divine love for God. But when they sing of Maadevan, her lover, the very mention of the name makes a thrill in her body and she rolls in an ecstatic swoon. But when the girls begin to snub her saying, "Have you fallen in love with your flower-strewn bed?", she flares up "Is this the place for joke? Is this the behaviour of the hand-maids of the Lord? Who are we to say that we are in love with the Lord"? Again she is in divine communion with the Lord. She is so deeply engrossed in her divine love for Him that even when the girls sing in praise of Him and cry out "Oh **Civan**, Oh **Civan**" she is not able to comprehend even their adoration of the Lord(5). The girls are puzzled and ask her, "What kind of sleep is this?"(7) She does not appear to pay heed to their words.

Perhaps these are the symptoms of love intoxicated persons with love for God! It may be said that the lady-love-(the damsel) is the soul struggling to reach God, her lover by devotion and deep love. That it is still in the grip of the bonds is expressed in the fact that the damsel is still asleep in bed. The girls who arouse her from slumber to go to bathe are the enlightened souls who call the struggling soul to come out liberated from the bonds to reach Him for eternal Bliss.

It is therefore that the saint depicts in this decad that he is one of the highly devoted souls striving hard to reach Him by divine love for everlasting Bliss.

That there was a custom for the maidens to have bath in the chilly early morning hours of the month of **Maarghazhi** is evident from the last verse (7:20). That they used to invoke the grace of Sakthi - the energy manifestation of **Civan**, can be seen in the verses 13,14 and 16 for being blessed to have suitable husbands (9,19) and for down-pour (16). An excellent description of the nature of the God-mad person (lady-love) is contained in the 15th stanza.

The content of the sub-title "Amazed at the act of Sakthi" may be seen either directly or indirectly in the verses. The refrain at the end of some verses (eel oor em paavaai) may also be taken to mean Oh our Paavaai-Sakthi, ponder over!

Decad :8

Thiruvammaanai

Sub-title: Aananda-k- Kalippu
(Rapturous Joy)
(Sung at Thiruvannaamalai)

Thiru means sacred. **Ammaanai** is a game of girls. It is played by a group of girls with pebbles which are tossed into the air and caught skilfully on the back of the hands. It is accompanied with a song called **ammaanai** the rhythm of which is suited to the action of the players. The subject of the song is generally the heroic exploits such as are popular among the people of the great acts of **Civan** as in this decad.

Ananda = exulting or rapturous; Kalippu: = joy

There are twenty verses of six lines each in **Tharavukochaka Kalippa** metre. The word **ammaanaai** comes as a refrain at the end of each verse. The long 'a' at the end of the word is a vocative (case) ending to suit the title of the decad.

The saint has wisely chosen this title in order to drive home his bridal mysticism and he as the lady-love uses this game to sing the praises of her lover. Her acts,talk, thoughts dreams and everything are only about her lover **Mahaadevan.**

இந்திரனும் மால்அயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவன் அவனிவந்தருளி
எம்தரமும் ஆட்கொண்டு தோள்கொண்ட நீற்றன்ஆய்ச்
சிந்தனையை வந்துஉருக்கும் சீர்ஆர் பெருந்துறையான்
பந்தம் பரியப் பரிமேல்கொண்டான் தந்த
அந்தம்இலா ஆனந்தம் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (3)

வான்வந்த தேவர்களும் மால்அயனோடு இந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றுஎழுந்தும் காண்புஅரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து உரோமங்கள் உள்ளேஉயிர்ப்பு எய்து
தேன்வந்து அமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதும்காண் அம்மானாய் (4)

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சுஏற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனிஆக்கி தன்கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லைநகர் புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (5)

8. Thiruvammaanai

"Let us sing of the endless rapture bestowed by **Civan**, the **Lord of Perunthurai** Who came on a charger to remove my bonds. While Indra, Maal, Ayan, and the rest of the heavenly beings stood in suspense, He coming down on earth in the guise of One with ash-covered shoulder, and making those even like me His own, melts my mind. Behold ! Ammaanaai!" *(8:3)*

"Let us sing of the honeyed Ambrosial essence-like jewelled luminous Feet Which were rare to be seen by the devaas of heaven, along with Maal, Ayan and Indra even though they did penance in forests with their body withering away and anthill growing over them but which came showing love like a very mother to this cur, penetrated my flesh breathing life, into the very hair-roots. Behold ! Ammaanaai!" *(8:4)*

"Let us sing of the mighty One, the Southerner, the Lord of **Perunthurai,** the Sage, the Rider of the fast-walking bull, Who entering **Thillai** abides in the hall of gnosis. Let us sing of Him Who filling me the vilest cur with frenzy and kneading the stone of my untaught mind into a ripe fruit, immersed me in the flood of His mercy and rid me of all my **Karma.** Behold ! Ammaanaai!" *(8:5)*

8. திருவம்மானை

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த ஆறுஒருவன்
தீட்டுஆர் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனஎல்லாம் காட்டிச் சிவம் காட்டித்
தாள்தாமரை காட்டித் தன்கருணைத்தேன் காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம் மேலை வீடு எய்த
ஆள்தான் கொண்டுஆண்டவா பாடுதும்காண்
அம்மானாய் (6)

ஓயாதே உள்குவார் உள்இருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதுஇருக்கும் பாதியனை
நாய்ஆன நம்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகுஏழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (7)

பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீரத்தி வியன் மண்டலத்து ஈசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதும்காண் அம்மானாய் (8)

"Oh my Companion! Did you hear how the unique One the Southerner, the Lord of **Perunthurai** surrounded by storied walls mischievously cajoled me? He showing everything never shown before and showing His Form as **Civan** showed me His lotus feet, the Honey of His mercy and taking us into His service that we may gain the heavenly home while the rustics of the world languished. He made us His own! Behold! Ammaanaai!" *(8:6)*

"Let us sing of the Indweller in the heart of those who ceaselessly contemplate on Him, of the far-off One, of the Warrior, of the Southerner Who dwells in **Perunthurai,** of the Sage, the Half of Whose Form the Dame shares, of the Bride-groom Who made even curs like us His own, of the beloved Lord Who has been our veritable Mother, of Him Who is Himself the seven worlds and of Him Who rules over all ! Behold ! Ammaanaai !" *(8:7)*

"Let us sing that the magnificent One Who graciously composed a divine melody bearing song, for a devotee that he is bearing a woman as this for, that the Lord of **perunthurai** is renowned with the vast sky-bearing fame, that the God whose Forehead is bearing an eye, that He was hired for bearing earth on His Head in buzzling **Madurai** and that He was smitten by the king there that His golden body was bearing a wound ! Behold ! Ammaanaai !" *(8:8)*

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டம் கரியான் செம்மேனியான் வெள்நீற்றான்
அண்டம்முதல் ஆயினான் அந்தம்இலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழஅடியார்க்கு ஈந்தருளும்
அண்டவியப்பு உறுமா பாடுதும் காண் அம்மானாய் (9)

விண்ஆளும் தேவர்க்கும் மேல்ஆய வேதியனை
மண்ஆளும் மன்னவர்க்கும் மாண்புஆகி நின்றானைத்
தண்ஆர் தமிழ்அளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ஆளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
கண்ஆர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணாமலையானைப் பாடுதும் காண் அம்மானாய் (10)

செப்புஆர் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாள்அடைந்தார் நெஞ்சுஉருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்புஆர் சடைஅப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்புஆக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்இருக்கும்
அப்பாலைக்கு அப்பாலைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (11)

8.Thiruvammaanai

"He with a crescent moon, He the Bard of the Vedaas, He the Lord of **Perunthurai,** He with the sacred thread of several strands, He Who rides on a stately steed. He Whose throat is black, He Whose body is of red hue with white ashes thereon, He Who is the First of the universe and He Who graciously bestows the traditional boon of unending Bliss on His ancient saints that all the world be amazed. Let us sing of Him ! Behold !Ammaanaai!" *(8:9)*

"Let us sing of the Sage greater than the devaas that rule the heavens, of Him Who stands in magnanimity above the kings that rule over this earth, of Him of pleasant **Paandinaadu** Who gives sweetness-abounding Tamil, of Him Who is the husband of the Dame of His Half,and of Him of **Annamalai** Who in **Perunthurai** showed His gracious Feet and made me this dog His own. Behold ! Ammaanaai" *(8:10)*

"Let us sing of the Partner of Her with cup-shaped breasts of the Southerner of **Perunthurai,** of Him of the nature of unfailingly melting the minds of those who have sought His Feet, of the Sire with water -logged braided locks Who made Paandinaadu into a world of **Civan** and of the Farthest of the farthest Who is inside those who have assigned their souls to His blissful jewelled Feet. Behold !Ammaanaai!" (8:11)

மைப்பொலியும் கண்ணிகேள் மால்அயனோடு இந்திரனும்
எப்பிறவியும் தேட என்னையும்தன் இன்அருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப்பிறவாமே காத்து
மெய்ப்பொருட்கள் தோற்றம்ஆய் மெய்யே நிலைபேறுஆய்
எப்பொருட்கும் தானேஆய் யாவைக்கும் வீடுஆகும்
அப்பொருள்ஆம் நம்சிவனைப்பாடுதும்காண் அம்மானாய் (12)

கைஆர் வளைசிலம்பக் காதுஆர் குழைஆட
மைஆர் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டுஒலிப்பச்
செய்யானை வெள்நீறு அணிந்தானைச் சேர்ந்துஅறியாக்
கையானை எங்கும் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க்கு அல்லாத வேதியனை
ஐயாறு அமர்ந்தானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (13)

ஆனைஆய்க் கீடம்ஆய் மானுடர்ஆய்த் தேவர்ஆய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்துஇறந்து எய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுஉருக்கி என்வினையை ஒட்டுஉகந்து
தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்துஇனிய
கோன்அவன் போல்வந்து என்னைத் தன்தொழும்பில்
கொண்டருளும்
வானவன் பூம்கழலே பாடுதும்காண் அம்மானாய் (14)

8. **Thiruvammaanai**

"Listen ! Oh Damsel with beautiful eyes ! Let us sing of Him Who, while Maal,Ayan,Indra sought Him in every birth, made me with sweet grace His own in this very birth and saved me from being born again, of Him Who manifests in all real things and Who has the soul reality, as His abode, of that Being Who is Himself the Supreme to all things, of our **Civan** Who is the eternal Home for everything! Behold Ammaanaai!" *(8:12)*

"Behold ! Let us play Ammaanai to the tinkle of our bangles on our arms, to the dance of the rings on our ears, to the tossing about of our locks while honey oozes and bees hum from the flowers thereon, and let us sing of the ruddy One Who wears the white ashes,of Him Whose palms have never joined in supplication to anyone, of Him Who fills everywhere, of the Lord of the Vedaas, of the Reality to HIs devotees, Who is not to those who are not, of Him Who dwells in Ayyaaru !" *(8:13)*

"Let us sing of the flowery Feet of Him of the heavenly One Who being pleased to rout out the **Karma** of me who was wearied of birth and death as elephant, as worm, as men, as devaas and as other creatures, came as honey, milk and sugar-candy, stood in me, melted my flesh and took me to the band of His devotees. Behold! Ammaanaai!" *(8:14)*

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட்டு எச்சன் தலைஅரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல் தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டு உகந்த
செம்தார்ப் பொழில் புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதும்காண் அம்மானாய் (15)

ஊன்ஆய் உயிர்ஆய் உணர்வுஆய் என்னுள் கலந்து
தேன்ஆய் அமுதமும்ஆய்த் தீம் கரும்பின் கட்டியும்ஆய்
வானோர் அறியா வழி எமக்குத் தந்தருளும்
தேன்ஆர் மலர்க் கொன்றைச் சேவகனார் சீர் ஒளிசேர்
ஆனா அறிவுஆய் அளவு இறந்த பல்உயிர்க்கும்
கோன்ஆகி நின்றவா கூறுதும்காண் அம்மானாய் (16)

சூடுவேன் பூம்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் உள்உருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனல்ஏந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதும்காண் அம்மானாய் (17)

8. Thiruvammaanai

"Let us sing of the Garland of **Mandaarai** (Bauhinia purpurea) flowers, of the Southerner of **Perunthurai** surrounded by flowery groves,Who in the sacrifice performed by Thakkan,graciously ground the moon, crushed the shoulders of Indra, cut off the head of Echchan, knocked off the teeth of the radiant sun and scattered them about and delighted to disperse the devaas away in several directions. Behold ! Ammaanaai!" *(8:15)*

"Let us relate how the Warrior Who wearing the garland of honey-filled (Cassia fistula) **(Kondrai)** flowers and mingling in my flesh, life and experience as honey, ambrosia, and candy of sugar-cane graciously bestows on us the path not known even to the devaas, is resplendent as glorious Light of wisdom to us and dwells as the King in the various countless creatures. Behold ! Ammaanaai!" *(8:16)*

"I shall wear the blossom of Cassia fistula(**Kondrai**)!
I shall embrace the mighty shoulders of **Civan**!
Embracing thus tightly
I shall sulk, sulking
I shall yearn for His rosy lips!
I shall seek for Him; searching and melting inwardly
I shall ponder over the jewelled Feet of **Civan** !
I shall faint and I shall bloom again!
Let us sing the rosy Feet of the fire-bearing Dancer. Behold! Ammaanaai !" *(8:17)*

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மால்அயனும் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீர்ஆர் பெருந்துறையில்
எளிவந்து இருந்துஇரங்கி எண்அரிய இன்அருளால்
ஒளிவந்து என்உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (18)

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றும்ஆய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதுஇயலும் பாதியனைத்
தென்ஆனைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என் அப்பன் என்பார்கட்கு இன்அமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (19)

பெற்றி பிறர்க்கு அரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்அடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணம்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றியசுற்றத் தொடர்வு அறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றி இப்பாசத்தைப் பற்றுஅற நாம்பற்றுவான்
பற்றிய பேர் ஆனந்தம் பாடுதும்காண் அம்மானாய் (20)

8. **Thiruvammaanai**

"Let us sing of Him with one half of His body gleaming with the radiance of Her Whose words are like notes of a parrot and soft, of the wise Sage Who could not be seen by **Maal** and **Ayan** but Who in His abounding grace condescended at glorious **Perunthurai**, took pity on me and through inconceivable sweet grace appeared as the Effulgent One to make His light shine inside my innermost being- Behold ! Ammaanaai!" *(8:18)*

"Let us sing of Him Who is the Primal One of the Trinity, of Him Who being the whole One exists even after the end, of the **Pinghakan,** of Him Who abided in **Perunthurai** of, the Lord of the heaven, of Him with one half of His body occupied by the Dame, of Him of **Aanaikkaa** in the south, of Him of south **Paandinnadu,** of Him, my beloved, of Him Who is like Ambrosia to those who call Him their Father, and of that magnificent One ! Behold ! Ammaanaai!" *(8:19)*

"Let us place our trust in the time immemorial repute of the magnificent One of the Lord of **Perunthurai** Whose nature is rare to be found in others and Who coming in grace upon the victorious charger and setting aside the faults of His devotees but taking into account their good qualities only, cherishes them and severs the clinging cords of their earthly ties. Let us sing of the supreme Bliss of Him to Whom we cling that our bonds of **Paasam** may be severed. Behold ! Ammaanaai!" *(8:20)*

Decad :8

Thiruvammaanai

Sub-title: Aanantha-k-Kalippu

(Rapturous joy)

(Sung at Thiruvannaamalai)

Abstract:

The saint praises the Lord that He came of His own accord and showing love like a very mother penetrated his body filling it with trembling rapture and breathing life into the very hair- roots of his frame (4) and destroyed his Karma (5). He has described how He appearing as Effulgence was moved with mercy to make His light shine inside his inner-most being(18) and how He mingled in his body, soul and thought as honey, ambrosia and candy of sugar-cane(16).

He has explained how He with sweet grace has not only enslaved and made him His own in this birth but also guarded him that he may not suffer any more birth(12). He has disclosed that He during His fond play showed him everything which was never shown before, showed him His flowery Feet, showed him the Honey of His grace and even showed him His own Bliss(6).

The saint has expressed his rapturous experience of bridal mysticism that he will wear His favourite wreath of Cassia fistula flowers. Wearing them he will embrace the mighty shoulders of Civan. He has explained that he will be lost in the tight embrace and faint. While fainting he will sulk in Him. While sulking he will melt for His lips and search for Him. During his search he will think only of His Feet. While pondering thus he will droop. But again he will bloom and sing of His rosy Feet (17).

One can see therfore that in this decad the saint, by way of the song of maidens, has described his spiritual evolution towards rapturous Bliss. It may also be seen that God has mingled in his body and soul as sweet honey and ambrosia and thereby has prepared his body fit for embracing His shoulders. It is thrilling to note that God has showed him not only His grace but even His Bliss. These wonderful experiences are perhaps a prelude to transform the saint into **Civan** Himself.

There are three leading ideas in the verses of this decad. (1) God **Civan** as per the legend, grew above to the soaring heights of the heavens and below to inexplicable fathoms at **Thiruvannamalai.** It is said that **Maal** (Vishnu) dived deep in the form of a boar in order to find out His Feet and **Ayan** (Brahma) flew above in search of His Crown but both returned in vain without seeing either His Feet or His Crown.(2) The same God **Civan** has graciously manifested Himself as an **Anthanan** to the humble and loving saint at **Thirupperunthurai** and made him His own. Bestowing His grace He extirpated his bonds in order to release him from further birth. So he recalls this wonderful incident in 14 verses of this decad of 20 verses. (3) Above all God **Civan** immersed him in the Flood of His Grace appearing as Effulgence to make His Light shine in his soul and showed him His own **Bliss.**

Decad: 9

Thiru-p-por-ch-chunnam

Sub-title: Aaananda manolayam (Merging of the soul in rapture) Sung at Thillai

Thiru = sacred; Pon = gold; chunnam = powder. This decad, "Pounding sacred golden powder"is again a song of maidens who are engaged in pounding the sacred dust of golden hue for the bath of **Civan**. This decad is made up of 20 verses of four lines in **Aasiriya Viruthám** metre. As all of them end with the words, "let us pound the golden dust or powder", the decad is called **Thirupporchchunnam** with the word **Thiru** added to it. These verses are rhythmic melodies to suit the tune of the pounding with a long wooden pestle in a large wooden mortar. They actually pound the dried rhizomes of turmeric *(Curcuma longa)* with other perfumery materials. Turmeric powder or paste is an auspicious material of sacred functions usually smeared during bath by the Hindu women except widows. The saint has exploited the situation as the lady-love and extols the glory of her lover, **Civan** in the elaborate ceremonial preparations for pounding the dust by maidens for the bath of **Civan**. It appears that it was a ritual. The lady-love calls upon 8 of her companions to help her in the arrangements. Seeds of paddy and grams are germinated in advance and the seedlings are to be kept in small vases as a symbol of fertility as is usual on auspicious occasions.

ஒன்பதாவது

திருப்பொற் சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்

(தில்லை)

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

முத்துநல் தாமம் பூமாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூ பம் நல்தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடு பல்லாண்டு இசைமின்
சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொள்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மானைப் பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (1)

பூஇயல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொன்திருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகிர் அன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்து உடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம் நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எம்கோன் எம்கூத்தன்
தேவியும் தானும் வந்து எம்மை ஆளச்
செம்பொன் செய்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (2)

Decad: 9

Thirupporchchunnam

Sub-title: Aaanandamanolayam
(Merging of the soul in Bliss)

"Hang strings of pearls and garlands of flowers. Keep sacred lamps and seedling vases in proper places and incense suitably.

Oh Sakthi, Somi, Paarmagal, Naamagal ! Chant the song " May You live many years !

Oh Siddhi, Gowri, Paarpathi and Gangai ! Come and take up the whisks (of yak-tail hair) and wave them.

Let us now sing of our Lord of **Aiyaaru,** our Father, and pound the sacred dust of gold for His bath !" *(9:1)*

The lady-love declares, "We needs must pound the sacred powder for our Lord. Oh damsels with eyes resembling long-split halves of the tender mango fruit *(Mangifera indica)!*

Come along and sing with us. Hail that the servitors may not stand out.

Bow down and pray that our King, our Dancer with the Goddess, may come and enslave us.

Worshipping thus let us pound the ruddy gold-like powder !" *(9:2)*

9. திருப்பொற் சுண்ணம்

சுந்தர நீறு அணிந்தும் மெழுகித்
    தூ யபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம்நாட்டி எங்கும்
    எழில்சுடர் வைத்துக் கொடி எடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன்தன் பெருமான்
    ஆழியான் நாதன் நல்வேலன் தாதை
எம்தரம் ஆள் உமையாள் கொழுநற்கு
    ஏய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (3)

காசு அணிமின்கள் உலக்கை எல்லாம்
    காம்பு அணிமின்கள் கறை உரலை
நேசம் உடைய அடியவர்கள்
    நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசம் எல்லாம் புகழ்ந்து ஆடும் கச்சித்
    திரு ஏகம்பன் செம்பொன் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
    பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (4)

அறுகு எடுப்பார் அயனும் அரியும்
    அன்றி மற்று இந்திரனோடு அமரர்
நறு முறு தேவர் கணங்கள் எல்லாம்
    நம்மில்பின்பு அல்லது எடுக்க ஒட்டோம்
செறிவு உடை மும்மதில் எய்த வில்லி
    திரு ஏகம்பன் செம்பொன் கோயில்பாடி
முறுவல் செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
    ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (5)

9. Thirupporchunnam

(Verses 3 and 4 also deal with the arrangements for pounding the powder. The lady-love commands her companions). "Adorn your fore-heads with the beautiful sacred ash. Wipe and cleanse the place. Sprinkle pure gold dust and spread riches thereon. Plant a bough of Indraa's sacred **Karpaka** tree. Place beautiful lamps everywhere and hoist the flag ! Let us pound the befitting golden dust for the bath of the King of the heavenly beings, for the Lord of Ayan, for the Spouse of Him of the disc, for the Father of the divine good **Velan** and for Umaa's Husband Who enslaves people of our standard !" (Velan = son of **Civan**) *(9:3)*

"Adorn all the pestles with strings of jewels. Decorate the coloured mortars with silk. Invoke the blessings of His loving devotees by wishing that they may live here eternally for ever. Let us sing of the golden shrine of **Ekaambaram** of **Kanchi** which all the world praises. Let us sing for rooting out the bonds of **Karma** and pound the dust of gold !" *(9:4)*

"Oh damsels with smiling red lips ! Unless it be after us we will not allow not only Indraa along with immortals and the muttering Devaas and the other heavenly beings to pick the **Arugu** *(Cyanodon dactylon)* grass but also Ayan and Ari who have been already doing the same. Let us sing of the temple of the Sacred **Ekamban**, which is roofed with plates of copper, of the Bowman Who shot an arrow at the three strong fortresses and pound the dust of gold for the bath of the three-eyed Father !" *(9:5)*

உலக்கை பல ஒச்சுவார் பெரியர்
    உலகம் எலாம் உரல்போதாது என்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
    காண உலகங்கள் போதாது என்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
    நாள் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
    மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (6)

சூடகம் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
    தொண்டர்குழாம்எழுந்து ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நம்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
    நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்பப்
பாடக மெல்அடி ஆர்க்கும் மங்கை
    பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்கு
    ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (7)

வாள்தடம்கண் மட மங்கை நல்லீர்
    வரிவளை ஆர்ப்ப வண்கொங்கை பொங்கத்
தோள்திரு முண்டம் துதைந்து இலங்கச்
    சோத்தெம் பிரான் என்று சொல்லிச்சொல்லி
நாள்கொண்ட நாண் மலர்ப்பாதம் காட்டி
    நாயின் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
    ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (8)

"Even with all the world as mortar still making it look insuficient, many a great soul is wielding pestles to join us on this service. Many devotees have come up making the world insufficient to hold them. Let us rejoice singing and singing of the Son-in-law (of the King of the mountains) Who enslaving us for our good, bestowed on us His fresh flowery Feet to wear, and pound the dust of gold." *(9:6)*

"While our armlets and bangles jingle - jangling

While the band of devotees chanting and cheering

While the town'sfolk jeering and jeering at us

While we also in turn jeering and jeering at them

For the Partner of the tinkling anklet-girt soft-footed Dame,

For the supreme transcendent One

For the King Who resembles a great and golden Mountain

For His bath let us pound the dust of gold !" *(9:7)*

"Oh beautiful damsels with bright and wide eyes! With striped bangles jingling and lush breasts swelling, with shoulders and fore-head shining with the imprints of sacred ash, saying and saying repeatedly, "Your vassals we are Oh our Lord !" and singing and singing of the ways by which He Who showing us here and now His morning-fresh flowery Feet, enslaves us who are worse than curs, let us pound the dust of gold for His bath." *(9:8)*

9. திருப்பொற் சுண்ணம்

வையகம் எல்லாம் உரல்அது ஆக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்எனும் மஞ்சள் நிறைய ஆட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (9)

முத்து அணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய் குழல். வண்டுஇனம் ஆடஆடச்
சித்தம் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செம்கயல் கண் பனி ஆடஆடப்
பித்து எம்பிரானொடும் ஆடஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொடு ஆடஆட
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (10)

மாடு நகைவாள் நிலா எறிப்ப
வாய்திறந்து அம் பவளம் துடிப்பப்
பாடுமின் நம்தம்மை ஆண்ட ஆறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம்பெருமானைத் தேடிச்
சித்தம் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத்து ஆடினானுக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (11)

9 **Thiurpporchunnan**

"Imagining the whole world is the mortar and the great mount **Meru** as •pestle, pouring lavishly therein the Truth-called turmeric *(Curcuma longa)*. singing and singing of the rosy Feet of the exalted Southerner of **Perunthurai** and holding the golden pestle in our right hand let us pound the dust of gold for the bath of our Sire. the Dweller in lovely **Thillai.**" *(9:9)*

" While our pearl-decked breasts bobbing and bobbing
While the swarming bees on the tresses tossing and tossing
While our reasoning minds with **Civan** swinging and swinging
While the droplets of our gleaming eyes trickling and trickling
While the rapture with our Lord thrilling and thrilling
While the birth with others sporting and sporting
While our Father along with His Mercy dancing and dancing
Let us pound for His bath the dust of gold!" *(9:10)*

"Oh ! Damsels with the whiteness of your teeth shedding moonlight around, with the red coral-like lips of mouths quivering, sing of the manner by which He enslaved us and singing and singing of the way by which He took us into His service, search for our Lord and searching with perplexed mind and feeling relieved joyfuly, dance on and pound the dust of gold for the bath of Him Who danced in the hall of **Thillai**" *(9:11)*

9. திருப்பொற் சுண்ணம்

மைஅமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பிரானை நம்மை
அகப்படுத்து ஆட்கொண்டு அருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யினை மெய்யர் மெய்யைப்
போதுஅரிக் கண்இணைப் பொன்தொடித்தோள்
பைஅரவு அல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (12)

மின்இடைச் செம்துவர் வாய்க் கரும்கண்
வெள்நகைப் பண்அமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆர்அமுது எங்கள் அப்பன்
எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
தமையன் எம்ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (13)

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பு ஒலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரும் மாலைஆடச்
செம்கனிவாய் இதழும் துடிப்பச்
சேயிழை யீர் சிவலோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கிய காதலில் கொங்கைபொங்கப்
பொன்திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (14)

9. Thirupporchunnam

"Oh fair damsels with lotus-like eyes with bangles of gold on arms and with lower belly resembling the hood of a snake! Sing of Him with dark-tinted throat, of the Medicine to the heavenly beings, of the Dancer of the ruby colour, of the Sire the Lord of our Fathers, of the false One to the false, of the Truth to the true and of Him Who, inducting us into His fold, shows us His rare qualities. Singing thus let us pound the dust of gold". *(9:12)*

"Oh good damsels with breasts decked with jewels, with lightning-like waist, red coral-like lips, black eyes, white teeth and melodious soft speech ! Singing of the Feet of my dear Ambrosia, our Father, our Lord, the Husband of Himavan's daughter and son, father, brother (besides to her), our Sire, let us pound the dust of gold." *(9:13)*

"While the bangles of conch shell jingle, and the anklets tinkle, while the garland encircling the locks toss about, while the red fruit-like lips quiver, Oh maidens, let us sing of the world of **Civan**. While our breasts swell with over-flowing love for the jewelled Feet of Him with braided locks Where streams of **Ganga** resound with the serpent's hiss, let us pound the sacred dust of gold". *(9:14)*

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற்கு அரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பு அறுத்து ஆண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும்பு ஏற வாழ்த்திப்
பானல் தடம்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (15)

ஆவகை நாமும் வந்து அன்பர்தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலும் கண்டுஅறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும்செல்வச்
சேவலம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெருமான் புரம் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (16)

தேன்அக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வான்அகமா மதிப்பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை ஏந்தும்
ஊன்அக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
போனகம் ஆகநஞ்சு உண்டல் பாடிப்
பொன்திருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (17)

9. **Thirupporchunnam**

"Oh good damsels with wide eyes! Praising the King Who entering our minds severing our birth and becoming our own sweetness enslaved us, the clear Juice of sugar-cane of wisdom, its treacle, the Blessing of rarity to be obtained, the unspoilt Honey,and the sweet flavour of fruits, let us sing of Him till our tongues get calloused with swelling and pound the dust of gold." *(9:15)*

"Singing of the means by which He coming in our midst along with other loving devotees, enslaves us that we may be redeemed and repeatedly singing and singing the name of Lord **Civan**, Who holds in His hands the victorious flag with the noted bull after over-throwing the three cities and the Lord Who shows us the rosy blossom Feet unknown by sight by the devaas of the sky even in their dreams, let us pound the dust of gold." *(9:16)*

"Singing of the long bunch of honeyed flowers of **Kondrai** and of the noted young moon in the matted locks of the Lord of **Civapuram**, singing of **Maal** who turned into His bull, singing of the flesh-spattered mace and trident held on His right hand and singing of His eating the poison that day as the very food, let us pound the dust of gold". *(9:17)*

9. திருப்பொற் சுண்ணம்

அயன்தலை கொண்டு செண்டு ஆடல் பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயம்தனைக் கொன்றுஉரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயம்தனைப் பாடி நின்று ஆடிஆடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (18)

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழும்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின்று ஆடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (19)

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்கு
சோதியும்ஆய் இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமும்ஆய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியும்ஆய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமும்ஆய் வீடும் ஆயினார்க்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே (20)

9. Thirupporchunnam

"Singing of our Lord tossing Ayan's head as ball
Singing of His pulling out the Sun's teeth
Singing of His killing the elephant and downing its skin
Singing of His kicking the god of Death with His Foot
Singing of His shooting at the three linked cities
Singing of His grace in making us poor beings His own
And dancing and dancing for our beloved Lord,
Let us pound the dust of gold." *(9:18)*

Singing of the wreath of **Kondrai** and **Maththam** (cassia fistula and Datura fastuosa) flowers and of the new moon on His locks,

"Singing of the holy elite living in Thillai in the south
Singing of the Treasure in the sacred dance hall therein
Singing of the great snake worn as the waist-band by Him
Singing of the similar wrist band
Singing of the snakes swaying from His hand
Let us pound the dust of gold for the bath of Eesan, the Lord".
(9:19)

"For Him Who is the Vedaa and the Sacrifice
For Him Who is the Real and the Unreal
For Him Who is the Effulgence and the Gloom
For Him Who is Affliction and Delight
For Him Who is the Half
For Him Who is the Whole
For Him Who is the Bond and the Release and
For Him Who is the First and the Last
Let us sing and pound for His bath the dust of gold." *(9:20)*

Decad: 9

Thirupporchchunnam

Sub-title: Aanandamanolayam
(Merging of the soul in rapture)

Abstract:

In this decad the saint sets out his love of God in the guise of the chief of the maidens who is none but the lady-love. She calls 8 of her companions by name to participate in the holy ritual of preparing the sacred powder for the bath of **Civan**. Perhaps the 8 maidens with the chief signify the 9 Sakthis -the different, manifestations of the energy of the God-head.

The ceremonial preparation of the yellow-coloured, hence golden, powder with all serenity and solemnity reveals the divinity of the purpose. The maidens' minds are swinging with the Lord Who is dancing with His Spouse, the supreme Compassion. Their body, mind and deed are all fully engaged in singing about **Civan**, swinging with **Civan** and pounding dust for **Civan**. They are one with **Civan** all along enjoying rapturous Bliss. Hence the sub-title of this decad.

Decad:10

Thirukkoththumbi

Sub-title: Civanodu Aikkiyam

(Uniting with Civan)

(Sung at Thillai)

Thiru=sacred; ko=king; Thumbi=Dragon.

In this decad the saint in his bridal mysticism resorts to the traditional manner of sending a messenger to the lover-**Civan**. He has chosen the King of the dragon-flies, probably *Euplaea splendens*, which used to abound in the flowery groves surrounding the temples in south India. The decad is made up of 20 verses of 4 lines each of **Tharavu-Kochchakakalippa** metre. The last word in each verse is a vocative addressed to King dragon and the word **Thiru** is not a prefix to **Thumbi** but an attribute to the decad. The bride in love addresses the King dragonfly:

பத்தாவது

திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடு ஐக்கியம்

(தில்லை)

(நாலடித் தரவுகொச்சகக் கலிப்பா)

பூஏறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்புஅமைந்த
நாஏறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாஏறு சோதியும் வானவரும் தாம்அறியாச்
சேஏறு சேவடிக்கேசென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ (1)

நான்ஆர் என்உள்ளம் ஆர் ஞானங்கள் ஆர் என்னை
யார் அறிவார்
வானோர் பிரான்என்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊன்ஆர் உடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேன்ஆர் கமலமேசென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (2)

"Oh King dragon ! Go and hum my message of love to the rosy Feet of Him Which are not known by the flower-seated King, Indira, Brahma the beauty-endowed Dame Who sits on learned tongues, Naraayanan, the four vedaas, the luminant sun and the heavenly ones!" *(10:1)*

"Who am I? What worth is my mind? What matters my wisdom? Who would know me who was confused had not the Lord of the heavenly ones made me His own?

Oh King dragon! Go and hum to the honey-filled lotus Feet of Him of the sacred Hall at **Thillai**, Who takes His food from the broken skull in which flesh clings!" *(10:2)*

10. திருக்கோத்தும்பி

தினைத்தனை உள்ளதுஓர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசும்தொறும் எப்போதும்
அனைத்துஎலும்பு உள்நெக ஆனந்தத்தேன் சொரியும்
குனிப்பு உடையானுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (3)

கண்ணப்பன் ஒப்பதுஓர் அன்புஇன்மை கண்டபின்
என்அப்பன் என்ஒப்புஇல் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்து என்னை வா என்ற வான் கருணைச்
சுண்ணப் பொன் நீற்றற்கேசென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (4)

அத்தேவர் தேவர் அவர் தேவர் என்று இங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகிற பூதலத்தே
பத்து ஏதும் இல்லாது என் பற்று அற நான் பற்றி நின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (5)

"Oh King dragon! Instead of feeding on the little honey which is as small as the size of a tiny millet found in the flower, go to the Dancer Who squirts honey of Bliss everytime, I think of Him, see Him, speak of Him ever and ever making all our bones soften and hum (my message)!" *(10:3)*

"Oh King dragon! Even after He my Sire found that my love is nothing before that of **Kannappan**,* He made me His own graciously and ceremoniously commanded me, "Come hither". Go and hum (my message) to Him, the Flood of grace Whose golden form is covered with sacred ash." *(10:4)*

"In this lamentable world the wrangling men speak that "This devaa is a God and that the other devaa is God indeed" and keep on speaking of false gods. I cling only to Him the true **Devadevan** so that my earthly bonds might cease to cling to me. To Him, Oh King-dragon! Go and hum (my message)!" *(10:5)*

---

* *See episode appended (Chapter V - Appendix 1)*

10. திருக்கோத்தும்பி

வைத்த நிதி பெண்டிர் மக்கள் குலம் கல்வி என்னும்
பித்த உலகில் பிறப்போடு இறப்பு என்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கம் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவற்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (6)

சட்டோ நினைக்க மனத்து அமுதுஆம் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரை நாம் உரு அறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கேசென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (7)

ஒன்றுஆய் முளைத்து எழுந்து எத்தனையோ கவடு விட்டு
நன்றுஆக வைத்து என்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்அனைக்கும் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (8)

10. Thirukkoththumbi

"Oh King dragon! Go and hum to that mystic God, Who cleared the confusion of my reasoning mind which was worried about birth and death in this insane world of hoarded treasure, women, off-spring, tribe and learning." *(10:6)*

"Will I ever forget **Sankaran** Who, on being thought of even for a moment, becomes Ambrosia in my mind? I am ruined! We will never know the form of the sinful fellows who do not cleave His imperishable Feet. To that supremely eminent One, King dragon go and hum!" *(10:7)*

"Oh King dragon! Go and hum to Him Who is the Lord of my father's father and of my mother. He is sprouting up as One and putting forth many branches. He the never-diminishing Treasure has always treated me well and has made even me ride the palanquin". *(10:8)*

10. திருக்கோத்தும்பி

கரணங்கள் எல்லாம் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
மரணம் பிறப்புஎன்று இவைஇரண்டின் மயக்குஅறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (9)

நோய்உற்று மூத்து நான்நுந்து கன்றாய் இங்குஇருந்து
நாய்உற்ற செல்வம் நயந்து அறியா வண்ணம் எல்லாம்
தாய்உற்று வந்துஎன்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ (10)

வன்நெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கல்நெஞ்சு உருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
அன்னம் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்அம் கழலுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ (11)

10. Thirukkoththumbi

"Oh King dragon! Go and hum to the Sea of Compassion Whose throat is black, Who stands beyond all powers of thinking, reasoning, deciding and executing mind and Who on my taking refuge at His Feet rid me of the delusion of death and birth." *(10:9)*

"Oh King dragon! Go and hum (my message) to that very Treasure glistening with His Mercy, Who becoming a Mother came up when I being ridden with disease and age remained here like a grown-up calf nosed aside by its mother and while I was not able to appreciate all the beauties of His Grace like a dog coming into a fortune, He made me His own." *(10:10)*

"Oh King dragon! Go and hum (my message) to the beautiful golden Feet of Him Who dwells in the beautiful hall of **Thillai** where swans abound, Who without saying that "I am a hard-hearted thief of stern mind", melted my stony heart out of sheer mercy and made me His own". *(10:11)*

10. திருக்கோத்தும்பி

நாயேனைத் தன்அடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேனது உள்ளப்பிழை பொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீஏதும் இல்லாதுஎன் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாய்ஆன ஈசற்கேசென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (12)

நான்தனக்கு அன்புஇன்மை நானும்தானும் அறிவோம்
தான்என்னை ஆட்கொண்டது எல்லாரும் தாம்அறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குஉற்றேதான்அவனே
கோன் என்னைக்கூடக் குளிர்ந்து ஊதாய் கோத்தும்பீ (13)

கருஆய் உலகினுக்கு அப்புறம்ஆய் இப்புறத்தே
மருஆர் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருஆய் மறைபயில் அந்தணன்ஆய் ஆண்டு கொண்ட
திருஆன தேவற்கேசென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (14)

10. Thirukkoththumbi

"Oh King dragon! Go and hum (my message) to my beloved Lord Who had His Feet sung by this cur, to the magnanimous One Who puts up with the offences of this devilish mind and to the very Mother of an Eesan Who without any disdain graciously accepts my services. *(10:12)*

"That I am devoid of love for Him, He knows and I know but all indeed know that He has made me His! Oh King dragon! Go and hum softly (my message) to Him that similar mercy may arise in Him and that He, my King may Himself come, unite with me". *(10:13)*

"Oh King dragon! Go and hum (my message) to the supremely beautiful Devaa Who is the very ovum of the world and is also something beyond the world, Who coming in His Grace here on earth along with Her of fragrant flowery treesses, Who even coming as a formless One ar ' "ho as a priest chanting the **vedaa**, made me His own". *(10:14)*

10. திருக்கோத்தும்பி

நானும் என்சிந்தையும் நாயகனுக்கு எவ் இடத்தோம்
தானும் தன் தையலும் தாழ் சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானும் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேன்உந்து சேவடிக்கேசென்று ஊதாய் கோத்தும்பி (15)

உள்ளப் படாத திருஉருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான் எம்பிரான் என்னை வேறே ஆட்
கொள் அப் பிரானுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பி (16)

பொய்ஆய செல்வத்தே புக்குஅழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயா என் ஆர் உயிரே அம்பலவா என்றுஅவன்தன்
செய்ஆர் மலர்அடிக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பி (17)

10. Thirukkoththumbi

"Where would I and my mind be before our Lord if He of the braided locks and His Dame had not made me His own? Oh King dragon! Go and hum (my message) to the honey-exuding rosy Feet of the Lord Who is not only the heavens, the very cardinal points but the great seas as well". *(10:15)*

"Oh King dragon! Go and hum to my own Lord that the delightful Flood of mercy That cannot be conceded, Who revealed Himself verily on my contemplating His inconceivable sacred Form, may make me separately His own for ever". *(10:16)*

"Oh King dragon! Go and hum (my message) to His rosy flowery Feet hailing Him "Oh Sire! Oh my dear Life! Oh Lord of **Ambalam** (Hall) Who made me Your own when I was diving deep into an unreal opulence and was immersed in it day in and day out thinking it to be real". *(10:17)*

10. திருக்கோத்தும்பி

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள் தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசும்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்து ஊதாய் கோத்தும்பீ (18)

கள்ளன் கடியன் கலதிஇவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்து ஒழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத்து உறுதுயர் ஒன்று ஒழியாவண்ணம் எல்லாம்
தெள்ளும் கழலுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (19)

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகல்அரிது என்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசு இட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்தத்
தீமேனி யானுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ (20)

10. Thirukkoththumbi

"Oh King dragon! Go and looking on that ancient fair Form, hum gently (my message) to Him with the tiger's skin and the soft silk as garments with the pendants and rolled palm-leaf as ear ornaments, with milk-white ash and soft sandal paste smeared on the body, with the trident and green parrot in the hands and with suitable armlets on either side".

(This description of the fair array perhaps is indicative of His partly female form) *(10:18)*

"Without saying that I am a crook, an evil one, a vile wretch, the magnanimous One came step by step into my mind in His entirety. Oh King dragon! Go and hum (my message) to His jewelled Feet which wipe away without leaving anythin(all the sorrows which affict my mind." *(10:19)*

"Oh King dragon! Go and hum (my message) to Him Whose Form is fiery flame and Who provided a lofty seat and made me worthy while I was swelling with pride and while **Ayan** seated on flower and **Maal** stood by dejected, for He was hard to reach". *(10:20)*

Decad :10

Thirukkoththumbi

Sub-title:Civanodu Aikkiyam (Uniting with Civan)

Abstract:

One has to ponder very deeply in introspection to find out the answer to the questions raised in verses 2 and 15 such as, "Who am I? What worth is my mind? What matters my wisdom? Who would know me? Where would I and my mind be before our Lord?"

One is aware that each and every saint of lore has been yearning, weeping, mourning and trembling for long for His grace but nobody seems to know how far this cry is heard! So it is legitimate to know, "Who would know or hear this precarious condition"?

In verse 13 while the saint as His bride conveys the message through the King dragon, that He out of mercy may Himself come and unite with her, the passionless passion appears to have been extra-ordinarily exihibited.

It is significant to note that the Dancer squirts honey of Bliss to the melting of all the bones everytime the bride-in love thinks of Him, sees Him, speaks about Him, and always (3). This is perhaps the actual symptom of the devoted and divine love for Him not only for the saint in bridal mysticism but for all those who ascend the ladder of spiritual evolution. The sub-title, Uniting with Civan, seems to be exihibited in this especially verse 13 where the saint prays to Him to come and unite with him.

Decad:11

Thiruththellenam

Sub-title: Civanodu Adaivu
(merging in Civan)
(sung at Thillai)

Thiru = sacred; Thellenam seems to be a kind of sound raised by maidens either by clapping of their hands or by blowing a trumpet. As the maidens are addressed to sing and beat**Thellenam** in the ninth verse it appears to be a play of maidens. The words, **"Thellenam Kottaamo"** meaning "let us beat **Thellenam"** occur as a suffix in all the verses of this decad. It is therefore called **Thiru-Thellenam.** This decad is made up of 20 verses of four lines of **Tharavu-Vochchaka Kalippa** metre. Like the earlier decad (9) this game of play is sung by a group of maidens. The saint in his bridal mysticism as the bride along with her companions sings the glory of her lover-the Lord-beating **Thellenam**.

பதினொன்றாவது
திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோடு அடைவு
(தில்லை)

(நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுஉணராத் திருவடியை
உருநாம் அறிய ஒர் அந்தணன்ஆய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒர்உருவம் ஒன்றும்இல்லாற்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (1)

திருஆர் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையும் கண்டது இல்லை
அருஆய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவும்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (2)

Decad:11

Thiruththellenam

Sub-title: Civanodu Adaivu
(Merging in Civan)
(Sung at Thillai)

"While the venerable **Maal** went deep as a boar in search of His Feet and could not perceive Them, Civan came in the guise of an**Anthanan** (priest) that we may see His Form and enslaved us. To Him Who has no name and no form let us chant thousand sacred names and beat **Thellenam.**" *(11:1)*

"After the Lord abiding in beauty-abounding **Perunthurai** severed the very root of my birth, I have set my eyes on none else. The Lord is formless and bears a form. Singing the beautiful **Aarur** He graces, let us beat **Thellenam.**" *(11:2)*

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்துஅன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட்டு உலகம்எல்லாம்
சிரிக்கும் திறம்பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (3)

அவம்ஆய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
பலமாயம் காத்துஎன்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவம்ஆய செம்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவம் ஆனவாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (4)

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற்கு அரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்புஎய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்து என்உளம் புகுந்த
திருவந்தவா பாடித்தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (5)

11. Thiruththellenam

"Singing the manner in which all the world laughs on hearing that **Civan** Who stood in such a way that **Ari, Brahma** and other devaas could not comprehend, would come, melt our hearts and take us into His service, let us beat **Thellenam**!" *(11:3)*

"Let us sing of how when the supernal Effulgence Who saving me from sinking in the vain abyss of worthless devaas, made me His, bestowed on us new rosy Light of grace we ceased to be and became **Civan Himself** and beat **Thellenam**!" *(11:4)*

"Singing of how **Civan** Who was inaccessible to **Devaas**, *****Ayan, Thirumaal**, assumed a form to the amazement of the people of the world, cast a benignant look that the seed of my birth may burn and perish, entered my mind, turned into a Treasure of Bliss and made me His own, let us beat **Thellenam**." *(11:5)*

---

* *(Ayan = Brahma; Thirumaal = sacred Vishnu)*

11. திருத்தெள்ளேணம்

அரைஆடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரைஆடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந்து ஆண்டதிறம்
உரைஆட உள்ஒளிஆட ஒள்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரைஆடுமா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (6)

ஆஆ அரிஅயன் இந்திரன் வானோர்க்கு அரியசிவன்
வாவா என்று என்னையும் பூதலத்தே வலித்து
ஆண்டுகொண்டான்
பூஆர் அடிச்சுவடு என்தலைமேல் பொறித்தலுமே
தேவானவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (7)

கறங்குஓலை போல்வது ஓர்காயப் பிறப்போடு
இறப்புஎன்னும்
அறம் பாவம் என்றுஇரண்டு அச்சம்தவிர்த்து
என்னைஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயும் தன்கழல் நான் மறவாவண்ணம் நல்கிய அத்
திறம் பாடல் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (8)

11. Thiruththellenam

"Singing the manner in which our Lord Who wears the swaying snake round His waist, came down on earth with the Dame Who gambols on the hill as His Partner, and made us His own with our inner light sparkling and with a wave of tears dancing on our flower-like bright and wide eyes, let us beat Thellenam!" *(11:6)*

"Ah ! Ah !" Civan rare to **Ari,** (**Vishnu**) **Ayan,Indra** and the heavenly ones, hailing me, "Come. Come" made even me His by force in this world itself. Singing of my becoming a very god when the imprint of His flower-like Feet impressed on my head, let us beat **Thellenam!**" *(11:7)*

"Ridding me of the fears of the cycle of death and birth of this body resembling the gyrating kite of dried palm leaves (which revolves swiftly on a pivot by wind) and of the twin deeds of good and evil He made me His. Singing of the unique blessing He bestowed on me of never forgetting His jewelled-Feet even by my forgetfulness, let us beat **Thellenam**". *(11:8)*

11. திருத்தெள்ளேணம்

கல்நார் உரித்துஎன்ன என்னையும்தன் கருணையினால்
பொன்ஆர் கழல்பணித்து ஆண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்நேர் நுடங்குஇடைச் செம்துவர்வாய் வெள்நகையீர்
தென்னா தென்னா என்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (9)

கனவேயும் தேவர்கள்காண்புஅரிய கனை கழலோன்
புனவேய் அனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்து ஆட்கொண்டவா நயந்து நெஞ்சம்
சினவேல்கண் நீர் மல்கத்தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (10)

கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன் எனைக்கலந்து
ஆண்டலுமே
அயல்மாண்டு அருவினைச் சுற்றமும் மாண்டு
அவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்று உள்ள வாசகம் மாண்டு என்னுடைய
செயல் மாண்டவா பாடித்தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (11)

11. Thiruththellenam

"Oh maidens with lightning like slender waists,red lips and white teeth ! Singing to the chorus **"Thennaa!Thennaa!"** of the glory of the Lord Who made me bow down to His jewelled Feet by His mercy and enslaved me like stripping fibre out of a stone, let us beat **Thellenam**!" *(11:9)*

"With tears filling up our dart-like eyes with gratitude brimming our hearts to Him of tinkling jewelled Feet Which are rare to be seen by the devaas even in their dreams let us beat **Thellenam** for the way in which He along with Her of bangled arms resembling forest bamboo, came and graciously entered me in my waking hours and made me His own". *(11:10)*.

"Let us sing of how when the Partner of Her with eyes resembling **Kayal** *(Labeo spp.)* fishes uniting with me and making me His own, I became dead to my environments, how my *Karma* died with kith and kin, how the delusion upon this earth died and how all other powers of speech and action died, and beat **Thellenam**". *(11:11)*

முத்திக்கு உழன்று முனிவர் குழாம் நனிவாட
அத்திக்கு அருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுள் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்குமா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (12)

பார்பாடும் பாதாளர் பாடும் விண்ணோர்தம் பாடும்
ஆர்பாடும் சாரா கைஅருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர் பாடல் பாடி நினைப்புஅரிய தனிப் பெரியோன்
சீர் பாடல் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (13)

மாலே பிரமனே மற்று ஒழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவுஅரியான் நுண்ணியன்ஆய் வந்துஅடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்து உருக்கும் பாவகத்தால்
சேல்ஏர்கண் நீர் மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (14)

11. Thiruththellenam

"Let us sing of how sweet is the transcendent Effulgence Who gracefully made even me His own, immersed me in the sea of devotion while the throng of ascetics who, labouring for deliverance stood languished and wearied and beat **Thellenam.**" *(11:12)*

"Singing in song on the glory of the inconceivably unique and great One, and singing in song the experience of His making us graciously His own that we may not lean towards those on earth, or those in the underworlds or those of the heaven or any one else, let us beat **Thellenam**" *(11:13)*

"Singing with tears welling up in our eyes which resemble those of **sel** *(Barbus spp.)* fish, about Him Who is of a nature impeneterable by **Maal, Brahma** or the rest of the **devaas or the vedaas** and Who coming as a subtle One and entering into me a humble being takes pity on me and melts me, let us beat **Thellenam**". *(11:14)*

11. திருத்தெள்ளேணம்

உருகிப்பெருகி உளம்குளிர முகந்து கொண்டு
பருகற்கினிய பரம்கருணைத் தடம் கடலை
மருவித் திகழ் தென்னன் வார்கழலே நினைந்து அடியோம்
திருவைப் பரவி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (15)

புத்தன் புரந்தராதி அயன் மால் போற்றி செயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேய பிரான் பிறப்பு அறுத்த
அத்தன் அணி தில்லை அம்பலவன் அருள்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (16)

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரம் ஆம்
சவலைக் கடல் உளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழல்இணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவி நாம்தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (17)

11. Thiruththellenam

"Meditating on the Southerner's jewelled shining Feet exulting ourselves on our good fortune in being able to approach the wide Sea of supreme Mercy which is delightful to drink and scooping up the sweet water, let us drink it with our minds welling and swelling in love, feel cool and refreshed and beat **Thellenam.**" *(11:15)*

"Singing of how the Feet of the Lord of fair **Thillai** hall entered my mind and severed my birth while **Buddhan, Indra** and his retinue, **Ayan** and **Maal** adore the crazy One abiding in **Perunthurai,** let us beat **Thellenam**". *(11:16)*

"Praising the Feet of the Lord Who bestowed on us graciously His jewelled Feet ridding us of the misery of floundering in the troubulous sea of barren religion and inconsistent scriptures, let us beat **Thellenam**". *(11:17).*

11. திருத்தெள்ளேணம்

வான் கெட்டு மாருதம் மாய்ந்து அழல் நீர் மண் கெடினும்
தான் கெட்டல் இன்றிச் சலிப்பு அறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன் கெட்டு உயிர் கெட்டு உணர்வு கெட்டு என்
உள்ளமும் போய்
நான் கெட்டவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (18)

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத்தார் வித்து
மண்ணோர் மருந்து அயன் மால் உடைய வைப்பு
அடியோம்
கண்ஆர வந்து நின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னா தென்னா என்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (19)

குலம் பாடிக் கொக்குஇறகும் பாடிக் கோல் வளையாள்
நலம் பாடி நஞ்சு உண்டவா பாடி நாள் தோறும்
அலம்பு ஆர் புனல் தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பு ஆடல் பாடி நாம்தெள்ளேணம் கொட்டாமோ (20)

11. Thiruththellenam

"Let us sing of Him of the nature which never knows weariness and of His constant Being which never fails even if the ether were to vanish, the wind were to die. and the fire, the water and the earth were to disappear and of how in Him I lost my body, soul, mind and sense of perception and of I too, and beat **Thellenam**". *(11:18)*

"Singing of the jewelled merciful Feet of Him, the sole principal Being of the heavenly beings. the Seed of those of the underworld, the Medicine to those on earth and Treasure to **Ayan** and **Maal**, Who came and stood before us to the delight of all of us HIs devotees, let us beat **Thellenam** to the chorus of singing **Thennaa! Thennaa!** *(11:9)*

"Singing of His race, of devotees singing of the heron's feather, singing of the excellence of Her Who wears the beautiful bangles, singing of how He ate the poison and singing of the melody of His anklets while He is dancing day in and day out in the hall of **Thillai** where the waters play, let us beat **Thellenam**". *(11:20)*

Decad: 11

Thiruththellenam (Decad of sacred Thellenam)

Sub-title: Civanodu Adaivu
(Merging in Civan)

Abstract:

In this decad the saint has very vividly expressed the various ways by which He bestowed His grace on him so that one could see his attaintments in the ladder of spiritual evolution and ultimate achievement of Bliss by merging with/in **Civan**. The supreme Effulgence graciously immersed him in the sea of devotion(12). He made him bow down to his Feet(17) through His mercy (9). He bestowed on him the grace of never forgetting His Feet even by his human forgetfulness(8). He hailed him to come and made him by force His own in this world itself(7). He removed his fear of good and evil Karma (8) and severed the roots of his birth(2) and swept away his fear of birth and death(11). He entered in His grace his mind(5) and caught hold of him in his waking hours and made him His own(10). He came with His dame and enslaved him when he prayed with a wave of tears streaming in his eyes, with speech quivering and with inner light sparkling (6). When He bestowed the imprint of His flowery Foot on his head he became a very God (7). The transcendent Effulgence bestowed on him unprecedented rosy spark of grace(4). When He mingled in him and made him His own, he was dead to the surrounding and he lost the powers of speech, action and sense of perception and of even I and mine(11). He lost not only his body, soul, sense of perception and his mind but lost even his, him and all about himself(18). When "his" (I) has been thus perished, he

became **Civan Himself** to enjoy supreme Bliss(4). When he has thus achieved his goal of sweetness (12) and light(4) he sings of His glory and of His dance at the sacred hall in **Thillai.** (9,19,20).

Since he became a very deva and was blessed to mingle with **Civan** he became **Civan Himself.** Thus he has been ever merging in **Civan** and with **Civan** as the sub-title of this decad contemplates.

Decad: 12

Thiruchchaazhal

Sub-title : Civanudaiya Kaarunniyam
(Mercy of Civan)
(Sung at Thillai)

Thiru plus **Chaazhal** = Thiruchchaazhal. Thiru is sacred and **chaazhal** is a kind of play of maidens. **Adiyaarkkunallaar** the commentator of **Chilappathikaaram** quotes a verse which says that **chaazhal** is a kind of play of some lines **(varikkooththu).**

This decad is in the form of an argument between two maidens. The word **chaazhalo** (vocative) occurs as a refrain at the end of each verse and hence the name of the title. The decad is made up of 20 verses of 4 lines each in **Tharavu kochchaka-kalippa** metre. The first two lines of each verse form a derisive question put by an apparently mischievous maiden to the lady-love who in the next two lines, offers a silencing answer. The lady-love is our saint Manickavaachagar as the mystic bride in love with **Civan.** The theme of the decad is on the various legendary decorations and deeds attributed to **Civan.** The questions appear to be repulsive and impertinent and the answers are thought-provoking and illuminative of certain subtle matters though perhaps not in all cases.

பன்னிரண்டாவது

திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்

(தில்லை)

(நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

பூசுவதும் வெள்நீறு பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காண் ஏடீ
பூசவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டு என்னை
ஈசன்அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பு ஆனான் சாழலோ (1)

என்அப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளும்அது என் ஏடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறை நான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ (2)

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்ஆடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் காண் ஏடீ
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான் தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகு அனைத்தும் கற்பொடி காண் சாழலோ (3)

Decad:12

Thiruchchaazhal

Sub-title: Mercy of Civan
(Sung at Thillai)

Question: What **Civan** smears on His body is mere white ash! What He wears is an angry snake and what he speaks with His divine lips is the Vedaas, it seems my dear!

Answer : Behold! What matters what He smears, what He wears and what He speaks? He is the Lord of the universe. He is the Essence of all that has life; **Chaazhalo**! *(12:1)*

Q: My dear ! You call Him my Father, my Lord and the Lord of every one too! He wears a clouted rag as loin cloth ! Why should this be so?

A: Behold! He wears the four vedaas containing the meaning with which all lore is fraught as the holy thread and He spreads Himself as the loin cloth; **Chaazhalo**! *(12:2)*

Q: My dear! The cremation ground is His temple! The fierce tiger's skin is His grand garb! Don't you see that He is motherless, fatherless and lonely?

A: Behold! Though He is motherless and fatherless and lonely, if He gets angry the entire would will crumble to dust. **Chaazhalo**! *(12:3)*

12. திருச்சாழல்

அயனை அநங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காண் ஏடீ
நயனங்கள் மூன்றுஉடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயம்அன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ (4)

தக்கனையும் எச்சனையும் தலைஅறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கன வந்தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான்என் ஏடீ
தொக்கன வந்தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி
அருள்கொடுத்து அங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலை மற்று அருளினன் காண்
சாழலோ (5)

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழல்உருஆய்
நிலம்முதல் கீழ்அண்டம்உற நின்றதுதான் என் ஏடீ
நிலம்முதல் கீழ்அண்டம்உற நின்றிலனேல் இருவரும்தம்
சலம்முகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார் காண் சாழலோ (6)

12. Thiruchchaazhal

Q: My Dear ! Don't you see that He irreparably wounded **Ayan** (Brahma), **Anangan** (Cupid) **Anthakan** (god of death) and the Moon?

A: Oh You with flowing locks! If my three eyed loving Lord Himself punishes is it not a triumph to the heavenly ones? **Chaazhalo!** *(12:4)*

Q: My dear ! What do you think about His beheading **Thakkan** and **Echchan** and putting an end to the band of devaas who have come there in large numbers?

A: Behold! After he had routed the devaas who gathered there, He bestowed grace on them. He graciously gave a new head to **Echchan** there itself; **Chaazhalo!** *(12:5)*

Q: My dear ! What is the meaning of His standing in the form of fire reaching from the earth that stretched to lower worlds to the skies that **Brahma** and **Maal** may not know Him?

A: Behold ! Had He not stood reaching from the earth to realms beneath, to the skies, both of them on account of their altercation would never have shed their insolence of self-esteem: **Chaazhalo!** *(12:6)*

12. திருச்சாழல்

மலைமகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மற்றுஒருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாயும்அது என் ஏடீ
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாய்ந்திலளேல்
தரணிஎல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடுஆம் சாழலோ (7)

கோலாலம் ஆகிக் குரைகடல்வாய் அன்றுஎழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என் ஏடீ
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்று அயன் மால் உள்ளிட்ட
மேல்ஆய தேவர் எல்லாம் வீடுவர் காண் சாழலோ (8)

தென்பால் உகந்துஆடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காண் ஏடீ
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகுஎய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ (9)

12. Thiruchchaazhal

Q: My dear! Soon as placing the daughter of the mountain on one side of Him, another woman in the watery form (Ganga) upon His braided locks poured down in a rage. What is this?

A: Had she not leaped into His braided locks in a rage, great ruin would have been caused making all the world plunge into the bowels of the nether regions; **Chaazhalo!** *(12:7)*

Q: My dear ! He ate the poison which rose up on the surface of the roaring sea. What is the meaning of His wondrous act?

A: Behold! If He had not eaten the fierce poison on that day, **Ayan, Maal** and all other great **devaas** would have died; **Chaazhalo !** *(12:8)*

Q: My dear ! The Lord of the hall of **Thillai** Who dances in the south with delight felt a desire for a female form. Don't you think that He is a very crazy One?

A: Oh fool ! Had He not felt a desire for a woman, note that all those in this wide world would have taken to austerities seeking heaven and would have disappeared; perished. **Chaazhalo !** *(12:9)*

12. திருச்சாழல்

தான்அந்தம் இல்லான் தனைஅடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்தான் காண் ஏடீ
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்த திருவடிகள்
வான்உந்து தேவர்கட்குஓர் வான்பொருள் காண் சாழலோ (10)

நங்காய்இது என்னதவம் நரம்போடு எலும்புஅணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காண் ஏடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலஅந்தரத்து இருவர்
தம்காலம் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ (11)

கான்ஆர்புலித் தோல்உடை தலைஊண் காடுபதி
ஆனால்அவனுக்கு இங்கு ஆட்படுவார் ஆர் ஏடீ
ஆனாலும் கேளாய் அயனும் திருமாலும்
வான்நாடர் கோவும் வழி அடியார் சாழலோ (12)

12. Thiruchchaazhal

Q: Note my dear ! When I, this cur, sought refuge in Him Who is endless, He immersed me in the flood of Bliss.

A: Behold that the holy Feet which immersed you in the flood of Bliss are an exalted thing to the devaas high up in the heavens; **Chaazhalo !** *(12:10)*

(The scoffer in this verse has changed her tune perhaps to provoke the lady-love to reveal her love for her Lord)

Q: Oh my dear damsel ! What is this penance? Wearing round HIs neck, sinews and bones He is in love with the skeletons on HIs shoulders. Don't you see this?

A: Listen how the skeletons came there? Behold that at the end of the aeon when the age of the Two, Brahma and Vishnu, had reached the fated hour He bore their skeletons on His shoulders; **Chaazhalo !** *(12:11)*

(According to the saint there were numerous perishable Brahmaas and Vishnus as referred to also in 3:7: 15:9).

Q: The skin of the tiger living in the forest is His garb. The skull is His food bowl. The cremation ground is His residence! Who would serve Him here my dear?

A: Nevertheless hear this! Brahmaa, Vishnu and the king of the hevenly beings are His hereditary devotees; **Chaazhalo !** *(12:12)*

12. திருச்சாழல்

மலைஅரையன் பொன்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகுஅறியத் தீவேட்டான் என்னும்அது என் ஏடீ
உலகுஅறியத் தீவேளாது ஒழிந்தனனேல் உலகுஅனைத்தும்
கலைநவின்ற பொருள்கள் எல்லாம் கலங்கிடும்காண்
சாழலோ (13)

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலும்அது என் ஏடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணி எல்லாம்
ஊன்புக்க வேல் காளிக்கூட்டம் காண் சாழலோ (14)

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும் உகந்துஏறாதே
இடபம்உகந்து ஏறியஆறு எனக்குஅறிய இயம்பு ஏடீ
தடமதில்கள் அவைமூன்றும் தழல்எரித்த அந்நாளில்
இடபம்அதுஆய்த் தாங்கினான் திருமால் காண்
சாழலோ (15)

12. Thiruchchaazhal

Q: My dear ! What is this which people say that He with the world as witness wedded before a fire the precious daughter of the King of the mountains, the blessed beauty of women with a bright forehead?

A: Behold ! Had He not wedded her before a fire with the world as witness, all the moral teachings in the world would have been confounded; **Chaazhalo**! *(12:13)*

Q: My dear ! What is the secret behind the Lord of the hall of wisdom in **Thillai** surrounded by honey-dripping cool fields entering the hall and dancing there?

A: Had He not entered the hall and danced there behold that all the world would have become the abode of a gang of **Kaali** with flesh-clinging spears; **Chaazhalo** ! *(12:14)*

Q: My dear ! Explain to me that I may know the reason why He was pleased to ride a bull instead of preferring and riding the stately elephant, swift steed or the chariot?

A: Behold ! The day on which He burnt the three fortresses with wide ramparts, it was **Thirumaal** who bore Him in the guise of a bull; **Chaazhalo** ! *(12:15)*

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றுஆலின் கீழ்இருந்து அங்கு அறம்உரைத்தான் காண்
ஏடீ
அன்றுஆலின் கீழ்இருந்துஅங்கு அறம்உரைத்தான்
ஆயிடினும்
கொன்றான்காண் புரம் மூன்றும் கூட்டோடே சாழலோ (16)

அம்பலத்தே கூத்துஆடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவன்என்று நண்ணும்அது என் ஏடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான் மறைகள் தாம் அறியா
எம்பெருமான் ஈசா என்று ஏத்தின காண் சாழலோ (17)

சலம்உடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்ஆழி
நலம்உடைய நாரணற்குஅன்று அருளிய ஆறு என் ஏடீ
நலம்உடைய நாரணன்தன் நயனம்இடந்து அரன் அடிக்கீழ்
அலர்ஆக இடஆழி அருளினன் காண் சாழலோ (18)

12. Thiruchchaazhal

Q: Did you note, my dear, that the other day He, seated under the banyan tree expertly expounded the code of righteousness, the mystic deep meaning of the four Vedaas to the Four?

A: Though He expounded the code of righteousness that day seated under the banyan tree, behold that He destroyed the three cities to their very foundations; **Chaazhalo**! (Banyan - *Ficus bengalensis.)* *(12:16)*

Q: My dear ! Dancing in the open hall, He wanders about begging for food. How is it that we approach Him as God?

A: Hear me how the four Vedaas without comprehending Him praised Him, behold, as the Lord and the Eesan (Lord of the universe); **Chaazhalo** ! *(12:17)*

Q: When He smote down the stormy **Salandharan** the monster of the sea, with His divine disc, how is it my dear that He bestowed the disc to **Naarayanan**?

A: Behold ! Since **Naarayanan** gouged out his eye and laid it at the Foot of **Aran** as a flower of worship, He bestowed the disc in His grace on Him; **Chaazhalo** ! *(12:18)*

அம்பரமாம் ஆம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆர்அமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்குஅருளிய இயம்பு ஏடீ
எம்பெருமான் ஏதுஉடுத்துஅங்கு ஏதுஅமுது செய்திடினும்
தம்பெருமை தான் அறியாத் தன்மையன்
காண் சாழலோ (19)

அரும்தவருக்கு ஆலின்கீழ் அறம்முதலா நான்கனையும்
இருந்துஅவருக்கு அருளும்அது எனக்குஅறிய இயம்பு ஏடீ
அரும்தவருக்கு அறம்முதல்நான்கு அன்றுஅருளிச்
செய்திலனேல்
திருந்தஅவருக்கு உலகுஇயற்கை தெரியா
காண் சாழலோ (20)

12. Thiruchchaazhal

Q: His garment is the striped hide ! The deadly poison is His delicious food ! Is this His skill? Explain that I know, my dear, His craftiness in eating!

A: Note that our Lord, whatever He may wear and whatever He may eat, is a person of a nature Who does not know His own greatness; **Chaazhalo !** *(12:19)*

Q: Remaining seated under a banyan tree He taught graciously to the rare ascetics the four ideals beginning with righteousness. Explain to me, my dear, that I may know the secret of His grace in it.

A: Behold ! Had He not taught the rare ascetics that day in grace the four ideals beginning with righteousness the nature of the world would not have been clearly known to them; **Chaazhalo !** *(12:20)*

Decad:12

Thiruchchaazhal

Sub-title: Civanudaiya Kaarunniyam (Mercy of Civan)

Abstract:

This decad is in the form of question and answer and an argument between an impertinent maiden and the maid-in-love who tries to answer fairly well. But the 10th verse is not in this form and it expounds the exceeding Bliss which the saint as the maid-in-love enjoys. The glory and mighty acts of **Civan** are explained in this decad.

The Lord of the universe (2) Who does not know His own greatness(19) is lonely (3) is the Supreme for all by nature (1) has graciously punished Cupid and others,has saved the world from the great flood (7) and eaten the deadly poison(8) has wedded the supreme Dame before a Fire to preserve all the moral teachings and values in all the worlds (13) has taught the nature of the world(20) has put down the foul dance of the gang of **kaali** by His dance of gnosis(14) has exhibited the end of the universe by His own ornaments of skulls and bones of even gods (11) and has been graciously dancing showering in His grace His Bliss to His devotees at **Thillai** (9) while the Vedaas extol Him as the Lord of the universe(17) and the heavenly beings worship Him with flowers(12,18).

The saint has put it in a nut-shell how he, a mere cur, sought refuge in the endless One and how He in His grace immersed him in the flood of His Bliss(10). This is the greatest lesson, the gretest path, the greatest goal and the greatest attainment which the saint has passed on to posterity by this verse of this decad.

One has to think deeply of the submission of the saint. He reduces himself to a cur and makes complete surrender to Him Who knows no end. The significance of this endless character of Civan has to be borne in mind as he takes refuge for everlasting life with Him. He in His mercy immerses him in His flood of Bliss. As per **Caiva** doctrines there are three everlasting entities of the universe such as the God, the soul and the bonds. The grip of the bonds which has been hitherto fastening the mind and the soul for generations together, birth after birth, has been not only loosened but severed by the grace of God. The soul is freed from the bonds such as the ego of I and mine, the **Karma** potent, residual and recurring and the delusions, impure and pure. The free and purified soul has been immersed in the flood of Bliss which means the saint has merged with God by the magnanimity of His supreme Mercy as contemplated by the sub-title of this decad.

பதின்மூன்றாவது
திருப்பூவல்லி

மாயாவிசயம் நீக்குதல்

(தில்லை)

(நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

இணைஆர் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணைஆன சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்தொழிந்தேன்
அணைஆர் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப்பூவல்லி கொய்யாமோ (1)

எந்தைஎந் தாய்சுற்றம் மற்றும்எல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்து என்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேன்இருந்த
பொந்தைப் பரவி நாம்பூவல்லி கொய்யாமோ (2)

Decad: 13

Thiruppoovalli (Sacred flower of lily)

Sub-title: Maayaa vishayam neekkuthal (Discarding matters of maaya (delusion) (Sung at Thillai)

Thiru = sacred; Poo=flower; Alli=water lily

In this decad the lady-love with her companions desires to pluck flowers of water-lily for adoring her Lord, singing His glory. It is made up of 20 verses of four lines each in **Tharavu Kochchaka Kalippa** metre. All the verses end with the words "let us pluch the flowers of lily and so the decad is called "Sacred flower of lily".

"As soon as He placed His twin sacred Feet on my head I renounced and abandoned the Whole lot of relatives Who were my succour. Singing the glory of the raft-like One Who dances in the hall of **Thillai** surrounded by water, let us pluck the flowers of lily". *(13:1)*

"Praising the abode of the blissful Honey of **Idaimaruthu,** the Lord of **Paandi naadu** Who severing my bonds of father, mother, kindred and all else made me His own, let us pluck the flowers of lily". *(13:2)*

13. திருப்பூவல்லி

நாயின் கடைப்பட்ட நம்மையும்ஓர் பொருட்படுத்துத்
தாயின் பெரிதும் தயாஉடைய தம் பெருமான்
மாயப் பிறப்புஅறுத்து ஆண்டான்என் வல்வினையின்
வாயில் பொடிஅட்டிப்பூவல்லி கொய்யாமோ (3)

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்குஅரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படை வீரபத்திரரால்
புண்பட்டவா பாடிப்பூவல்லி கொய்யாமோ (4)

தேன்ஆடு கொன்றை சடைக்குஅணிந்த சிவபெருமான்
ஊன்நாடி நாடிவந்து உட்புகுந்தான் உலகர் முன்னே
நான்ஆடி ஆடிநின்று ஓலம் இட நடம் பயிலும்
வான்நாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ (5)

13. Thiruppoovalli

"Considering even us Who are worse than dogs as worthy beings, our Lord Who is more compassionate than a mother, severing the bond of delusive births, made us His own. Throwing dust in the mouth of my potent **Karma**, let us pluck flowers of lily". *(13:3)*

"Singing how **Thakkan** Who had lost his wisdom, Echchan, the Sun-god, the Moon-god and the Fire-god fell out from grace by not praising the Lord of cultured **Thillai** and how they were maimed by **Veerabathirar** of the heavenly army of demons, let us pluck the flowers of lily". *(13:4)*

"Lord **Civan** Who wears honey-filled *Cassia fistula* flowers on His braided locks came seeking and seeking my body and entered therein before the world. Let us pluck flowers of lily for the King of the heavenly land Who keeps on dancing as I kept on tottering and tottering about wailing for Him". *(13:5)*

எரிமூன்று தேவர்க்கு இரங்கி அருள் செய்தருளிச்
சிரம்மூன்று அறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்றும் ஆகி உணர்வு அரிதுஆம் ஒருவனுமே
புரம்மூன்று எரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ (6)

வணங்கத் தலை வைத்து வார் கழல் வாய் வாழ்த்த வைத்து
இணங்கத் தன் சீர் அடியார் கூட்டமும் வைத்து எம்பெருமான்
அணங்கொடு அணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணம்கூரப்பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ (7)

நெறிசெய்தருளித் தன் சீர் அடியார் பொன் அடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டு என்னை ஆண்ட பிரான்குணம் பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுஉடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்தவா பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ (8)

13. Thiruppoovalli

"Singing how He Who has three forms (with form, formless and form without form) and yet is incomprehensible, graciously taking pity on the **Devaas** obligingly bestowed on them the three kinds of sacrificial fire, as they can consume food offered therein only, how He in His grace knit His sacred brows so that the three heads of (**Thakkan, Echchan** and **Viyaathiran**) may be severed and how He burnt all the three cities by Himself, let us pluck flowers of lily". *(13:6)*

"Singing aloud the qualities of our Lord Who, providing us with a head to bow to His Feet with a mouth to praise His jewelled Feet, and with an assembly of His glorious saints too to mix with, dances along with His Dame in the hall of beautiful **Thillai**, let us pluck flowers of lily". *(13:7)*

"Praising the qualities of the Lord Who, making the golden Feet of His saints the goal for me and providing a pathway thereto for me, made me His and singing how He cheated the old **Karma** which kept on tormenting us sorely, let us pluck flowers of lily". *(13:8)*

13. திருபபூவல்லி

பல்நாள் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்ஆகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழில்சுடர்ஆய்க்
கல்நார் உரித்துஎன்னை ஆண்டுகொண்டான்
கழல்இணைகள்
பொன் ஆனவா பாடிப்பூவல்லி கொய்யாமோ (9)

பேர்ஆசைஆம் இந்தப் பிண்டம்அறப் பெருந்துறையான்
சீர்ஆர் திருவடி என்தலைமேல் வைத்த பிரான்
கார்ஆர் கடல்நஞ்சை உண்டுஉகந்த காபாலி
போர்ஆர் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ (10)

பாலும் அமுதமும் தேனுடன்ஆம் பராபரமாய்க்
கோலம் குளிர்ந்துஉள்ளம் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நல்நெறி ஆம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ (11)

13. Thiruppoovalli

"Singing how He planted His flowery Feet in my heart as I have been praising and serving Him for many a day and how He, abiding as beauteous Flame and tearing the fibres of my stony heart made me His and how His jewelled twin Feet turned into gold for me, let us pluck flowers of lily". *(13:9)*

"Singing of the **Puram** fought by the Lord of **Perunthurai**, of **Kaabaali** Who ate with pleasure the poison from the darkened sea and of Him Who placed His excellent Feet on my head so that this frame, the mere mass of fierce desires may cease to be, let us pluck flowers of lily". *(13:10)*

"The tinkling jewelled Feet of the Lord, the transcendentally transcendent Being Who, cooling His fiery Form as One made of milk, ambrosia and honey, took possession of my mind, are the right goal for those of the world Who praise the Lord. Singing the fame of that very Goal, let us pluck flowers of lily". *(13:11)*

13. திருப்பூவல்லி

வானவன மாலஅயன மற்றும்உள்ள தேவர்கட்கும்
கோன்அவன்ஆய் நின்று கூடல்இலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடும்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவாபூவல்லி கொய்யாமோ (12)

அன்றுஆல நீழல்கீழ் அருமறைகள் தான்அருளி
நன்றுஆக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றுஆர ஏத்தும் நிறைகழலோன்புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடி நாம்பூவல்லி கொய்யாமோ (13)

படம்ஆக என் உள்ளே தன்இணைப்போது
அவைஅளித்துஇங்கு
இடம்ஆகக் கொண்டிருந்த ஏகம்பம் மேயபிரான்
தடம்ஆர் மதில்தில்லை அம்பலமே தான்இடமா
நடம் ஆடுமா பாடிப்பூவல்லி கொய்யாமோ (14)

13. Thiruppoovalli

"Singing of the manner in which the terrible poison of the great deep sea became edible food for Him Who stands in the position of King to **Indra, Maal, Ayan** and the rest of the devaas but Who is Himself unassociated with attributes or symbols let us pluck flowers of lily". *(13:12)*

"Singing of the gold coloured pollen of **Cassia** flowers worn by Him of jewelled Feet and of Him Who under the shade of the banyan tree that day expounded the rare Vedaas and of He Whom the heavenly beings and great saints daily worship steadily to their heart's content for their well being, let us pluck flowers of lily". *(13:13)*

"Singing how the Lord dwelling in **Ekambam** bestowing the true picture of His twin Feet in my mind and making it His abode, dances in the hall of **Thillai** girt by wide walls making it His own very home, let us pluck flowers of lily." *(13:14)*

13. திருப்பூவல்லி

அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந்தகன் கூற்றன்
செம்கண் அரி அயன் இந்திரனும் சந்திரனும்
பங்கம் இல் தக்கனும் எச்சனும் தம் பரிசு அழியப்
பொங்கிய சீர் பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ (15)

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போர்ஏறு
மண்பால் மதுரையில் பிட்டுஅமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ (16)

முன்ஆய மால்அயனும் வானவரும் தானவரும்
பொன்ஆர் திருவடி தாம் அறியார் போற்றுவதே
என்ஆகம் உள்புகுந்து ஆண்டுகொண்டான்
இலங்குஅணியாம்
பல்நாகம் பாடி நாம்பூவல்லி கொய்யாமோ (17)

13. **Thiruppoovalli**

"Singing the glory of our Lord boiling with rage to the destruction of the prestige of the Fire-god, the Sun-god, Raavana, Anthakan (God of death) the red-eyed **Ari, Ayan, Indra** the Moon-god, **Thakkan** of untainted repute and **Echchan**, let us pluck the flowers of lily". *(13:15)*

"Singing of the Rider of the strong bull in battle, of the fierce Lion of those in **Civapuram** graciously eating the rice-cake on earth in **Madurai** and of His being wounded when **Paandian** took work from Him, let us pluck flowers of lily". *(13:16)*

"The ancient **Maal, Ayan,** the heavenly ones and the **Thaanavar** (Asuras) do not know His sacred golden Feet but they merely praise them. Singing of the gleaming serpents which form the ornaments to such a One Who entering into my body made me His, let us pluck flowers of lily". *(13:17)*

13. திருப்பூவல்லி

சீர்ஆர் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்புஒலிக்கே
ஆராத ஆசைஅதுஆய் அடியேன் அகம்மகிழத்
தேர்ஆர்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடம்செய்
பேரானந்தம் பாடிப்பூவல்லி கொய்யாமோ (18)

அத்தி உரித்து அது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண்டு இவ்உலகில் பிள்ளையும்ஆய்
முத்தி முழுமுதல் உத்தரகோசமங்கை வள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ (19)

மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ (20)

13. Thiruppoovalli

"Singing of the great Bliss of the dance of the Lord of **Pertunthurai** of chariots thronging streets to the delight of the mind of this slave with unsatiating desire for the reverberating sound of the powerful anklets on His merit-abounding Feet, let us pluck flowers of lily". *(13:18)*

"Singing how the Lord of **Perunthurai** Who, skinning the elephant wears its hide, Who assumes the form of a mad One and that of a child in this world, Who is the sole source for our deliverance and Who is the magnificent One of **Uththarakosamangai**, entered our minds, let us pluck flowers of lily". *(13:19)*

"Praising the jewelled Feet of the Lord of **Perunthurai**, Who, displaying His godly Form, came riding in state on a horse and entering graciously the town of **Madurai** became our King and took us in His grace into His menial service, let us pluck flowers of lily". *(13:20)*

Decad: 13

Thiruppoovalli

Sub-title : Maayaa vishayam neekkuthal (Discarding matters of Maaya)

Abstract:

One has to think that the saint as the lady-love in bridal mysticism has sought one of sportive activities of maidens in gathering flowers. They in a group are said to pluck the flowers of lily singing His glory. Lily (Alli) is a water plant growing in ponds and pools and flowering in water during the early hours of the morning. One has to get down into the water to pluck the flowers. It is to be noted that no mention has been made in this decad as to their getting into the water at all!

While singing His glory that "Lord Civan came seeking and seeking for me and entered the body"(5) and "entering my" body He made me His own"(17), the saint expresses His great mercy for him.

The saint speaks of His three incomprehensible forms such as the Form, Formless and Form-without form (6) and also that He, cooling His fiery form took possession of his mind as a transcendent Being(11). Here he has disclosed that the transcendentally supreme God Whom he has realized as milk,ambrosia and honey is the right Goal for those of the world. Further the saint has disclosed how he was made to renounce the world. "When I praised and served HIm for many a day, the great One planted His blossom Feet on my heart (9). He bestowed the picture of His twin Feet in my mind and made it His abode (14), When He of **Perunthurai** placed His excellent Feet on my head (10) I renounced and abandoned the Whole lot of my relatives"(1). Thus he was able to sever the bonds of father, mother, relatives and all the rest(2), **throwing** dust in the mouth of the potent Karma(3). These features reflect the meaning of the sub-title of this decad.

Decad: 14

Thiruvunthiyaar

Sub-title: Gnaana Vettri
(Victory through Gnosis)
(sung at Thillai)

Thiru=sacred; vunthi=bouncing: yaar is an honorific suffix.

In this decad all the stanzas end with the words "**Vunthee parra**" which mean bounce and fly in joy. Perhaps there was a game of maidens in this name when they used to jump up with the toes and fly about in joy, singing songs. There is also one excellent poem in the same name **Thiruvunthiyaar** among the old **Caiva** philosphic doctrines.

This decad is made up of 20 stanzas of 3 lines each in **kali- ththaazhisai** metre. The saint has made use of this game of maidens as a tool for his bridal mysticism in order to grasp His unreachable hands singing His mighty glory and triumph of legendary deeds.

பதினான்காவது

திருவுந்தியார்

ஞானவெற்றி

(தில்லை)

(கலித்தாழிசை)

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீ பற
ஒருங்குஉடன் வெந்தவாறு உந்தீ பற (1)

ஈர்அம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தம்கையில்
ஓர்அம்பே முப்புரம் உந்தீ பற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீ பற (2)

தச்சு விடுத்தலும் தாம் அடியிட்டலும்
அச்சு முறிந்தது என்று உந்தீ பற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீ பற (3)

Decad:14

Thiruvunthiyaar

Sub-title: Gnaana vettri
(Victory through Gnosis)

"Bent was the bow, broke out the tumult:
Wilted the three cities; Bounce and fly in joy!
For the way in which they all burned straight away
bounce and fly in joy!" *(14:1)*

"Two arrows we saw not in Ekambar's hand
One arrow only-three cities fell! Bounce and fly in joy !
One alone was too many ! Bounce and fly in joy!" *(14:2)*

"On the carpentry being completed and on His placing His Foot
the axle was broken ! Singing of this, bounce and fly in joy!
Perished were the three cities, bounce and fly in joy!" *(14:3)*

14. திருவுந்தியார்

உயய வலலார ஒரு மூவரைக் காவல்கொண்டு
எய்ய வல்லானுக்கே உந்தீ பற
இளமுலை பங்கன் என்று உந்தீ பற (4)

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள
ஓடியவா பாடி உந்தீ பற
உருத்திர நாதனுக்கு உந்தீ பற (5)

ஆ ஆ திருமால் அவிப்பாகம் கொண்டுஅன்று
சாவாது இருந்தான் என்று உந்தீ பற
சதுர்முகன் தாதை என்று உந்தீ பற (6)

வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தான் என்று உந்தீ பற
கலங்கிற்று வேள்வி என்று உந்தீ பற (7)

14. Thiruvunthiyaar

"To honour Him Who protecting the three asuraas who were worthy to escape could aim at the three cities, bounce and fly in joy!
Singing of the Partner of the tender-bosomed One bounce and fly in joy !" *(14:4)*

"While the sacrificial fire under attack disintegated, singing of how the Devaas ran, bounce and fly in joy !
Reaching out to **Uruththiranaathan**, bounce and fly in joy !" *(14:5)*

"Saying "Ah ! Ah ! **Thirumaal** (in spite) of receiving his share of the sacrificial offering that day, did not die !" Bounce and fly in joy !"
Relating that he is the father of the four-faced one (Ayan) bounce and fly in joy!" *(14:6)*

"Saying that He severed the hand of the god of Fire, when it grabbed the offering to swallow it, bounce and fly in joy !
Saying "Disrupted was the sacrifice !" bounce and fly in joy" *(14:7)*

14. திருவுந்தியார்

பார்ப்பதியைப் பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பது என்னே ஏடி உந்தீ பற
பணைமுலை பாகனுக்கு உந்தீ பற (8)

புரந்தரனார் ஒரு பூங்குயில்ஆகி
மரம் தனில் ஏறினார் உந்தீ பற
வானவர் கோன் என்றே உந்தீ பற (9)

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திரனார் தலை
துஞ்சினவா பாடி உந்தீ பற
தொடர்ந்த பிறப்பு அற உந்தீ பற (10)

ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலைஆகக்
கூட்டியவா பாடி உந்தீ பற
கொங்கை குலுங்க நின்று உந்தீ பற (11)

14. Thiruvunthiyaar

"Why should we have any consideration for **Thakkan** Who
made a broadcast of his estrangement with **Parppathi**?
Bounce and fly in joy!
For the Partner of Her of buxom bosom bounce and fly in joy!"
(14:8)

"Becoming a beautiful **Kuyil** (bird) **Purantharan** (Indra)
ascended on to a tree! Bounce and fly in joy !
Saying, "And he is the King of the heavenly ones" bounce and
fly in joy !" *(14:9)*

'Singing of how the head of **Viyaaththiranaar** fell in the
vengeful sacrificial fire wrought out in wrath, bounce and
fly in joy!
That our continuing birth may cease, bounce and fly in joy !"

(14:10)

"Singing of the fitting of a ram's head as a head for **Brahma**
bounce and fly in joy!
With breasts bobbing bounce and fly in joy !" *(14:11)*

உண்ணப் புகுந்த பகன்ஒளித்து ஓடாமே
கண்ணைப் பறித்தவாறு உந்தீ பற
கருக்கெட நாம் எலாம் உந்தீ பற (12)

நாமகள் நாசி சிரம் பிரமன் படச்
சோமன் முகம் நெரித்து உந்தீ பற
தொல்லை வினை கெட உந்தீ பற (13)

நான்மறை யோனும் மகத்து இயமான் படப்
போம்வழி தேடும்ஆறு உந்தீ பற
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீ பற (14)

சூரியனார் தொண்டை வாயினில் பற்களை
வாரி நெரித்தஆறு உந்தீ பற
மயங்கிற்று வேள்வி என்று உந்தீ பற (15)

14. Thiruvunthiyaar

"Singing of the gouging of the eyes of the Sun-god Who was about to grab the offering lest he should skulk and run away; bounce and fly in joy !
That the seeds of birth of all of us may be destroyed, bounce and fly in joy!" *(14:12)*

"For the cutting of the nose of **Saraswathi** (Goddess of Learning) and the head of **Brahma** and for the grinding under-foot of the face of Moon-god, bounce and fly in joy !
That our ancient Karma may be destroyed, bounce and fly in joy!" *(14:13)*

"Singing of the felling of even Brahma the officient at the sacrifice bounce and fly in joy !
And of Indra searching for an exit bounce and fly in joy !" *(14:14)*

"Singing of the driving out of the teeth of Sun-god crushing his pink throat bounce and fly in joy !
Singing that the sacrifice was thrown into confusion bounce and fly in joy !" *(14:15)*

தக்கனார் அன்றே தலைஇழந்தார் தக்கன்
மக்களைச் சூழநின்று உந்தீ பற
மடிந்தது வேள்வி என்று உந்தீபற (16)

பாலகனார்க்கு அன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே உந்தீ பற
குமரன் தன் தாதைக்கே உந்தீ பற (17)

நல்ல மலரின்மேல் நான்முகனார் தலை
ஒல்லை அரிந்தது என்று உந்தீ பற
உகிரால் அரிந்தது என்று உந்தீ பற (18)

தேரை நிறுத்தி மலை எடுத்தான் சிரம்
ஈர்ஐந்தும் இற்ற ஆறு உந்தீ பற
இருபதும் இற்றது என்று உந்தீ பற (19)

ஏகாச மிட்ட விருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென்று உந்தீ பற
அதற்கு அப்பாலுங் காவலென்று உந்தீ பற (20)

14. Thiruvunthiyaar

"Honourable **Thakkan** lost his head that very day.
Standing around **Thakkan's** children bounce and fly in joy !
Saying that the sacrificial fire died bounce and fly in joy !"
(14:16)

"For Him of glorious matted locks, Who that day bestowed the sea of milk on the baby bounce and fly in joy !
For **Kumaran's** Father bounce and fly in joy !" *(14:17)*

"Saying that the head of the four-faced One seated on the goodly lotus was cut in a trice, bounce and fly in joy !
Singing that it was severed by the finger-nail bounce and fly in joy!" *(14:18)*

"Singing how the twice five heads of him Raavanan who parking his chariot tried to lift the mountain were snapped, bounce and fly in joy !
Saying his twenty arms too were snapped, bounce and fly in joy !" *(14:19)*

"Saying that He is the Protector in the sky lest the mantled sages be destroyed, bounce and fly in joy !
Saying that He is the Protector for the regions beyond that too, bounce and fly in joy !" *(14:20)*

Decad: 14

Thiruvunthiyaar

Sub-title: Gnaana vettri
(Victory through Gnosis)
(Sung at Thillai)

Summary:

The first four stanzas of this decad deal with His burning the three flying fortresses. It is said that they were cities of **Asuras** (Demons) one of iron, another of silver and the third of gold. Entrenched in these fortresses they were harassing the **Devaas** who prayed to Civan to save them. In order to destroy the **Asuras** the devaas fashioned the earth as a chariot for Civan; **Brahma** was the charioteer; **Meru**-the mountain was His bow; **Vishnu** was the arrow. The devaas were proud that they had erected a wonderful chariot. But when **Civan** set His foot on it, the axle broke (14:3). The bow was bent (14:1) and the battle perhaps began. They saw only one arrow-not more-in His hands (14:2) and He laughed. All the three fortresses were burnt up (14:1,3). Bereft of these they were powerless. **Civan** took them under His service as His door-keepers(14:4).

Stanzas 5 to 16 deal with the triumph of **Civan** in destroying the sacrifice of **Thakkan.** As per the legend Thakkan had many daughters. One of them **Uma** was married to **Civan** and 12 of them to a saint **Kasiban.** Once all the gods, the saints and **Thakkan** visited mount Kailas, the abode of **Civan.** They were all received with condescension and kindness by the mighty Head. But **Civan** did not rise to receive His father-in-law. So he was angry and abused **Civan.** Then he invited all the gods, devaas and saints except **Civan** for a sacrifice. Despite the protests by sages like **Thadeesi** that the

sacrifice without **Civan** will have no efficacy. Thakkan did not care but proceeded in all glamour with preparations for the sacrifice. Having heard of this, Uma implored her spouse **Civan** to permit her to go to the sacrifice. But **Civan** bluntly refused her to go, She somehow or other did go there and enquired of Thakkan why the greatest of gods was not invited. To her, abuse of **Civan** was the only answer. She at once returned to Mount Kailas. Knowing all about the sacrifice Civan thought fit to teach them a lesson. From His eyes arose **Veerabadrar** and **Badra Kaali** Whom He bade to destroy the sacrifice. They rushed to the Mount of Thakkan. Veerabadrar desired to have the offering due to Civan but Thakkan refused in the midst of devaas who had assembled there out of fear for Thakkan. Irritated and annoyed Veerabadrar attacked them all. "Singing how renowned Thakkan who did not praise the King of **Thillai** town, the sun-god, Echchan, the Moon-god and the Fire-god fell from grace and were maimed and wounded by Veerabadrar and his heaven based army of demons, let us pluck flowers of lily !"(13:4).

The devaas took to their heels (14:5) out of fear for **Uruthranaathar** (Lord of the Rudras namely Civan). Vishnu receiving his share of the sacrificial offering that day did not die (14:6). The hand of Fire-god which grabbed the offering was severed (14:7). Indra transformed himself into a bird **Kuyil** and ascended on a tree (14:9). The sacrifice was disrupted (14:7) and as the head of the Officient of the sacrifice fell down (14:14) a head of a ram was fitted in (14:11). The eyes of the Sun-God who was about to eat the offering were plucked and his teeth were broken away (14:12,15). The nose of **Saraswathi** (Goddess of learning) was cut and the face of the Moon-god was smashed (14:13). The fire of the sacrifice died out (14:16). In this way saint Maanickavaasagar has narrated these stories in this and other decads.

Decad: 14

Thiruvunthiyaar

Sub-title: Gnana Vettri
(Victory of Gnosis)

Abstract:

This decad deals mostly with the victory of **Civan** over the flying fortresses of **Asuras** and over **Thakkan**. The sub-title is victory of/in Gnosis. Gnosis is divine wisdom made up of knowledge and sanctity.

The first four stanzas speak of the victory of **Civan** in destroying the three cities. Stanzas five to sixteen deal with His victory in destroying the sacrifice of **Thakkan**. The seventeenth stanza speaks of His grace in creating a sea of milk for the sake of a child **Upamanyar** since there was none in the house. In the eighteenth stanza the victory of **Civan** in severing one of the five heads of Brahma is sung. The nineteenth stanza deals with the victory of **Civan** in crushing all the ten heads and twenty hands of the great **Raavana**. One may therefore see that the five great acts of **Civan** have been narrated in this decad. It depicts not only the downfall and destruction due to autocratic ego of "I"and'mine" but also the sanction of His grace for surrender and wailing.

This may perhaps indicate the victory of Gnosis.

Decad: 15

Thiruththoll-nokkam

(Sacred shoulder gazing)

Sub-title: Prapancha Suddhi

(Purification of the world)

(Sung at Thillai)

Thiru = sacred, tholl = shoulder; nokkam=gazing; prapancha(m) = world; suddhi = purification. This decad of shoulder gazing seems to be a game of maidens. They perhaps used to play or dance by placing the hands of each opposing pair on the shoulders of the other and so it is known as shoulder gazing as 11 out of the 14 verses end with the words **"Tholl-nokkam aadaamo"** meaning let us play or dance the game of shoulder gazing.

The saint has utilised this game in his bridal mysticism to sing His glory and mighty deeds in his divine pursuit of passion for Him.

This decad has only14 verses of 4 lines each in **Tharavu Kochchaka kalippa** metre.

பதினைந்தாவது
திருத்தோள்நோக்கம்

பிரபஞ்சசுத்தி

(தில்லை)

(நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)

பூத்துஆரும் பொய்கைப் புனல்இதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்கஉறும் பேதைகுணம் ஆகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடம்செய்
கூத்தா உன் சேவடி கூடும் வண்ணம்தோள் நோக்கம் (1)

என்றும் பிறந்துஇறந்து ஆழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவுஎறிந்தான் பிரமன் காண்புஅரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றுஆர் குழலினீர் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (2)

பொருள் பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புஉற்ற சீர்அடி வாய்க்கலசம் ஊன்அமுதம்
விருப்புஉற்று வேடனார் சேடுஅறிய மெய்குளிர்ந்துஅங்கு
அருள்பெற்று நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (3)

Decad: 15

Thiruththoll-nokkam

Sub-title: (Purification of the world)
(Sung at Thillai)

"Oh Dancer who dances in the sacred dance Hall of **Thillai**! You graciously prevented me from becoming an ignorant person who attempts to scoop water from a mirage taking it to be verily water in a flowery pond. That I merge in Your Feet let me play the game of shoulder gazing."*(15:1)*

"Oh maidens with dense clustering locks! Singing the praises of Him Who made me His lest I should sink in the ocean of endless births and deaths, the praises of Him of the dance hall the glory of which never wanes and the praises of Him not possible of being seen by Brahma or by him (Krishna) who brought down the wood apple with a calf, let us play the game of shoulder gazing."*(15:2)*

"Let us play the game of shoulder gazing singing how the hunter (**Kannappan**) in love with God with his slippered venerable Feet (as hands), mouth as water-pot and flesh as food offering conducted his worship making it resemble an orthodox service and stood in His presence with joyous mind receiving grace".*(15;3)*

கல்போலும் நெஞ்சம் கசிந்துஉருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போல என் நெஞ்சின்உள்ளே புகுந்தருளி
நல்பால் படுத்துஎன்னை நாடுஅறியத் தான்இங்ஙன்
சொல்பாலது ஆனவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (4)

நிலம்நீர் நெருப்புஉயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலன்ஆய மைந்தனோடு எண்வகையாய்ப்
புணர்ந்துநின்றான்
உலகுஏழ் எனத் திசை பத்து எனத்தான்ஒருவனுமே
பலஆகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (5)

புத்தர் முதல்ஆய புல்அறிவின் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தம் சிவம்ஆக்கிச் செய்தனவே தவம்ஆக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (6)

15. **Thiruththoll-nokkam**

"Let us play the game of shoulder gazing singing how He like One stood by with compassion to make my stone heart thaw and melt graciously, entered my mind and guided me to the right path as all the world knows and thereby has laid Himself open to criticism".*(15:4)*

"Let us play the game of shoulder gazing singing how He stood mingled in eight ways with earth, water,fire, wind, the vast sky, the moon the sun and man gifted with intelligence and how He all by Himself became many such as the seven worlds and ten regions of cardinal points."*(15:5)*

"Let us play the game of shoulder gazing by the grace of the Father Who makes my reasoning mind **Civam-imbued** and transforms whatever I do into divine contemplating act of consecration **(Thavam)** to Him, while several foolish religionists like Buddhists and others flounder in their worthless religions and stand bewildered."*(15:6)*

Civam is the quality of Civan i.e. Bliss.

தீதுஇல்லை மாணி சிவகருமம் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன்தாதைதனைத் தாள்இரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோள்நோக்கம் (7)

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானம் தொழும்தென்னன் வார்கழலே நினைந்துஅடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறின்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்தம் ஆகிநின்று ஆடாமோ தோள்நோக்கம் (8)

எண்உடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்நுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதன்பின்
எண்இலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோள்நோக்கம் (9)

15. Thiruththoll-nokkam

"Let us play the game of shoulder gazing singing how he (**Sandeswarar**) the sinless celibate who cut off both the Feet of his own brahmin father who rashly over-turned the service done unto **Civan** and thereby committed a sinful deed, acquired purity while the devaas stood round adoring him."*(15:7)*

"Oh fair maidens ! We have lost our pride. We have forgotten our reasoning wisdom. Thinking of the jewelled Feet of the Lord of south Whom heaven adores and feeling that if we His slaves obtain His grace, we would be lost forthwith in rapturous Bliss let us play the game of shoulder gazing."*(15:8)*

"Behold ! Since the days when the three **Rakshasas** escaping from the fire, stood at the door-step of our Father with an eye in the fore-head, that countless **Indras**, numerous **Brahmas** and many **Vishnus** have died in the world above. Singing thus let us play the game of shoulder gazing."*(15:9)*

15. திருத்தோள் நோக்கம்

பங்கயம் ஆயிரம பூவினில்ஓர் பூக்குறையத்
தம்கண் இடந்துஅரன் சேவடிமேல் சாத்துலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற்கு அருளியஆறு
எங்கும் பரவிநாம் தோள் நோக்கம் ஆடாமோ (10)

காமன் உடல் உயிர் காலன் பல் காய் கதிரோன்
நாமகள் நாசி சிரம் பிரமன் கரம் எரியைச்
சோமன் கலை தலை தக்கனையும் எச்சனையும்
தூய்மைகள் செய்தவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (11)

பிரமன் அரிஎன்ற இருவரும்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்புஒடுங்க
அரனார் அழல்உருஆய் அங்கே அளவுஇறந்து
பரம்ஆகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (12)

15. Thiruththoll-nokkam

"Praising everywhere how our Lord Sankaran graciously bestowed the disc on Maal for his gouging his eye and placing it on the roseate Feet of Sankaran when one thousand lotuses went short of one flower during his worship, let us play the game of shoulder gazing."*(15:10)*

"Singing how He out of righteous wrath wrought lustrations of sacrificing the body of cupid, the life of the god of death, the teeth of the sun god, the nose of the goddess of learning, the head of Brahma, the arm of the god of fire, the aspects of the moon god and the heads of **Thakkan** and **Echchan**, let us play the game of shoulder gazing."*(15:11)*

"Singing how **Aran** stood forth in measureless grandeur as an infinite transcendent Form of lustrous fire in order to quell the swelling pride of **Brahma** and **Ari** who out of their folly claimed to be the transcendent deity, let us play the game of shoulder gazing."*(15:12)*

15. திருத்தோள் நோக்கம்

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலம்எல்லாம்
பாழுக்கு இறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதல் சிந்தாத நல்மணிவந்து என்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (13)

உரைமாண்ட உள்ஒளி உத்தமன்வந்து உளம் புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெரும்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்துஓடத்
துரை மாண்டவா பாடித் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ (14)

15. Thiruththoll-nokkam

"I , poor servitor, have been watering the barren soil many a time instead of serving the transcendently supreme One. Singing how the flawless Gem imperishable since aeons past came down and pulled out the root of my embodiment, let us play the game of shoulder gazing."*(15:13)*

"Let us sing of the ineffable Inner Light, the worthiest goodly One Who coming and entering my mind brought me out of the shoreless vast sea of lust, of the head-long flight of my craving senses the vultures being robbed of their prey, and of the utter destruction of my life here and play the game of shoulder gazing."*(15:14)*

Decad: 15

Thiruththoli-nokkam

(Sacred shoulder gazing)

Sub-title: Prapancha suddhi

Abstract:

Prapancham, the world, is made up of the animate and the inanimate objects in which God is mingled and manifested in eight ways including man and his senses(15:5). Purifying the world means perhaps purification of the soul. In order to purify the soul one must melt one's mind into which God shall condescend out of mercy to guide him to the right path as in the case of our saint(15:4), become God-imbued, and must surrender to Him completely. Then He is sure to transform all his acts into divine acts of consecration (15:6) and thereby purify the soul as He did in the case of **Sandeswarar** who acquired purity even for slashing off the legs of his own father (15:7).

The saint has sung how God-**Civan** performed lustrations by the sacrifice of the body of Cupid, the life of the god of death and the head of even Brahma etc. (15:11) in purifying the world.

Further the saint has pointed out the offering of even one's own eye for God, like **Maal** and **Kannappan** in their transcendent acts in the worship of **Civan**(15:10,3) indicating perhaps His purification in wiping out the ego in claiming his supremacy as **Param** (15:12) by the former, and His Mercy when He instantaneously emerged out to prevent the latter from scooping out his second eye too!

These illustrations among other things perhaps depict the content of the sub-title namely "purification of world", of this decad.

Decad:16

Thirupponnoosal

Sub-title: Arul-suddhi
(Purification by grace)
(Sung at Uththarakosamangai or Thillai)

Thiru=sacred, pon=gold; Oosal=swing; Arul = grace; suddhi = purification

The saint employs this sacred decad of golden swing for his bridal mysticism. The lady-love along with her companions swings with ecstasy on the golden swing singing the glory of her lover, Lord **Civan.** This decad is made up of only nine verses of six lines each in **Tharavu Kochchaka kalippa** metre. It is doubtful whether this Decad was sung at **Thillai** as found in many editions or at **Uththarakosamangai** as found in all the nine verses.

பதினாறாவது
திருப்பொன் ஊசல்

அருட்சத்தி

(தில்லை)

(ஒப்புமை பற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

சீர்ஆர் பவளம்கால் முத்தம் கயிறுஆக
ஏர்ஆரும் பொன்பலகை ஏறி இனிதுஅமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாள்மலர்த்தாள் நாய்அடியேற்கு
ஊர்ஆகத் தந்தருளும் உத்தரகோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தாள் இணைபாடிப்
போரார்வேல் கண்மடவீர் பொன்ஊசல் ஆடமோ (1)

மூன்றுஅங்கு இலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களும் காணா மலர்அடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித்து அமுதுஊறித் தான்தெளிந்துஅங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுஉருக்கும் உத்தரகோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்று அங்கு அனம்நடையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (2)

"Mounting the golden plank which has lovely corals as struts and strung pearls as ropes and seated gracefully thereon. Oh maidens with lance-like eyes, let us swing singing of the gracious twin Feet of the Ambrosia of **Uththarakosamangai** Who bestows on me the cur-like slave His flowery Feet not known to **Naaraayanan**".*(16:1)*

"Oh maidens resembling the peacock with gait like that of swans! Let us swing, on the golden swing singing of **Idaimaruthu** where dwells the King of **Uththarakosamangai,** of Him with three gleaming eyes and of Him Whose never ageing flowery Feet never seen by heaven-dwelling devaas, abide in my flesh after clarification, melt it squirting honied Ambrosia."*(16:2)*

16. திருப்பொன்னூசல்

முன்ஈறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பல்நூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீறு எனக்குஅருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்ஊற மன்னும்மணி உத்தரகோச மங்கை
மின்ஏறும் மாட வியல் மாளிகை பாடிப்
பொன்ஏறு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (3)

நஞ்சுஅமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
மஞ்சுதோய் மாட மணி உத்தரகோசமங்கை
அம்சொலாள் தன்னோடும் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றுஅமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்புஅறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சம்ஆர் வெள்வளையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (4)

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றுஇருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர் குழாம்
நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊண்ஆக உண்டருளும் உத்தரகோசமங்கைக்
கோண்ஆர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம் பரவிப்
பூண்ஆர் வனமுலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (5)

16. Thirupponnoosal

"Oh maidens with breasts decked with jewels-let us swing on the golden swing singing on the huge palaces with terrace in **Uththarakosamangai** where lightning plays, of the Gem Who has neither antecedent, end nor beginning and Who, while a multitude of sages and several hundred crores of heavenly ones were waiting, graciously **bestowed on me His sacred ash** that I might be established for ever in His flood of grace."*(16:3)*

"Oh damsels who wear rows of white bracelets ! Let us swing on the golden swing, singing of the divine praises of Him Who holds poison in His throat, of the Lord of the heavenly ones, Who with the Dame of sweet words abiding in **Uththarakosamangai** of cloud-capped and gem-decked mansions, taking abode in the heart of the daevotees and secreting Ambrosia, cuts off graciously our bonds of death and birth."*(16:4)*

"Oh damsels of beautiful breasts decked with jewels! Let us swing on the golden swing singing of the qualities of the Dancer of **Uththarakosamangai** Who bears the crescent moon on His head and of Him Who is unknown to the Two whether He is male, neuter or female and Who ate poison in His grace so that the multitude of devaas may be redeemed from being disgraced.*(16:5)*

மாதுஆடு பாகத் தான் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதுஆடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டு என்தொல்பிறவித்
தீது ஓடாவண்ணம் திகழப் பிறப்புஅறுப்பான்
காதுஆடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்துஅன்பால்
போதுஆடு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (6)

உன்னற்கு அரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்துஇருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்துஇறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுஅறுப்பான்
அன்னத்தின் மேல்ஏறி ஆடும் அணிமயில்போல்
என்அத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்ஒத்த பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (7)

16. Thirupponnoosal

"Oh damsels of jewelled breasts on which garlands of flowers swing, let us swing on the golden swing, melting with love and singing about the rings which swing on His ears, of Him Whose part of the body is shared by the Dame of the Lord of **Uththarakosamangai** Whose braided locks are dusted with the pollen of **Kondrai** flowers, of Him Who, honouring this cur out of all His devotees will cut off the chain of my births that I may flourish without the sway of the evils of my former births."*(16:6)*

"Oh damsels of jewelled breasts resembling gold! Let us swing on the golden swing just like the beautiful dancing peacock riding on the swan, singing of the beauty of my Father Who made even me His and of the inconceivable Lord of the Vedaas Who has established resplendently at **Thiru Uththarakosamangai** and Who cuts off the shackles of sin on ır repeating His praises only and worshipping Him."*(16:7)*

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதுஎழுந்து
ஞாலம்மிகப் பரி மேற்கொண்டு நமைஆண்டான்
சீலம் திகழும் **திருஉத்தர கோசமங்கை**
மாலுக்கு அரியானை வாய்ஆர நாம்பாடிப்
பூலித்து அகம்குழைந்து பொன்ஊசல் ஆடாமோ (8)

தெங்குஉலவு சோலைத் **திருஉத்தர கோசமங்கை**
தங்குஉலவு சோதித் தனிஉருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்புஅறுத்திட்டு எம்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குஉலவு கோதையும் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குஉலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குஉலவு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ (9)

16. Thirupponnoosal

"With our hearts melting and our bodies thrilling let us swing on the golden swing, singing to our hearts' content of Him Who, coming down from the top of the lovely mountain to earth, eating heartily the food (of the devoted old woman in **Madurai**,) of Him Who rode the deep seas (to redeem **Parvathi** born as a fisherman's dauthter), of Him Who for the well-being of the world came, riding upon a charger (in **Madurai**) and enslaved us making us His own and of Him of the holy **Uththarakosamangai**, Who was rare to Maal."*(16:8)*

"Oh damsels with bobbing breasts adorned with dazzling jewels ! Let us swing on the golden swing praising the qualities of Him of braided locks decked with the fragrant flowers of **Kondrai**, of Him Who along with the Dame dwelling on His side came graciously and accepted our services that the unique Form of Effulgence residing in **Uththarakosamangai** surrounded by cocoanut palms may cut off our chain of births and make even persons of our sort His own."*(16:9)*

Decad: 16

Thirupponnoosal

(Sacred golden swing)
Sub-title: Arul-Suddhi
(Purification by Grace)

Abstract:

The very fact that God gave the saint His sacred ash and immersed him in the flood of His grace is the greaest and unique achievement of the saint(3). The fact that His sacred Feet stood established in the body of the saint and melted it squirting honied Ambrosia is evidence that the saint has been purified by His grace(2). The event of God with the Dame stood established in the minds of the devotees like him secreting sweet Ambrosia(4) and the way in which the supreme Effulgence came with His Dame and accepted the services of His devotees(9) are significant achievements of the saint. These are the great experiences for the purification by grace as the sub-title of this decad conceives.

Decad:17

Annaippaththu (Decad of the Mother)

Sub-title: Aaththuma Pooranam
(Soul's fulfilment)
(Sung at Thillai)

Annai = mother; paththu = (ten) decad; Aaththuma = of thesoul; pooranam = fulfilment.

In this Decad of the mother, the saint has openly declared his love in bridal mysticism. The bride in love discloses her secret love of **Civan** to her mother by a series of exclamations. By way of extoling His glory, she exclaims how her mind has gone behind Him.

This decad is made up of 10 verses in **Kali-Viruththam** metre. It is said to be made of broken rhythm.

பதினேழாவது
அன்னைப் பத்து

ஆத்தும பூரணம்
(தில்லை)

(கலிவிருத்தம்)

வேத மொழியர் வெள்நீற்றர் செம்மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதர் இந்நாதனார் அன்னே என்னும் (1)

கண் அஞ்சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின்று உருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின்று உருக்கி உலப்புஇலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும் (2)

"Oh mother! He whose word is **Vedam!** He Who is covered with white ash! He Whose form is rose-red! He Whose drum emits Cosmic sound !" she would say. "He Whose drum emits the cosmic sound is the Lord to the four-faced One and to the **Maal** ! Oh mother!" she would say.*(17:1)*

"Oh mother ! He Whose eyes gleam black !He Who is the sea of mercy in me melts my heart !"she would say. "Abiding in me and melting my heart He caused in me never-drying-up tears of Bliss. Oh mother!" she would say.*(17:2)*

17. அன்னைப் பத்து

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத்து இருப்பரால் அன்னே என்னும்
சிந்தத்து இருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும் (3)

ஆடு அர பூண் உடைத் தோல் பொடிப் பூசிற்று ஓர்
வேடம் இருந்த ஆறு அன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண்டு என் உள்ளம்
வாடும் இது என்னே அன்னே என்னும் (4)

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநல் நாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டி நல்நாடர் பரந்துஎழு சிந்தையை
ஆண்டுஅன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும் (5)

17. Annaippaththu

"Oh mother ! My eternal bride-groom is He ! Exceedingly beautiful is He ! Ever in my mind is He !", she would say. "He Who dwells in me is the Southerner. The Father in **Perunthurai** is the Bliss. Oh my mother !" she would say. *(17:3)*

"Oh my mother ! His ornament is the swaying snake! His robe is the skin ! He has smeared sacred ash ! This is the manner of His guise ! Oh mother !" she would say. "Looking on the manner of His guise my mind pines ! What is this ? Oh my mother !" she would say. *(17:4)*

"Oh my mother ! Long are His arms ! He has dense locks! He is the Lord of goodly **Paandinaadu** !" she would say. "He of the goodly **Paandinaadu** will enslave my wandering mind as to make love to me ! Oh my mother !" she would say. *(17:5)*

17. அன்னைப் பத்து

உன்னற்கு அரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவது என்நெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவது என்நெஞ்சில் மால்அயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும் (6)

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண் திருமுண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டுஎன்
உள்ளம் கவர்வரால் அன்னே என்னும் (7)

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆள்எம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆள்எம்மை ஆளும் அடிகளார் தம்கையில்
தாளம் இருந்தஆறு அன்னே என்னும் (8)

17. Annaippaththu

"He of **Uththarakosamangai** of inconceivable glory resides in my heart. Oh my mother !" she whould say. "What is the wonder in this that He Whom **Maal** and **Ayan** could not see resides in my heart ! Oh my mother !" she would say. *(17:6)*

"White-robed is He ! White is the sacred ash on His fore-head! He wears the cap of a King !" she would say. "Wearing the cap of a King and riding a galloping steed He steals my heart ! Oh my mother !" she would say.*(17:7)*

"He wears a wreath of *Thaalli* flowers **(Ipomaca sepiaria)** and **Aruhu** grass *(Cynodon dactylon.)*Sandal paste He smears. He rules and makes us His own! Oh my mother!"she would say. "The Saint who makes us His, Hark has the cymbals in His hand ! Oh my mother !" she would say. *(17:8)*

17. அன்னைப் பத்து

தையல்ஓர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்துஅவர் போதலும் என்உள்ளம்
நையும் இதுஎன்னே அன்னே என்னும் (9)

கொன்றை மதியமும் கூவிளம்* மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம் உன்மத்தமே
இன்றுஎனக்கு ஆனஆறு அன்னே என்னும் (10)

* கூவிளம் = வில்வம்; மத்தம் = ஊமத்தை

17. Annaippaththu

"Partner of a Dame ! Yet He in an ascetic's guise has come abegging ! Oh my mother!" She would say. On the departure of Him who had come abegging my heart grieves ! What is this? OH my mother!" she would say. *(17 : 9)*

"His head is adorhed with **Kondrai** flowers, *Koovillam* **(Aegle marmelos)** leaves and Maththam **(Datura fastuosa)** flowers! Oh my mother!" she would say. "Is the Maththam flower adorned densely on His head the cause of craziness in me to day? Oh my mother!" she would say. *(17:10)*

Decad:17

Annaippaththu (Decad of the Mother)

Sub-title: Aaththma-Pooranam
(Soul's Fulfilment)

Abstract:

In this decad the bride in love discloses her secret love for **Civan** to her mother by a series of exclamations:

Oh ! Mother ! My eternal bride-groom is He ! He is exceedingly beautiful. He is (here) even in my mind. He Who dwells in my mind is the Southerner, the Bliss! (17:3). She reveals that He, enslaving her wandering mind **makes love to her.** (17:5) She describes Him fully; that His form is rosy-red covered with white ash smearing sandal paste (17:8). He wears a wreath of **Thalli** flowers and Aruhu grass. His arms are long. He has dense locks adorned with flowers of **Cassia fistula, Datura fastuosa** and the leaves of *Aegle marmelos* and decked with the new moon."

She also discloses that He, wearing a cap of a king and riding a steed, steals her heart (17:7). She questions why her mind pines for Him on seeing His ornament-a swaying snake and robe, the skin. She grieves saying that He is a Partner of a Dame and yet He in an ascetic's guise has come abegging.

Above all she wonders at His stay in her mind and enjoys Him fully! Abiding in her heart He melts her and she feels that He causes the flow of never-drying tears of Bliss(17:2). This ecstatic experience is perhaps the fulfilment of her ambitious soul. Hence the content of the sub-title.

Decad:18

Kuyirppaththu (Decad of the Kuyil)

Sub-title: Aaththuma Irakkam
(Soul's Yearning)
(Sung at Thillai)

Kuyil is a bird *(Eudynamys indicus),* and paththu = (Ten) decad; Aaththuma = soul's; Irakkam = yearning.

The saint in his bridal mysticism as a love-lorn bride makes use of this decad for sending a messenger to her lover-God **Civan**-to convey her deep love for Him. This decad is just like the 10th decad-**Thirukkoththumbi** in which the king dragon is sent as a messenger of love.

This decad is made up of 10 verses of **Aasiriya viruththam** metre.

பதினெட்டாவது
குயில் பத்து

ஆத்தும இரக்கம்
(தில்லை)

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

கீதம் இனிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாதம் இரண்டும் வினவின் பாதாளம் ஏழினுக்கு அப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லின் சொல்இறந்துநின்ற தொன்மை
ஆதிகுணம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தம் இலான்
வரக்கூவாய் (1)

ஏர்தரும் ஏழ்உலகு ஏத்த எவ்உருவும் தன் உருஆய்
ஆர்கலி சூழ் தென் இலங்கை அழகு அமர்
வண்டோதரிக்குப்
பேர்அருள் இன்பம் அளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரியவாயால் குயிலே தென் பாண்டி நாடனைக் கூவாய் (2)

"Oh Kuyil *(Eudynamys indicus)* of sweet song ! If you would ask me about the twin Feet of our Lord, They are far beneath the seven-fold nether regions. If I were to speak of the effulgent gem-set Crown it is of an antiquity beyond the reach of words. He has no beginning or attributes nor end. Call Him to come !"*(18:1)*

"Oh Kuyil! Go and call with your sweet voice Him of south **Paandinaadu**, the Lord Who abides in **Perunthurai** with all the fair seven-fold worlds praising Him since every being's form is His, bestowed Bliss out of His abounding grace on beautiful **Vandothari** of the sea-girt **Lanka** in the south! (18:2)

18. குயில் பத்து

நீல உருவின் குயிலே நீள்மணி மாடம் நிலாவும்
கோல அழகின் திகழும் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருஉத்தர கோசமங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயகனை வரக் கூவாய் (3)

தேன்பழச் சோலை பயிலும் சிறுகுயிலே இது கேள் நீ
வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித்து உள்ளம் புகுந்து என்உணர்வுஅது ஆய ஒருத்தன்
மான்பழித்து ஆண்டமென் நோக்கி மணாளனை நீ வரக் கூவாய் (4)

சுந்தரத்து இன்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத்தே நின்று இழிந்து இங்கு அடியவர் ஆசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவும் ஆகிய மூவர் அறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவகனை வரக் கூவாய் (5)

18. Kuyirppaththu

"Oh Kuyil with form of azure hue ! Go and call my loving Lord Who resides for the enlightenment of the world in highly virtuous and sweet **Uththarakosamangai** with gem-set bright tall mansions and the shrine in which the creeper-like Dame of beautiful form abides !"*(18:3)*

"Hear this! Oh small Kuyil who frequents the grove with honeyed sweet fruit! Go and call the gracious Lord Who, spurning the heaven entered this earth and made men His own, the One Who despising the flesh entered my mind and becomes my sense of feeling and perception, the Bride-groom of Her Who won Him with gentle eyes that excel those of the fawns !"*(18:4)*

"Oh beautiful and delightful Kuyil ! Ask the Knight to come here, the One Who is the beginning, the middle and the end, the One with crimson-red Feet not known by the Three and the One Who, resembling the sun with radiant beams, descended from inter- stellar space to eradicate the desires of His devotees !" (Three = Brahma, Vishnu and Rudra) *(18:5)*

18. குயில் பத்து

இன்பம் தருவன் குயிலே ஏழ் உலகும் முழுது ஆளி
அன்பன் அமுது அளித்து ஊறும் ஆனந்தன் வான் வந்த
தேவன்
நன்பொன் மணிச் சுவடு ஒத்த நல்பரிமேல் வருவானைக்
கொம்பின் மிழற்றும் குயிலே கோகழி
நாதனைக் கூவாய் (6)

உன்னை உகப்பன் குயிலே உன்துணைத் தோழியும்
ஆவன்
பொன்னை அழித்தநல் மேனிப் புகழின் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப் புயங்கன்
வரக்கூவாய் (7)

வாஇங்கே நீகுயில் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஒவி அவர்உன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண்பிளந்து ஓங்கி
மேவி அன்று அண்டம் கடந்து விரிசுடர்ஆய் நின்ற
மெய்யன்
தாவிவரும் பரிப்பாகன் தாழ் சடையோன் வரக்கூவாய் (8)

18. Kuyirppaththu

"I will gratify you! Oh Kuyil who warbles on the tree branch ! Will you go and invite the sole Ruler of the seven worlds, the loving One, the blissful One Who bestowing Ambrosia wells up in me, the God Who came down from heaven comes on a goodly charger with a befitting pedal of pure gold set with gems and the Lord of **Kokazhi**?" *(18:6)*

"Oh Kuyil ! I will rejoice with you! I will become your companion ! Invite the beautiful One Who revels in the fame of His complexion which shames gold, my King Who rode on the horse in splendour, the **Paandian** abiding in **Perunthurai**, the **Cheran**, the **Cholan** and the glorious **Pujangan**!" *(18:7)*

"Come here ! Oh Young Kuyil ! Invite Him Who rode on the prancing steed, Him with the flowing locks, Him Who, abandoning the search of **Maal** and the four-faced as they stood plunged deep in thought, pierced through the sky, shot up as a shining fire and rising higher and cleaving the heaven, stood as a wide-spread Flame !" *(18:8)*

18. குயில் பத்து

கார்உடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழும்
குயிலே
சீர்உடைச் செம்கமலத்தில் திகழ்உரு ஆகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்து எனை
ஆண்ட
ஆர்உடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீ
வரக்கூவாய் (9)
கொந்துஅணவும் பொழில் சோலைக் கூம்குயிலே இது
கேள் நீ
அந்தணன் ஆகிவந்து இங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எம் தமர் ஆம் இவன் என்று இங்கு என்னையும்
ஆட்கொண்ட ருளும்
செம்தழல் போல் திருமேனித் தேவர் பிரான்
வரக் கூவாய் (10)

18. kuyirppaththu

"Oh Kuyil who is shining gold laced with black hue and haunting the fragrant groove ! Go and invite the Blest Treasure whose glorious form excels the red lotus, the Ambrosia with the colour excelling beautiful gold of rare quality and Him Who showing me His Feet on earth cut off my bonds and made me His own !" *(18:9)*

"Oh Kuyil singing in the grove with clusters of flower! Hear this ! Invite Him Whose sacred form is fiery red as, the Lord of the devaas Who turning into an **Anthanan** (priest) and coming here showed His beautiful rosy Feet to me saying "This man is Our kin," and made even me His own !" *(18:10)*

Decad: 18

Kuyirppaththu (Decad of the Kuyil)

Sub-title: Aaththuma-Irakkam
(Soul's yearning)

Abstract:

The saint discloses in this decad the secret of the nature of His Form, Feet and Crown. He is in the form of supreme Effulence and of Flame of the hue of red lotus and gold (8,9,10). His Feet are stretched far beneath the seven-fold nether regions and His effulgent gem - set Crown is an antiquity beyond the reach of words. He has no beginning, no attribu nor end (1). Yet He is the beginning, the middle and the end.(5).

The bride in love sends the **Kuyil** bird to call Him reminding that He disclosed His kinship (10). She is yearning for His visit as the sub-title of this decad contemplates.

Decad:19

Thiruththasaangam

(The Sacred Ten Insignia)

Sub-title: Adimai Kondamuraimai

The manner of enslavement

(Sung at Thillai)

Thiru = sacred, thasa = ten, angam = (part) here insignia; adimai = slave; konda = holding; muraimai = manner

This sacred decad of ten insignia has been sung in the form of questions put to a parrot and answers. The saint has made use of this decad for his bridal mysticism where the bride in love with **Civan** poses questions to a parrot to disclose the features (insignia) of **Civan** and she herself replies as the parrot could not give an answer.

In the case of a king, his insignia are (1) his name and titles, (2) his country, (3) his capital, (4) the principal river of his country, (5) the principal mountain of his country (6) his steed (7) his special weapon, (8) his special drum, (9)his garland, and (10)his flag. In the same way the insignia of **Civan** are enumerated in the ten verses of this decad in **Venba** metre.

பத்தோன்பதாவது
திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை

(தில்லை)

(நேரிசை வெண்பா)

ஏர்ஆர் இளம்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீர்ஆர் திருநாமம் தேர்ந்துஉரையாய் - ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெள்மலரான் பால்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று (1)

ஏதம்இலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுஉரையாய் - காதலவர்க்கு
அன்புஆண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடுஎன்றும்
தென்பாண்டி நாடே தெளி (2)

Decad:19

Thiru-th-thasaangam

Sub-title: The manner of enslavement
(Sung at Thillai)

"Oh parrot fair and young ! Think and tell me the glorious name of our Kingof **Perunthurai** the Lord, the Lord of **Arur**, the ruddy Lord or, as you have heard, the God of white flower and the God of milky sea, say, our Lord and Lord of the Gods." *(19:1)*

"Oh emerald-coloured parrot of faultless sweet speech!. Tell me the country of the Lord of the seven worlds Who has lordship over us."

"Know for certain that south **Paandinaadu** is ever the country of Him Who recognising their love bestows on His devotees the blessing of no return". *(19:2)*

19. திருத்தசாங்கம்

தாதுஆடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமைஆளும்
மாதுஆடும் பாகத்தன் வாழ்பதிஎன் - கோதாட்டிப்
பத்தர்எல்லாம் பார்மேல் சிவபுரம் போல் கொண்டாடும்
உத்தரகோச மங்கை ஊர் (3)

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகின் செல்வீநம் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுஉரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலம்கழுவ வந்துஇழியும்
ஆனந்தம் காண்உடையான் ஆறு (4)

கிஞ்சுகவாய் அம்சுகமே கேடுஇல் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சு மருவும் மலைபகராய் - நெஞ்சத்து
இருள்அகல வாள்வீசி இன்புஅமரும் முத்தி
அருளும்மலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து (5)

19. Thiruththasaangam

"Oh babbling parrot dwelling in the flowery grove in which pollen swirls about in the air ! Which is the town where dwells our Lord Who rules over us and Who is the Partner of the Dame?

"His town is **Uththarakosamangai** which all devotees praise and herald as **Civapuram** on earth" *(19:3)*

"Oh parrot with red beak and green wings ! Tell me the name of the river of the Lord of our mind Who abides in **Perunthurai.**"

"Oh damsel ! Note that the river of our Master is the renowned Bliss which descends on earth from heaven to wash away the impurity of our minds." *(19:4)*

"Oh beautiful parrot with red beak like the **Kinjuka** *rythrina indica)* flower ! Tell me the mountain where dwells : Cloud, the King of ever lasting **Perunthurai.**"

"Behold ! It is the Mountain which wielding the sword that the darkness in our heart may flee, bestows graciously bliss of release on us." *(19:5)*

19. திருத்தசாங்கம்

இப்பாடே வந்து இயம்பு கூடு புகல் என்கிளியே
ஒப்புஆடாச் சீர்உடையான் ஊர்வதுஎன்னே - எப்போதும்
தேன்புரையும் சிந்தையர்ஆய்த் தெய்வப்பெண் ஏத்துஇசைப்ப
வான்புரவி ஊரும் மகிழ்ந்து (6)

கோல்தேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதுஇல்
பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய் - ஏற்றார்
அழுக்கு அடையா நெஞ்சு உருக மும்மலங்கள் பாயும்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை (7)

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசுஇயம்பாய் - அன்பால்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத்து ஓங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை (8)

19. Thiruththasaangam

"Oh my parrot ! Come here" Do not go to your cage. Tell me what is the mount of Him of matchless glory?

With divine damsels singing His praises and entertaining honeyed thoughts He rides with delight the horse of gnosis." *(19:6)*

"Oh parrot whose words are sweet like honey on the bough! Tell me the weapon with which the blameless King of **Perunthurai** conquers His foes.

Behold, the weapon he wields is the trident which darts on the three (malams) bonds of those who beseech Him that they may not be tainted by them and that their hearts may melt". *(19:7)*

"Oh parrot with sweet milk-like speech ! Tell me the drum which sounds in the presence of our Lord of **Perunthurai**.

It is the joyous **Naatha-drum** which emits booming cosmic sound rising out of the supreme Bliss that the enemy called birth may be confounded by the grace of God." *(19:8)*

19. திருத்தசாங்கம்

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தார்என் - தீயவினை
நாளும் அணுகாவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறுகு ஆம்உவந்த தார் (9)

சோலைப் பசும்கிளியே தூ நீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியும் கொடிகூறாய் - சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும்
கோதுஇலா ஏறுஆம் கொடி (10)

Thiruththasaangam

"Oh parrot of chosen words! What is the true garland of the Lord of **Perunthurai** who dwells with the devotees in whom love wells up?

"The wreath woven with **thaalli flowers** *(Ipomaea sepiaria)* and **arugu** (**Cynodon dactylon**) grass is the garland preferred by Him Who owns me, a cur, as His slave that evil **Karma** may never approach me." *(19:9)*

"Oh green parrot of the grove! Tell me the beautiful flag of the King of **Perunthurai** of pure waters".

"It is the stainless banner of the bull which is seen high above, displaying its beauty and striking His foes with great terror." *(19:10)*

Decad : 19

Thiruththasaangam (The sacred ten insignia)

Sub-title: Adimai konda Muraimai
(The manner of enslavement)

Abstract:

This decad deals with the insignia of **Civan**. Though the saint has addressed **Civan** as the King of **Uththarakosamangai** in as many as 20 verses of the 6th decad, he has specified that **Uththarakosamangai** is His capital town in this decad (19:3). Further he says it for certain that His country is **South-paandinaadu** in this decad (19:2) in which he speaks of Him in 5 verses as the King of **Perunthurai**. However, the insignia of **Civan** such as His name as **Deva-devan,** His country as **Paandinaadu**, His capital town as **Uththarakosamangai**, His mountain as He Himself Who bestows His grace on all, and His steed as the Bliss that drives away all ignorance, have been stated elsewhere by the saint himself (2:118-124) removing all doubts.

The saint has stated clearly the manner of his enslavement as contemplated in the sub-title of this decad. **Civan** with His trident darts on the three bonds (malams) (7) and thereby sweeps them away(4) so that the evil **Karma** may never cling to him (9). He wields His sword to dispel the darkness in his mind (5) and the enemy, birth, is confounded(8). The Mountain of grace bestows Bliss of deliverance on him(5) and makes him His own.

Decad:20

Thiruppalliezhuchchi

Sub-title: Thirothaana suddhi
(Purification by Thirothaanam)
(Sung at Thirupperunthurai)

Thiru = sacred, palli = bed, ezhuchchi = rousing.

This sacred decad of arousing **Civan** from bed, may also be the song of maidens sung in the early hours of the morning. It is not that **Civan** is aroused from slumber as it seems to be; the esoteric meaning is that **Civan** is to arise in the soul. The saint makes use of this decad in his bridal mysticism to visualise God in him.

In those days it was coustomary tc arouse the King from bed and it has been said to be **Thuyiledainilai.** In the same manner some saints have resorted to arouse even God. In these days this decad is sung in all the shrines of **Civan** in the early hours of the morning expecially in the Tamil month of **Maargazhi** (December- January).

According to our classification of **Thiruvaachakam**, Part III- starting from decad 7 : **Thiruvempaavai** in which the bride-in love of **Civan** is aroused from bed, to decad 20: **Thiruppalliezhuchchi** in which the Lover-**Civan** is aroused (from bed)-forming one unit of bridal mysticism of the saint-is coming to a close.

This decad is made up of 10 verses or stanzas of **Aasiriya Viruththam** metre.

இருபதாவது
திருப்பள்ளி எழுச்சி

திரோதான சுத்தி
(திருப்பெருந்துறை)

(எண் சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

போற்றிஎன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூம்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்து எமக்குஅருள் மலரும்
எழில்நகை கண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றுஇதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
ஏற்றுஉயர் கொடிஉடையாய் எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (1)

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற்று அண்ணல்அம் கண்ஆம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவைஓர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே (2)

Decad:20

Thiru-p-palli-ezhuchchi

Sub-title: Thirothaana suddhi
(Purification by Thirothaanam)
(Sung at Thirupperunthurai)

"Obeisance to You ! Oh eternal principal Being of my life! It has dawned. Beneath the beautiful smile of grace which blossoms for us on Your sacred Face we worship your sacred Feet strewing on Your flower-like Feet twin flowers befitting Them. Oh Lord **Civan** Who abides in **Thirupperunthurai** surrounded by cool fields in the mud of which blossoms lotus flowers! Oh You whose lifted banner is the bull ! Oh my Lord Who owns me ! Graciously arise !" *(20:1)*

"The sun has approached Indraa's point. The darkness has gone. The dawn spreads. As the sun which resembles the mercy blossoming on Your sacred Face rising higher and higher and as the fragrant flowers which resemble Your Eyes blossoming, the six-footed insects of the surroundings are humming. Please note all these ! Oh Lord **Civan** Who abides in **Thirupperunthurai**! Oh Mountain of Bliss who comes forward to give me the treasure of grace !Oh surging Sea ! Graciously arise !" *(20:2)*

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்து
 ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ நல்செறி கழல் தாள்இணை காட்டாய்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவுஅரியாய் எமக்கு எளியாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (3)

இன்இசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்அருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (4)

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின் அல்லால்
 போக்குஇலன் வரவுஇலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டு அறியோம் உனைக் கண்டு அறிவாரைச்
சீதம்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு அருள்புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (5)

20. **Thiruppalli-ezhuchci**

"The beautiful **Kuyil** birds are calling; the cocks are crowing; **Kuruhu** birds are chirping; conches are sounding. Star lights have dimmed. The light of the dawn is increasing. Oh Lord, lovingly show us Your holy anklet-decked twin Feet. Oh Lord **Civan** who abides in **Thirupperunthurai**! Oh Lord hardly known by all but easy for us! Oh our Lord ! Graciously arise!" *(20:3)*

"Those producing sweet music on **Veenai** and harp stand on one side; those who chant Rig-Veda and hymns on one side; those whose hands bear closely entwined wreaths of flower on one side; those who worship, weep and faint in ecstasy on one side and those who, adoring You, folded their palms over their heads, on one side. Oh Lord **Civan** Who abides in **Thirupperunthurai**! Oh our Lord Who made even me Your own, bestowing sweet grace! Graciously arise !" *(20:4)*

"Apart from learned sages saying that You exist in each and every element, apart from their saying that You have neither going nor coming and apart from their singing songs and dancing, we have neither learnt nor heard of anyone who has seen and known You. Oh King Who abides in **Thirupperunthurai** of cool fields, You are beyond conception even by the mind. Oh our Lord Who, coming before us and cutting off our faults, makes us Your own bestowing grace on us. Graciously arise!" *(20:5)*

பப்புஅற வீட்டுஇருந்து உணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர்பலரும்
மைப்புஉறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்குகிறார் அணங்கின் மணவாளா
செப்புஉறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
இப்பிறப்பு அறுத்துஎமை ஆண்டுஅருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (6)

அது பழச் சுவை என அமுது என அறிதற்கு
அரிது என எளிது என அமரரும் அறியார்
இது அவன் திரு உரு இவன் அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
மங்கை உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறுஅது கேட்போம்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (7)

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்
பந்துஅணை விரலியும் நீயும் நின்அடியார்
பழம்குடில் தொறும் எழுந்தருளியபரனே
செம்தழல் புரை திருமேனியும் காட்டித்
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி
அந்தணன்ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்
ஆர்அமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே (8)

"Oh Bride-groom of the awe-inspiring Goddess! Your saints who, casting off their bonds and dwelling in heaven calmly perceive You in themselves have come as fair maidens with beautiful dark eyes and worship You in the manner of human beings. Oh Lord **Civan** who abides in **Thirupperunthurai** surrounded by cool fields where red lotuses blossom! Oh our Lord Who, severing this birth bestow Your grace on us make us Your own ! Graciously arise!" *(20:6)*

"Even the immportals do not know that It is the savour of fruit; that it is Ambrosia; that it is rare to know; yet It is easy for us; Oh You Who, dwelling in **Thiru-Uththara kosamangai** with honey- filled groves, have made us Your own and have come here in Your grace that we may say that "This is His sacred Form; That is He Himself!" Oh King of **Thirupperunthurai!** In what service You would like us to engage that we shall pay heed to? Oh our Lord! Gracoiusly arise!" *(20:7)*

"Oh You are the antecedent, beginning, middle and end! Even the Three do not know You; who else could know You then? Oh supreme One Who along with Her of ball-caressing fingers enter in Your grace into each of the ancient huts of your devotees! Showing me Your ruddy fire-like form, showing me also the **Thirupperunthurai** temple in which You dwell and showing me how You became an **Anthanan,** You came and made me You own. Oh rare Ambrosia! Graciously arise!" (Three = Brahma, Vishnu and Rudra) *(20:8)*

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
　　விழுப்பொருளே உன தொழுப்பு அடியோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே
　　வண்திருப் பெருந்துறையாய் வழி அடியோம்
கண்அகத்தே நின்று களிதரு தேனே
　　கடல் அமுதே கரும்பே விரும்பு அடியார்
எண்அகத்தாய் உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்
　　எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே (9)

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின் நாள்நாம்
　　போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறுஎன்று நோக்கித்
　　திருப்பெருந்துறை உறைவாய் திருமால்ஆம்
அவன்விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
　　படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியில் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
　　ஆர்அமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே (10)

20. Thiruppalli-ezhuchchi

"Oh superb Being Whom even the devaas of heaven cannot approach ! Oh You Who descending down on earth make us flourish! Oh You Who abide in fertile **Thirupperunthurai** ! Oh You Who abiding in our eyes give delight ! Oh Ambrosia of the sea ! Oh Sugarcane ! Oh You Who dwell in the thought of Your devotees! Oh You Who are the life to the world ! Oh our Lord ! Oh our Lord ! We are Your hereditary devotees. Graciously arise!' *(20:9)*

"Oh You Who abide in **Thirupperunthurai**! He Who is Maal and the flower-seated one seeing that this earth is the only place where **Civan** redeems and saves one and saying, "We spend our days here in vain without going down to the earth and being born there as human beings," long and yearn for You. Oh You Who with Your exuberant Mercy that blossoms forth from Your form, can enter the earth and make us Your own. Oh rare Ambrosia ! Graciously arise! in our soul!" *(20:10)*

Decad:20

Thiru-p-palli-ezhuchchi

Sub-title: Thirothaanasuddhi

Abstract:

The sub-title of this decad is Purification by **Thirothaanam** of the soul. Thirothaanam is one of the five bonds (**malams**) as the saint points out in 6:29. They are said to be **Aanavam, Karmam, Maayai, Mamaayai** or **Maameyam** and **Thirothaanam** or **Thirothaanasakthi.**

Thirothaanam is said to be a kind of beneficial delusion and an act of grace of God by which He hides the Reality from the soul.

The saint has made use of this decad in his bridal mysticism to visualize God in him ultimately. The lady-love (the soul) is fully matured and the veil of **Thirothaanam** is removed by the act of His Grace and God is aroused in him as the sub-title contemplates.

The saint sings, "Oh Mountain of Bliss! All the objects of nature are on the move favouring to shower the treasure of Your grace. Show Your twin Feet(3). We worship Your Feet as we can see from the beautiful smile of grace which blossoms for us on Your sacred face (1). The devotees stand on five sides and worship You. They weep and faint for Your grace(4)." (The fifth side is perhaps the sky. It may also be that the five bands of devotees worship the five legendary faces of **Civan.**).

The saint points out repeatedly in four verses of this decad(7,8,9,10) that God condescended in His grace to come

to this earth to bless His devotees. The sages of heaven, perceiving God in themselves, come down as maidens to worship Him in the manner of human beings(6).

The sentence "Our Lord Who makes me/us His own bestows sweet grace on me/us" occurs in three verses (4,5,6). The words **Aandu, Aandukondu, Aatkollal,Aandaruli Aandarulpuriyum** occur not only in this decad but also in hundreds of verses in **Thiruvaachakam.** They mean, making me/us His own or enslaving me/us, bestowing grace on me/us. What do they actually mean? The method of making me/us His own or enslaving me/us, seems to have been more vividly explained in the following verse: "Oh Lord like a mountain! Oh that very day when You made me Your own/enslaved me, did You not take my soul, body and all my belongings as Yours? Oh Lord with eight shoulders and three eyes! Can there be any hindrance to-day for me? You may do good or You may do ill! What mastery have I over this?"(33:7). It may be seen, therefore, that when one gives up his body, soul and all his belongings and surrenders completely to Him, He bestows His grace and makes him His own.

In this decad the saint has made it clear that this earth is the only place where **Civan** redeems and saves one and that the human frame is the only form through which His grace can be obtained easily and in full measure. It appears that the heaven-dwellers cannot even approach Him, perhaps in the form of a Devaa as such.(20:6,9,10).

It may be seen that even Rig Veda was sung besides as morning hymns apart from the Tamil Songs.(20:3).

Further this decad appears to be a prelude for the next part of **Thiruvaachakam** (as per our division and naming),

-Aat–kondu–aruliya padalam

End of Thiruvaachakam - Chapter - 3

THIRUVAACHAKAM

(CHAPTER 4)

DECADS 21-51

AATKONDU ARULIA PADALAM

Thiruvaachakam
(Chapter 4)

Chapter IV forms the last part of my classification of Thiruvaachakam and it consists of 31 Decads, from Decad: 21-**Koil Mooththa Thiruppathikam** to the last Decad: 51 **Acchoppathikam.** In the first Decad of this fourth part, that is, Decad-21, the Saint Manickavaachagar is said to deal with "The Eternal True Event". The last Decad (Decad 51) deals perhaps with "Not knowing how the Experience Came". These two decads are two of the best poems in the Thiruvaachakam.

This part begins with an excellent verse in which the saint very cleverly prays to God to bestow on him the privilege of being in the midst of His devotees in a logical order of sequence. He points out that the Dame (Sakthi) is residing in Him and He abides in Her. He prays to bestow the privilege of dwelling in the midst of His devotees if both of Them were to dwell in him. God should bestow on him the privilege of abiding in the midst of his devotees. It is tantamount to pleading to dwell in between God, the supreme-manifestation of Bliss and the Dame the supreme energy manifestation of God. in the supreme state of transcendent experience of Bliss.

In the same way, in the first verse of the last decad (51:1) the saint wonders in amazement who else could gain such a privilege which the Lord bestowed on him by severing the bonds of his mind and transforming him into Civan Himself. Further he made him His own.

Thus in this part he speaks about the intricacies of his spiritual experiences and development in the attainment of supreme Bliss.

திருவாசகம்

IV ஆட்கொண்டு அருளிய படலம்

இருபத்தொன்றாவது

கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அனாதியாகிய சற்காரியம்

(தில்லை)

ஆசிரிய விருத்தம்

உடையாள் உன்தன் நடுவுஇருக்கும்
    உடையாள் நடுவுள் நீஇருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
    இருப்பதானால் அடியேன் உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
    அருளைப் புரியாய் பொன்னம் பலத்துஎம்
முடியா முதலே என்கருத்து
    முடியும் வண்ணம் முன்நின்றே (1)

முன்நின்று ஆண்டாய் எனைமுன்னம்
    யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்நின்று ஏவல் செய்கின்றேன்
    பிற்பட்டு ஒழிந்தேன் பெம்மானே
என்நின்று அருள் இவர நின்று
    போந்திடு என்னாவிடில் அடியார்
உன்நின்று இவன்ஆர் என்னாரோ
    பொன்னம்பலக் கூத்து உகந்தானே (2)

CHAPTER - 4

Decad : 21

Koil-Mooththa-ThiruPathikam

Sub-title: Anaathiyaakiya Satkaariyam
Beginningless true event
(Sung at Thillai)

Koil = temple (here Thillai) mooththa = previous, or earlier; thiru = sacred;pathikam = decad; Anaathi = beginningless; Aakiya = that which is; Sat = true; kaariyam = event.

The title seems to indicate that this is the decad previous to **Koil-thiruppathikam** which is the next decad-22. This decad (21) is made up of 10 verses of four lines each in **Aasiriya viruththam** metre.

"Oh our Primal Lord whose being knows no end and who dwells in the sacred golden hall ! The Mistress dwells in mid most of You- and You dwell centred within the Mistress. If both of You were to dwell in Your servant, Oh God, bestow on me, Your servant, the gracious privilege of abiding amidst Your devotees that the intention of my heart may be fulfilled". *(21:1)*

"Oh You Who delight to dance in the golden hall ! Formerly You came forward and made me Your own. I too, trying to justify the same, am serving You. But, Oh great Lord, I have fallen behind. If You do not tarry for me and if You do not graciously say "come along"!, won't Your devotees ask of me "who is this fellow who has been erewhile with You ?" *(21:2)*

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

உகந்தானே அன்புஉடை அடிமைக்கு
　　உருகா உள்ளத்து உணர்வு இலியேன்
சகம்தான் அறிய முறையிட்டால்
　　தக்க ஆறு அன்று என்னாரோ
மகம்தான் செய்து வழிவந்தார்
　　வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குஉன்
முகம்தான் தாராவிடின் முடிவேன்
　　பொன்னம் பலத்துஎம் முழுமுதலே (3)

முழுமுதலே ஐம் புலனுக்கும்
　　மூவர்க்கும் என்தனக்கும்
வழிமுதலே நின் பழ அடியார்
　　திரள் வான் குழுமிக்
கெழு முதலே அருள் தந்து இருக்க
　　இரங்கும் கொல்லோ என்று
அழும்அதுவே அன்றி மற்றுஎன்
　　செய்கேன் பொன்னம்பலத்து அரைசே (4)

அரைசே பொன்னம் பலத்துஆடும்
　　அமுதே என்றுஉன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்குஒத்து இரவுபகல்
　　ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
　　காட்சி கொடுத்துஉன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப்
　　பேசாது இருந்தால் ஏசாரோ (5)

21. Koil-Mooththa-Thiru-Pathikam

"Oh You who enjoy loving servitude ! If I of unmelting heart without any feeling for You, were to complain with all the world to know, will they not say that this is not a fitting thing? Oh our sole Principal of the golden hall ! You exist for the purpose that those who performing sacrifices have come up the path unto you, may dwell in Bliss!If You do not bestow on me the vision of Your sacred Face, I will perish." *(21:3)*

"Oh You the Source of all ! Oh guiding Principal for my five senses, to my soul and to the Three ! Oh Primal Being Who is surrounded by the throng of Your ancient devotees ! Other than weeping with worry whether You would take pity to bestow Your grace on me and dwell in me, what else can I do? Oh King of the golden hall !" *(21:4)*

"Adoring You as" Oh King, Oh Ambrosia Who dance in the golden hall", and looking forward for Your grace like the patient crane watching for its prey, I am wearied by mourning night and day. Bestowing the vision of Yourself to the delight of Your devotees who reach the shore, if You remain silent, in my case like ghee hidden in the milk set for curdling, will not others reproach You ?" *(21:5)*

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

ஏசா நிற்பர் என்னை உனக்கு
அடியான் என்று பிறர்எல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும்
பேணா நிற்பேன் நின் அருளே
தேசா நேசர் சூழந்துஇருக்கும்
திருவோ லக்கம் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்துஆடும்
எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே (6)

இரங்கும் நமக்கு அம்பலக்கூத்தன்
என்றுஎன்று ஏமாந் திருப்பேனை
அரும்கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்
ஆள்வார் இலி மாடு ஆவேனோ
நெருங்கும் அடியார்க்களும் நீயும்
நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள்
வாழ்வே வாஎன்று அருளாயே (7)

அருளாது ஒழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்துஆண்ட
பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா
மருள்ஆர் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து
வருந்து வேனை வாஎன்றுஉன்
தெருள்ஆர் கூட்டம் காட்டாயேல்
செத்தே போனால் சிரியாரோ (8)

21. Koil-Mooththa-Thiru-Pathikam

"They will keep reproaching You. Scoping that I am Your slave others will keep gossiping. I will keep to cherish yearnings for Your grace only. Oh Effulgence ! Oh Lord ! Oh my Father dancing in the golden hall ! Will You not take pity at least now to permit me to worship the sacred Presence of You surrounded by Your loving ones?' *(21:6)*

"Oh our very life! Teaching me a rare device You enslaved me. Hoping that the Dancer in Thillai hall would take pity on me and being disappointed I have become wearied. Would I become a mere ownerless bull now? Graciously bid me come over there where You and Your devotees crowding round You dwell and sport about". *(21:7)*

"Oh Gold who regarding me a thing of worth entered my heart and made me Your own ! Oh Dancer in the golden hall ! If You discard me without bestowing Your grace on me who is there here to tell me Your slave "Do not fear"! If You do not say "Come to me" I who have parted from You pine for You with bewildered mind and if You do not show me Your band of enlightened devotees, would not people laugh if I happen to die ?" *(21:8)*

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டுஉன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வேறு இருந்துஉன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம்பலத்து ஆடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்புஆய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே (9)

நல்காது ஒழியான் நமக்குஎன்றுஉன்
நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா, வாழ்த்தா, வாய்குழறு
வணங்கா மனத்தால் நினைந்துஉருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவி பொன்னம்பலம் என்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்குஇரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே (10)

21. Koil-Mooththa-Thiru-Pathikam

"They (Your devotees) laugh, they exult, they delight as if tasting honey, they expound in thronging crowds Your sacred sayings, they listen to them, they praise them, remaining each apart they chant Your sacred name and they cry out, "Oh our Head Who dances in the golden hall !" Shall I remain a despicable dog in their presence? Oh God ! Won't You bestow Your grace on me at least now?" *(21:9)*

"Oh God who owns me ! Do have pity and bestow Your grace on the soul which pines for You believing firmly that our Lord will not fail to pour grace on it and which languishes here babbling Your name with eyes streaming tears with mouth mumbling Your praises, with body bowing, with heart melting, with mind thinking and meditating on You and calling on You again and again "Oh Lord of the golden hall !" *(21:10)*

Decad : 21

Koil mooththa thiruppathikam

Sub-title: Anaathiyaakiya satkaariyam
(Eternal true event)

Abstract:

Anaathi = beginningless, Aakiya = that which is, sat = true; Kaariyam = event.

This decad is one of the best poems in **Thiruvaachakam** as this contains the sweetest songs telling the saddest thoughts in thrilling melodious strain. The saint pleads "If You do not tarry for me and if You do not graciously say "Come along"! Won't Your devotees ask "who is this fellow?" (2). "They all laugh, exult, delight expound Your glory, listen to it, praise and cry "Oh Lord ! Shall I remain a despicable dog before them ?"(9)

He is languished "If You do not bestow the sacred vision of Your face I will perish" (3) "If You remain silent like ghee in the milk set for curdling and if I happen to die without receiving Your grace won't they laugh?"(5,8) He is pained "What else can I do **other than weeping** with worry whether You would take pity to bestow Your grace on me ?"(4) and as he has sung elsewhere : "Oh Honey! Oh Ambrosia ! I myself am a lie. My heart is a lie. My love too is a lie. But if I afflicted by **Karma** would weep, I could gain You " "(5:90). So he wept and wept to achieve His grace and earned the name of the saint who reached His feet by means of weeping.

Koil-Mooththa-Thiru-Pathikam

The old commentary explains the sub-title of this decad as " the truth of Sakthi and Çivan with mutual agreement standing on either side of the soul and graciously bestowing on it the method of gaining deliverance". This seems to be the very essence of the first verse of this decad. The existence of a beginningless truth of the universe seems to have been expounded in this verse. (21:1) The fact that the supreme Dame is in the mid-most of Civan is to explain that the presence of energy manifestation of Sakthi in every being and the fact that Civan is in the mid-most of the Dame is the presence of the supreme manifestation of Civan in every being. The fact that both are to be in the mid-most of him (the soul) is the state of bestowing grace on the devoted soul as Mercy and Light by Sakthi and Civan. The fact of his very clever way of asking for the privilege of being in the midst of His devotees that both of them would be abiding in him is to achieve deliverance and supreme Bliss in the midst of realised souls enjoying Bliss. These facts are perhaps indicative of the contention of the sub-title of this decad.

இருபத்திரண்டாவது
கோயில் திருப்பதிகம்
அனுபோக இலக்கணம்
(தில்லை)

ஆசிரிய விருத்தம்

மாறிநின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலன்ஐந்தின் வழிஅடைத்து அமுதே
ஊறிநின்று என்உள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காண வந்தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஈறுஇலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே (1)

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந்து உருக
என்பரம் அல்லா இன்அருள் தந்தாய்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறு
முன்பும்ஆய்ப் பின்பும் முழுதும்ஆய் பரந்த
முத்தனே முடிவுஇலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
சீர்உடைச் சிவபுரத்து அரைசே (2)

Decad :22

Koilthiruppathikam

(The sacred decad of the temple)

Sub-title: Anuboga Ilakkanam

(Characteristics of experience)

(Sung at Thillai)

Koil = temple (at Thillai), thiru=sacred, pathikam-decad. This decad, the sacred decad of the temple is made up of ten verses of four lines each in Aasiriya viruththam metre.

"Oh supreme Effulgence which rises in my mind closing up the outlets of the perfidious five senses which with changing wiles delude me and making Ambrosia well upin me do come graciously that I may see you as Thou art! Oh decanted Honey! Oh Lord of Civan who abides in **Thirupperunthurai!** Oh bliss which transcends all the endless states of happiness!" (22:1)

"Oh Emancipator pervading all things before and after! As the body and soul of this slave joyfully thaw and melt with love, you bestowed on me sweet grace beyond my eligibility. For this I have nothing to offer in return. Oh Primal Being of **Perunthurai** in the south! Oh Lord Civan! Oh ever glorious king of **Civapuram**". (22:2)

22. கோயில் திருப்பதிகம்

அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனேன் உடைய
அப்பனே ஆவியோடு ஆக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின்று உருக்கிப்
பொய்இருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
உரைஉணர்வு இறந்துநின்று உணர்வதுஓர் உணர்வே
யான் உன்னை உரைக்கும்ஆறு உணர்த்தே (3)

உணர்ந்த மாமுனிவர் உம்பரோடு ஒழிந்தார்
உணர்வுக்கும் தெரிவரும் பொருளே
இணங்குஇலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப் பிறப்புஅறுக்கும் எம்மருந்தே
திணிந்ததுஓர் இருளில் தெளிந்த தூ வெளியே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற்கு இனிஎன்ன குறையே (4)

குறைவுஇலா நிறைவே கோதுஇலா அமுதே
ஈறுஇலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையும்ஆய் மறையின் பொருளும்ஆய் வந்துஎன்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபொறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
இறைவனே நீஎன் உடல்இடம் கொண்டாய்
இனிஉன்னை என்இரக் கேனே (5)

22. Koil-thiruppathikam

"Oh Father of the slave of your devotees! Oh Flame of truth which softening and melting my body and soul in every pore has entered me and abiding in me had dispelled the darkness of unreality! Oh waveless eternal clear sea of Ambrosia! Oh Civan who abides in **Thirupperunturai** ! Oh Experience which is experienced by being in a state of transcending speech and sensation! Instruct me how I may speak of You". (22:3)

"Oh Being impossible of being experienced by great sages who have perceived You, the heavenly ones and all others! Oh matchless One! Oh Life to all living beings! Oh our Medicine which severes me from birth ! Oh pure clear Space in dense darkness! Oh Civan who abides in Thirupperunthurai! Oh Bliss devoid of qualities! What do I who have reached you, lack henceforth?" (22:4)

Oh Fullness without ullage! Oh Ambrosia without sediment! Oh infinite Hill of blazing flame and Oh King who coming as the Vedaas and the essence of the Vedaas and residing in my mind! Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai** who rushes into my mind like an unstemmed flood! What more shall I henceforth beg of you? (22:5)

இரந்துஇரந்து உருக என்மனத் துள்ளே
    எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரம்தனில் பொலியும் கமலச் சேவடியாய்
    திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
நிரந்த ஆகாயம் நீர்நிலம் தீகால்
    ஆய்அவை அல்லை ஆய்ஆங்கே
கரந்ததுஓர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
    கண்உறக் கண்டுகொண்டு இன்றே (6)

இன்றுஎனக்கு அருளி இருள்கடிந்து உள்ளத்து
    எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்புஅற நினைந்தேன்
    நீஅலால் பிறிதுமற்று இன்மை
சென்றுசென்று அணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்து ஒன்றுஆம்
    திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஒன்றும் நீ அல்லை அன்றி ஒன்று இல்லை
    யார்உன்னை அறியகிற் பாரே (7)

பார்பதம் அண்டம் அனைத்தும்ஆய் முளைத்துப்
    படர்ந்ததுஓர் படர்ஒளிப் பரப்பே
நீர்உறு தீயே நினைவதேல் அரிய
    நின்மலா நின்அருள் வெள்ளச்
சீர்உறு சிந்தை எழுந்ததுஓர் தேனே
    திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆர்உறவு எனக்குஇங்கு யார்அயல் உள்ளார்
    ஆனந்தம் ஆக்கும்என் சோதி (8)

22. Kovil-Thiruppathigam

"Oh Effulgence who arises in my mind as I beg and melt and melt! Oh God whose red lotus feet shines on the heads of heavenly ones! Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai**! You are all-pervasive ether, water, earth, fire and wind and yet none of these; but you are concealed in them all. Having seen You clearly to-day with my own eyes I feel happy". (22:6)

"This day out of grace to me You manifest in my mind like a rising sun dispelling the darkness; I thought of your nature till all my thinking ceased to be. Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai** whose none-but **Youness** goes forth and goes forth into all things as atom by infinitesimal atom till You alone are there! You are not any particular thing but Without You there is nothing. Who can know You as Thou art?" (22:7)

"Oh Expanse of diffuse light which spiringing over the earth, the Worlds and the entire universe pervades in them! Oh Fire in water! Oh Ninmalaa (without bonds) who is rare of conception! Oh Honey exuding in my devout mind exalted by the delight of your grace! Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai** ! Oh Effulgence who transforms me into Bliss! Who are kindred to me here? Who are strangers to me? (22:8)

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருஆம்
ஒருவனே சொல்லுதற்கு அரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்த மாகடலே
தீதுஇலா நன்மைத் திருவருள்குன்றே
திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே
யாதுநீ போவது ஓர்வகை எனக்கு அருளாய்
வந்து நின் இணைஅடி தந்தே (9)

தந்தது உன்தன்னை கொண்டது என்தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தம் ஒன்றுஇல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதுஒன்று என்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடல்இடம் கொண்டாய்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறே (10)

22. **Koil-thiruppathigam**

"Oh Form which appears as Effulgence! Oh formless one! Oh unspeakable Beginning, riddle and End! Oh great Sea of Bliss which severs all my bonds Oh Hill of grace endowed with goodness and free from evil! Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai** ! Coming here and bestowing Your twin feet on me show me the way by which I may goto You" *(22:9)*

"Oh Shankara! You gave Yourself to me and took me in exchange. Who is clever of us? I have gained the infinite Bliss. What did You gain from me? Oh our Lord who has taken my mind as Your shrine! Oh my Father and Master! You have taken my body as Your abode, I have nothing to offer in return for this. (22:10)

Decad:22

Koil-thiruppathigam

The Sacred decad of the temple)

Sub–title: Anuboga Ilakkanam

(Characteristics of Experience)

Abstract:

Anuboga(m) = Experience; Ilakkanam = characteristics

In this decad the saint has narrated his experience and enjoyment. As he out of love for Him begged and begged and as his body, soul and mind melted and melted in joy He bestowed His sweet grace on him and arose in his mind as Effulgence closing out the outlets of his perfidious senses (2,6). Removing the darkness of his bonds He rushed into his mind as unstemmed flood, entered his body and soul in every pore(3) and abided in his body as His shrine (5,10). In fact He gave himself to the saint and took him in exchange(10). He transformed him into bliss(8) welling up Ambrosia in his body(1).

He prays that He be pleased to come in His grace that he may see Him as He is (1) and he feels extremely happy as he has seen him clearly that day with his own eyes(6) and prays to Him to show him the way to go to him(9). Having reached Him he has exulted in delightful terms,"What do I, who have reached You, lack henceforth? (4). What more shall I henceforth beg of you?"(5) As Civan took his body as his shrine and transformed him into Bliss (10,8) he poses a pleasant question to Him "Who is cleverer of us in this exchange?"(10).

22. Koil-thiruppathigam

Another imnportant feature of this decad is that the saint has expounded that truth and nature of presence of Civan as he has conceived, "Your none-but Your being goes fourth into all things as atom by infinitesimal atom till you alone are there. You are not any particular thing yet without you there is nothing. Who can know you as thou art ? "(7).

The sub title needs no explanation as the entire decad deals with the charateristics of experience.

Decad : 23

Cheththilaa-p-paththu

(Decad of I am not yet dead)

Sub-title: Immeasurability of Bliss of Civan

(Civaanantham alavarukkaonnaamai)

(Sung at Thirupperunthurai)

Cheththu = dying, illa = not, paththu = decad. Civaanantham = Bliss of Civan; alavu arukka = to meausre; onnaamai = impossible.

This decad is called The decad of I am not yet dead as the saint uses the words "I am not yet dead" in the first verse of this decad. It is made up of ten verses of four lines each in **Aasiriya viruththam** metre.

இருபத்து மூன்றாவது

செத்திலாப் பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக்க ஒண்ணாமை

(திருப்பெருந்துறை)

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்து அமுதுஊறும்
புதுமலர்க் கழல் இணைஅடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருள்பெரும் கடலே
அத்தனே அயன் மாற்கு அறி ஒண்ணாச்
செய்ய மேனியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே (1)

புற்றும்ஆய் மரம்ஆய் புனல் காலே
உண்டிஆய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
மற்று யாரும்நின் மலர்அடி காணா
மன்ன என்னைஓர் வார்த்தையுள் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகிலேன் பரியா உடல்தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னும் திரிதரு தின்றேன்
திருப்பெருந் துறை மேவிய சிவனே (2)

"Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai** ! Even after I have parted from Your flowery Feet which had enslaved me, softened my soul and had Ambrosia well up in it, I, false and poor wretch, am not yet dead. Alas ! Even when awake I have lost the inner purpose of my mind. Oh Teacher ! Oh King ! Oh great Sea of grace ! Oh Father whose roseate form could not be known even by **Ayan** and **Maal**. I do not know what is to be done ". *(23:1)*

"Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai**! Dwellers in the heavenly spheres and others over-grown with ant-hill and trees, while seeking You in contemplation with water and air for food, have all withered. Oh King ! None of them has seen Your Feet. But You over-whelmed me by one word and caught me. I do not pant for Your act of grace nor my mind melts much and I do not love. I do not die. I do not kill this love-less body and still keep wandering here". *(23:2)*

புலைய னேனையும் பொருள்என நினைந்துஉன்
அருள்புரிந்தனை புரிதலும் களித்துத்
தலையினால் நடந்தேன் விடைப் பாகா
சங்கரா எண்இல் வானவர்க்கு எல்லாம்
நிலையனே அலை நீர்விடம் உண்ட
நித்தனே அடையார் புரம் எரித்த
சிலையனே எனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (3)

அன்பர் ஆகிமற்று அரும்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலும்மற்று அழல்உறு மெழுகுஆம்
என்பர்ஆய் நினைவார் எனைப் பலர்
நிற்க இங்குஎனை எற்றினுக்கு ஆண்டாய்
வன்பராய் முருடு ஒக்கும் என்சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய் சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (4)

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதிஒழித்து அன்பால்
ஐயனே என்றுஉன் அருள்வழி இருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடுஅரும் பொருளே
நாதனே உனைப்பிரிவு உறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழல் இணை காட்டி
காய மாயத்தைக் கழித்துஅருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர் பிரானே
திருப்பெரு ந்துறை மேவிய சிவனே (5)

23. **Cheththilaappaththu**

"Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai**! Considering this out- caste as something of worth, You bestowed Your grace on me ! On Your doing so I feeling glad walked on my head. Oh Rider of the steed ! Oh Sankara ! Oh The dwelling place of countless heavenly ones ! Oh Eternal One ! Who ate the poison from the billowing sea ! Oh Archer Who burnt the cities of (those who did not obey) Your foes! Command that I should die". *(23:3)*

"Oh Civan who abides in **Thirupperunthurai** ! While many like those becoming Your devotees trying head deeds of penitence, many like those whose bones melting like wax before fire, contemplating on You and many a one here like **Ayan** and **Maal** standing around, are all waiting, why did You enslave me. My mind is hard knotted wood of **Paraai**. my eyes are senseless, like wood, my eyes are dull and harder than iron. Oh Lord of **Paraaithurai** in the south ! Oh Civan of the world of Bliss!" *(23:4)*

"Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai** ! I have discarded the law of the Devaas and out of love,Oh Teacher! I will abide by the way of Your grace. Oh Rare Being! Whom even the earth-born Devaas cannot approach! Oh my Lover! Showing me the grace that I may not quit You for ever and showing me Your jewelled twin Feet, You in Your grace would not rid away the delusions of the body? Oh Lord of the actuating Devaas!" *(23:5)*

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்கு
ஆர்கிலேன் திருவருள் வகை அறியேன்
பொறுக்கிலேன் உடல் போக்குஇடம் காணேன்
போற்றி போற்றி என்போர் விடைப்பாகா
இறக்கிலேன் உனைப் பிரிந்து இனிது இருக்க
என் செய்கேன் இது செய்க என்று அருளாய்
சிறைக்கணே புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (6)

மாயனே மறி கடல்விடம் உண்ட
வானவா மணி கண்டத்துஎம் அமுதே
நாயினேன் உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சிவாய என்று உன் அடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறை குலாம் சடைப் பிஞ்ஞகனே ஓ
சேயன் ஆகிநின்று அலறுவது அழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (7)

போது சேர்அயன் பொருகடல் கிடந்தோன்
புரந்தரஆதிகள் நிற்கமற்று என்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள்க என்று நின்தொண்டரில் கூட்டாய்
யாது செய்வதுஎன்று இருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (8)

23. Cheththilaappaththu

"Oh Civan who abides in **Thirupperunthurai** surrounded by fields flooded by water held within bunds! I have not cut my body into pieces; I have not entered the fire to end the strife; I do not know the ways of Your sacred Grace; I cannot bear this frame nor can I see the way to escape. Obeisance , Obeisance to You! Oh Rider on the war-like bull ! I do not die yet. Separated from You,what pleasure have I to survive ? Do in Your grace tell me "Do this !" *(23:6)*

"Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai**! Oh Illusionist! Oh heavenly one Who ate the poison from the sea! Oh our azure- throroared Ambrosia ! Even though I am a cur and do not even think of You and do not bow at Your Feet humbly breathing **Na ma ci va ya,** Oh God ! In Whose braided lock the crescent moon wanders ! Show me the mighty way to You. Is it seemly that I should be a remote one to You and weep?" *(23:7)*

"Oh Civan Who abides in **Thirupperunthurai**! Ayan who is seated in the lotus and the sleeper (Vishnu) who lies on the warring sea and Indra and others stood round waiting, making me clean of my faults, showing Your twinkling jewelled Feet, do say, "Take it as your goal !" and add me to Your servants. Oh my Balm! I do not know what is to be done. Does this slave being in trouble please You?" *(23:8)*

23. செத்திலாப் பத்து

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றுஎனை நயந்து இனிது ஆண்டாய்
காலன் ஆர் உயிர் கொண்டபூம் கழலாய்
கங்கையாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலம்இட்டு அலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே (9)

அளித்துவந்து எனக்கு ஆவஎன்று அருளி
அச்சம் தீர்த்தநின் அருள்பெருங் கடலில்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக் கையானொடு மலரவன் அறியா
வானவா மலை மாது ஒரு பாகா
களிப்பு எலாம்மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே (10)

23. Cheththilaappaththu

"Oh Civan Who abides in **Thirupperunthurai** surrounded by fields in which **sel** fish and *Nymphaea stellata Neelam* flowers flourish! While the world, Indra, four faced (Brahma) **Ayan** and the heavenly ones were waiting You made me Your own with pleasure. Oh You with flowery Foot which took the dear life of Death **(Devaa)!** Oh bearer of Ganga ! Oh You with hand on which fire rests ! Command the wood eyed me too to come to the same flowery Feet for which, even Maal sings loudly". *(23:9)*

"Oh sea which abides the lofty mountain of Kailas You in Your grace appeared, said to me graciously "**Aa Aa**" and rid me of my fear ! Even after I dived, drank and was satiated in the ocean of Your grace, I do not melt. Oh Civan Who abides in **Thirupperunthurai** ! Oh heavenly One! Whom he who bears the armlet (Maal) and he on the flower (**Ayan**) do not know ! Oh You who have the Mountain-Maid as a part of Your body ! I am distressed (as I am not able to enjoy the flood of Your grace in this body) as all the pleasures overwhelm me". *(23:10)*

Decad: 23
Cheththilaappathu
The decad of I am not yet dead
Sub-title: Civaanantham alavarukkaonnaamai

Summary

This decad is called, "I am not yet dead", as the saint says in the first stanza itself "I am not yet dead". The sub-title of this decad is "Immeasurability of Bliss of Civan". As it may appear on a superficial reading that the title and the sub-title of this decad are diagonally opposite to each other, a careful examination of this decad is needed to correlate the relevance of the title and sub-title of this decad.

God in His abounding grace appeared before the saint, showed him His twinkling jewelled Feet, softened his soul and had made Ambrosia well up in his body (stanza 1). The Lord mesmerised him with one word and caught him (2). God regarded him not as an out-caste but as something of worth and bestowed His grace on him (3). He made him His own(4). Above all He in HIs grace, said to him, **"Aa Aa'**-to come to Him. (10). All these benevolent things He did to the saint while countless devotees and ascetics doing penance, were meditating with their bones melting like wax before fire and even **Brahma and Vishnu** and others stood around waiting (4). The saint has been fortunate enough to dive deep in the ocean of His grace. He drank His grace and was satiated(10) and even walked on his own head in joy(3).

23. Cheththilaappaththu

Having enjoyed His grace to the brim, he is worried for having parted from Him. He cries , "Alas ! I have lost the inner objective of my mind even while awake. I, a false and poor wretch am not yet dead(1). I do not pant for your act of grace, nor my mind melts much and I do not love. I do not die"(2). He shudders that he has lost the grace of God showered on him and that he has been still roaming about(2). All his senses like eyes are senseless like wood ears are dull and are harder than iron (4); his mouth does not chant the sacred five letters "Na, Ma, Ci, Va, Ya " (7). His body does not tremble and his mind does not melt(2). Bearing such a faithless body is a crime for which it must die. When it does not die, he has neither killed the love -less body and cut it into pieces(6) nor has he entered fire. When both have failed. he prays to God to command him to die(3).

Feeling that He would not rid away the delusions of his body(5) the saint appeals to HIm, "I do not see the way to escape. Separated from You, what pleasure have I to survive? Do in Your grace tell me, "Do this !" (6). "I, a, cur do not even think of You. Even though I am a wretch who do not bow at Your Feet saying your sacred name of five letters, **show me the high way to You!**"(7). He pleads, "Oh Civan ! Showing Your twinkling jewelled Feet and making me clean of my faults, do say **"Take it as your goal"** and add me to the band of Your devotees" Oh my Balm ! I do not know what is to be done. Does this slave being in trouble please You? (8).

23. **Cheththilappaththu**

He prays, "Oh Civan ! Command the wood-eyed me too to come to the same flowery Feet for which **Maal** also prays aloud".(9). He entreats, "Oh Sea which abounds the lofty mountain of Kailas! You in Your grace came, said to me graciously, **"Aa Aa" and rid me of my fear**. Even after I dived, drank and was satiated in the ocean of Your grace, I do not melt. Oh Civan!I **am distressed as all the pleasures over-whelm me"**. (10). This perhaps means "I am distressed as I am not able to enjoy the flood of your grace in this body." The situation so far as the saint is concerned, is unbearable. On the one hand God has been singularly kind to him and has gone to the extent of making him dive deep in the ocean of His grace.. On the other hand having come so near Him he is unable to bear the tide of that overwhelming Bliss. Just as he is about to attain Him eternally he finds that he is sliding down a precipice. Hence his acute frustration, in sheer desperation is a mixture of distress and joy, to such an extent that he exclaims "I am not yet dead". He has deep down in his sub–conscious the feeling that he will eventually make it, given a little more time and "I am not yet dead" is his way of expressing that latent consideration. This stanza (23:10) may be relevantly compared to the lamentations of the saint elsewhere. "He became to me even like the **nelli** fruit (Phyllanthus emblica) on one's own stretched palm. I know not what to say. Blessed be You. Is this proper? Ah! Me a mere cur, I cannot sustain this what You to me have done? I cannot comparehend. Ah! I am dead. To me Your slave what You in Your Grace have blessed I know not. With mere sipping I am not content. Swallowing I cannot take it in" (3:162–167) "I do not wish to bear any longer, this body which is not able to contain the exquisite Bliss which overruns

it with waves." (3:122-123). Moreover, the sequence of the sub-title of this decad - Immeasurability of Bliss of Civan-which has been expressed vividly in this stanza(10) will be lost. Unless this line here (**"Kalippelaam mika kalangidukinreen"**) - "I am distressed due to the over-whelming ecstatic delight" - is inter- preted in this way, there can be no relevance to the sub-title, **Immeasurability of Bliss of Civan,** attributed to this decad, **I am not yet dead** .

Further the saint expresses in this verse (23:9) that God has been ever more gracious to come and say to him, **"Aa Aa"** - "Come here" - thereby fulfilling his long-cherished desire,namely: "Obeisance to You ! Confer the grace on me by saying **"Aa Aa"** - "Come here !"(4:99)

Decad: 23

(The decad of I am not yet dead)

Sub-title: Civaanantham alavarukkaonnaamai (Immeasurability of Bliss of Civan)

Abstract:

What is the significance of the title of the decad"I am not yet dead" which occurs in the first stanza itself? The saint says so for having parted from Him who had made Ambrosia well up in his body. He feels very much that when he has lost his very objective while awake by this parting, there is no point in his living any longer. So he sings "Separated from You what pleasure have I to survive? (6) So he painfully says "I am not yet dead"(1). This does not mean that he pleads for death.

While many devotees have become withered in seeking God, He Himself caught the saint by one word and overwhelmed him. For this act of grace of God the saint feels that he does not pant for the grace nor has he any love for Him. So he says that he does not die as a punishment for his unfaithful attitude. This does not mean that he pleads for death(2).

Being weiaried that neither his sense organs nor does his mind melt for His grace, He prays to God, "Show me the mighty way to You ! (7). Do say "Take it as Your goal" by showing Your Feet (8). Do in Your grace tell me "Do this"(6). When he feels that God has not done any of these nor done away with the delusions of his body(5) he becomes vexed.

And says "I do not die on my own accord (2) nor have I committed suicide by cutting my body into pieces or entering fire(4). Command me to die"(3).

When everything fails the saint becomes annoyed and does not know what is to be done(8). So he asks God, "Why did You enslave me(4). Am I to weep?(7)" and miserably speaks "I canot bear this frame. Nor can I see the way to escape. Does this slave being in trouble please you?(7)". The saint painfully expresses these as he is vexed and troubled and miserably says", "I do not die yet". This does not mean a plea for death.

As the saint sings that God in His grace not only appeared to him but also graciously said to him **"Aa Aa"** "Come here !" (10) and rid him of his fear and fulfilled his cherished ambition. The saint is satiated in the ocean of grace of God showered on him. He feels happy and is rather overwhelmed with pleasure. But he says that he is distressed. What is this distress due to?

It is true that God enslaved him; softened his soul and had made Ambrosia well up in his body and even called him "Come here". He dived, drank and became satiated with the ocean of His grace and was overwhelmed with all pleasures and joy (10).

Since God chose the body of the saint to abide in, He in His grace and of His own accord was gradually transforming the corporal body of the saint into a celestial body. The symptom of transformation is the secretion of Ambrosia in the human body which gradually flows throughout the body right from the hair- root to the holes of the bones.

During this transition the saint is overwhelmed with all pleasures. But he is distressed as he does not know what is happening in his frame. He cries out, "Blessed be with you ! I cannot comprehend what You have done to me. I do not know what to say. Is this proper? I cannot sustain this! Ah! I am dead. With mere sipping I can not be content. I am not able to swallow.(3:162-167). I do not wish to bear this body anylonger as this is not able to contain the exquisite bliss which over-runs it with waves (3: 122-123) God has done away with my body which spells ruin. He made me a body which yields ecstasy. (3-118-120). As if with a melting heart he fashioned a new form, an ecstasy-bubbling body, he created for me" (3: 176-178). Therefore the saint is in ecstatic delight in the newly transformed body of grace and enjoys Bliss. The Bliss of God-Civan is immeasurable for the saint. This decad, therefore, is not an open plea for death but it is immeasurability of Bliss as pointed out by the sub-title of this decad.

இருபத்து நான்காவது

அடைக்கலப் பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

(திருப்பெருந்துறை)

கலவைப் பாட்டு

செழுக்கமலத் திரள் அன நின்
சேவடி சேர்ந்து அமைந்த
பழுத்த மனத்து அடியர் உடன்
போயினர் யான் பாவியேன்
புழுக்கண் உடைப் புன்குரம்பை
பொல்லாக் கல்விஞானம் இலா
அழுக்கு மனத்து அடியேன்
உடையாய் உன் அடைக்கலமே (1)

வெறுப்பன வேசெய்யும்என்
சிறுமையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப் பூண்பவனே
பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின்திருவருளால்
என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடையாய்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே (2)

Decad: 24

Adaikkala-p-paththu

(Decad of taking refuge in God)

Sub-title: Pakkuva Ninnayam

(Assessing Maturity)

(Sung at Thirupperunthurai)

Adaikkalam = refuge; paththu=decad.

This decad is made up of 10 verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre.

"All the ripe-minded devotees who like clustering petals of lotus flowers joined Your rosy Feet and gained peace have instantly gone with You. I, the sinner and serf with a worm infested body and dirty mind without education and wisdom, Oh my Master, seek refuge in You !" *(24:1)*

"Oh You Who in your magnanimity forgive the meanness of me who does only detestable things ! Oh You who wear the serpents ! Oh You who bear the **Ganga** in Your matted hair ! Oh You Who by Your sacred grace sever my birth by its roots ! Oh my Master ! I, the serf, seek refuge in You". *(24:2)*

24. அடைக்கலப் பத்து

பெரும் பெருமான் என் பிறவியை
வேர் அறுத்துப் பெரும் பிச்சுத்
தரும் பெருமான் சதுரப் பெரு
மான் என்மனத்தின் உள்ளே
வரும் பெருமான் மலரோன் நெடு
மால் அறியாமல் நின்ற
அரும் பெருமான் உடையாய்
அடியேன்உன் அடைக்கலமே (3)

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்ளத்தில்
நின்கழல் புணை கொண்டு
இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
வான் யான் இடர்க் கடல் வாய்ச்
சுழி சென்று மாதர்திரை பொரக்
காமச் சுறவு எறிய
அழிகின்றனன் உடையாய்
அடியேன்உன் அடைக்கலமே (4)

சுருள்புரி கூழையர் சூழலில்
பட்டுஉன் திறம் மறந்து இங்கு
இருள்புரி யாக்கையிலே கிடந்து
எய்த்தனன் மைத்தடம்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன்
பங்க விண்ணோர் பெருமான்
அருள் புரியாய் உடையாய்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே (5)

24. Adaikkalappaththu

"Oh great Lord Who severing the roots of my birth. gives me great madness for You Oh great wise Lord Who comes to me in my mind ! Oh You rare Lord who stood without being seen by the flower -seated One and the great **Maal**! Oh my Master! I the serf take refuge in You". *(24:3)*

"The devotees who entered the flood of the pouring rain of sorrow have ascended to heaven catching hold of the raft of Your Feet. I who entered the whirl pool of sorrow am perishing,being dashed by the waves called women and attacked by the shark called lust. Oh my Master. I the serf seek refuge in You". (24:4)

"Oh Lord of the heavenly ones! Fallen in the wiles of women with curly locks and forgetting Your prowess. I lay wearied in this body which breeds sin. Oh Partner of Her with wide black eyes and glances like startled deer ! Bestow on me Your grace ! Oh Master, I the serf seek refuge in You". *(24:5)*

மாழைமைப் பாவியகண்ணியர்
  வன்மத்து இடஉடைந்து
தாழியைப்பாவு தயிர்போல்
  தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழிஎப்போது வந்துஎந்நாள்
  வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழிஅப்பா உடையாய்
  அடியேன்உன் அடைக்கலமே (6)

மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார்
  வெகுளி வலையில் அகப்பட்டுப்
புன் கணன்ஆய் புரள்வேனைப்
  புரளாமல் புகுந்துஅருளி
என்கணிலே அமுதுஊறித்
  தித்தித்துஎன் பிழைக்குஇரங்கும்
அம்கணனே உடையாய்
  அடியேன் உன் அடைக்கலமே (7)

மாவடு வகிர் அன்ன கண்ணி
  பங்கா நின் மலர்அடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே
  இடுவாய் நின் குறிப்பு அறியேன்
பாஇடை ஆடு குழல்போல்
  கரந்து பரந்தது உள்ளம்
ஆ கெடுவேன் உடையாய்
  அடியேன் உன் அடைக்கலமே (8)

"I have collapsed like curd which breaks and spreads to the sides of the jar when maids whose black eyes resemble the surface of the longitudinal section of the tender fruit of mango, plunge the churning staff into the jar full of creamy curd. Hallowed be Your flowery Feet ! Oh Father of the sea of Mercy! When and what day shall I, who is ridded with strong **Karma**, come and worship them? Oh my Master, I the serf seek refuge in You". *(24:6)*

"Oh beautiful-eyed One Who graciously entering me who caught in the net of petulance of women with lightning-like glances and willowy waists was tossing about in sorrow so that I may no longer so toss about and roll down and welling up as Ambrosia in me and tasting sweet, takes pity on me for my faults ! Oh my Master, I the serf seek refuge in You". *(24:7)*

"Oh Partner of Her Whose eyes resemble the surface of the longitudinal section of the tender mango fruit ! Call me unto your flowery Feet or thrust me into hell. I do not know Your will. My mind is shot across like the weaver's shuttle between the warp. Alas ! I will be ruined. Oh my Master ! I the serf seek refuge in You".*(24:8)*

பிறிவு அறியா அன்பர் நின்அருள்
　　பெய்கழல் தாள்இணைக்கீழ்
மறிவுஅறியாச் செல்வம் வந்து பெற்றார்
　　உன்னை வந்திப்பதுஓர்
நெறி அறியேன் நின்னையே அறி
　　யேன் நின்னையே அறியும்
அறிவு அறியேன் உடையாய்
　　அடியேன் உன் அடைக்கலமே (9)

வழங்குகின் றாய்க்கு உன் அருள்ஆர்
　　அமுதத்தை வாரிக் கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன்
　　வினையேன் என்விதி இன்மையால்
தழங்கு அரும்தேன்அன்ன தண்ணீர்
　　பருகத் தந்து உய்யக் கொள்ளாய்
அழுங்குகின்றேன் உடையாய்
　　அடியேன் உன் அடைக்கலமே (10)

24. **Adaikkalappaththu**

'Devotees who do not know separation from You have eached Your gracious jewelled Feet and gained a treasure of Bliss that never knows recession. I do not know the method of worshipping You. I do not know You at all ! I do not have the knowledge to know You. Oh my Master ! I the serf seek refuge in You". *(24:9)*

"For Your sake who bestow it I scoop up your grace-filled Ambrosia and swallow it. But due to my **Karma** I choke as I am not destined to receive it. I am suffering. Save me by giving me rare honey-like water to drink. Oh My Master! I the serf seek refuge in You" *(24:10)*

Decad: 24

Adaikkalappaththu

(Decad of taking refuge in God)

Sub-title: Pakkuva Ninnayam

(Assessing Maturity)

Abstract:

In this Decad of taking refuge in God, the saint sings that the ripe-minded devotees who joined His Feet went along with HIm(1). They ascended to heaven from the flood of sorrow by catching hold of the raft of His Feet(4). Those devotees who never departed from Him reached His Feet and gained eternal Bliss (9).

An appropriate reference may be made here. The saint sings else where "That day when His grace-receiving devotees mingled and joined themselves to Him, He merged and mingled with them in perfect union in His grace" (2:130). The saint compares himself with them and deplores how he instead of going along with Him, got himself in the wiles of women (4,5,7). He is pained that neither his body which breeds sin(5) nor is his mind pure(1). He is worried that due to his **Karma** he is not able to swallow the sweet Ambrosia welling up in him (10) in plenty by His grace (5).

God bestows in His grace blissful Ambrosia to swell in him. The saint strives to imbibe it eagerly but he is not able to gulp it. The saint sings here that he is suffering in the same way as he said in the "Decad of I am not yet dead (23:10)".

24. **Adaikkalappaththu**

This time he is not able to swallow the grace-filled Ambrosia as he has choked on it. Relevant reference may be made to the saying of the saint, "Like the waters in the mid sea on the full-moon day filling the core of mind to over-flowing and beggaring all description He ordained Ambrosia to collect in each hair-root of my body!" (3:168-170).

There seems to be neither continuity of thought nor is there any reference to death in this decad(24). This decad is one of personal devotion and complete surrender seeking refuge in Him. The content of the sub-title--Assessing ripeness or Maturity--may be seen perhaps in the ripe devotees gaining eternal Bliss at His Feet and in the gushing of grace-filled Ambrosia in the body of the saint(10).

இருபத்தைந்தாவது

ஆசைப் பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

கருளக் கொடியோன் காண மாட்டாக்
    கழல் சேவடி என்னும்
பொருளைத் தந்துஇங்கு என்னை ஆண்ட
    பொல்லா மணியே ஓ
இருளைத் துரந்திட்டு இங்கே வா என்று
    அங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப்பட்டேன்
    கண்டாய் அம்மானே (1)

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறுஆக
    மூளைஎன்பு தோல்போர்த்த
குப்பாயம் புக்கு இருக்க கில்லேன்
    கூவிக்கொள்ளாய் கோவேஓ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பால் ஆம்
    என் ஆர் அமுதே ஓ
அப்பா காண ஆசைப்பட்டேன்
    கண்டாய் அம்மானே (2)

Decad : 25
Aasai-p-paththu
(Decad of desire)

Sub-title: Aatma Ilakkanam
(Characteristics of a soul)
(Sung at Thirupperunthurai)

(Number of verses and metre are the same as in the previous decad)

Aasai = desire; Paththu = decad.

"Oh Flawless Gem who made me Your own bestowing the treasure of Your rosy Feet which he of the **garuda** flag (**Maal**) could not see ! Oh beauteous great One ! Behold that I long to receive Your grace of hailing me from there "Come hither!" dispelling the darkness'. *(25:1)*

"Oh King ! I cannot remain in the garment of brain and bones tied up by white sinews and covered by skin. Oh my rare Ambrosia Who is beyond men of every sort ! Oh Father! Oh beauteous great One ! Behold that I long to see You. Do call me unto You. *(25:2)*

39

25. ஆசைப் பத்து

சீவார்ந்து ஈமொய்த்து அழுக்கொடு திரியும்
சிறுகுடில் இது சிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்து
ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
தேவா தேவர்க்கு அரியானே சிவனே
சிறிதுஎன் முகம் நோக்கி
ஆ ஆ என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (3)

மிடைந்து எலும்பு ஊத்தைமிக்கு அழுக்குஊறல்
வீறுஇலி நடைக்கூடம்
தொடர்ந்துஎனை நலிய துயர்உறு கின்றேன்
சோத்தம் எம்பெருமானே
உடைந்து நைந்துஉருகி உள்ஒளி நோக்கி
உன் திரு மலர்ப்பாதம்
அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (4)

அளிபுண் அகத்து புறம்தோல் மூடி
அடியேன் உடையாக்கை
புளியம்பழம் ஒத்து இருந்தேன் இருந்தும்
விடையாய் பொடிஆடி
எளிவந்து என்னை ஆண்டு கொண்ட
என்ஆர் அமுதே ஓ
அளியேன் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (5)

25. **Aasaippaththu**

"Oh King ! Oh Dancer ! Oh Gem of a priest whose role is to guard and enslave me ! Call me to dismantle this pus-exuding, fly- infested, dirt-overlaid walking frame of mine. Oh God ! Oh rare One to the **devaas**! Oh Civan ! Behold that I long for You to look at my face a little and say **"Aa Aa"** - "Come hither !" *(25:3)*

"Obeisance ! Oh my Lord ! I am grieved for this grace-less walking cell full of bones, filth and dirt clinging and tormenting me. Oh beauteous great One! Behold that I long to reach your holy flowery Feet and abide seeing for ever Your light of grace with a broken, thawing and melting heart ". *(25:4)*

"Oh Rider on the bull ! Oh Sacred-ash-covered One ! I resembled a tamarind fruit *(Tamarindus indica)* in my body of fleshy putrid interior and skin-covered exterior. (The ripe fruit of tamarind will have the dry epicarp freed from the fleshy mesocarp). Even then Oh my rare Ambrosia Who came in Your grace and made me Your Own! Behold that I long for Your calling me a person worthy of pity ". *(25:5)*

25. ஆசைப் பத்து

எய்த்தேன் நாயேன் இனிஇங்கு இருக்க
கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா
மலர்ச் சேவடியானே
முத்தா உன்தன் முகஒளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (6)

பாரோர் விண்ணோர் பரவி ஏத்தும்
பரனே பரஞ்சோதீ
வாராய் வாரா உலகம் தந்து
வந்து ஆட்கொள்வானே
பேர் ஆயிரமும் பரவித் திரிந்து
எம்பெருமான் என ஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (7)

கையால் தொழுதுஉன் கழல்சேவடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்டு
எய்யாது என்தன் தலைமேல் வைத்துஎம்
பெருமான் பெருமான் என்று
ஐயா என்தன் வாயால் அரற்றி
அழல்சேர் மெழுகுஒப்ப
ஐயாற்று அரசே ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (8)

25. **Aasaippaththu**

"I,a mere dog, am wearied. I cannot abide here. Oh Lord Whose flowery rosy Feet are not known by heavenly beings ! You placed me in this life. Take me back. Oh Father! Oh beauteous One ! Behold that I long very much to look upon the light of Your face and see the gleam of Your smile". *(25:6)*

"Oh transcendent One ! Oh Supreme Effulgence Whom those on earth and heaven praise and extol ! Oh You Who condescend to come and bestow on me the world of no return and make me Your own ! Please come. Oh unsatiating Ambrosia ! Oh beauteous great One ! Behold that I long to sing Your thousand names wandering about and to hail You "Oh our great Lord !" *(25:7)*

"Oh beauteous great One ! Oh King of **Aiyyaru** ! Oh Sire ! Behold that I, resembling wax before fire, long to worship You embracing Your jewelled rosy Feet tightly with my arms and placing them untiringly on my head and to cry out with my mouth "Oh our great Lord! Oh Our great Lord". (25:8)

25. ஆசைப் பத்து

செடிஆர் ஆக்கைத் திறம்அற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடிஆர் சோதி கண்டு கொண்டுஎன்
கண்இணை களிகூரப்
படிதான் இல்லாப் பரம்பரனேஉன்
பழ அடியார் கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (9)

வெம்சேல் அனைய கண்ணார் தம்
வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நான்ஓர் துணைகாணேன்
பஞ்சுஏர் அடியாள் பாகத்து ஒருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே (10)

25. Aasaippaththu

"Oh transcendently supreme Being without any comparison ! Oh beauteous great One ! Behold that I, Your slave long to cast off this stinking body with all its faculties and after entering the city of **Civapuram** and seeing Your wondrous Effulgence to the delight of my eyes, I yearn to see the assembly of Your old saints ". *(25:9)*

"Caught in the net of passion for women whose beautiful eyes resemble the **sel** fish I, a cur am languished. Oh Light of gnosis ! I do not see any help. Oh You who are a part of Her with gentle foot ! Oh beauteous great One ! Behold that I long for You to say with Your red-coral (coloured) sacred lips, "Fear not". *(25:10)*

Decad: 25

Aasaippaththu

(Decad of desire)

Sub-title: Aatma Ilakkanam
(Characteristics of a soul)

Abstract:

In this Decad the saint prays to God "Call me to dismantle this pus-exuding, fly-infested, dirt-over laid walking frame of mine (3), and I long to receive Your grace of hailing me from there "Come hither !" (1). He expresses his desire of His saying "Aa Aa"-- come hither !" (3) and His saying that he is a person worthy of pity (5) and that he need not fear (10). He appeals that he is tired of his contemptible body though appearing externally alright like the ripe fruit of tamarind covering the fleshy interior (5) in which fruit the outer pericarp will be detached from the inter part. He is desirous of seeing God (2), to see and embrace HIs Feet (4,8) and to sing His thousand names (7,8)

The ripeness of his soul seems to be expressed by his fervent desire to see God and go to Him, his detachment from his stinking body and his complete surrender to Him saying that he is helpless, befitting the sub-title of this decad.

இருபத்தாறாவது

அதிசயப் பத்து

முக்தி இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

வைப்புமாடு என்று மாணிக்கத்து ஒளிஎன்று
    மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவரலியர் தங்கள்
    திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பு இலாதன உவமனில் இறந்தன
    ஒள்மலர்த் திருப்பாதத்து
அப்பன்ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
    அதிசயம் கண்டாமே (1)

நீதி ஆவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
    நினைப்பவ ரொடும்கூடேன்
ஏதமே பிறந்து இறந்துஉழல்வேன் தனை
    என் அடியான் என்று
பாதி மாதொடும் கூடிய பரம்பரன்
    நிரந்தர மாய்நின்ற
ஆதிஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
    அதிசயம் கண்டாமே (2)

Decad:26

Athicaya-p-paththu

(Decad of wonder)

Sub-title: Muththi Ilakkanam
(Characteristics of Deliverance)
Sung at Thirupperunthurai

Athicayam = wonder; paththu = decad.

This decad is made up of 10 verses of four lines each in **Aasiriya viruththam** metre.

"We have seen the wonder of my father of holy flowery, peerless, transcendent and resplendent Feet making me His own, joined me into the assembly of His saints, me who instead of calling Him "Oh my hoard of wealth ! Oh lustre of ruby!" and melting within my mind, am languished over the charms of damsels with cup- like breasts." *(26:1)*

"We have seen the wonder of the supremely transcendent One stood as the eternal Primordial Being half of whom is joined with the Dame, made me His-own saying, "He is my devotee" and joined me to His saints, me who neither thought of any righteous deeds nor did associate with those who think on these, but am sorrowfully rolling about in birth and death here". *(26:2)*

26. அதிசயப் பத்து

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட
முக்கண்அது உடைஎந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற்கு அரியவன்
எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதுஓர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதி அதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (3)

பித்தன் என்றுஎனை உலகவர் பகர்வதுஓர்
காரணம் இது கேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருள் கூடிடும்
உபாயம் அது அறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற்கு
ஒருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (4)

பரவு வார்அவர் பாடுசென்று அணைகிலேன்
பல்மலர் பறித்துஏத்தேன்
குரவு வார்குழலார் திறத்தே நின்று
குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றுஎரி ஆடிய எம்இறை
எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (5)

26. **Athicayappaththu**

"We have seen the wonder of my triple-eyed Father, the One not possible for anybody to know but easy for devotees, the Mother who has placed the young moon on the crown of His braided locks which excel gold in their sheen, made me His own and joined me to His saints so that my past **Karma** may pass away". *(26:3)*

"Listen to the reason why people in the world call me a mad man ! Without falling in line with His will and without knowing the way to gain His divine grace, I am bent upon dying and falling into direful hell. We have seen such a wonder of my Father Who made such a person His own and joined me to His saints". *(26:4)*

"We have seen such a wonder of our God Who danced on the night in the middle of fire and Who has the snake glistening on HIs fiery matted locks, making me His own joined even me to the band of His saints--I who do not approach and join those who praise Him and I who do not pluck various flowers and worship Him with them but squandered my life steeped in the charms of women whose tresses are decked with flowers of **Kuravu** *(Atalantia missionis)". (26:5)*

எண்ணி லேன்திருநாமம் அஞ்சுஎழுத்தும்என்
ஏழைமை அதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு
நல்வினை நயவாதே
மண்ணிலே பிறந்து இறந்துமண் ஆவதற்கு
ஒருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (6)

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந்து உளுத்துஅசும்பு
ஒழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்எனக் கருதிநின்று இடர்க்கடல்
சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (7)

நீக்கி முன்எனைத் தன்னொடு நிலாவகை
குரம்பையில் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொல் செய்து
நுகம்இன்றி விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்அறத் துகள் அறுத்து
எழுதரு சுடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (8)

26. Athicayappaththu

"On account of my folly I did not meditate on Your name,the sacred five letters-(Na,Ma,Ci,Va,Ya). I did not associate with men of gnosis nor did I desire to do good deeds. I am bent upon taking birth on this earth and dying and turning into earth. We have seen such a wonder of the mighty One Who, making even me His own, joined me to the band of His saints". *(26:6)*

"We have seen the wonder of the combined Effulgence of pearls, sapphires, rubies, diamonds and (red) corals, my Father Who making me His own joined me to the band of His saints, me who thought this rotten hut with wall of flesh and worm-stuffed, serum leaking through roof as real and whirled round in the sea of sorrow". *(26:7)*

Erewhile the sparkling Effulgence of grace banished me that I no longer be in His presence and then made me enter a human body; He graciously looked at me and spoke subtle brief words of mystery. Ploughing furrows without the aid of yoke He lifted me up and after cleaning me that all the former falseness may be shed and making me His own Bliss joined me to the band of His saints. Such a wonder we have seen. (ploughing without yoke perhaps means the mysterious ease with which He redeemed him). *(26:8)*

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
எழுதரு நாற்றம்போல்
பற்றல் ஆவதுஓர் நிலைஇலாப் பரம்பொருள்
அப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயன்அது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே (9)

இருள் திணிந்து எழுந்திட்டது ஓர் வல்வினைச்
சிறு குடில் இது இத்தைப்
பொருள் எனக்களித்து அரு நரகத்திடை
விழப் புகுகின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை இடிதரச்
சினப் பதத்தொடு செம்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந் நெறி நீக்கிய
அதிசயம் கண்டாமே (10)

26. Athicayappaththu

"We have seen the wonder of my Father Who, making me His own, joined me to the band of His saints that I may not believe the words of fools who reap the fruits of their deeds instead of catching hold of that transcendent Infinite Being Who pervades like fragrance from blooming flowers which is the goal of gaining this body". *(26:9)*

"We nave seen the wonder that the real One Who graciously produced ruddy fire in an angry mood, shattering the three fortresses, rescued me from the false path, me who was falling into hell, rejoicing that my hut of strong **Karma** raised on dense darkness is a peculiar thing". *(26:10)*

Decad :26

Athicaya-p-paththu (Decad of wonder)

Sub-title: Muththi Ilakkanam
(Characteristics of Deliverance)

Abstract:

In this Decad of wonder the **saint is pained** for his stupidity as he languished over the charms of damsels instead of melting his mind and worshipping the Lord with fresh flowers (1,5). He feels miserable that he mistook his small rotten hut of fleshy walls filled with worms and **Karma** as real and whirled into the sea of sorrow (7) and was leading to hell (4). Even then God has bestowed His grace on him and joined him in the band of His saints (1to10). The saint feels that it is a mystic event of wonder as God has been gracious enough to show mercy even to the base cur of a fool.

The saint narrates his spiritual development in the eighth stanza. Ere-while he was in the presence of God Who banished him and bade him to enter a human body. He looked at him; made subtle and brief words; cleaned him and finally made him sparkling effulgence and then He joined him into the band of His saints. This appears to be the" characteristics of deliverance" as the sub-title of the decad indicates.

The saint has given out that the real goal of gaining this human body is to catch hold of the infinite transcendent Being Who emerges out and pervades as sweet fragrance from fragrant flowers(9). Perhaps this means to see God in the human body.

This verse has been quoted by **Nachinaarkiniyar**, the greatest commentator of the classical Tamil literature and grammar ever born, in elucidating the meaning of the word "**Kanthazhi**" (boundless unbound Being) in **Tholkaapiyam**.

Further the saint wonders over the gracious act of Civan in transforming him into effulgence (8) and joining him in the band of His devotees in all the ten stanzas of this verse (26:1-10) as he desired (25:9). This unique feature of wonder in joining him in the assembly of His devotees, which has been his cherished ambition, is perhaps the characteristic of deliverance as is contemplated by the sub-title of this decad.

இருபத்தேழாவது

புணர்ச்சிப் பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

சுடர்பொன் குன்றை தோளா முத்தை
வாளா தொழும்பு உகந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டு கொண்ட
கருணாலயனை கருமால் பிரமன்
தடைபட்டு இன்னும் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்தஎன் ஆர்அமுதை
புடைபட்டு இருப்பது என்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (1)

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்துஐம் புலன்ஆய
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன் எம்பெருமான் என்றுஏத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்கு நெக்கு
உள்ளே உருகி ஓலம்இட்டுப்
போற்றிப் புகழ்வது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (2)

Decad:27

Punarchchippaththu
(Decad of mystic union)

Sub-title: Aththuvaitha Ilakkanam
(Characteristics of non- duality)
Sung at Thirupperunththurai

Punarchi = union, paththu = decad.

"When shall I dwell close by Him, joined in mystic embrace with my flawless Gem,the sparkling golden Hill. the unpierced Pearl, the shrine of Mercy, my sweet Ambrosia who gave Himself to me whom the dark **Maal** and **Brahma** being hindered cannot yet approach, who being pleased with my useless service,made me--this last laggard--His own? *(27:1)*

"Oh King ! I Your devotee am not able to endure to be in this world. When am I to contemplate without sinking in the mire of the five senses, calling Oh, Civan our great Lord and like a spring in sandy soil, melting and melting internally and oozing, wail and praise Him while joining in mystic embrace with my flawless Gem?" *(27:2)*

27. புணர்ச்சிப் பத்து

நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆர் அமுதை
அள்ளூறு உள்ளத்து அடியார்முன்
வேண்டும் தனையும் வாய்விட்டு அலறி
விரை ஆர் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்பது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (3)

அல்லிக் கமலத்து அயனும் மாலும்
அல்லாதவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறை இன் அமுதை அமுதின் சுவையை
புல்லிப் புணர்வது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (4)

திகழத் திகழும் அடியும் முடியும்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும்மாலும்
அகழப் பறந்தும் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மாநிலம் முழுதும்
நிகழப் பணிகொண்டு என்னை ஆட்கொண்டு
ஆ ஆ என்ற நீர்மைஎல்லாம்
புகழப் பெறுவது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (5)

27 Punarchippaththu

"When am I to lie joined in mystic embrace with my flawless Gem, the Hill of fire who rose up to the fear of lofty **Maal** and **Ayan**, my rare Ambrosia who made this loveless me His own. wailing as much as I like in the presence of devotees whose souls gush with love, and strewing fragrant flowers?" *(27:3)*

"When am I to remain united with my flawless Gem joined in mystic embrace with Him the Effulgence beyond speech and sense, the fruit of **nelli (Phyllanthes emblica)** Honey, Milk, Sweetness-filled Ambrosia, the taste of Ambrosia, Him whose name he of the lotus petals. **Maal** King of the **devaas** and others beside them utter and praise?" *(27:4)*

"When am I to remain joined in mystic embrace with my flawless Gem, praising that He whom **Ayan** and **Maal** flying high up and digging down the earth to visualise His resplendent Crown and sacred Feet (respectively) cannot see, lovingly made me, His own and enslaving me with all the vast world as witness hailed me "**Aa Aa,**" " Come into me?" *(27:5)*

27. புணர்ச்சிப் பத்து

பரிந்து வந்து பரமஆனந்தம்
பண்டே அடியேற்கு அருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமால் உற்றேன் என்றுஎன்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமம் சிலிர்ப்ப உகந்துஅன்புஆய்ப்
புரிந்து நிற்பது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப்புணர்ந்தே (6)

நினையப் பிறருக்கு அரிய நெருப்பை
நீரை காலை நிலனை விசும்பைத்
தனை ஒப்பாரை இல்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டம்
கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையும் கூப்பி கடிமலரால்
புனையப் பெறுவது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (7)

நெக்குநெக்குஉள் உருகிஉருகி
நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும்எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தால் கூத்துநவிற்றிச்
செக்கர் போலும் திருமேனி
திகழ நோக்கிச், சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்பது என்றுகொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (8)

27. **Punarchippathu**

"When am I to stand joined in mystic embrace with my flawless Gem and abide with Him bewailing again and again with gushing tears gushing on and inner water setting the hairs on end that I experienced great delusion in the vast world. having parted from Him Who lovingly came forward in the past and bestowed grace on me, His slave?" *(27:6)*

"When am I to remain joined in mystic embrace with my flawless Gem with thrilling body, tremulous voice. streaming tears and folded palms, adoring Him with flowers and praise Him Who is the Fire rare to be conceived by others. the water the wind, the Earth, the Sky, the sole One without any peer? to Him?" *(27:7)*

"Oh God! Thawing and thawing, when shall I enter Your holy presence, melting and melting? Performing ecstatically various kinds of antics like standing, sitting, lying. rising, laughing, weeping, adoring, praising and seeing Your sun-set like holy body, when am I to remain joined in mystic embrace with You, my purest Gem?" *(27:8)*

27. புணர்ச்சிப் பத்து

தாதாய் மூஏழ் உலகுக்கும்
 தாயே நாயேன் தனைஆண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்குஓர் மருந்தே
 பெரும்தேன் பில்க எப்போதும்
மேதா மணியே என்றுஎன்று ஏத்தி
 இரவும் பகலும் ஏழில்ஆர் பாதப்
போது ஆய்ந்து அணைவது என்றுகொல்லோஎன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (9)

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதும்
 கண்ஆர் விசும்பின் விண்ணோர்க்கு எல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
 முதல்வா முன்னே எனை ஆண்ட
பார்ப்பானே எம் பரமா என்று
 பாடிப் பாடிப் பணிந்து பாதப்
பூப்போது அணைவது என்று கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (10)

27. Punarchippaththu

"When am I to remain joined in mystic embrace with my flawless Gem and, seeking out His flowery, beauteous Feet, take shelter under them, praising Him day and night.Oh Father! Oh Mother of the three into seven worlds! Oh Simpleton who made even this cur Your own. Oh unique Medicine for the disease of birth! Oh Gem, dripping honey of Bliss for ever?" *(27:9)*

"When am I to remain joined in mystic embrace with my flawless Gem and take shelter under His flowery Feet singing and singing, Oh Protector, Oh creator, Oh Concealer of the whole universe, Oh elder One to all the heavenly Beings, Oh Primal One who is never ageing first cause, Oh Seer Who made me Your own, Oh transcendent One?" *(27:10)*

Decad:27

Punarchchippaththu (Decad of union)

Sub-title: Aththuvaitha Ilakkanam (Characteristics of non-duality)

Abstract:

In this Decad of mystic union, the saint desires to remain joined in mystic embrace with God. He is anxious to be locked in embrace with God melting in his mind, wailing as much as he can,performing various kinds of antics like standing, sitting, lying, rising, laughing, weeping, adoring, praising and seeing God (2,3,5,7,8). He is worried with tears gushing and gushing that he has parted from Him Who bestowed on Him His grace (6) even after not only uniting with him/her but making him/her His own (11:11)

In my opinion the thrilling body, tremulous voice, streaming tears and folded palms are symptoms of transformation of the physical body of the saint into an ecstasy-bubbling celestial body for the mystic embrace with God. Only then can the saint and God remain in advaitha union as the sub-title of the Decad - characteristics of non-duality--indicates.

Expressing his greatest ambition and desire, by posing a question,"When am I to remain joined in mystic embrace with my Lord?" in all the ten stanzas simply shows the fretting and fuming love of the saint in bridal mysticism.

இருபத்தெட்டாவது

வாழாப் பத்து

முத்தி உபாயம்

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

பாரொடு விண்ணாய் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்குஎடுத்து உரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (1)

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்கு
உணர்வுஇறந்து உலகம் ஊடுருவும்
செம்பெரு மானே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னை ஆள்வானே
என்னை நீ கூவிக் கொண்டருளே (2)

Decad: 28

Vaazhaappaththu

(Decad of refusal to live)
Sub-title: Muththi ubaayam
(Means to deliverance)
Sung at Thiruppperunthurai

vaazhaa = not to live; paththu = decad;

Muththi = deliverance; ubaayam = means.

"Oh Our transcendent One Who has pervaded the earth and the sky! Behold that I have none but You to cling to. Oh King of **Civapuram**! Oh Civan who abides in **Thirupperunthurai**! Whom shall I blame? To whom shall I complain if You Who made me Your own would not show me grace? Behold that I will not live in this wide sea-girt world. Show me the grace of bidding, "Come!" *(28:1)*

"Oh Great Gem who made this worthless me Your own! Behold that I have none but You to cling to. Oh One Whom even the heavenly Beings do not know! Oh great Lord Who transcending the power of perception of the two, pierces through the world! Oh King of **Civapuram**! Oh Civan Who abides in **Thirupperunthurai**! Oh our great Lord! Oh You Who rule over me! Graciously call me to You". *(28:2)*

28. வாழாப் பத்து

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
ஊடுவது உன்னோடு உவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவது உனக்கு எனக்கு உறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே (3)

வல்லைவாள் அரக்கர் புரம் எரித்தானே
மற்றுநாள் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
எல்லை மூஉலகும் உருவிஅன்று இருவர்
காணும்நாள் ஆதிஈறு இன்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே (4)

பண்ணின்நேர் மொழியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன்கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றுஇவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (5)

"Other than the Foot which **Maal** sings and praises. behold that I have none to cling to. You sought me out and made me Your own. Oh King of **Civapuram**! Oh Civan Who abides in **Thirupperunthurai!** with you I sulk. With you I rejoice. It is for you to make me feel reassured. I am withering here. Behold that I will not live here. Show me the grace of bidding "Come". *(28:3)*

"Oh You who burnt the towns of skilled rebels! Behold that I have none to cling to ! Oh Dancer living in Thillai! Oh King of **Civapuram!** Oh Civan abiding in **Thirup-perunthurai**! Oh You who grew in Your might transpiercing the bounds of the three worlds without end when the two desired to see You. Behold that I will not live ! Show me the grace of saying "Come". *(28:4)*

"Oh Partner of Her whose speech is melodious! Behold that I have none but You to cling to. Oh King of **Civapuram** Surely You made me Your own. Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai!** Having placed my thoughts, body, mouth, nose, ears, eyes - all these - in Your control, behold that I the serf will not live in this world. Show me the grace of saying, "Come". *(28:5)*

28. வாழாப் பத்து

பஞ்சின்மெல் அடியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (6)

பருதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
திருஉயர் கோலச் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துஉளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழும்ஆறு அறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (7)

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செம்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
அந்தம்இல் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆர்அமுதே அடியேனை
வந்துஉய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (8)

28. Vaazhaappaththu

"Oh partner of Her whose Feet are softer than cotton! Behold that I have none other than You to cling to. Oh You who have made me outright Your own! Oh King of **Civapuram**! Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai**! I, a cur, am afraid. Behold that I, a perfidious one who, due to delusion forgot the grace which You making me Your own bestowed, will not live here like this. Show me the grace of saying, "Come". *(28:6)*

"Oh Light which makes the Sun shine! Behold that I have none but Your Feet to cling to! Oh King of sacred and supremely beautiful **Civauram!** Oh Civan abiding in **Thirupperunnthurai**! I due to delusion do now know the pathway to throw and melt -in my mind looking upon your Mercy and to live merged in You. Behold that I will not live in this world. Show me the grace of saying "Come" *(28.7)*

"Oh Partner of Her whose fingers caress the ball! Behold that I have none but you to cling to. Oh You Who resemble ruddy flame! Oh King of **Civapuram!** Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai!** Oh endless and rare Ambrosia! Oh rare great One Who came and made me Your own that I may be saved! Behold that I will not live like this. Show me the grace of saying, "Come". *(28:8)*

பாவ நாசாஉன பாதமே அல்லால
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேவர்தம் தேவே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
மூஉலகு உருவ இருவர் கீழ்மேலாய்
முழங்கு அழலாய் நிமிர்ந்தானே
மாஉரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (9)

பழுதுஇல் தொல் புகழாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்குஒர்
துணைஎன நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள் புரியாயே (10)

28. Vaazhaappaththu

"Oh Destroyer of sin! Behold that I have none but Your Feet to cling to. Oh God of the gods. Oh King of **Civapuram**. Oh Civan abiding in **Thirupperunthurai**! Oh You who stood as a roaring flame while the two passed through the three worlds up and down! Oh You with the animal skin! Behold that I will not live like this. Show me the grace of saying "Come". *(28:9)*

"Oh Partner of Her of flawless age-old fame! Behold that I have none but You to cling! Oh You Who wear the crescent moon! Oh King of **Civapuram!** Oh Civan abiding in**Thirupperunthurai**! Tell me would I worship or praise others or think of them as aids to me. Oh Lord of the young bull! Behold that I will not live like this. Show me the grace of saying "Come". *(28:10)*

Decad:28

Vaazhaa-p-paththu

Sub-title: Muththi Ubaayam
(Means to Deliverance)

Abstract:

In this decad-"I will not live any longer", the saint painfully appeals to God that he being deluded, does no know the path-way to thaw and melt in his mind for His Mercy and to live merged in Him. Secondly he deeply feels that he, due to delusion, forgot the grace which He bestowed on him and the Mercy with which He enslaved him. He is abusing himself as a cur and a perfidious one. Thirdly he pleads "Oh Civan of **Thirupperunthurai**! If You Who made me Your own, Yourself would not show me grace whom shall I blame? To whom shall I complain?" Finally the saint, surrendering both his mind and all the senses to Him and feeling reckless and restless, declares as an ultimatum, " Behold that I have none but You to cling to! Behold that I do not wish to live any longer in this world" in all the ten stanzas of his decad.

This decad therefore, is a plea to show him His grace of saying "Come". His request to be called up to Him and his repeated saying that he will not live in this world any longer, cannot be a "plea for death".

28. Vaazhaappaththu

May be the latter plea is a strong bidding for the former request. It appears that it is but a means for deliverance as the sub-title of this decad stands for. If the saint is called upon to go to Him he need not die a mortal death to reach Him.

In fact God in His grace did say to the saint to come to Him. (I have quoted the relevant references elsewhere). God fashioned a new body for the saint just like a new moon emerging from an old moon in order to enable him to go to Him, to merge in Him and enjoy eternal Bliss.

இருபத்தொன்பதாவது

அருள்பத்து (அருட் பத்து)

மகா மாயா சுத்தி

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

சோதியே சுடரே சூழ்ஒளி விளக்கே
சுரிகுழல் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெள் நீற்றாய்
பங்கயத்து அயனும்மால் அறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே (1)

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்உளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலம்இட்டு அலறி
உலகுஎலாம் தேடியும் காணேன்
திருத்தம்ஆம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே (2)

Decad :29
Arutppaththu
Decad of Plea for grace)
Sub- title: Mahaamaaya Suddhi
(purification of the Mahaamaayai)
(Sung at Thirupperunthurai)

Arul = highest form of love of God; paththu = decad.

'Oh Effulgence! Oh Flame! Oh Lamp of encompassing light! Oh Half of the Dame of curly locks and buxom breasts! Oh Supreme! Oh milk-white ash smeared One! Oh just One Whom **Ayan** of the lotus and **Maal** do not know! Oh magnificent Beginning of all things Who appeared under the flowery **Kuruntham** tree *(Atalantia missionis)* in my dear **Thirupperunthurai**! If this slave calls upon You with awe and reverence, won't You in Your grace say,"what is that ?Don't fear!" *(29:1)*

"Oh Dancer! Oh spotless everlasting one! Oh You with an eye on Your forehead! Oh sole Lord of those in the heavens! Oh unique One? Though I searched for You all over the world with loud lamentations, I did not find You! Oh Supreme Reality Who appeared under the **Kuruntham** tree with profuse blossoms in **Thiruupperunthurai** with well-laid ponds! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:2)*

29. அருட் பத்து

எங்கள் நாயகனே என்உயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள் நாயகனே தக்கநல் காமன்
தனதுஉடல் தழல்எழ விழித்த
செம்கண் நாயகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அம்கணா அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே (3)

கமல நான்முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற்கு அரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே (4)

துடிகொள்நேர் இடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள் வான்தழலில் புள்ளிபோல் இரண்டு
பொங்கு ஒளிதங்கு மார்பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே (5)

"Oh our spouse! Oh Lord of my life! Oh spouse of the Two with cardamom *(Elletaria cardamomum)* scented locks! Oh Lord with fiery eyes which stared at the beautiful body of cupid making it burst into flames! Oh beautiful eyed supreme One Who appeared under the **Kuruntham** tree with profuse blossoms in **Thirupperunthurai**! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:3)*

"Oh Father Who when the four-faced one of the lotus and **Kannan** of the colour of the rain-cloud prayed "Oh un-approachable One! Please reveal Yourself to us!"you stood shining as a wonderful flame! Oh Pure One Who appeared under the **Kuruntham** tree of profuse blossoms in **Thirupperunthurai** filled with echoing of vedaas! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:4)*

"Oh Lord with a chest on which the imprints of the nipples of the two breasts of the Dame with waist like the drum and with curly locks, shine like two sparks of light in ash-covered fire! Oh super Saint Who appeared under the **Kuruntham** tree with profuse blossoms in **Thirupperunthurai** surrounded by large groves! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:5)*

29. அருட் பத்து

துப்பனே தூயாய் தூயவெள் நீறு
    துதைந்துஎழு துளங்குஒளி வயிரத்து
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தில்
    உறுசுவை அளிக்கும் ஆர்அமுதே
செப்பம்ஆம் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
    செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
    அதெந்துவே என்று அருளாயே (6)

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
    மேவலர் புரங்கள் மூன்று எரித்த
கையனே காலால் காலனைக் காய்ந்த
    கடும்தழல் பிழம்புஅன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
    செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
    அதெந்துவே என்று அருளாயே (7)

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
    மொட்டுஅறா மலர்பறித்து இறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார்தமக்குப்
    பரகதி கொடுத்து அருள் செய்யும்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
    செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
    அதெந்துவே என்று அருளாயே (8)

29. Arutpaththu

"Oh red-coral coloured One ! Oh pure One! Oh! You by the pure white sacred ash covering Your body resemble a scintillating diamond ! Oh delicious Ambrosia Who gives intense sweetness to the minds of those who contemplate on You ! Oh glorious Father Who appeared under the **Kuruntham** tree of profuse blossoms in **Thirupperunthurai** where the great **Vedaas** are chanted ! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:6)*

"Oh Reality ! Oh You who changing Your form quickly and holding the (mountain) **Meru** itself as a bow burnt the three cities of Your foes! Oh You Who with a red-coloured body like a fierce column of fire burnt with Your Foot the god of death! Oh glorious Teacher Who appeared under the **Kuruntham** tree of profuse blossoms in my dear **Thirupperunthurai** ! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:7)*

"Oh Free One ! Oh Primeval One ! Oh three-eyed One! Oh Sage ! Oh Wisdom Who graciously bestows the heavenly goal to those who pluck unopened flowers and devotedly worship You with them and praise You ! Oh glorious Father Who appeared under the **Kuruntham** tree of profuse blossoms in my dear **Thirupperunthurai**! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:8)*

மருளனேன் மனத்தை மயக்குஅற நோக்கி
மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவாள் அரவம்
கங்கைநீர் தங்குசெம் சடையாய்
தெருளும்நான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே (9)

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
இருந்தவாறு எண்ணி ஏசறா நினைந்திட்டு
என்னுடைய எம்பிரான் என்றுஎன்று
அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித்து அழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்று அருளாயே (10)

29. Arutpaththu

"Oh Reality Who looked at my confused mind that its delusion may cease and put an end to the present and future births! Oh holy One ! Oh God with matted locks on which rest the angry lustrous snake and the waters of the Ganga ! Oh supreme grace incarnate Who appeared under the **Kuruntham** tree of profuse blossoms in **Thirupperunthurai** where the four **Vedaas** are chanted dispelling delusion ! If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace say, "What is that?" *(29:9)*

"Oh Ascetic ! Thinking of the glory with which You majestically appeared under the **Kuruntham** tree of profuse blossoms in **thirupperunthurai** surrounded by well-kept beautiful groves and recalling that occasion when I call upon You with awe and reverence praying again and again "Oh my Lord" won't You in Your grace say, "Come on! This is the path to enter Kailas! Get up from the billowy sea of birth to join me?"(29:10)

Decad :29

Arutppaththu (Decad of plea for grace)

Sub- title: Mahaamaayaa suddhi (Purification of Mahaamaayai)

Abstract:

This Decad of plea for grace, deals with an open appeal to God who appeared to the saint as a human priest under the **Kuruntham** tree (**Atlantia missionis**) at **Thirupperunthurai** requesting Him," If this slave calls upon You with awe and reverence won't You in Your grace ask me, "What is that?" meaning perhaps, "Don't fear". This is one of the few decads in which all the stanzas end with the word **Arul** --grace--befitting the title of this Decad.

In order to understand the appropriateness of the sub-title one must recollect the following verse where our saint sings, "Oh my Father with the victorious mount as bow! You weeded out my clan! You weeded out my faults ! Behold that You do not forsake me ! Oh my Father of (the colour of) the beautiful lotus Who wears the wreath of **kondrai** (**Cassia fistula**) of golden sheen ! Oh peerless One ! I am swirled about by the five (**malam**) bonds like curd stirred by the churning staff. (6:29). What are these five bonds? They are 1. **Aanavam**, 2. **Karma**, 3. **Maayai**, 4. **Mahaamaayai** and 5. **Thirotha-maayai** or **Thirothaanam** of which the latter two are said to be pure **Maayai**. These two are different aspects of **Maayai**. They by the act of grace of God, veil the Reality from the soul.

The soul in its process of emancipation from the bonds. gets freed from them by the grace of God. The purification of **Mahamaayai** is dealt with in this Decad. Decad (20) **thiruppalli ezhuchchi** deals with the purification of **Thirothaanam.** Therefore when these two different aspects of pure **Maayai** are purified the Grace of God is bestowed on the soul.

Further the saint addresses God as Effulgence, Flame. Lamp of encompassing light and so on and recalls His appearance under the **Kuruntham** tree at **Thirupperunthurai.** He sings "If I the slave call upon You again and again won't You in Your grace say Don't fear! Come on ! This is the path to enter **Kailas**! Get up from the billowy sea of birth to join me?"

How can this request of the saint be a "plea for death?". Instead this decad is of purification of the soul from Mahaamaayai and a plea for grace to enter the path of Bliss. The use of the word **Arul**--Grace--at the end of all the ten verses of this poem not only signifies the title of the Decad--Plea for grace--but also that His Grace in needed for the purification of the soul. By the act of grace of God the soul is freed and purified from the different aspects of delusion such as **thirothaanam** and **Mahaamaayai** favouring the flow of His grace more and more.

முப்பதாவது

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

சற்குரு தரிசனம்

(திருக்கழுக்குன்றம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெருமான்
உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு
இணக்கு இலாதது ஓர் இன்பமே வரும்
துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்
உணக்கு இலாதது ஓர் வித்து மேல்
விளையாமல் என் வினை ஒத்த பின்
கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (1)

பிட்டு நேர்பட மண் சுமந்த
பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்திலாத
சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்டனே சிவலோகனே சிறு
நாயினும் கடை ஆய வெம்
கட்டனேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (2)

Decad:30

Thirukkazhukkundrappathikam
(Decad of Thirukkazhukundram)

(Decad of Eagle's Hill)
Sub-title: Satguru Tharisanam
(Vision of the Guru)
(Sung at Thirukkazhukundram)

Thiru=sacred, pathikam = decad; sat = True, Guru=priest; Tharisanam = vision.

This decad has only **seven** verses in Aasiriya **Viruththam** metre.

"Oh mighty Lord of peaceful **Perunthurai** ! Matchless Bliss flows to those who speak Your names. You my Lord came forward when my bad and good deeds (**Karma**) balanced so that the never enviable seed of birth could not sprout out again and showed me Your countless glorious forms in the sacred Eagle's Hill (**Kazhukundram**) wiping away my on-coming griefs". *(30:1)*

"Oh great man One of **Perunthurai** ! Who carried earth for hire of sweet rice-rolls ! Oh best of Beings ! In order to enslave even cruel grief stricken me who is lowlier than the meanest cur, You on Your own accord came and showed Yourself in the sacred Eagle's Hill". *(30:2)*

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலம் கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக்கேடனேன் இனி
மேல் விளைவது அறிந்திலேன்
இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே
கலங்கினேன் கலங்காமலே வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (3)

பூண்ஒணாதது ஒர் அன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்
நான் ஒணாதது ஒர் நாணம் எய்தி
நடுக் கடலுள் அழுந்தி நான்
பேண் ஒணாத பெருந்துறைப் பெரும்
தோணி பற்றி உகைத்தலும்
காண் ஒணாத் திருக்கோலம் நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (4)

கோல மேனி வராகமே குணம்
ஆம் பெருந்துறைக் கொண்டலே
சீலம் ஏதும் அறிந்திலாத என்
சிந்தை வைத்த சிகாமணி
ஞாலமே கரி ஆக நான்உனை
நச்சி நச்சிட வந்திடும்
காலமே உனை ஒத நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (5)

30. Thirukkazhukundrappathikam

"I, sinner of my **Karma**, strayed away from **Perunthurai** where You changing my tears destroyed my (**malam**) bonds. I did not know what will come out afterwards. I was bewildered without knowing a place to keep Your resplendent Feet. You saved me from that confusion. You came and showed Yourself to me at the sacred Eagle's Hill" *(30:3)*

"While Your devotees adhering to unique love which is rare to be assumed and remaining in communion with You praised You daily, I, becoming ashamed in such a way that one should never feel ashamed and sinking in the sea of misery but seizing the great raft of **Perunthurai** beyond all praise, sailed on You came and showed me your rare-to-be-seen sacred form in the sacred Eagle's Hill". *(30:4)*

"Oh Sow of beautiful form ! Oh cloud of righteousness abiding in **Perunthurai** ! Oh matchless Gem residing in the mind of me who does not know any virtue ! The world will bear witness that when I importuned and importuned You repeatedly Oh Time ! You came and showed Yourself to me in the sacred Eagle's Hill that I may worship You'. *(30:5)*

பேதம் இல்லது ஓர் கற்பு அளித்த
    பெருந்துறைப் பெரு வெள்ளமே
ஏதமே பல பேச நீ எனை
    ஏதிலார் முனம் என் செய்தாய்
சாதல் சாதல் பொல்லாமை அற்ற
    தனிச் சரண் சரண் ஆம் என
காதலால் உனை ஓத நீ வந்து
    காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (6)

இயக்கிமார் அறுபத்து நால்வரை
    எண் குணம் செய்த ஈசனே
மயக்கம் ஆயதுஓர் மும்மலப் பழ
    வல் வினைக்குள் அழுந்தவும்
துயக்கு அறுத்து எனை ஆண்டுகொண்டு நின்
    தூமலர்க் கழல் தந்து எனைக்
கயக்க வைத்து அடியார் முனே வந்து
    காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே (7)

30. Thirukkazhukkundrappathikam

"Oh great Flood of **Perunthurai** who bestowed unswerving **Karpu** (love) on me ! What is it that You have done to me in front of atheists,allowing them to speak slander about me ? On my praying with love and saying that the unique refuge under your Foot devoid of death and evil that follows it will be the only sanctuary to me, You came and showed Yourself to me at the sacred Eagle's Hill'. *(30:6)*

"Oh Eesan Who made the sixty-four demons to share the eight qualities ! On my sinking in the sea of ancient potent **Karma** and **malam** (bonds) You wiping out my sorrow and bestowing on me your pure flowery Feet, You in the presence of Your devotees, showed Yourself to me in the sacred Eagle's Hill". *(30:7)*

Decad: 30

Thirukkazhukkundrappathikam

Sub-title: Satguru-tharisanam
(Vision of the "Guru"-priest)

Abstract:

This decad of the sacred Eagle's Hill is said tobe sung at **Thirukkazhukundram** as the title indicates. It may be seen that the saint had a vision of God at this place. Though it has been sung there after visualizing God in the presence of his devotees the saint recalls his vision of the God-Civan in the form of a human priest--**Guru**--at **Thirupperunthurai** in six of the seven verses of this decad. The saint has indicated that the power of rare love with which he prayed has induced God to show Himself to him (4,6) and the unique refuge under His Feet is the only refuge to avoid death and the evil that follows it, namely birth (6). It may also be noticed that the vision of God has been possible when his bad and good deeds (**karma**) balanced each other(1). Hence this decad deals with his vision of God in this place as he sings "You came and showed me Your countless glorious Forms at the sacred Hill of **Thirukkazhukkundram**", befitting the sub-title of this decad.

முப்பத்தொன்றாவது

கண்ட பத்து

நிருத்த தரிசனம்

(தில்லை)

கொச்சகக் கலிப்பா

இந்திரிய வயம்மயங்கி
இறப்பதற்கே காரணம்ஆய்
அந்தரமே திரிந்துபோய்
அருநரகில் வீழ்வேனைச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவம்ஆக்கி எனைஆண்ட
அந்தம்இலா ஆனந்தம்
அணிக்கொள்தில்லைக் கண்டேனே (1)

வினைப்பிறவி என்கின்ற
வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே
தளர்வுஎய்திக்கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டுஎன்
பிறப்பு அறுத்த இணைஇலியை
அனைத்துஉலகும் தொழும் தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே (2)

Decad:31

Kandapaththu

(Decad of the Vision)

Sub-title: Niruththa Tharisanam

(Vision of the mystic Dance)

(Sung at Thillai)

Kanda = seen, paththu = decad; Niruththa=mystic Dance; Tharisanam = vision.

This decad is made up of 10 verses of four lines each in **Kochchaka kalippa** metre.

"I who was infatuated by the sense organs which would surely cause death and was drifting to fall into cruel hell, saw in beautiful **Thillai** the infinite Bliss Who clarified my reasoning mind, transformed me into Civam Bliss itself and made me His own".
(31:1)

(Civam is the quality of Civan i.e Bliss).

"I saw in the hall at **Thillai** which the whole world worships, the matchless One Who severing my bonds of birth, enslaved me who was immersed in grievous memories of birth due to **Karma** and was lying in dejection without the least thought of Him". *(31:2)*

உருத்தெரியாக் காலத்தே
 உள்புகுந்து என் உளம்மன்னிக்
கருத்துஇருத்தி ஊன்புக்குக்
 கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத்
 தித்திக்கும் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாய் அடியேன்
 அணிக்கொள் தில்லைக்கண்டேனே (3)

கல்லாத புல்அறிவின்
 கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து
 வனப்புஎய்தி இருக்கும் வண்ணம்
பல்லோரும் காணஎன்தன்
பசுபாசம் அறுத்தானை
 எல்லோரும் இறைஞ்சு தில்லை
 அம்பலத்தே கண்டேனே (4)

சாதிகுலம் பிறப்புஎனும்
 சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதம்இலி நாயேனை
 அல்லல்அறுத்து ஆட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறர்உருவம்
 யான்எனது என் உரைமாய்த்து
கோதுஇல்அமுது ஆனானைக்
 குலாவு தில்லைக் கண்டேனே (5)

31. Kandapaththu

"I, a cur of a serf, saw with delight in beauty encompassed **Thillai** the sweet Feet of Civan Who abides in **Thirupperunthurai.** He entered me at a time when I had not taken shape in the womb. He entered my flesh, established Himself in my mind and made me His own out of His grace". *(31:3)*

"I saw in the hall in **Thillai** which the whole world worships the Coercive Master Who in His mighty grace came to me who was ignorant, not taught and was wallowing, and severed the bonds of my three kinds of **malam** (bonds) while all the world was looking on, so that I may gain beatitude and abide in Him'. *(31:4)*

"I,a vile helpless dog who was caught in the whirlpool of caste, clan and lineage and was perplexed, saw in resplendent **Thillai** Him Who rooted out my misery, my folly, my image of others, sense of "I" and "mine" and my speech, made me His own and became flawless Ambrosia in me". *(31:5)*

பிறவி தனை அறமாற்றிப்
பிணிமூப்புஎன்ற இவை இரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென்று
உலகுஉடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த்
திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும்
வணங்கிட நான் கண்டேனே (6)

பத்திமையும் பரிசும்இலாப்
பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தன்இவன் எனஎன்னை
ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தம்எனும் திண்கயிற்றால்
திருப்பாதம் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல்
விளங்கு தில்லைக் கண்டேனே (7)

அளவுஇலாப் பாவகத்தால்
அமுக்குஉண்டுஇங்கு அறிவுஇன்றி
விளைவுஒன்றும் அறியாதே
வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவுஇலா ஆனந்தம்
அளித்துஎன்ன ஆண்டானைக்
களவுஇலா வானவரும்
தொழும் தில்லைக் கண்டேனே (8)

31. Kandapaththu

"Turning down birth itself and wiping out the two - disease and old-age--with their kith and kin-I went to the town of **Thillai** surrounded by dense groves, reached the hall of gnosis and saw the supreme Principal One,the Owner of the world while the Vedic sages and heavenly ones were worshipping". *(31:6)*

"I saw in resplendent **Thillai** the Play of the wisest Lord Who, severing the bonds of lusts and making me such that people said" he is a fool without devotion", tied me fast to HIs sacred Feet with the strong rope of wisdom that I may not move away". *(31:7)*

"I saw in **Thillai** in which the guileness heavenly ones worship, Him Who made me His own, bestowing infinite raptures on me who sunk in immeasurable cares, lay empty without knowing the consequences". *(31:8)*

31. கண்ட பத்து

பாங்கினொடு பரிசு ஒன்றும்
அறியாத நாயேனை
ஓங்கிஉளத்து ஒளிவளர
உலப்புஇலா அன்புஅருளி
வாங்கிவினை மலம் அறுத்து
வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே (9)

பூதங்கள் ஐந்துஆகிப்
புலன்ஆகி பொறிஆகிப்
பேதங்கள் அனைத்தும் ஆய்ப்
பேதம்இலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்துஆண்ட
கிளர்ஒளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதுஏத்தும்
விளங்கு தில்லைக் கண்டேனே (10)

31. Kandapaththu

"I saw in the hall in **Thillai** where the four **Vedaas** are studied, Him Who graciously bestowing unfailing love on me, a cur who did not know anything of seemly right, so that the light of grace may grow high in my mind revoking my **Karma** and cutting out my **malam** (bonds) gave, me heavenly Mercy" *(31:9)*

"I saw in resplendent **Thillai** where the **Vedaas** worship and extol the famous, mighty undifferentiated One, the gleaming Light, the Emerald Who is the five elements, the senses, sense objects and all the diversified things of the world and Who made me His own destroying my worries". *(31:10)*

43

Decad:31
Kandapaththu
Decad of Vision)

Sub-title: Niruththa tharisanam
(Vision of the mystic Dance)

Abstract:

In this decad the saint narrates with joy his experience of vision of the mystic Dance of Civan at **Thillai**. (Thillai is the ancient name of modern **Chidambaram**. This town was then surrounded by dense groves of **Thillai** which is the Tamil name of **Excoeceria agallocha**. **Thillai** grows even now as a small tree in the nearby mangrove) at **Pitchaavaram**,a village to the east of Chidambaram. The saint was blessed enough to have the vision of God three times, the first at **Thirupperunthurai**, the second at **Thirukkazhukundram** (= Sacred Eagle's Hill) and the third at**Thillai** (Chidambaram) as indicated in the three decads 29,30 and 31 respectively.

The saint sings that "God entered me when I had not taken shape, entered my flesh and established Himself in my mind (3). Bestowing unfailing love on me that the light of grace may grow high in my mind, clarified the reasoning aspect of my mind(1), revoked my **Karma**, severed my bonds (9) and made me all Bliss- Civan Himself (1).

31. Kandapaththu

This is the attainment of supreme eternal Bliss. This decad appears to indicate the evolution of the soul of the saint and achievement of Bliss. The saint sings that "He transformed me into Civan Himself" (1) as a resulf of his unique vision of the sacred Dance of Civan at Thillai.

This unique transcendent experience of the Vision of His Dance is the ultimate goal and aim of not only the saint but of all human beings. The saint has very clearly narrated that God has transformed him into Civan Himself (1) as he has mentioned this same feature in the last decad(51:1) and in other verses also(31:1; 15:6; 11:4 .)

முப்பத்திரண்டாவது

பிரார்த்தனைப் பத்து

சதாமுத்தி

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

கலந்து நின்அடி யாரோடுஅன்று
வாளா களித்தி ருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள்
புகுந்து நின்றது இடர்பின்நாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே
உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய்
ஆர்வம் கூர அடியேற்கே (1)

அடியார் சிலர்உன் அருள்பெற்றார்
ஆர்வம் கூர யான்அவமே
முடைஆர் பிணத்தின் முடிவு இன்றி
முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன்
கடியே னுடைய கடுவினையக்
களைந்துஉன் கருணைக்கடல் பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே
ஓவாது உருக அருளாயே (2)

Decad :32

Praarththanai-p-paththu

(Decad of Supplication)

Sub-title: Sadhaa-muththi

(Everlasting deliverance)

(Sung at Thirupperunthurai)

Prarththanai = supplication; Paththu = decad; Sadhaa=everlasting; muththi=deliverance.

This decad is made up of eleven verses of four lines of **Aasiriya Viruththam metre.**

"Mingling with Your true saints that day I was idly rejoicing. All those days have gone faded. In later days suffering has entered. Oh my Owner, I am withered ! Longing to see the gleam of fadeless Bliss I am distressed. Do grant me, Your devotee that ardour may abound in me." *(32:1)*

"Some of Your devotees received Your grace through their surging ardour. I, Your slave, am ageing in vain with frustration to this foul-smelling corpse with no end. Weeding out the cruel Karma of sinful me, Oh my Owner ! Graciously do make this slave melt with love ceaselessly that Your sea of mercy may overflow in my mind". *(32:2)*

அருள்ஆர் அமுதப் பெரும்கடல்வாய்
அடியார் எல்லாம் புக்குஅழுந்த
இருள்ஆர் ஆக்கை இது பொறுத்தே
எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே
மருள்ஆர் மனத்துஓர் உன்மத்தன்
வருமால் என்று இங்கு எனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்அன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே (3)

வேண்டும் வேண்டும் மெய்அடியார்
உள்ளே விரும்பி எனைஅருளால்
ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த
அமுதே அருமா மணிமுத்தே
தூண்டா விளக்கின் சுடர் அனையாய்
தொண்ட னேற்கும் உண்டாம்கொல்
வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது
மிக்க அன்பே மேவுதலே (4)

மேவும் உன்தன் அடியாருள்
விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேரும் கயல்கண்ணாள்
பங்கா உன்தன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ
பரமஆனந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்து
ஆவி யாக்கை யான்எனதுஎன்று
யாதும் இன்றி அறுதலே (5)

32. Praarththanai-p-paththu

"While all devotees have entered and sunk in the great sea of Ambrosia filled with grace, Oh our great Lord ! Behold that I am wearied of bearing this darkness-abounding frame. Oh my Owner ! I should gain true love unto You so that those who see me here may not be frightened and cry "Here comes a mad man of wildered mind". *(32:3)*

"Oh Ambrosia ! Oh rare Ruby ! Oh precious Pearl Who wiped out the grief of this slave ! You in Your grace desiring me from among the true devotees who long and long for You, made me Your own ! Oh You who are like the flame of a lamp which need not be trimmed ! Is it possible for all-abounding love to accrue to this slave too without desiring anything that You do not desire?" *(32:4)*

"Oh Partner of Her with eyes of the shape of the (**Kayal-Labeo Konitius**) fish and of the colour of the flower of **Kaavi** *(Nymphaea stellata)*. Shall it be given even to me, a sinner, by Your Mercy, to merge truly with desire in the ancient sea of transcendent Bliss also with Your devotees and to become freed from the thought of life, body, "I" and "mine"? *(32:5)*

அறவே பெற்றார் நின்அன்பர்
    அந்தம் இன்றி அகம்நெகவும்
புறமே கிடந்து புலை நாயேன்
    புலம்பு கின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்அன்பு
    பேரா ஒழியாப் பிரிவுஇல்லா
மறவா நினையா அளவுஇலா
    மாளா இன்ப மாகடலே (6)

கடலே அனைய ஆனந்தம்
    கண்டார் எல்லாம் கவர்ந்துஉண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்று இங்கு
    இருத்தல் அழகோ அடிநாயேன்
உடையாய் நீயே அருளுதிஎன்று
    உணர்த்தாது ஒழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
சுடர்ஆர் அருளால் இருள்நீங்கச்
    சோதீ இனித்தான் துணியாயே (7)

துணியா உருகா அருள்பெருகத்
    தோன்றும் தொண்டர் இடைப்புகுந்து
திணிஆர் மூங்கில் சிந்தையேன்
    சிவனே நின்று தேய்கின்றேன்
அணிஆர் அடியார் உனக்குஉள்ள
    அன்பும் தாராய் அருள்அளியத்
தணியாது ஒல்லை வந்தருளித்
    தளிர்பொன் பாதம் தாராயே (8)

32. Praarththanai-p-paththu

"Oh unchanging, unceasing, unparting, unforgetting, unremembering, undying and immeasurable Sea of Bliss ! Your devotees with their hearts thawing endlessly have gained You outright. I, a base dog who have stayed outside, keep mourning. Oh my Owner ! I must get true love unto You !" *(32:6)*

"While all those who have seen the sea-like Bliss grab it and eat, is it fair that I, a base dog should merely keep multiplying my troubles and remain here pining? Oh my Owner! Thinking that You Yourself will graciously bestow Bliss one me, I reamined silent all along without acquainting You of my grief. I have been discarded and I am ruined. Oh Effulgence! Decide at least now to remove my darkness with Your beam of grace." *(32:7)*

"Oh Civan ! Entering in the midst of Your true and melting devotees who appear to be filled with Your grace.I, with mind like tough bamboo stem *(Bambusa arundinacea)* stand and wear away. Grant me the love which the devotees who are dear and near to You bear for You. Oh swiftly come in Your grace without any further delay, and bestow on me Your tender leaf-like golden Feet that Your grace may mellow in me." *(32:8)*

தாரா அருள்ஒன்று இன்றியே
தந்தாய் என்றுஉன் தமர்எல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும்
அயலார் போல அயர்வேனோ
சீர்ஆர் அருளால் சிந்தனையைத்
திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேர்ஆ னந்தம் பேராமை
வைக்க வேண்டும் பெருமானே (9)

மான்ஓர் பங்கா வந்திப்பார்
மதுரக் கனியே மனம்நெகா
நான்ஓர் தோளாச் சுரைஒத்தால்
நம்பீ இத்தால் வாழ்ந்தாயே
ஊனே புகுந்த உனைஉணர்ந்தே
உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே அருளும் காலம் தான்
கொடியேற்கு என்றோ கூடுவதே (10)

கூடிக் கூடி உன்அடியார்
குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாராய்
வாடி வாடி வழிஅற்றேன்
வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உடையாயொடு
கலந்துஉள் உருகிப் பெருகிநெக்கு
ஆடி ஆடி ஆனந்தம்
அதுவே ஆக அருள் கலந்தே (11)

32. Praarththanai-p-paththu

"All your kindred are gratified and have declared that You have bestowed all Your grace without withholding any more. Will I Your servant mourn like aliens to you? Oh King of the world of Bliss Who, correcting my thoughts, made me Your own with Your glorious grace! Oh my great Lord ! You should place me in supreme Bliss changelessly". *(32:9)*

"Oh Partner of Her Who resembles a fawn ! Oh delicious Fruit of those who worship You ! Oh my Hope ! If I remain resembling an unperforated gourd *Laginaria* with unmelting mind, when is the time to come off when You, Oh King, will graciously bestow on me a mind which, experiencing You Who have entered my flesh will melt with and swell with Bliss?" *(32:10)*

"While Your devotees gather and gather in concert, dance,laugh and exult, shall I, a hapless one, droop and droop and stand like a withered tree? Do grant me your grace that I may sulk and sulk and unite with you, my Owner. and that my mind may thaw, melt and sweat with Bliss and that I may become the same ecstatic Bliss". (32:11)

Decad: 32

Praarththanai-p-paththu

Decad of Supplication

Sub-title : Sadhaa Muththi
(everlasting deliverance)

Abstract:

This decad of supplication is one of the best decads in Thiruvaachagam as it is very fittingly placed after his vision of God in three places, namely:-

(a) **Thirupperunthurai** (decad 29)
(b) **Thirukkazhukundram** (decad 30) ; and
(c) **Thiruththillai** (decad 31)

We may pleasantly retrace the great and unique experiences of the saint in visualizing God in these three places as his supplication has started even in all the previous decads 29, 30, 31 whereall he was blesed to have the vision of God-Civan.

a. In the Decad of Grace (29) the saint recollects his vision of God in the form of a Preceptor--**Guru**--under the blossoming **Kuruntham** tree in **Thirupperunthurai** in all the ten verses. He prays to Him to call him saying," This is the way to enter **Kailai**; (the sacred abode of Civan),come up to join me" (29:10).

b. In the decad of vision of **God**(30) the saint expresses clearly in all the seven verses that "You--my--Lord--came forward and showed me Your sacred Form in **Thirukkazhukundram** "

32. **Praarththanai-p-paththu**

c. In the Decad of Vision of the Dance (31) the saint declares in ecstatic exuberance in all the ten verses that he saw the Infinite Bliss in beautiful **Thillai**. He describes his experience of vision "In the hall in **Thillai**, I saw Him Who drawing even me--a cur--unto Him and bestowing on me undying love that the light of wisdom may grow in my mind, revoked my **Karma,** extirpated my (**malams**) bonds and showed me great Mercy". (31:9). Having been blessed to visualize God thus, the saint in this Decad of Supplication (32) is highly sensitive and conscious of His devotees gaining His Grace(2,6,7,9,11) and very sensibly prays to bestow upon him true love (3,4,6).

He prays to give him that love which His devotees who are close to Him have for Him(8), and who grabbing His grace gather together, dance and laugh in ecstasy and exult in Bliss(11).

The saint, becoming vexed when he thinks of his miserable lot, prays, "Thinking that You Yourself will graciously bestow Bliss on me, I remained silent all along without acquainting You of my grief. I have been discarded and I am ruined. Oh Effulgence ! Decide, at least now to remove my darkness with Your beam of Grace".(7).

He prays to Him to make him melt with love ceaselessly that the sea of His Mercy may overflow in his mind (2) and that he may swell in rapturous Bliss (10-11).

32. Praarththanai-p-paththu

He prays to bestow on him His golden Feet(8) and place him in supreme Bliss(9) which is unchanging, unceasing, unparting, unforgetting, and immeasurable sea of Bliss(6) so that he may unite with Him, swelling in such a Bliss and become that transcendent Bliss Itself !(11).

Thus this decad expatiates on his everlasting deliverance for being immersed in eternal Bliss, befitting its sub-title. It is more so especially when the saint prays "Oh my great Lord! You should bestow on me supreme Bliss without evanescence"(9).

முப்பத்துமூன்றாவது
குழைத்த பத்து

ஆத்தும நிவேதனம்
(திருப்பெருந்துறை)
ஆசிரிய விருத்தம்

குழைத்தால் பண்டைக் கொடுவினைநோய்
    காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்
உழைத்தால் உறுதி உண்டோ தான்
    உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய்
பிழைத்தால் பொறுக்க வேண்டாவோ
    பிறைசேர் சடையாய் முறையோஎன்று
அழைத்தால் அருளாது ஒழிவதே
    அம்மானே உன் அடியேற்கே (1)

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன்
    அகல ஆண்டாய் என்றுஇருந்தேன்
கொடிஏர் இடையாள் கூறாஎம்
    கோவே ஆ ஆ என்றுஅருளிச்
செடிசேர் உடலைச் சிதையாதது
    எத்துக்கு எங்கள் சிவலோகா
உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளாது
    ஒறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே (2)

Decad:33

Kuzhaiththa Paththu

(The Decad of Bruising)

Sub-title: Aathmanivethanam
(Self - Dedication)
(Sung at Thirupperunthurai)

Kuzhaiththa = bruising, paththu = decad; Aathma(a) = soul; Nivethanam = dedication.

This Decad of Bruising the body and soul is made up of ten verses of **Aasiriya viruththam** metre.

"Oh my Owner! Protect me if the disease of ancient cruel Karma torments my mind and bruises my body. If I, a victim of cruel karma, suffer, could any gain accrue? Oh Spouse of **Umaiyaal** ! Oh You Who have taken me for Your own ! If I err should You not forgive me? Oh You on whose crest rests the crescent moon ! If I appeal "Is this just?" is it proper for you to refrain from bestowing Your grace on Your devotee? Oh Father!" *(33:1)*

"Oh Partner of Her Whose waist is like a slender creeper! Oh our King ! I was under the belief that You made me Your own formerly dispelling all the afflictions of this slave. Exclaiming in Your grace. "Ah! Ah!"why have You not dismantled this sinful body? Oh our Lord of the world of Bliss! Oh my Owner ! Without hailing me and taking me into Your service will any gain accrue if you merely punish me?" *(33:2)*

ஒன்றும் போதா நாயேனை
    உய்யக் கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான்
    ஏழை பங்கா எம்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள்
    குணம்ஆம் என்றே நீகொண்டால்
என்தான் கெட்டது இரங்கிடாய்
    எண்தோள் முக்கண் எம்மானே (3)

மான்நேர் நோக்கி மணவாளா
    மன்னே நின்சீர் மறப்பித்துஇவ்
ஊனே புகஎன்தனைநூக்கி
    உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை
    அறிந்து நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளும் நாள்
    என்று என்று உன்னைக் கூறுவதே (4)

கூறும் நாவே முதலாகக்
    கூறும் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும்வகைநீ திகைப்புநீ
    தீமை நன்மை முழுதும்நீ
வேறுஓர் பரிசுஇங்கு ஒன்றுஇல்லை
    மெய்ம்மை உன்னை விரித்துஉரைக்கின்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா
    திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ (5)

"Has Your Mercy given to save me, a cur void of any worth, that I may be redeemed, ceased to be to-day? Oh Partner of the tender One! Oh our King ! What is the harm if You take the hill-like faults as virtues? Oh our great Lord of eight shoulders and three eyes! Do take pity on me". *(33:3)*

"Oh, Bridegroom of Her with glances like those of the fawn! Oh our King ! Making me forget Your glory and impelling me to enter in fleshy form You have caused me to wallow in it. But I cry Oh King, asking You "Which is the day when you of Your own accord, knowing the ignorance of Your servant and showing Your grace, will call me unto Yourself?" *(33:4)*

"From the crying tongue to the powers of understanding that are spoken of,all of them You are ! You are the Means of gaining strength ! You are the perplexity ! You are the ill and the weal in their entirety. Were I to expatiate on You, truly there is no other single virtue but You here! If I am perplexed what is the way out? Oh, Lord of the world of Bliss! Should you You not comfort me?" (33:5)

33. குழைத்த பத்து

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டின்அல்லால்
வேண்டும் பரிசுஒன்று உண்டுஎன்னில்
அதுவும் உன்தன் விருப்பு அன்றே (6)

அன்றே என்தன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றுஓர் இடையூறு எனக்குஉண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே (7)

நாயின் கடைஆம் நாயேனை
நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டு இருக்கும் அதுஅன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோ தான்
என்னதோ இங்கு அதிகாரம்
காயத்து இடுவாய் உன்னுடைய
கழல்கீழ் வைப்பாய் கண்நுதலே (8)

33. Kuzhaiththa- paththu

"It is You who know best what is to be desired for. It is You who grant entirely what is desired for. To **Ayan** and **Maal** who desire You, You are rare to reach! Yet You of your own desire, demanded my service. Whatever You at Your pleasure graciously do, I seek the same. If there remains anything that I of my own volition desire for, is it not that too Your sweet will?" *(33:6)*

"Oh,You eternal like a Mountain ! When You enslaved me on that day did You not appropriate my soul, body and all my belongings as Your own? Oh, Lord with eight shoulders and three eyes ! Can anything stand in my way to-day? Do You good to me or do You do ill to me, have I mastery over this?" *(33:7)*

"Oh Lord with an eye on the fore-head! You took a fancy for me, a dog, the basest of dogs and of Your own account made me Your own. Other than leaving this matter of delusive birth in Your hands, is it for me to search into it? Is the authority mine here? Thrust me into a body or set me under Your jewelled feet as You please"! *(33:8)*

33. குழைத்த பத்து

கண்ஆர் நுதலோய் கழல் இணைகள்
கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணாது இரவும் பகலும்நான்
அவையே எண்ணும் இது அல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடும்ஆறும்
வந்துஉன் கழற்கே புகும்ஆறும்
அண்ணாஎண்ணக் கடவேனோ
அடிமை சால அழகுஉடைத்தே (9)

அழகே புரிந்திட்டு அடிநாயேன்
அரற்று கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி
காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்கு
புராண நீதந் தருளாதே
குழகா கோல மறையோனே
கோனே என்னைக் குழைத்தாயே (10)

33. Kuzhaiththa-paththu

"Oh Lord with an eye on the fore-head ! I to the delight of my eyes, saw Your jewelled twin feet. Henceforth instead of contemplating on them only day and night to the exclusion of all other thoughts, shall I, Oh my Father, brood on shedding this body on earth and entering beneath Your feet in Bliss? Fine indeed is my serfdom to You!" *(33:9)*

"Having done some pretty things, I a base cur now cry aloud. Oh my Owner ! You showed me Your resplendent sacred form and took me into Your service; but Oh ancient One, without bestowing on me the noted august state of Bliss Oh Kuzhahaa ! (youth) Oh glorious content of the Vedaas ! Oh King! You have sorely bruised my heart!" *(33:10)*

Decad: 33

Kuzhaiththa Paththu

(The Decad of Bruising)

Sub-title: Aathma nivethanam

(Self - Dedication)

Abstract:

In this decad the saint explains how he has been bruised. He painfully poses a number of questions to God. "If I err should You not forgive me?(1). If You go on merely punishing me without hailing me and taking me into Your service, what gain will accrue?(2). Has Your Mercy offered to save me then, ceased to be to-day? What is the harm if You take my faults as virtues?(3). If I am perplexed, what is the way out?(4) Should You not comfort me?(5). Impelling me to enter this fleshy form causing me to wallow in it and making me to forget Your glory of exclaiming, "Ah ! Ah! (Come here unto me!) Why have You not dismantled my fleshy body?(2). Instead of contemplating on Your jewelled Feet which I saw to the delight of my eyes shall I brood on shedding this bodyon earth and entering beneath Your feet?(9). Other than leaving this matter of delusive birth in Your hands, is it for me to search into it? Is the authority mine here?(8). Whether You do good to me or You do ill to me have I mastery over this?(7).

The saint also points out that he saw His Feet to the delight of his eyes(9) and He showed him His resplendent sacred Form(10) and took him into His service (10,8,6). He cries out "Oh **Kuzhahaa** ! without bestowing on me the noted august state of Bliss You have sorely bruised me! (10). Fine indeed is my serfdom to You !"(9).

33. Kuzhaiththa- paththu

The saint has infused the dedication of his soul in four verses 5 to 8 as contemplated in the sub-title of this decad.

Though the saint has expressed the nature of his enslavement by God in hundreds of verses, the true definition of enslaving him or having lordship or mastery over him or making him His own, seems to have been specified in the seventh verse when he asks God, "When You enslaved me on that day did you not appropriate my soul, body and all my belongings as Your own?"(7).

Another point of deep interest rests when the saint skillfully questions the Lord, "Shall I brood on shedding this body on earth and entering beneath Your feet in Bliss?"(9). It is paradoxical relevance to the second verse when he questions, "Why have You not dismantled this sinful body?"(2). One has necessarily and relevantly to take cognizance of the assertion of the saint that God has made his reasoning mind into Bliss (Civan)--15:6--that He bestowed Civan-hood on him (37:3)-nay-that He transformed him outright into Civan Himself as he declares in the Decad of Vision(31:1) and his confirmative repeating in the last decad (Achcho-p-pathikam-51:1). Perhaps that is why God has not dismantled his fleshy body ! May be this is the answer for the question raised by the saint in the second verse of this decad!(33:2).

We shall pass on to the next decad for further elucidation of this transcendent thought contained in verse 9 of this decad.

முப்பத்து நான்காவது
உயிருண்ணிப் பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

(திருப்பெருந்துறை)

கலிவிருத்தம்

பைந்நாப்பட அரவுஏர் அல்குல்
உமை பாகம்அது ஆய் என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக்
கேடா விடைப் பாகா
செம்நாவலர் பரசும்புகழ்த்
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாள்களித்து எந்நாள்இறு
மாக்கேன் இனி யானே (1)

நான்ஆர் அடி அணைவான் ஒரு
நாய்க்குத் தவிசுஇட்டு இங்கு
ஊன்ஆர்உடல் புகுந்தான்உயிர்
கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேன்ஆர்சடை முடியான்மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததுஓர்
வளம்ஈந்தனன் எனக்கே (2)

Decad:34

Uyirunni-p-paththu

(Decad of life-consuming Consciousness)

Sub-title: Civaanandam melidutha
(Welling up of Bliss of Civan)
(Sung at Thirupperunthurai)

Uyir = life; Unni = he who eats; paththu = decad aanandam = bliss; meliduthal = welling up.

This decad of life-consuming consciousness for confermentof Civa-consciousness is made up of 10 verses of four lines each in **Kaliviruththam** metre.

Oh Destroyer of Karma Who, with **Umai** whose lower belly is like the hood of a snake, as Partner, does not part from my body any day ! Oh Rider on the bull ! Oh You Who dwell in the sacred **Thirupperunthurai** praised by perfectly skilled bards ! When am I going to rejoice and when am I going to exult any more"? *(34:1)*

"Who am I to embrace His feet? Providing a throne for me, a cur, He has entered my carnal body: He has mingled with my life: He will never part from my mind. He Who has a crown of honey-filled matted locks, He Who abides in eternal **Thirupperunthurai**, bestowed a boon treasure of Bliss of myself, that is not known even by the heavenly ones". *(34:2)*

34. உயிருண்ணிப் பத்து

எனைநான்என்பது அறியேன்பகல்
இரவுஆவதும் அறியேன்
மனவாசகம் கடந்தான்எனை
மத்தஉன்மத்தன் ஆக்கிச்
சினமால்விடை உடையான்மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன்எனைச் செய்தபடிறு
அறியேன் பரம்சுடரே (3)

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர்
சொல்லீர் வியன்உலகில்
எனைத்தான்புகுந்து ஆண்டான்எனது
என்பின்புரை உருக்கிப்
பினைத்தான் புகுந்து எல்லே பெருந்
துறையில் உறைபெம்மான்
மனத்தான்கண்ணின் அகத்தான்மறு
மாற்றத்திடை யானே (4)

பற்றுஆங்குஅவை அற்றீர்பற்றும்
பற்றுஆங்கு அதுபற்றி
நற்றுஆம்கதி அறிவோம்எனின்
கெடுவீர் ஓடிவம்மின்
தெற்றுஆர் சடை முடியான்மன்னு
திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றுஆங்குஅவன் கழல்பேணின
ரொடும் கூடுமின் கலந்தே (5)

34. Uyirunni-p-paththu

"I do not know myself as I. I do not know the recurrence of day and night. Making me mystically mad, He has transcended mind and speech. I do not know the trick played on me by the Sage Who has the mighty **Maal** as His steed and by the transcendent Flame Which dwells in eternal **Thirupperunthurai**! *(34:3)*

"Tell me whether there is any other Destroyer of **Karma** in this vast world? The great One Who dwells in **Thirupperunthurai**entering my body enslaved me. Further He, after melting the very marrow of my bones, "Ellae !" is now in my mind, in my eyes and inthe midst of my replies !" *(34:4)*

"Oh you Who are devoid of any hold ! You will be ruined. If You desire to reach the blissful goal taking hold of that Hold which has to be taken hold of, come swiftly and join those who learning the glory of the Lord Who, with the crown of matted locks, dwells at **Thirupperunthurai,** cherish His jewelled feet." *(34:5)*

கடலின் திரை அதுபோல்வரு
    கலக்கம்மலம் அறுத்துஎன்
உடலும்எனது உயிரும்புகுந்து
    ஒழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடரும்சுடர் மதிசூடிய
    திருப்பெருந்துறை உறையும்
படரும்சடை மகுடத்துஎங்கள்
    பரன்தான் செய்த படிறே (6)

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம்
    வேண்டேன் மண்ணும்விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம்
    வேண்டார்தமை நாளும்
தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு
    திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
பூண்டேன்புறம் போகேன்இனி
    புறம்போகல் ஒட்டேனே (7)

கோல்தேன்எனக்கு என்கோகுரை
    கடல்வாய் அமுது என்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனேஅரு
    மருந்தே எனது அரசே
சேற்றுஆர்வயல் புடைசூழ்தரு
    திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றுஆர்திரு திருமேனிநின்
    மலனே உனை யானே (8)

34. Uyirunni-p-paththu

"Severing the **malam** (bond) which causes turbulence like the billows of the sea,He entered and filled my body and soul **without leaving any space.** This is indeed,the prank played by our transcendent Being dwelling at **Thirupperunthurai,** Who wears a bright radiant moon and Who has a crown of spreading braided locks." *(34:6)*

"I don't want fame, I don't desire wealth, I don't want earth or heaven. I don't want birth or death. Never will I touch those who do not want Civan. I have gone and reached the sacred foot of the Lord of eternal **Thirupperunthurai** and crowned them. I won't go away from **them** and I won't let them go away from me any more !" *(34:7)*

"Oh our Aran! Oh precious Medicine ! Oh my King ! Oh Nimala Whose body is adorned by sacred, ash and Who dwells in **Thirupperunthurai** surrounded by **loamy** fields on all sides ! Shall I say that You are to me **Honey from the branch?** Shall I say that You are Ambrosia of the roaring sea? I am overwhelmed !" *(34:8)*

34. உயிருண்ணிப் பத்து

எச்சம்அறிவேன் நான் எனக்கு
இருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனேஅரு
மருந்தே எனதுஅமுதே
செச்சைமலர் புரை மேனியன்
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி
யான் ஆகி நின்றானே (9)

வான்பாவிய உலகத்தவர்
தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச் சுமந்து
அடவிமரம் ஆனேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான்பாவியன் ஆனால்உனை
நல்காய் எனல் ஆமே (10)

34. Uyirunni-p-paththu

"I know the balance though I do not know what I have. Oh Our Aran ! Oh precious Medicine ! Oh my Ambrosia ! He Whose Form is like the flower of **Vetchi** *(Ixora coccinia)* and He Who dwells in **Thirupperunthurai** has eternally established Himself in my heart and stands transformed into myself"! *(34:9)*

"While dwellers of the heavenly world perform **Thavam** (meditation), I, bearing in vain the burden of this frame of flesh have become a forest tree. Oh You Who dwell in **Thirupperunthurai** where honey-dripping **Kondrai** *(Cassia fistula)* blooms, shall I, though a sinner, implore to bestow Yourself on me"? *(34:10)*

45

Decad: 34
Uyirunni-p-paththu
Decad of life-consuming consciousness

Sub-title: Civaanandam Meliduththal
(Welling up of Bliss of Civan)

Abstract:

The saint feels depressed that he is bearing in vain the burden of his frame of flesh while the heaven-dwellers perform devoted and penitential meditation (10). He feels vexed and says, "Who am I to embrace His Feet?"(2) However, he makes bold and asks, "Shall I, though a sinner, implore to bestow Yourself on me?"(10). He says that he does not know the trick played on him by the Sage of **Thirupperunthurai** as He has made him God-mad and has transcended his mind and speech. He sings, "I do not know myself as I ! I do not know the recurrence of even day and night !"*(3)*.

He expresses in very clear terms that the Lord has entered his body, melted his very bones and He has established Himself there in his mind and in his eyes(4) filling up his body and soul without leaving any space(6) and would not part from him any day whatever(1). He exclaims that God has not only eternally established Himself in his heart but also stands transformed! (9) The saint is extremely delighted at this supreme spiritual state of ecstasy and is overwhelmed with Bliss.

He adores Him, "Oh our **Aran**! Shall I call You as sweet Honey? as Ambrosia?" and cries out, "I am unable to bear this !" (8) as the Ambrosia of Bliss wells up in the body of the saint He stands transformed in him *(9)*.

Hence the sub-title of this decad "welling up of the Bliss of Civan". Even when he is in the supreme state of Bliss he calls forth his fellow-men,"Oh you who are devoid of any hold! You will be ruined. If you desire to reach the blissful Goal taking hold of that Hold Which has to be taken hold of, Come swiftly and join His devotees !"*(5)*

முப்பத்தைந்தாவது
அச்சப் பத்து

ஆனந்த முறுதல்

(தில்லை)

ஆசிரிய விருத்தம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
    பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்
    கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வம் தன்னை
    உண்டுஎன நினைந்துஎம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
    அம்ம நாம் அஞ்சு மாறே (1)

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்
    வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா
    எம்பிரான் தம்பி ரான்ஆம்
திருஉரு அன்றி மற்றுஓர்
    தேவர் எத்தேவர் என்ன
அருவராத வரைக் கண்டால்
    அம்ம நாம் அஞ்சு மாறே (2)

Decad : 35

Achcha-p-paththu

(Decad of Fear)

Sub-title: Aanantham Vuruthal

(Experience of Bliss)

(Sung at Thillai)

Achcham = Fear; Paththu=decad; Aanantham - bliss; vuruthal = to experience.

This decad of fear is composed of ten verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre,

"I will not fear the snake in the anthill. I will not dread the feigned truth of men. But if I see those who, even after nearing the Feet of our lofty One of braided locks, the One with an eye in the forehead, are not devoid of any attachment other than to our Lord, thinking that there exists another God. Ah me! it is only then that we are frightened." *(35:1)*

"I will not shudder if evil desire rises in me. I will not fear even if the sea of **Karma** were to engulf me. But if I see those who do not get disgusted saying "What kind of god is any god other than our Lord of sacred form, the Lord of lords, who could not be seen by the two disputants," Ah me ! It is only then that we are frightened". *(35:2)*

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன்
வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்
என்புஎலாம் உருக நோக்கி
அம்பலத் துஆடு கின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி
இனிதுஅருள் பருக மாட்டா
அன்புஇலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (3)

கிளிஅனார் கிளவி அஞ்சேன்
அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீறு ஆடும் மேனி
வேதியன் பாதம் நண்ணி
துளிஉலாம் கண்ணர் ஆகித்
தொழுதுஅழுது உள்ளம்நெக்கு இங்கு
அளிஇலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (4)

பிணிஎலாம் வரினும் அஞ்சேன்
பிறப்பினோடு இறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியி னான்தன்
தொழும்பரோடு அழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்தும் காணாச்
சேவடி பரவி வெண்நீறு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (5)

Achcha-p-paththu

"I will not fear the mighty flesh-clinging lance. I will not fear the glance of the maids with bangled arms. But if we see the loveless ones who do not adore my precious Gem Who dances in the hall at **Thillai** and Whose gracious look can melt all the bones and do drink sweetly His grace, Ah me ! It is only then we are frightened." *(35:3)*

"I will not fear the parrot-like prattle of women. I will not fear their guileful smile. But if I see those who are devoid of the ripeness of devotion to approach the Feet of the Vedian (He of the vedaas) whose form displays the sacred ash and to worship Him with eyes gushing tear-drops, weep and thaw in their minds, Ah me! It is only then that we are frightened". *(35:4)*

"I will not fear even if all diseases were to come upon me. I will not fear birth along with death. But if we see those who do not wear the sacred white ash on their bodies, praising His rosy Feet which that famous **Maal** could not see even by splitting open the hard earth, Ah Me ! It is only then that we are frightened." *(35:5)*

35. அச்சப் பத்து

வாள்உலாம் எரியும் அஞ்சேன்
வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோள்உலாம் நீற்றன் ஏற்றன்
சொல்பதம் கடந்த அப்பன்
தாள தாமரைகள் ஏத்தித்
தட மலர் புனைந்து நையும்
ஆள்அலாத வரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (6)

தகைவுஇலாப் பழியும் அஞ்சேன்
சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந்து எரிகை வீசிப்
பொலிந்த அம்பலத்துள் ஆடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை
முன்னவன் பாதம் ஏத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (7)

தறிசெறு களிறும் அஞ்சேன்
தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன்
விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச்
சிறந்துஇனிது இருக்க மாட்டா
அறிவுஇலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (8)

35. Achcha-p-paththu

"I will not fear even the blazing flash of fire. I will not fear even if the mountain roll down on me. But if I see those who do not become worshippers of the lotus Feet of Him with ash-smeared shoulders, the Rider of the bull, my Father of transcending spiritual stage and speech, and who do not adorn their heads with those renowned blossoms and who do not thaw and melt for His grace, Ah me! It is only then that we are frightened". *(35:6)*

"I will not fear even undeserved calumny. I will not fear (pre- mature) death. But if we see those who do not thaw in worshipping the Feet of the Principal who, wearing a wreath of just blossoming **Kondrai** *(Cassia fistula)* flowers dances in the beauteous hall in **Thillai**, swinging His hand with smoke abounding fire, Ah me ! It is only then that we are frightened." *(35:7)*

"I will not fear the elephant smashing its chained pillar. I will not fear the fiery-eyed tiger. But if we see those witless persons who do not happily live, worshipping the jewelled feet of our Lord of fragrant matted locks, of the Feet of my Father which are unapproachable by the heavenly ones, Ah me ! It is only then that we are frightened." *(35:8)*

மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன்
மன்னரோடு உறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுதம் ஆக்கும்
நம்பிரான் எம்பி ரானாய்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டாது
அஞ்சுவார் அவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (9)

கோணிலா வாளி அஞ்சேன்
கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீள்நிலா அணியி னானை
நினைந்துநைந்து உருகிநெக்கு
வாள்நிலாம் கண்கள் சோர
வாழ்த்திநின்று ஏத்த மாட்டா
ஆண்அலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே (10)

35. Achcha-p-paththu

"I will not fear even the thunderbolt traversing the cloud. I will not fear the relationship of Kings. But if we see those who are afraid of smearing the sacred ash of our Lord Who could transform the very poison into Ambrosia and Who makes us His own for our benefit. Ah me! It is only then that we are frightened." *(35:9)*

"I will not fear the unswervingly killing arrow. I will not fear the fury of the king of death. But if we see those "no-males" who do not praise, worship and contemplate our Lord Whose adornment is the crescent moon, with their minds thawing, crumbling and melting and with their glowing eyes streaming with tears, Ah me ! It is only then that we are frightened." *(35:10)*

Decad:35

Achcha-p-paththu : Decad of Fear or Dread

Sub-title: Aanantham Vuruthal
(Experience of Bliss)

Abstract:

The title of this decad "The Decad of Dread" is opposite to its sub-title -Experience of Bliss. The saint is afraid of those who are losing the experience of Bliss.

The content of the sub-title runs through all the verses. The experience of Bliss may be analysed into three kinds. They are: I. Reaching His Feet (1,4) and adoring his praises (3,5,6,7)and worshipping Him with thawing (4,6,7) with bones melting,(3) and with eyes streaming and gushing tears.

II. Drinking sweetly the Ambrosia of His grace(3) and living happily in ecstatic Bliss(8); and

III. Mingling with His devotees and being steeped in Bliss(5),which seem to be one of the greatest achievements contemplated by the saint is perhaps the experience of Bliss--the content of the sub- title of this decad.

முப்பத்தாறாவது
திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு

(திருப்பெருந்துறை)

கட்டளைக் கலித்துறை

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப்
    பாண்டியற்கு ஆர்அமுதுஆம்
ஒருவரை ஒன்றும் இலாதவ
    ரைக்கழல் போது இறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுஉருக் கிப்பரி
    மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை அன்றி உருவு அறியாது
    என்தன் உள்ளம்அதே (1)

சதுரை மறந்து அறிமால் கொள்வர்
    சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி
    கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு
    மேல்குடி கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப்பு
    ஓட மறித்திடுமே (2)

Decad :36

Thiruppaandi-p-pathikam

The sacred decad of the Paandiyan

Sub-title: Civaananda Vilaivu
(The Growth of Bliss of Civan)
(Sung at Thirupperunthurai)

Thiru = sacred, Paandi = the Lord of Paandi land pathikam=decad: Civaanantham = Bliss of Civan; vilaivu = produce (here growth).

This sacred decad of Paandi is made up of 10 verses of 4 lines each in **Kattalai Kalithurai** metre. The saint calls God as **Paandianaar** in verses 3,5,6 and 9 and in others. He also relates the grace bestowed upon the king, **Paandian.** Hence the title of this decad.

"My mind willnot recognise the form of any one else other than the Partner of the mountain Maid, the One who becomes rare Ambrosia to **Paandian** the King, the One who has nothing of name or form--the knight mounted on the charger, Who manifested Himself and melted me that I might worship His jewelled blossom feet." *(36:1)*

"We say emphatically that those who offer themselves to Him will forget their cleverness and become god-mad. If the Effulgence that veils the radiance of sun, holding in His hand the thorny spear, would come up on His charger and join us,you would see the ruin of our worldly life. Thus He would bar the progress of rebirth of the king of the people of Madurai *(36:2)*

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

நீர்இன்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
குளிக்கின்ற நெஞ்சம் கொண்டீர்
பார்இன்ப வெள்ளம் கொளப்பரி
மேற்கொண்ட பாண்டியனார்
ஓர்இன்ப வெள்ளத்து உருக்கொண்டு
தொண்டரை உள்ளம் கொண்டார்
பேர்இன்ப வெள்ளத்துள் பெய்கழலே
சென்று பேணுமினே (3)

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர்
செல்லல்மின் தென்னன்நல்நாட்டு
இறைவன் கிளர்கின்ற காலம்இக்
காலம்எக் காலத்துள்ளும்
அறிவுஒண் கதிர்வாள் உறைகழித்து
ஆனந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார்
புரள இருநிலத்தே (4)

காலம் உண்டாகவே காதல் செய்து
உய்ம்மின் கருதரிய
ஞாலம் உண்டானொடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலம் உண்டான் எங்கள் பாண்டிப்
பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூல பண்டாரம் வழங்குகின்றான்
வந்து முந்துமினே (5)

36. Thiruppaanndi–p–pathikam

"Oh You with hearts set to bathe and swim in the flood of Bliss! **Paandianaar** who came riding on a charger assumed a form of a flood of Bliss that a flood of Bliss may fill the world and took possession of the mind of His devotees. You too plunge in the flood of great Bliss and cherish His jewelled Feet." *(36:3)*

"Oh good people ! Do not go to thronging births. This is the time, the time of all times, that the Lord of the good southern land shines forth and sets out for battle. drawing the flashing sword of gnosis out of its sheath and mounting on the horse of Bliss to fell down the birth of His devotees slashing those who oppose, to roll down on the vast earth." *(36:4)*

"While there is time, give Him your love and be redeemed. He Whom the One who swallowed the world or the four-faced or the heavenly ones can neither conceive nor approach. He Who swallowed the poison, our Lord of **Paandi** is lavishing the contents of His principal treasury on His devotees. Come on and rush forward to receive it !" *(36:5)*

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

ஈண்டிய மாய இருள்கெட
    எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவனும்
    சொல்ல வல்லன்அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்குஇலை
    வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
பாண்டிய னார்அருள் செய்கின்ற
    முத்திப் பரிசுஇதுவே (6)

மாய வனப்பரி மேற்கொண்டு
    மற்றுஅவர் கைக்கொளலும்
போய்அறும் இப்பிறப்பு என்னும்
    பகைகள் புகுந்தவருக்கு
ஆய அரும்பெரும் சீர்உடைத்
    தன்அரு ளேஅருளும்
சேய நெடும்கொடைத் தென்னவன்
    சேவடி சேர்மின்களே (7)

அழிவுஇன்றி நின்றதுஓர் ஆனந்த
    வெள்ளத் திடைஅழுத்திக்
கழிவுஇல் கருணையைக் காட்டிக்
    கடிய வினைஅகற்றி
பழமலம் பற்றுஅறுத்து ஆண்டவன்
    பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுஉலகும் தருவான் கொடையே
    சென்று முந்துமினே (8)

36. Thiruppaandi-p-pathikam

"Even the **Meenavan** himself is not capable of describing the Effulgence which lighted the lamp of gnosis in me that the delusive dense darkness may cease and every object may be clear. Seek to gain His Feet ! The moment you desire, there will be no obstacle. This is indeed the nature of deliverance which **paandianaar** graciously bestows." *(36:6)*

"On His coming mounted on the delusive wild horse and taking hold of us, the enmities called this birth will flee and cease to be. Do go and draw near the rosy Feet of the Southerner of perfect age-old bounteousness who in His grace bestows it on those who have taken refuge in Him." *(36:7)*

"He Who made us His own by immersing us in an endless eternal flood of Bliss by showing us His undiminishing Mercy by removing our potent **Karma** and by severing the bonds of the old impurity (**malam**) will bestow on us a gift--not only the great status of kingship over **Paandinaadu** but also over the entire world itself. Go and press forward to receive the gift." *(36:8)*

விரவிய தீவினை மேலைப்
 பிறப்பு முந்நீர் கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்பு உருக்கும்
 பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வர புந்தி
 கொளப்பட்ட பூம்கொடியார்
மரஇயல் மேற்கொண்டு தம்மையும்
 தாம்அறியார் மறந்தே (9)

கூற்றை வென்று ஆங்கு ஐவர் கோக்களையும்
 வென்று இருந்துஅழகால்
வீற்றிருந் தான்பெரும் தேவியும்
 தானும்ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந்து ஆர்உயிர் உண்டதிறல்
 ஒற்றைச் சேவகனே
தேற்றம் இலாதவர் சேவடி
 சிக்கெனச் சேர்மின்களே (10)

36. Thiruppaandi–p–pathikam

"When the supreme **Paandianaar** Who melts the bones of devotees who praise Him that they may cross the sea of birth which springs out of evil **Karma** pervading their mind, arrives mounted on His steed, the slender creeper-like maidens (devotees) whose senses have been usurped by Him assume a wooden nature forgetting themselves and have ceased to know who they are " *(36:9)*

"Oh you people without faith ! Draw near and align yourself firmly with the very Feet of the unique Knight who having overcome the god of death and having gained victory over the five Kings (senses) was seated in state along with His great Goddess and Who received from the **Meenavan** (the king whose banner is fish) and consumed his soul-consciousness" *(36:10)*

Decad : 36

Thiruppaandi-p-pathikam

(The sacred decad of Paandi)

Sub-title: Civaanandha Vilaivu
(The growth of Bliss of Civan)

Abstract:

In this decad the saint addresses the people of the world in all but the 1st and the 9th verses.

The saint has been merciful enough to advise the people who are anxious to sever their rebirth, that this time is the time of all times when God sets out to fell down their vicious cycle of birth,death and rebirth (4,5,6,9). He declares that the Lord of **Paandi** is lavishing the contents of His treasure of Grace and calls upon them to come and rush forward well in advance of their time to love God and be redeemed (5,8). The mystic further proclaims to those with hearts to bathe and swim in the flood of Bliss, that the Lord **Paandianaar** has assumed a form of flood of Bliss that a flood of Bliss may fill the world, and has taken possession of the mind of His devotees, and calls upon them to plunge in the flood of great Bliss and cherish His Feet (3).

In this (third) verse, above all others of this decad, one can see the content of the sub-title expressed in clear terms.

முப்பத்தேழாவது
பிடித்த பத்து

முத்திக் கலப்புரைத்தல்

(திருத்தோணிபுரம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

உம்பர்கட்கு அரசே ஒழிவுஅற நிறைந்த
யோகமே ஊத்தையேன் தனக்கு
வம்புஎனப் பழுத்துஎன் குடிமுழுது ஆண்டு
வாழ்வுஅற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருள் துணிவே சீர்உடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட்டு உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (1)

விடைவிடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடாது அடியேன் மூத்துஅற மண்ஆய்
முழுப்புழுக் குரம்பையில் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்துஎனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடாது உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (2)

Decad : 37

Pidiththa paththu

(Decad of the Grasp)

Subtitle: Muththi-k-kalappu-vuraiththal

(Relating the union in deliverance)

(Sung at Thirupperunthurai)

Pidiththa = catching hold of or grasping, paththu = decad; Muththi = deliverance, Kalappu = union; Vuraiththal = saying or relating.

This decad of the tenacious grasp is made up of 10 verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre.

"Oh King of those above ! Oh unexcludingly pervading One in meditation ! Oh Medicine Who, ripening newly in filthy me and making all my generation Your own and made me live eternally, terminating worldly life ! Oh Certitude of ultimate finding of scriptures ! Oh jewelled Feet of renown ! Oh my wealth ! Oh our very own great Lord Civan ! On behalf of all of us I have caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:1)*

"Oh King of the heavenly ones Who rides with delight unceasingly on the bull ! Oh true Reality Who owns me ridden with **Karma** ! Oh God Who enslaved and saved thereby Your slave from being degraded to the last minute by lying entirely within the very worm - infested nest which is growing old and turning to utter dust without being freed from stench ! Oh great sea of Mercy ! I have unremittingly caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:2)*

37. பிடித்த பத்து

அம்மையே அப்பா ஒப்புஇலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆர்அமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (3)

அருள்உடைச் சுடரே அளிந்ததுஓர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க்கு அரசே
பொருள்உடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருள்இடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருள்இடத்து உன்னைச்சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (4)

ஒப்புஉனக்கு இல்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறுஇலி யேற்கு
விழுமியது அளித்ததுஓர் அன்பே
செப்புதற்கு அரிய செழும்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்புஇடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (5)

37. Pidiththa paththu

"Oh Mother ! Oh Father ! Oh matchless Gem ! Oh delicious Ambrosia growing out of love ! Oh Wealth ! Oh great **Civaperumaan** Who bestowed perfect Civan-hood on this worm-infested vagrant outcaste who is increasing falsity and decreasing his days. Upon this earth I have caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:3)*

"Oh Flame of grace ! Oh mellowed Fruit !Oh King to rare contemplating saints of great prowess ! Oh Scriptures of deep meanings ! Oh Experience transcending all praise ! Oh radiant Fulness of meditation ! Oh Treasure that has entered the minds of devotees on their gaining clarity ! Oh great **Civaperumaan**! In the dark hour I have caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:4)*

"Oh unique One to Whom none can compare ! Oh Light which shines in the mind of this slave ! Oh Love Who bestowed the quintessence of Yourself on me who is an ignorant of the true goal and has no merit ! Oh Image of profuse Flame Whose splendour no tongue can tell ! Oh my Treasure ! Oh great Lord Civan ! In my state of weariness I have caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:5)*

37. பிடித்த பத்து

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டுஉண்டு
அளவுஇலா ஆனந்தம் அருளிப்
பிறவிவேர் அறுத்து என்குடி முழுதுஆண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (6)

பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றும்ஆறு அடியனேற்கு அருளிப்
பூசனை உகந்துஎன் சிந்தையுள் புகுந்து
பூம்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுஉடை விளக்கே செழும்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெருமானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (7)

அத்தனே அண்டர் அண்டம்ஆய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறுஇல்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
பித்தனே எல்லா உயிரும்ஆய்த் தழைத்து
பிழைத்துஅவை அல்லைஆய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (8)

37. Pidiththa paththu

"Oh **Pinggaka** Who, occupying the thinking mind of this worthless one who has no hold as Your shrine and cutting out the roots of my birth, graciously bestowed immeasurable Bliss on me and enslaved all my clan ! Oh our great Possession! Oh Vision seen in the open space ! Oh Wealth of this slave ! Oh great Lord Civan ! In my last hours I have caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:6)*

"Oh One Who graciously bestowed grace on this slave the ancient being Himself. Who cuts out the roots of Paasam (bonds) that I may catch hold of Him and Who, being pleased with my worship entered my mind and showed me the flowery Feet ! Oh Effulgent Lamp ! Oh Form of the flamboyant Flame! Oh my Wealth of Bliss! Oh great Lord Civan ! Oh **Eesan** ! I have seized You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace ?" *(37:7)*

"Oh Father ! Oh Primal Source (of all things) Who is all the universe to the heavenly ones! Oh wondrous Gnosis without any end ! Oh Wealth which the devotees have firmly seized ! Oh great Lord **Civan** ! Oh Crazy vagrant One ! Oh Trickster Who, though pervading in all beings, yet becomes separated from them and stands as none of them ! I have caught You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:8)*

37. பிடித்த பத்து

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ஒளி பெருக்கி
 உலப்புஇலா ஆனந்தம் ஆய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
யான்உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 ீங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (9)

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
 பொன்நெடும் கோயிலாப் புகுந்துஎன்
என்புஎலாம் உருக்கி எளியைஆய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசுஇலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்குஆம்
 தொடக்கு எலாம் அறுத்தநல் சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே (10)

37. Pidiththa paththu

"Oh my Treasure of Bliss ! Oh great Lord **Civan** ! Oh You Who much more solicitous than a mother who suckles her child with thoughtful care, melting this sinner's flesh and increasing the inner light squirted the never-drying honey of Bliss in me and trailed after me from place to place ! I have followed You now and caught hold of You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:9)*

"**Oh Eesan** ! Oh spotless Gem Who, making my foul frame mellow pore by pore entering it as if it were a golden temple and melting all my bones,came as an easily accessible One and enslaved me ! Oh beauteous Effulfence Who cut off all my bonds of sorrow, birth, death and delusion!Oh Bliss! I have caught hold of You firmly. Where will You at Your pleasure appear henceforth to bestow grace?" *(37:10)*

Decad:37

Pidiththa Paththu

(Decad of the Grasp)

Sub-title: Muththi-k-Kalappu-vuraiththal

(Relating the union during deliverance)

Abstract:

This is one of the best decads in Thiruvaachagam. The saint explains how he caught hold of God firmly. He discloses the fundamental secrets of his experiences which form the natural concatenation of his spiritual development. In the third verse of this decad he praises God as delicious Ambrosia grown and developed out of love. What is this love about? This is true love for Him and it will be developed only by His Grace. The saint prays to God that he be blessed with this true love for Him in the decad of supplication (32:3; 32:6). God has been gracious enough to bestow on him this undying love (31:9) out of mercy. With this love the saint eulogizes Him for the mercy shown to him, "Oh great Lord-Civan ! You bestowed on me a grace undeserved by me and enabled my body and soul to joyfully thaw and melt with love(22:2). Oh Flame of Reality ! You, making my body and soul soften in every pore and melt, have entered me and, dwelling in me, have dispelled the darkness of unreality"(22:3). Oh Eesan ! Oh flawless Gem ! You making my foul frame mellow pore by pore, entering it as if it were a golden temple and melting all my bones came as an easily accessible One, enslaved me and made me your own !" *(37:10).*

37. Pidiththa Paththu

God condescended to enter into his reasoning mind and showed His Feet(37:7); He occupied his thinking mind as His shrine and bestowed immeasurable Bliss on him (37:6). He had been much more solicitous than a mother who suckles her child with thoughtful and timely care in increasing in him the inner light that his very flesh melted in ecstasy and in squirting in him the never drying honey of bliss *(37:9).*

The moment God bestows that unique love on him the inner light in him increases to glow (31:9). That light develops more and more by His Grace (8:18). It is this light of grace that the saint desired for to see by thawing and melting (25:4). As his flesh and bones melt out of love for Him, His Light of Grace shines in brilliance. The saint visualizes this light as God and exclaimes, "Oh Light which gleams in my mind ! Oh Image of profuse Flame Whose splendour no tongue can tell! Oh Love Who bestowed the quintessence of Yourself! (37:5) Not -only is He resplendent as Effulgence to his eyes but tastes as delicious Ambrosia, thereby He has very graciously bestowed on him perfect **Civan-hood.** Therefore he extols, "Oh Civaperuman ! I have caught hold of You upon this earth firmly !" (37:3), depicting his experience of supreme Bliss during deliverance. Such a kind of sacred salvation signifies the content of the sub-title of this decad.

முப்பத்தெட்டாவது
திரு ஏசறவு

சுட்டறிவு வொழித்தல்
(திருப்பெருந்துறை)
கொச்சகக் கலிப்பா

இரும்புதரு மனத்தேனை
    ஈர்த்துஈர்த்து என் என்புஉருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக்
    காட்டினை உன் கழல்இணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை
    உடையானே நரிகள்எல்லாம்
பெரும்குதிரை ஆக்கியஆறு
    அன்றேஉன் பேர்அருளே (1)

பண்ஆர்ந்த மொழிமங்கை
    பங்காநின் ஆள்ஆனார்க்கு
உண்ஆர்ந்த ஆர்அமுதே
    உடையானே அடியேனை
மண்ஆர்ந்த பிறப்புஅறுத்திட்டு
    ஆள்வாய் நீ வா என்னக்
கண்ஆர உய்ந்தஆறு
    அன்றே உன் கழல் கண்டே (2)

Decad: 38

Thiruvesaravu

(Sacred Eulogy)

Sub-title: Suttarivu Ozhiththal

(Extirpating specific thought)

(Sung at Thirupperunthurai)

Thiru = sacred, esaravu = sadness; here, eulogy: Sutt(u) = specify; Arivu = knowledge, (here) thought; Ozhiththal = To remove.

This decad of Sacred Eulogy is made up of ten verses of four lines each in **Kattalai Kaliththurai** metre. The saint is praising the Lord for the grace he has received after great suffering and woeful trials.

"Drawing me whose mind is as hard as iron unto You and melting my bones, You showed me the sugarcane-like taste of Your jewelled twin Feet. Oh You with braided locks where the subdued waves of the Gangaa spread about ! Was it not Your supreme grace which turned all the foxes into great horses?" *(38:1)*

"Oh Partner of the Dame of melodious music ! Oh precious Ambrosia highly delicious to those who have become Your slaves ! Oh Owner of this slave ! Oh You Who, cutting off my earthly birth, enslave me ! Was it not because You bade me come, that I, gaining a clear vision of Your jewelled feet to the delight of my eyes, have been redeemed?" *(38:2)*

38. திருவேசறவு

ஆதம்இலி யான்பிறப்பு
இறப்புஎன்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே
அழுந்துவேற்கு ஆ ஆ என்று
ஒதம்மலி நஞ்சுஉண்ட
உடையானே அடியேற்குஉன்
பாதமலர் காட்டியஆறு
அன்றே எம்பரம் பரனே (3)

பச்சைத்தால் அரவுஆட்டீ
படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே
அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்துஆர் சிறு தெய்வம்
ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்துஆறு உய்ந்தஆறு
அன்றேஉன் திறம்நினைந்தே (4)

கற்றுஅறியேன் கலைஞானம்
கசிந்துஉருகேன் ஆயிடினும்
மற்றுஅறியேன் பிறர்தெய்வம்
வாக்குஇயலால் வார்கழல்வந்து
உற்று இறுமாந்து இருந்தேன் எம்
பெருமானே அடியேற்குப்
பொன்தவிசு நாய்க்கு இடும்ஆறு
அன்றேநின் பொன்அருளே (5)

38. **Thiruvesaravu**

"Oh my Owner Who ate the poison from the swelling sea ! Oh our supremely transcendent One ! Was it not through Your saying "Ah Ah" to me who without any hold of kin to support was sinking in the cruel hell of birth and death and through your showing Your flowery Foot to me that I was saved?" *(38:3)*

"Oh charmer of serpents of soft tongues! Oh You with braided locks! Oh great Lord of devotee whose heads are crowned with your flowery Feet ! Achcho ! Was it not through Your rescuing me from worshipping petty gods of residual matter that the trend of my mind was turned to contemplate Your greatness?" *(38:4)*

"Though I have not learnt the wisdom of the scriptures and though I do not thaw and melt, yet I do not know any other God but you. Through the strength and power of Your Word, I, having arrived at Your jewelled Feet, am proudly exulted in abiding there. Oh our great Lo:d ! Is it not your golden grace shown to me, Your slave, that I exult as though providing a golden seat for a cur?" (38:5)

38. திருவேசறவு

பஞ்சுஆய அடிமடவார்
கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சுஆய துயர்கூர
நடுங்குவேன் நின்அருளால்
உய்ஞ்சேன்எம் பெருமானே
உடையானே அடியேனை
அஞ்சேல்என்று ஆண்டவாறு
அன்றே அம்பலத்து அமுதே (6)

என்பாலைப் பிறப்புஅறுத்து
இங்கு இமையவர்க்கும் அறிய ஒண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந்
துறைஉறையும் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம் நெகவே
புகுந்தருளி ஆட்கொண்டது
என்பாலே நோக்கியஆறு
அன்றே எம்பெருமானே (7)

மூத்தானே மூவாத
முதலானே முடிவுஇல்லா
ஒத்தானே பொருளானே
உண்மையும்ஆய் இன்மையும்ஆய்
பூத்தானே புகுந்துஇங்குப்
புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்ட ஆறு
அன்றே எம்பெருமானே (8)

38. Thiruvesaravu

"Troubled by the side-long glances of damsels with cotton-like soft feet, I was trembling with poisonous anguish. By Your grace I was saved. Oh our Lord ! Oh our Owner ! Oh Ambrosia of the sacred hall ! Was this not through Your telling me, Your slave, "Don't fear !" and enslaving me?" *(38:6)*

"Oh great Lord **Civan** Who is unknowable even by the heavenly ones and Who dwells here in southern **Thirupperunthurai** ! Was it not out of love for me that You by merely looking on me, severed my barren births and making my heart soften graciously, entered and made me Your own?" *(38:7)*

"Oh oldest One ! Oh never-ageing first One ! Oh endless chanted **Vedaa** ! Oh Substance thereof ! Oh Who burgeoned as being and non- being ! Oh our Lord ! Was it not due to Your Mercy in entering, extricating and enslaving me who was wallowing here in this world, that I was made Your own !" *(38:8)*

38. திருவேசறவு

மருவுஇனிய மலர்ப்பாதம்
மனத்தில்வளர்ந்து உள்உருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறி
சிவபெருமான் என்றுஏத்திப்
பருகியநின் பரம்கருணைத்
தடம்கடலில் படிவுஆம்ஆறு
அருள்எனக்குஇங்கு இடைமருதே
இடம் கொண்ட அம்மானே (9)

நானேயோ தவம் செய்தேன்
சிவாய நம எனப் பெற்றேன்
தேன்ஆய்இன் அமுதமும்ஆய்த்
தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந்து எனதுஉள்ளம்
புகுந்துஅடியேற்கு அருள்செய்தான்
ஊன்ஆரும் உயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்துஅன்றே வெறுத்திடவே (10)

38. Thiruvesaravu

"Oh Father Who has assumed **Idai maruthu** itself as Your abode ! Grant me here now on earth the means of diving in the wide sea of Your supreme Mercy with which Your flowery Feet, sweet to gain, sprang up in my mind melting it internally that I ran about in the streets wailing loudly and hailing You "Oh great Lord **Civan!**" *(38:9)*

"Have I indeed performed **thavam** (ascetic deeds of meditation)? I have gained to chant **"Ci Vaa Ya Na Ma"**! The mighty Lord **Civan** Who tastes sweet like honey and delicious Ambrosia, came on His own accord, entered my heart and bestowed on me, His slave, the gracious favour of impelling me to loathe my carnal life and hate it." *(38:10)*

Decad: 38

Thiruvesaravu

(Sacred Eulogy)

Sub-title: Suttarivu Ozhiththal
(Extirpating specific thought)

Abstract:

In this decad of Sacred Eulogy the saint feels deeply that it is God Who entered in him graciously that he may sever his wordly life. So he praises Him that, but for His grace. he would have been lost in the cruel hell of birth and death (3.7). He gained a vision of His feet to the delight of his eyes only by His grace (2,3,9) and through the power of His word(5). He feels elated for his own **Thavam** (pious deeds of devotional meditation) as he was enabled to chant the sacred and mystic syllables of Ci, Vaa, Ya, Na, Ma. Hence Lord Civan Who tastes sweet like honey and delicious Ambrosia came on His own accord and entered his heart(10) out of love (7).

The sub-title of this decad **Suttarivu Ozhiththal** means to extirpate that specific knowledge of distinguishing the object of realisation and the person who realises it. It appears to be more or less the same as **Suttaruththal** which is the title of sub-decad 3 of Poem 5 of Thiruvaachagam which means to sever the specific knowledge of self though there is a subtle difference . One may easily find the content of one of the verses of the sub-decad **Suttaruththal** (5:3:6) appearing to be more or less impregnated in all the verses of this decad(38:1 to 10) with the sub-title **Suttarivu Ozhiththal.**

We may tabulate the comparison as:

Content of the Verse in **Suttaruththal** Sub-decad: 5:3:6	Content of the Verses of the Decad **Suttarivu Ozhiththal** Decad: 38: 1-10
(1)	(2)
Appropriating my thoughts to Your own Self (1st line)	Forcibly drawing me and drawing me of steely mind unto You (38:1)
Appropriating this cur's twin eyes to Your Sacred flowery feet (1st line)	You bade me come that I may gain the vision of Your jewelled feet (38:2)
Appropriating my prayers to the same blossom (2nd line)	ThroughYour showing Your flowery feet to me (38:3)
Appropriating my speech for rubies-like words about you (2nd line)	The trend of my mind was turned to contemplate on Your greatness (38:4)
You came and enslaving me entered into me to the delight of my five senses (3rd line)	You making my heart soften entered graciously and enslaved me (38:7)
You offered Yourself to me (4th Line)	You of your own accord came and entered my heart and You taste sweet like honey and delicious ambrosia (38:10)

Further it is heartening to find that in the next verse of this sub-decad (5:3;7) the comparison is complete and that is:

I lay grasping the raft called the sacred **five letters** to escape from all this (Ci,Vaa,Ya,Na,Ma) (5:3:7)

I gained to chant Ci, Vaa, Ya, Na, Ma (38:10)

Therefore it appears that the ambition and achievement of **Suttaruththal** in 5:3 are elucidated and expatiated in **Suttarivu Ozhiththal** in 38: 1-10.

முப்பத்தொன்பதாவது
திருப் புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு

(திருவாரூர்)

கொச்சகக் கலிப்பா

பூங்கமலத்து அயனொடுமால்
    அறியாத நெறியானே
கோங்குஅலர்சேர் குவிமுலையாள்
    கூறாவெண் நீறு ஆடீ
ஓங்குஎயில்சூழ் திருவாரூர்
    உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவைஅல்லாது
    எவையாதும் புகழேனே (1)

Decad : 39

Thirup-pulambal

(The Sacred Lament)

Sub-title: Civaanandha Muthirvu

(The Maturity of the Bliss of Civan)

(Sung at Thiruvaarur)

Thiru = sacred, pulambal = lament; Civaanantham = Bliss of Civan; muthirvu=maturity.

This decad of sacred lament is composed of three verses of four lines each in **Kochchaka kalippa** metre.

Oh You who are known by a path which **Ayan** of the lotus flower and Maal do not know ! Oh Part of Her with cupped breasts resembling the flower of **Kongu** (**Cochlospermum gossypium**) ! Oh You Whose form is bathed in white ash ! Oh You Who own **Thiruvaarur** surrounded by vering ramparts! I your servant will not praise anything ıer than Your jewelled flower-like Feet. *(39:1)*

39. திருப்புலம்பல்

சடையானே தழல்ஆடி
தயங்கு மூவிலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ
பசுபதீ மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ்
பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே உனைஅல்லாது
உறுதுணைமற்று அறியேனே (2)

உற்றாரை யான்வேண்டேன்
ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன்
கற்பனவும் இனிஅமையும்
குற்றாலத்து அமர்ந்துஉறையும்
கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக்
கசிந்துஉருக வேண்டுவனே (3)

39. Thiru-p-pulambal

"Oh Lord with braided locks ! Oh You Who are dancing with fire on Your palm ! Oh You Whose weapon is the resplendent trefoil lance ! Oh transcendent Effulgence ! Oh Lord of the soul! Oh You with a young white bull ! Oh You of **Perunthurai** surrounded by spreading groves! Oh You Who own this slave ! I do not have any true succour other than You" *(39:2)*

"Oh Dancer Who dwells with pleasure in **Kutraalam** ! I do not want kith or kin ! I do not want a place (town)! Nor do I want name ! I do not want the company of the learned ones ! Things to learn too shall suffice henceforth. I want to thaw and melt like the mind of the calved cow and yearn only for Your tinkling jewelled Feet" *(39:3)*

Decad: 39

Thiru-p-pulambal

(The Sacred Lament)

Sub-title : Civaanandha Muthirvu
(The Maturity of the Bliss of Civan)
Sung at Thiruvaaroor

Abstract:

This decad though it contains only three verses, is a land-mark in the pathway to God and especially so in the last part of Thiruvaachagam (last part as per our arbitrary classification). The progress of our saint's spiritual evolution has started vividly from the 20th decad, **Thiruppalli ezhuchchi.** In all these twenty decads upto the present one, the saint has expressed some very important events such as:

1. That he was lifted up, made into glistening Effulgence of grace and was admitted into the galaxy of His devotees (26:8);

2. That he visualized God at **Thirupperunthurai** (decad 29), at **Thirukkazhukkundram** (decad 30) and at **Thiruththillai** (decad 31).

3. That God bestowed on him undying love that the inner light may grow high in his mind (31:9).

4. That God entered his carnal body and mingled with his soul (34:2); that He, after melting the marrow of his bones (34:4) filled his body and soul without missing any space (34:6), and stood transformed into the saint himself (34:9).

5. That He,melting his flesh and increasing the inner light in him squirted the never-drying honey of Bliss in him (37:9)

6. That the became **Civan** Himself (11:4), that He bestowed perfect Civan-hood on him (37:3) and that He transformed him into **Civan** (31:1;51:1).

Having been thus blessed to realize the supreme Bliss of Civan, our holy saint seems to labour upon something more to exult in the transcendent experiences of **Civan** in thsi decad of lament and tries to indulge in delirious musing ! What this could be is a puzzle to assess from the remnants of only three verses. However he, while singing detestably that he does not want any kith and kin, any place, any name and fame nor even any learned ones, throws a ray of hope that whatever things there may be to learn too, will suffice henceforth. He wants only to thaw and melt like a calved cow for the Feet of the Dancer Who dwells in majesty in **Kutraalam** (in Thirunelveli District).

What does this yearning of the saint signify? Can we comprehend that he recollects and reiterates the content of the fifth verse of the previous decad wherein he eulogizes,"Though I have not learnt the wisdom of the scriptures and though I do not thaw and melt, I do not know any other God but You and yet through the power of Your word--Na Ma CiVaa Ya--I having arrived at Your jewelled feet, am proudly exulted in abiding there". *(38:5)*

Or can we comprehend that he,deciding once and for all that the begging bowl and the loin-cloth alone shall be his kith and kin, realised with melting mind that the wealth to seek is only the jewelled Feet of **Civan** and to dance with body and soul reelinmg in Bliss since he reiterated the same in the first verse of the following decad?(40:1).

Or can we comprehend that our saint, having been blessed to become **Civan** abiding in **Civan**, muses that His ecstatic and transcendent experience of Supreme Bliss should be unintermitting and perpetual as the sub-title of the next decad(40) contemplates?

Or should we imagine that the content of this decad- "The maturity of the Bliss of **Civan** was embedded perhaps in the lost verses of this decad?

நாற்பதாவது
குலாப் பத்து

அனுபவம் இடையீடு படாமை

(தில்லை)

கொச்சகக் கலிப்பா

ஓடும் கவந்தியுமே
உறவு என்றிட்டு உள் கசிந்து
தேடும் பொருளும்
சிவன் கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிரும்
குமண்டையிடக் குனித்துஅடியேன்
ஆடும் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (1)

துடிஏர் இடுகு இடைத்
தூமொழியார் தோள்நசையால்
செடிஏறு தீமைகள்
எத்தனையும் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன்
எனைத் தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (2)

Decad: 40

Kulaa-p-paththu

(Decad of fondling communion with God)

Sub-title: Anubavam Edai-eedupadaamai

(Unintermitting Experience)

(Sung at Thillai)

The word Kulaa is derived from the word **Kulaavuthal** which means to commune or fondle; paththu=(ten)decad; Anubavam=experience; Edaieedu = inter-mitting; Padaamai=not to (do).

"This decad of communing with God is made of ten verses of four lines each in **Kochchaka Kalippa** metre."

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai where He dances that I, deciding that the begging bowl and the loin cloth alone shall be my kith and kin and clearly realising with melting mind that the real treasure to seek is only the jewelled Feet of **Civan** ' curvet about and dance with my body and soul reeling in Bliss" *(40:1)*

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai Who caused me to embrace His Feet that I, His slave, may do howsoever evil deeds increasing sin due to the lust for the arms of damsels of narrow waist resembling (hour-glass shaped) drum and sweet speech, I will neither be ruined nor be born again?" *(40:2)*

40. குலாப் பத்து

என்புஉள் உருக்கி
    இருவினையை ஈடுஅழித்துத்
துன்பம் களைந்து
    துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்பு உள்ளவற்றை
    முழுதுஅழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை
    ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (3)

குறியும் நெறியும்
    குணமுமிலாக் குழாங்கள் தமைப்
பிறியும் மனத்தார்
    பிறிவுஅரிய பெற்றியனைச்
செறியும் கருத்தில்
    உருத்து அமுதுஆம் சிவபதத்தை
அறியும் குலாத்தில்லை
    ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (4)

பேரும் குணமும்
    பிணிப்புஉறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு
    துரிசறுத்துத் தொண்டர்எல்லாம்
சேரும் வகையால்
    சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆரும் குலாத்தில்லை
    ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (5)

40. Kulaa-p-paththu

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai, which made Him enter in me out of love, melt my bones, destroy the might of the twin deeds plucked out my rooted miseries, cleanse me of the sense of opposite dualities and completely destroy all my past **Karma**?" *(40:3)*

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai, that I know Him--the Civanhood which takes shape as Ambrosia in my surging thoughts--Who is known for never parting from those who are mindful of parting from the vain assemblies of people who have neither aims nor ideals nor even code of conduct or character?" *(40:4)*

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai that I, having been rid of the bonds (malams) to the end that this birth bound to a name and characteristics may cease, am filled with drinking the honey of Civan's Mercy gaining in the same manner in which all His servants get at it?" *(40:5)*

40. குலாப் பத்து

கொம்பில் அரும்புஆய்க்
குவிமலர்ஆய்க் காய்ஆகி
வம்பு பழுத்துஉடலம்
மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்பும்என் சிந்தை நணுகும்
வண்ணம் நான் அணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (6)

மதிக்கும் திறல்உடைய
வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்கும் திருவடி
என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம்
ஒன்றும்இலோம் எனக்களித்துஇங்கு
அதிர்க்கும் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (7)

இடக்கும் கருமுருட்டு
ஏனப்பின் கானகத்தே
நடக்கும் திருவடி
என்தலைமேல் நட்டமையால்
கடக்கும் திறல்ஐவர்
கண்டகர்தம் வல்ஆரட்டை
அடக்கும் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (8)

40. Kulaa-p-paththu

"Is it not due to the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai lovely and golden, that I am able to approach Him and that my mind which trusts Him may merge in Him, lest this frame (body) sprout as a bud in the womb, grow to floret, flower, raw fruit and ripen in vain and die off?" *(40:6)*

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai that, with the sacred Feet of our Lord which pressed down the **Kailash** mountain crushing the shoulders of the mighty demon (**Ravanan**) of esteemed prowess, enthroned on my head, I am raising a din in the joy that there is no longer any of the resurgent **pasu paasam** (bonds of life) in me?" *(40:7)*

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent Thillai that He **planted** on my head His sacred Feet which walked in the forest behind the wild black boar that digs deep down and **subdued** the tyranny of the carnal fierce five of over-powering might?" *(40:8)*

40. குலாப் பத்து

பாழ்ச்செய் விளாவிப்
    பயன்இலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தால்
    கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாள்செய்ய தாமரைச்
    சைவனுக்கு என் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை
    ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (9)

கொம்மை வரிமுலைக்
    கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால்
    திருப் பணிகள் செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன்
    இத்தனையும் ஈங்குஒழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை
    ஆண்டானைக் கொண்டன்றே (10)

40. Kulaa-p-paththu

"Is it not with the strong hold of the Enslaver of resplendent **Thillai**, that I who was tilling a barren field and reaping no crop, came across a treasure of gold by virtue of **thavam** (ascetic deeds of devoted penance) of the past and was able to serve the red lotus-like Feet of **Civan** with my worthless head?" *(40:9)*

"Is it not through the strong hold of the Enslaver of resplendent **Thillai**, the Mother that He, right here, rids me who with a righteous mind, am performing sacred ministries to the Partner of the tender bough-like One with the tightly laced buxom breasts-of all the fruits of **Karma** which the present life yields?" *(40:10)*

Decad: 40

Kulaa-p-paththu

(Decad of fondling Communion with God)

Sub-title: Anubavam Edai-eedu-Padaamai (unintermitting-Esperience)

Summary and Abstract:

In this decad the saint expatiates that his unintermittent experience of enjoyment of Bliss is due to his strong hold with the Dancer of Thillai, Who made him His own. He is deeply conscious that, but for this hold, his frame would have died. He reiterates how he was saved and blessed:

I. That he was enabled to approach Him so that his mind may merge in Him (6);

II. That it was He Who made him mingle with His Feet in spite of his deliterious misdeeds;(2)

III. That he, realising clearly with melting mind that the real treasure to seek is only the Feet of Civan, curveted about, dancing with body and soul, reeling in Bliss (1);

IV. That He, out of love, entered his body, melted the bones and rooted out the might of his **Karma** (3);

V. That he could realise that it is the transcendent **Civanhood** Which takes shape as Ambrosia in his surging thoughts (4);

VI. That he could raise a din in the joy that there is no longer any bond in him since He enthroned His sacred Feet on his head (7,8);

40. Kulaa-p-paththu

VII. That he came across a treasure of gold by virtue of his pious deeds of austerity so that he was able to serve the Feet of **Civan** even with his worthless head(9): and

VIII. That he could perform with a righteous mind, sacred ministries to the Partner of the lovely Dame, Who rids him of all the yields of **Karma** of even his present life (9,10).

Thus all the verses of this decad narrate the unintermittent enjoyment of Bliss befitting the content of the sub-title.

நாற்பத்தொன்றாவது
அற்புதப் பத்து

அனுபவம் ஆற்றாமை

(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

மையல் ஆய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வுஎன்னும்
    ஆழியுள் அகப்பட்டுத்
தைய லார்எனும் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
    தலைதடு மாறாமே
பொய்எலாம்விட திருவருள் தந்துதன்
    பொன்அடி இணைகாட்டி
மெய்யன் ஆய்வெளி காட்டிமுன் நின்றது ஓர்
    அற்புதம் விளம்பேனே (1)

ஏய்ந்த மாமலர் இட்டு முட்டாததுஓர்
    இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்தம் ஆர்முலைத் தையல்நல்லாரொடும்
    தலைதடு மாறுஆகிப்
போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து
    பொன்கழல் இணை காட்டி
வேந்தன்ஆய் வெளியே என்முன் நின்றதுஓர்
    அற்புதம் விளம்பேனே (2)

Decad: 41

Arputha-p-paththu

(Decad of Miracle)

Sub-title: Anubavam Aarraamai

(Inability to sustain the experience)

(Sung at Thirupperunthurai)

Arputham = miracle, paththu = decad(ten) Anubavam = experience; Aarraamai = inability to sustai;

This decad of miracle is composed of ten verses of 4 lines each in Aasiriya Viruththam metre.

"I would fain to disclose the gracious miracle of my Lord by revealing Himself as an embodied One and standing before me showing His twin golden Feet and bestowing grace on me that my wisdom may not stumble by my being bewildered by delusion and engulfed on this earth in the sea called life and by my falling into the whirlpool called women, and that I may forsake all falseness." *(41:1)*

"I would fain to disclose the gracious miracle of my Lord revealing Himself as a King and standing before me, showing His twin golden Feet lest I instead of strewing suitable flowers at His Feet and worshipping Him unceasingly, plunge head over heels into a life of misery and go along with beautiful women whose breasts are smeared with sandal-paste." *(41:2)*

49

41. அற்புதப் பத்து

நடித்து மண்ணிடை பொய்யினைப் பலசெய்து
நான்எனது எனும்மாயம்
கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக்
கழறியே திரிவேனைப்_
பிடித்து முன்நின்றுஅப் பெருமறை தேடிய
அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்து அடித்து அக்காரமுன் தீற்றிய
அற்புதம் அறியேனே (3)

பொருந்தும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
பொய்களே புகன்றுபோய்க்
கரும்கு ழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்புஅவை சிலம்பிடத்
திருவொடும் அகலாதே
அரும்து ணைவன்ஆய் ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே (4)

மாடும் சுற்றமும் மற்றுஉள போகமும்
மங்கையர் தம்மோடும்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு
குலாவியே திரிவேனை
வீடு தந்துஎன்தன் வெம்தொழில் வீட்டிட
மென்மலர்க் கழல்காட்டி
ஆடு வித்துஎனது அகம்புகுந்து ஆண்டதுஓர்
அற்புதம் அறியேனே (5)

41. Arputha-p-paththu

"I do not understand the gracious miracle of the rare Being sought for by the great **Marai (Vedaa)** catching hold of this slave, beating me again and again and feeding sugar-candy to me who was acting a life of pretence in this world, performing many fraudulent things and was wandering babbling about the past **Karma** by the mouth scarred by the delusion of "I" and "mine" *(41:3)*

"I do not understand the gracious miracle of my Lord coming as a precious Helper without parting from Her, His grace with the tinkling **Cilambu** (anklet) on His perfect roseate Feet and enslaving me who was thoughtless of the accruing births and deaths, going about uttering the merest lies and was lying stunned by the eyes of maids of dark locks." *(41:4)*

"I do not understand the gracious miracle of the Lord making me dance with joy by bestowing deliverance on me showing His soft flower-like jewelled Feet that my cruel deeds may stay away, entering my heart and enslaving me who rejoicing with wealth, kith and kin, maidens and other blissful pleasures was wandering delightfully, being overpowered by their inherent natures." *(41:5)*

பணங்கும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து வாய்இதழ்ப் பெருவெள்ளத்து அழுந்திநான்
பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
குணங்களும் குறிகளும் இலாக் குணக்கடல்
கோமளத் தொடும்கூடி
அணைந்து வந்துஎனை ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே (6)

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
இயல்பொடு அஞ்சு எழுத்து ஓதித்
தப்பு இலாதுபொன் கழல்களுக்கு இடாதுநான்
தடமுலை யார்தங்கள்
மைப்பு உலாம்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
மலர்அடி இணை காட்டி
அப்பன் என்னைவந்து ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே (7)

ஊசல் ஆட்டும்இவ் உடல்உயிர் ஆயின
இருவினை அறுத்துஎன்னை
ஓசை யால்உணர் வார்க்குஉணர்வு அரியவன்
உணர்வுதந்து ஒளிஆக்கிப்
பாசம் ஆனவை பற்றுஅறுத்து உயர்ந்ததன்
பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்து அடியார் அடிக் கூட்டியே
அற்புதம் அறியேனே (8)

41. Arputha-p-paththu

"I do not understand the gracious miracle of the sea of Grace who has neither attributes nor symbols coming along with the Dame, embracing and enslaving me who, without thinking of this repeatedly forging cycle of birth and death, was wandering about like a mad wretch in the company of maidens immersed in the great flood of pleasure of their lips." *(41:6)*

"I do not understand the gracious miracle of my Father coming and showing me His twin Feet and enslaving me who without plucking suitable flowers and unfailingly placing them at the jewelled golden Feet chanting the sacred five letters (Na Ma Ci Va Ya) in the prescribed manner, lay down overcome by the dark eyes of damsels with buxom breasts." *(41:7)*

"I do not understand the gracious miracle of the Lord Who is incomprehensible by experience to those who would comprehend Him by noise, ridding me of the twin deeds which keep swaying my life and body and bestowing such comprehensible experience (unarvu) in me, transformed me into light, severing the grip of bonds (paasam) fulfilling my ambitious desire out of His lofty and transcendent Mercy and joined me to the feet of His devotees." *(41:8)*

41. அற்புதப் பத்து

பொச்சை ஆனஇப் பிறவியில் கிடந்துநான்
புழுத்துஅலை நாய்போல
இச்சை ஆயின ஏழையர்க்கே செய்துஅங்கு
இணங்கியே திரிவேனை
இச்சகத்து அரி அயனும் எட்டாததன்
விரைமலர்க் கழல்காட்டி
அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே (9)

செறியும் இப்பிறப்பு இறப்பு இவைநினையாது
செறிகுழலார் செய்யும்
கிறியும் கீழ்மையும் கெண்டைஅம் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன் எம்பிரான் எல்லை இல்லாததன்
இணைமலர்க் கழல்காட்டி
அறிவுதந்து எனை ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே (10)

41. Arputha-p-paththu

"I do not understand the gracious miracle of my Father who showing me on this earth His flowery fragrant Feet unattained by **Ari** and **Ayan**, graciously enslaved even me who, lying supine in this tangled wilderness of birth and complying things to the satisfaction of vile and vacuous women, am wandering in their company like a dog with a worm-infested head." *(41:9)*

"I do not understand the gracious miracle of our Lord, the infinite God who showing, His twin Feet to me and bestowing wisdom on me, enslaved me who, without realising this thriving birth and death was lying supine here thinking only of degrading and deceitful deeds done by damsels with braided locks and beautiful eyes resembling **Kendai** *(Cirrhinus spp.)* fishes (facing each other)."*(41:10)*

Decad: 41

Arputhap-paththu

(Decad of Miracle)

Sub-title: Anubavam Aarraamai

(Inability to sustain the experience)

Abstract:

In this decad the saint narrates repeatedly in almost all the verses how he who, being stunned by the charms of damsels was to be plunged in the sea of misery, was levered up by His Mercy. He reveals happily in pleasant terms in six of the ten verses the miracle of the Lord in showing him graciously His golden Feet and bestowing on him wisdom(10), divine feeling (8), grace (1), and deliverance (5) that he may dance in joyful rapture.

The saint has disclosed another mysterious feature of his spiritual development in the eighth verse of this decad. The Lord who is incomprehensible by experience to those who would comprehend Him by noise, bestowed on our mystic such comprehensible experience and made him brilliant Light, fulfilling his ambitious desire.

41. Arputha-p-paththu

Here again there lies a mysterious secret to understand which one has to consider the feelings of the saint in two of the foregoing decads, the Decad of Desire(25) and the Decad of Wonder(26) . The saint expresses in the Decad of Desire that one of his ambitions has been to see the galaxy of His devoted saints(25:9). In the Decad of Wonder, which speaks of the characteristics of deliverance, he expresses in almost all the verses that he could witness the mysterious event of the Lord in joining him in the band of His devotees(26: 1 to 9). He extols that the Lord has made him the servant of His most beloved devotees(5:29) as this event seems to be more than what he asked for.

When this is so, the saint discloses here that He, in His grace, joined **him to the Feet of His saintly devotees** and exults that he is not able to understand the miracle in this mysterious event of transforming him into Light.(41:8). Further the saint jubilates in five of the ten verses of this decad that he is not able to understand the miracle of the Lord in enslaving him and graciously making him His own(4,6,7,9,10).

The saint is, therefore, unable to sustain these rapturous experiences of transformation of his physical body into a Body of Light, as contemplated in the sub-title namely Inability to sustain the experience.

நாற்பத்திரண்டாவது
சென்னிப்பத்து
சிவ விளைவு
(திருப்பெருந்துறை)

ஆசிரிய விருத்தம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன்
    தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவராலும் அறிஒணா முதல்
    ஆய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவர் ஆயினும் அன்பர் அன்றி
    அறிஒணா மலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
    சென்னி மன்னிச்சுடருமே (1)

அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்அமுது
    ஆயஆனந்த வெள்ளத்தான்
சிட்டன் மெய்ச் சிவலோகநாயகன்
    தென்பெ ருந்துறைச் சேவகன்
மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளைஓர்
    பாகம் வைத்த அழகன்தன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
    சென்னி மன்னி மலருமே (2)

Decad : 42

Chenni-p-paththu

(The Decad of the Head)

Sub-title: Civa Vilaivu

(Fruition of Bliss)

(Sung of Thirupperunthurai)

Chenni = head; paththu = decad; vilaivu=result, here, fruition.

The saint declares that their heads will rest eternally at the Feet of the Lord in all the ten verses of this decad. This is made up of **Aasiriya Viruththam** metre.

"Our heads will rest eternally and sparkle at the pure mighty roseate and flowery Feet of **Devadevan,** the true knight, the Lord of **Perunthurai** in the south, the primary blissful Effulgence whose form was unknowable evey by the Trimity and who is inknown by anyone unless they are His loving devotees". *(42:1)*

"Our heads will rest eternally and blossom at the circular lotus- like roseate Feet of the Lord of eight aspects (form), the Flood of sweet ambrosial Bliss, the principal One, the Reality, the Lord of the Lord of Bliss, the knight of **Perunthurai** in the south, the beautiful One Who has kept the Dame of long honey-dripping flowery locks Part of Himself." *(42:2)*

42. சென்னிப் பத்து

நங்கை மீர் எனை நோக்குமின் நங்கள்
நாதன் நம்பணி கொண்டவன்
தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை
மேய சேவகன் நாயகன்
மங்கைமார் கையில் வளையும் கொண்டுஎம்
உயிரும் கொண்டுஎம் பணிகொள்வான்
பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னிப்பொலியுமே (3)

பத்தர் சூழ பராபரன்
பாரில் வந்து பார்ப்பான் எனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான்
தில்லை மூதூர் நடம்செய்வான்
எத்தன் ஆகிவந்து இல் புகுந்து எமை
ஆளுங்கொண்டுஎம் பணிகொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னி மலருமே (4)

மாய வாழ்க்கையை மெய்என்று எண்ணி
மதித்திடா வகை நல்கினான்
வேய தோள்உமை பங்கன் எங்கள்
திருப்பெருந்துறை மேவினான்
காயத்துள் அமுது ஊறஊற நீ
கண்டுகொள் என்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே (5)

42. **Chenni-p-paththu**

"Oh damsels! Listen to me ! Our heads will rest eternally with grandeur at the honey-flowing great flower of the roseate Foot of our Lord, the knight dwelling in **Perunthurai** surrounded by cocoanut groves, our Spouse who, snatching the bangles on the hands of us dames and snatching our souls too, will take us into His service." *(42:3)*

"Our heads will rest eternally and blossom at the large flowery roseate Feet of the transcendent One Who came down on earth as a Brahmin surrounded by devotees, of Lord **Civan** Who, surrounded by saints, dances in the ancient town of **Thillai** as a Mystic (Trickster) and Who, entering, our homes, makes us His own and takes us into His service." *(42:4)*

"Our hearts will rest eternally and flourish at the large flowery roseate Feet of Him Who bestowed on me His grace that I may not regard the delusive shoulders, of Him Who dwells in our **Thirupperunthurai** and of Him Who showed me those saying Behld these in your (head) frame as Ambrosia wells up and wells up in your body." *(42:5)*

42. சென்னிப் பத்து

சித்தமே புகுந்து எம்மை ஆட்கொண்டு
தீவினை கெடுத்து உய்யல்ஆம்
பத்தி தந்துதன் பொன் கழல்கணே
பன்மலர் கொய்து சாத்தலும்
முத்தி தந்துஇந்த மூஉலகுக்கும்
அப்புறத்து எமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே (6)

பிறவி என்னும்இக் கடலை நீந்தத்தன்
பேர்அருள் தந்தருளினான்
அறவை என்றுஅடி யார்கள் தங்கள்
அருள்கு ழாம்புக விட்டுநல்
உறவு செய்துஎனை உய்யக்கொண்ட
பிரான்தன் உண்மைப் பெருக்கம்ஆம்
திறமை காட்டிய சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே (7)

புழுவி னால்பொதிந் திடுகு ரம்பையில்
பொய்தனை ஒழி வித்திடும்
எழில் கொள் சோதிஎம் ஈசன் எம்பிரான்
என்னுடை அப்பன் என்றுஎன்று
தொழுத கையினர் ஆகி தூ மலர்க்
கண்கள் நீர்மல்கு தொண்டர்க்கு
வழு இலா மலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே (8)

42. Chenni-p-paththu

"Our heads will rest eternally and blossom at the large flowery roseate Feet of our Father Who entering our mind and enslaving us, destroyed our evil **Karma** and bestowed on us the pious love needed for our redemption, and Who, on our plucking many flowers and placing them at His jewelled golden Feet,will bestow deliverance on us and keep us beyond all these three-fold worlds." *(42:6)*

"Our heads will rest eternally and flourish at the roseate Feet which showed the true mighty prowess of our Lord Who bestowed on me His great Grace that I may swim across the sea called birth, and who, taking the gracious galaxy of His devotees,made me their goodly kin and saved me." *(42:7)*

"Our heads will rest eternally and blossom at the flowery roseate Feet which never fail the devotees who, with worshipping hands, with pure flower-like eyes brimming with tears, keep repeating. "Oh beautiful Effulgence ! Which abolishes the unreality of this worm-filled body ! Oh our Eesan! Oh Our Lord ! Oh Our Father !" *(42:8)*

42. சென்னிப் பத்து

வம்பனாய்த்திரி வேனை வாஎன்று
வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்பரான் உலகுஊடு அறுத்துஅப்
புறத்தன் ஆய்நின்ற எம்பிரான்
அன்பர் ஆனவர்க்கு அருளி மெய்யடி
யார்கட்கு இன்பம் தழைத்திடும்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே (9)

முத்தனை முதல் சோதியை முக்கண்
அப்பனை முதல் வித்தினைச்
சித்தனைச் சிவலோகனைத் திரு
நாமம் பாடித் திரிதரும்
பத்தர்காள் இங்கே வம்மின்நீர் உங்கள்
பாசம் தீரப் பணிமினோ
சித்தம் ஆர்தரும் சேவடிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே (10)

42. Chenni-p-paththu

"Our heads will rest eternally and flourish at the flowery, red, golden, great Feet of the lofty One Who, calling me who was wandering as a wastrel, destroyed the enmity of the potent **Karma**, Who, piercing through the world, stood. on the other side and Who, bestowing Grace on those who love Him, showers Bliss on His true devotees!" *(42:9)*

"Oh devotees who roam about singing the sacred names of the eternally free One, the primal Effulgence, the three-eyed Father, the first seed, the perfect, the Lord of the world of Bliss ! Come here and worship Him that your bonds (paasam) may cease to be ! Our heads will rest eternally and flourish at His roseate feet which fill my mind". *(42:10)*

Decad:42

Chenni-p-paththu

(The decad of the Head)

Sub -title: Civa Vilaivu

(Frution of Bliss)

Abstract:

All the verses of this decad end with a refrain in which the saint declares in ecstasy that his head will rest eternally at the Feet of the Lord. He has disclosed how this achievement has come about and this appears to be a secret in his spiritual development. The Lord showed him His Feet saying "Behold These in your frame as Ambrosia wells up and wells up in your body". This feature therfore, is the fruition of Bliss befitting the sub-title of this decad.

Further, the saint seems to have expressed how this experience could be gained. He who has hitherto been anxiously pleading to be admitted into the galaxy of His devotees, addresses them to come and worship Him that their bonds may cease to be (10). He announces that the fluorescent Effulgence is unknowable to any whosoever they are, unless they are His true devotees(1) and on them alone He bestows in His Grace, the supreme Bliss (9). In order to sever the bonds, He, entering their minds, offered devout devotion necessary for redemption and as they worshipped His Feet by strewing flowers, He would bestow deliverance and keep them beyond all the three worlds(6).

42. Cheeni-p-paththu

The saint resorts to bridal mysticism in the third verse where he calls upon the maidens to look upon him. He expatiates that their heads will rest on the Feet of the Knight Who has commanded their services snatching their souls along with the bangles on their hands. (42:3). What is this snatching of bangles? According to the science of love in Tamil Literature, a maiden in love will pine for her lover and will be so much reduced that the bangles on her hands will slip down. The poetic thought assumes that the lover has not only snatched away her soul but also her bangles.

Further, it may be observed that there lies a secret when he announces that the Effulgence will abolish the unreality of his worm-filled body (8).

Wonderfully enough, here is an excellent verse (5) bearing the quintessence of this decad, "Fruition of Bliss". The Lord, as the saint sings, in His Grace expressed in very clear terms showing, "Behold These roseate flowery Feet in your frame (head) as Ambrosia wells up and wells up in your body". The saint visualised them flourishing eternally on his head and enjoyed supreme Bliss.(5).

நாற்பத்து மூன்றாவது
திருவார்த்தை

அறிவித்து அன்புறுத்தல்
(திருப்பெருந்துறை)
ஆசிரிய விருத்தம்

மாதுஇவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதுஇல் பரம்கருணை அடியார்
குலாவும் நீதிகுணம் ஆகநல்கும்
போதுஅலர் சோலைப் பெருந்துறைஎம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருள் அறிவார்எம்பிரான் ஆவாரே (1)

மால்அயன் வானவர் கோனும்வந்து
வணங்க அவர்க்குஅருள் செய்தஈசன்
ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து
நல்நெறி காட்டி நலம்திகழும்
கோல மணிஅணி மாடம்நீடு
குலாவும் இடவை மடநல்லாட்குச்
சீலம் மிகக்கருணை அளிக்கும்
திறம் அறிவார்எம்பிரான் ஆவாரே (2)

Decad:43

Thiru-Vaarththai

(The Sacred Conversation)

Sub-title: Ariviththu Anburuthal

(Loving by Relating)

(Sung at Thirupperunthurai)

Thiru = sacred; Vaarththai = word, here, conversation: Ariviththu = relating; Anbu = love: vuruththal = to have or to realize.

This decad of Sacred Conversation is made up of ten verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre.

"Those who can comprehend the graciousness of Him Who, coming down on earth revealed His primal Brahmam (God-head) nature, of the Partner with a Dame by His side, of the Chanter Who proclaims the **Vedaas**, of the Effulgence which has taken abode in the great flower of the heart of the devotees, of the faultless supreme Grace, of the fondling Justice cherished by devotees, of the virtuous One of **Perunthurai** girt with fragrant flowery groves and of Him who bestows Grace as His characteristic, will be our supernal God." *(43:1)*

"They will be our supernal God who can comprehend the significance of our Lord Who on **Maal** and **Ayan** and the King of the heavenly beings coming and worshipping Him, bestowed grace on them, of Him Who descending down into this world and showing the right path to us and in bestowing Mercy on the sweet good damsel of **Idaivai** where beautiful gem-set mansions are established in prosperous splendour." *(43:2)*

43. திருவார்த்தை

அணிமுடி ஆதி அமரர் கோமான்
ஆனந்தக் கூத்தன் அறு சமயம்
பணிவகை செய்து படவு அது ஏறிப்
பாரொடு விண்ணும் பரவி ஏத்த
பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறை எம்
பேர் அருளாளன் பெண் பால் உகந்து
மணி வலை கொண்டு வான் மீன் விசிறும்
வகை அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (3)

வேடுஉரு ஆகி மயேந்திரத்து
மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
தேட இருந்த சிவபெருமான்
சிந்தனை செய்துஅடி யோங்கள்உய்ய
ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி
ஐயன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
ஏடர்களை எங்கும் ஆண்டுகொண்ட
இயல்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (4)

வந்து இமையோர்கள் வணங்கிஏத்த
மாக் கருணைக்கடல் ஆய்அடியார்
பந்தனை விண்டுஅற நல்கும்எங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
உந்து திரைக்கடலைக் கடந்துஅன்று
ஓங்கு மதில் இலங்கைஅதனில்
பந்துஅணைமெல் விரலாட்கு அருளும்
பரிசு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (5)

43. Thiru-vaarththai

"They will be our supernal God who understand the nature of the crowned primal Being, the King of the Immortals, the blissful Dancer Who made the six sects of religion worship Him, the magnanimous Dispenser of Grace at **Perunthurai** and of Him Who bestows Grace on us to the detriment of the disease of our birth and of the nature of Him Who faling in love with a damsel boarded a boat while heaven and earth stood by praising and adoring Him and cast a fine net to catch the mystic fish." *(43:3)*

"They will be our supernal God who can understand the nature of the enslavement of my companions on that day by great **Civan**, the mighty Lord Who, assuming the form of a hunter in Mahendra mountain when the distressed heavenly ones came in search of Him, the Sire, the primordial Deity of **Perunthurai** Who came riding on the prancing charger with a mind to redeem us, His slaves." *(43:4)*

"They will be our supernal God who can understand the intrinsic nature of our transcendental Lord, the primal One of **Perunthurai** in crossing the surfy sea and in bestowing Grace on the damsel whose fingers caress a ball in **Ilankai** (Lanka) surrounded by towering ramparts-who bestows Grace on His devotees like a vast sea of grace that their bonds may break and fall off while the heaven-dwellers come, pray and adore Him." *(43:5)*

43. திருவார்த்தை

வேவத் திரிபுரம் செற்றவில்லி
    வேடுவன் ஆய்கடி நாய்கள்சூழ
ஏவல் செயல் செய்யும் தேவர்முன்னே
    எம்பெருமான்தான் இயங்குகாட்டில்
ஏஉண்ட பன்றிக்கு இரங்கிஈசன்
    எந்தை பெருந்துறை ஆதிஅன்று
கேவலம் கேழல்ஆய் பால்கொடுத்த
    கிடப்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (6)

நாதம் உடையதுஓர் நல்கமலப்
    போதினில் நண்ணிய நல்நுதலார்
ஓதிப் பணிந்துஅலர் தூ விஏத்த
    ஒளிவளர் சோதிஎம் ஈசன்மன்னும்
போதுஅலர் சோலைப் பெருந்துறைஎம்
    புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதம் கெடுத்துஅருள் செய்பெருமை
    அறியவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே (7)

பூஅலர் கொன்றைஅம் மாலைமார்பன்
    போர்உகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல் லாள்உமை மங்கைபங்கன்
    வண்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
ஏதுஇல் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன்
    இரும்கடல் வாணற்குத் தீயில்தோன்றும்
ஓவியமங்கையர் தோள்புணரும்
    உருஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (8)

43. Thiru-vaarththai

"They will be our supernal God who can understand the nature of our Father the Lord, the primal One of **Perunthurai** and the Archer who attacked the three cities and made them burn, in suckling the litter of piglings taking pity on a hunted sow which He saw in the forest in which He was roaming in the guise of a hunter surrounded by dogs and witnessed by devas who obey His behests." *(43:6)*

"They will be our supernal God Who can understand the greatness of the Effulgence of great brilliance our Lord, our Pure Holy One of **Perunthurai** girt with blossoming groves, Whom the Dames (Lakshmi and Saraswathi) with beautiful brows dwelling on good lotuses which emit sound, praise and pray by strewing flowers at His feet, in coming and appearing on earth and bestowing Grace on us, thereby removing our sense of separateness." *(43:7)*

"They will be our supernal God Who can understand the Form of the One Who embraces the shoulders of the painted picture-like beautiful Dame born out of fire among the great sea-faring people, of the Wearer of a garland of **Kondrai (Cassia fistula)** flowers; of the brave One Who killed the mighty tiger of strong claws of the Partner of the goodly Dame, **Umai**, of the King of **Thirupperunthurai** in the south girt with flourishing groves and our **Eesan** (Lord) of spotless great glory." *(43:8)*

43. திருவார்த்தை

தூவெள்ளை நீறுஅணி எம்பெருமான்
சோதி மகேந்திரநாதன் வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன்
தென்னன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
காதல் பெருக் கருணைகாட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துஉருகக்
கேதம் கெடுத்துஎன்னை ஆண்டருளும்
கிடப்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (9)

அம்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான்
அடியார்க்கு அமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசம்தீர
இகபரம் ஆயதுஓர் இன்பம்எய்த
சங்கம் கவர்ந்துவெண் சாத்தினோடும்
சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
மங்கையர் மல்கு மதுரைசேர்ந்த
வகை அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே (10)

43. Thiru-vaarththai

"They will be our supernal God who can understand the divine will of our mighty Lord decked with pure white ash, the Effulgence, the Lord of Mahendra mountain, the **Eesaan** Who coming in His Grace placed the Feet which the devaas worship, the Southerner, the Ruler of **Perunthurai,** in showing His Mercy to me, in showing His jewelled feet to me while I with increasing love thawed and melted in ridding my misery and in graciously making me His own." *(43:9)*

"They will be our supernal God who can understand the mystery of our Lord of beautiful eyes, the great Lord of the Immortals, Ambrosia to His devotees, our Lord who came down to the earth, the King to **Perunthurai,** the skilled One in arriving with merchandise that day in Madurai thronged with damsels and in snatching their bangles that their great **paasam** (bond) may cease and that they may gain Bliss here and in heaven." *(43:10)*

Decad: 43

Thiru - Vaarththai

(The Sacred Conversation)

Sub - title: Ariviththu Anburuthal
(Loving by Relating)

Abstract:

In this Decad of Sacred Conversation the saint as the bride of the Lord in bridal mysticism expresses to her companions that those who can comprehend His gracious nature in different instances, will be their supernal Beings. All the verses end with this refrain. One has to realize that those who are able to comprehend that transcendent graciousness of the supreme Lord are to be equated to such supernal Beings worthy of all sacred adoration. Thus the deep devout love of our mystic is brought out in their conversation befitting the content of the sub-title.

நாற்பத்து நான்காவது
எண்ணப் பதிகம்

ஒழியா இன்பத்து உவகை

(தில்லை)

ஆசிரிய விருத்தம்

பார்உரு ஆய பிறப்புஅற வேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீர்உரு ஆய சிவபெரு மானே
செம் கமல மலர்போல
ஆர்உரு ஆயஎன் ஆர்அமு தேஉன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஓர்உரு ஆயநின் திருவருள்காட்டி
என்னையும் உய்யக் கொண்டருளே (1)

உரியேன் அல்லேன் உனக்குஅடிமை
உன்னைப் பிரிந்துஇங்கு ஒருபொழுதும்
தரியேன் நாயேன் இன்னதுஎன்று
அறியேன் சங்கரா கருணையினால்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள் என்றுஉன்
பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
பிரியேன் என்றுஎன்று அருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே (2)

Decad: 44

Enna-p-pathikam

(Decad of Thoughts)

Sub-title: ozhiyaa Inbaththu Vuvahai

(Joy from unceasing Bliss)

(Sung at Thillai)

Ennam = thought; pathikam = decad; ozhiyaa = unceasing; Inbaththu = in Bliss; Vuvahai = Joy.

This decad of Inner thoughts is made up of only six verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre.

"Birth as extensive as earth should cease; I should gain loving piety; Oh great Lord **Civan** of distinguished Form! Oh my delicious Ambrosia of red lotus flower-like rare Form! Showing me Your sacred Grace of a unique form, take me too into the assembly of Your devotees that I may be redeemed" *(44 : 1)*

"I am not eligible to slavery unto You. Being separated from You I will not tarry here any longer. I, a cur do not understand what this means! Oh Sankara! Is the Grace so benevolently bestowed by such a great one Who, saying "Do Behold" showed me His tinkiling jewelled Feet and said that He will not desert me for ever and ever after, a lie, Oh our Lord? *(44:2)*

44. எண்ணப் பதிகம்

என்பே உருக நின்அருள் அளித்துஉன்
இணைமலர் அடிகாட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டுகொண்ட
முனிவா மூவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனைஉருக்கி
உயிர்உண் கின்ற எம்மானே
நன்பே அருளாய்என் உயிர்
நாதா நின்அருள் நாணாமே (3)

பத்துஇலன் ஏனும் பணிந்திலன் ஏனும்உன்
உயர்ந்தபைம் கழல்காணப்
பித்துஇலன் ஏனும் பிதற்றிலன் ஏனும்
பிறப்புஅறுப்பாய் எம்பெருமானே
முத்துஅனை யானே மணிஅனை யானே
முதல்வனே முறையோ என்று
எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந்து உன்னை
இனிப்பிரிந்து ஆற்றேனே (4)

Enna-p-pathikam

"Oh Sage Who, conferring Your Grace even then, on me while my bones melted, and showing me Your twin flowery Feet made me Your own! Oh sole Principal of Sages! Oh my Lord Who, bestowing Bliss on me and dissolving me, devours my very soul! Oh Spouse of my very soul! Oh Friend! Grant in your Grace your love without any hesitation." *(44 : 3)*

"Though I do not have loving devotion though I do not worship You, though I am not mad to see Your jewelled Feet soft and noble, and though I do not babble about You. Oh our Lord, do extirpate my birth! Oh pearl-like One! Oh gem-like One! Oh Primal One! Crying "Is this just?" I will follow You any-how but will not bear any longer this separation from You." *(44:4)*

காணும்அது ஒழிந்தேன் நின்திருப் பாதம்
கண்டுகண் களிகூர
பேணும்அது ஒழிந்தேன் பிதற்றும்அது ஒழிந்தேன்
பின்னைஎம் பெருமானே
தாணுவே அழிந்தேன் நின்நினைந்து உருகும்
தன்மைஎன் புன்மைகளால்
காணும்அது ஒழிந்தேன் நீஇனி வரினும்
காணவும் நாணுவனே (5)

பால்திரு நீற்றுஎம்பரம னைப்பரம்
கருணையோடும் எதிர்ந்து
தோற்றிமெய் அடியார்க்கு அருள்துறை அளிக்கும்
சோதியை நீதி இலேன்
போற்றிஎன் அமுதே எனநினைந்து ஏத்திப்
புகழ்ந்துஅழைத்து அலறி என்உள்ளே
ஆற்றுவன் ஆக உடையவனே எனை
ஆவ என்று அருளாயே (6)

44. Enna-p-pathikam

"I have ceased seeing Your sacred Feet; I have ceased cherishing to see them to the delight of my eyes; I have ceased to babble about You! Oh our Lord! Oh **Thanu**! (stable one) I have lost the capacity to melt while thinking of You; by my meanness I have ceased to know You; even if You were to come any more I would shrink out of shame from seeing You." *(44 : 5)*

"Oh my Owner! Graciously say "Ah Ah!" and take pity on me that I,though unrighteous. may be consoled in my mind by extolling You, our transcendent One adorned with milk-white ash, the Effulgence Who, appearing along with the transcendent Mercy before true devotees, bestows on them the heaven of Grace, by meditating on Him, praying and praising Him as my Ambrosia and by adoring and hailing Him with loud lamentations." *(44 : 6)*

Decad: 44

Enna-p-pathikam

(Decad of Thoughts)

Sub-title: Ozhiyaa Inbaththu Vuvahai
(Joy from unceasing Bliss)

Abstract:

In this Decad of Thoughts, the saint recollects the blissful events of the past, He prays that the extensively continued cycle of his births should cease and that he should receive loving piety(1). He deplores that he has no right to be His Servant (2) as he has become ineligible to visualize Him (5) and that he cannot tarry any longer in this world being separated from Him (2). He is so distressed that He would shrink from seeing Him if He were to appear again before him (5).

Still he pleads that He may be pleased to sever the chain of birth (4) even though he has no loving piety nor does he worship in devotion (4). He argues whether the Grace so benevolently bestowed by such a great person Who saying, "Do behold!" showed His jewelled Feet and said that He will not desert him, is after all a lie!

He prays to take pity on him so that he may be consoled and remain extolling His benevolence, hailing, praising and adoring Him with loud lamentations unceasingly.

Although the content of the sub-title--Joy from unceasing Bliss--cannot be fully comprehended with only the six verses of this decad, we may observe that the saint recollects that he has already been blessed to visualise His sacred Feet as and when Ambrosia wells up in his body (42:5). He, therefore, reiterates the words of the unique and great person "Do behold!" Who showed him His sacred Feet (44:2,3) to enjoy His unceasing Bliss.

நாற்பத்தைந்தாவது
யாத்திரைப் பத்து

அனுபவாதீத முரைத்தல்

(அனுபவஅதீதம் உரைத்தல்)

(தில்லை)

ஆசிரிய விருத்தம்

பூஆர் சென்னி மன்னன்எம்
புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
ஓவாது உள்ளம் கலந்துஉணர்வுஆய்
உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆ ஆ என்னப் பட்டுஅன்புஆய்
ஆட்பட்டீர் வந்து ஒருப்படுமின்
போவோம் காலம் வந்ததுகாண்
பொய்விட்டு உடையான் கழல்புகவே (1)

புகவே வேண்டாம் புலன்களில்நீர்
புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம்
வேண்டா போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத்து உள்புகுந்து
நாயே அனைய நமைஆண்ட
தகவே உடையான் தனைச்சாரத்
தளராது இருப்பார் தாம்தாமே (2)

Decad: 45

Yaaththirai-p-paththu

(Decad of the Journey)

Sub-title: Anubavaatheethamuraiththal

(Relating the transcendental Experience)

(Sung at Thillai)

Yaaththirai=journey;paththu=decad; Anubava(m)=experience; Atheetham = excess; Vuraiththal = saying or expressing.

This decad of the Journey to the Feet of Civan is made up of ten verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre.

"Oh you who have been called up by the Flood of Grace. Our king with flowers on His head, the mighty Lord with snakes as ornaments (**Bhuyangan**) Who, unceasingly mingling with the heart of us the lowly ones, dissolves it into His Experience! Oh you who have been so called up "Ah! Ah!" and have loving ly become His own! Come and gather together! Behold! The time has come to go, leaving the unreal, and enter beneath the feet of our Owner." *(45:1)*

"You do not · get entangled in the senses! Think exclusively about the flowery Feet of the Lord **Bhuyangan**! Let go of all the other unnecessary things. For those who draw near Him Who has the Grace befitting His Mercy and Who, entering the earth to enlinghten it has made, us, the curs, His own, will remain Himself inflexible in abiding in us. (Bhuyangan = God adorned with snakes)" *(45:2)*

45. யாத்திரைப் பத்து

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாம்ஆர் எமதுஆர் பாசம்ஆர்
என்ன மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்
அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போம்ஆறு அமைமின் பொய்நீக்கிப்
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்அடிக்கே (3)

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
அகல விடுமின் விளையாட்டை
கடிசேர் அடியே வந்து அடைந்து
கடைக்கொண்டு இருமின் திருக்குறிப்பைச்
செடிசேர் உடலைச் செலநீக்கிச்
சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
பூஆர் கழற்கே புகவிடுமே (4)

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய்
மிகவே காலம் இனிஇல்லை
உடையான் அடிக்கீழ் பெரும்சாத்தோடு
உடன்போ வதற்கே ஒருப்படுமின்
அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள்
அணிஆர் கதவுஅது அடையாமே
புடைபட்டு உருகிப் போற்றுவோம்
புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே (5)

"God alone is their kith, and kin. He alone is their law and way. Who are we? What is ours? What is this bond (**paasam**)? What a delusion are these! To remove them join the ancient devotee of the King and taking His sign alone as your guiding sign set out on the path leading to the golden Feet of the snake-adorned Dancer (**Bhuyangan**) who will rid you of unreality (delusion) and make you His own" *(45:3)*

"Oh, all of you who have become His servants! Leave this wordly game far behind, come unto His fragrant Feet, keep watching His sacred sign. He will put off this body, stained with sin, and keep us in the Land of Bliss. **Bhuyangan** of ash-laden body will allow us to reach His flower-like jewelled feet." *(45:4)*

"Forsake anger and the disease of desire. There is not much time henceforth. Prepare yourself to go along with the large caravan of devotees to the Feet of our Owner. We shall go and enter the city of **Civan** before its ornamented doors are closed. Standing by the side of the **Bhuyangan** and melting in ecstasy, we shall sing the glories of Him Who enslaved us." *(45:5)*

45. யாத்திரைப் பத்து

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
    புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்டு
இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
    இனிஒர் இடையூறு அடையாமே
திகழும் சீர்ஆர் சிவபுரத்துச்
    சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று
    நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே (6)

நிற்பார் நிற்க நில்லா உலகில்
    நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனிப்
    புயங்கன் ஆள்வான் பொன்அடிக்கே
நிற்பீர் எல்லாம் தாழாதே
    நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
    பெறுதற்கு அரியன் பெருமானே (7)

பெருமான் பேரா னந்தத்துப்
    பிரியாது இருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமால் உற்றுப் பின்னைநீர்
    அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவம்
    திறந்த போதே சிவபுரத்துத்
திருமால் அறியாத் திருப்புயங்கன்
    திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே (8)

45. Yaaththirai-p-paththu

"Adore the Feet of the **Bhuyangan.** Adorn them with flowers and,planting them in your minds,despise all troubles. That we may not henceforth meet with any more hindrance, let us march to the resplendent city of Bliss and worshipping the Feet of **Civan** go before the devotees present there and stand with rapturous melting heart." *(45:6)*

"Let them who wish to stay, abide. We will not stay any longer in this world that is not permanent. Oh, all of you who are here! Gather as you are without any delay. We shall pass on to the golden Feet of **Bhuyangan** Whose sacred form is milk with a golden hue. If you stay back and are caught napping, our great Lord will become rare to gain." *(45:7)*

"Oh you who have gained the privilege of dwelling in the supreme Bliss of our Lord without parting! Let us enter the city of Bliss even while its gem-set sacred doors are open and join the divine feet of **Bhuyangan**, which **Thirumall** does not know lest you get afflicted by inescapaple delusion and later wail in misery" *(45:8)*

45. யாத்திரைப் பத்து

சேரக் கருதி சிந்தனையைத்
திருந்த வைத்து சிந்திமின்
போரில் பொலியும் வேல்கண்ணாள்
பங்கன் புயங்கன் அருள்அமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத
ஆர்வம் கூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே
பொய்யில் கிடந்து புரளாதே (9)

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வார்ஆய்
இன்றே வந்துஆள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பார்ஆர்
மதியுள் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீர் ஆகில் இதுசெய்ம்மின்
சிவலோகக் கோன் திருப்புயங்கன்
அருள்ஆர் பெறுவார் அகல்இடத்தே
அந்தோ அந்தோ அந்தோவே (10)

45. Yaathirai–p–paththu

"Contemplate with the intention of reaching the city of Bliss and concentrate your thoughts on it. Drinking to your heart's content the Ambrosia of Grace of **Bhuyangan**, the Partner of Her Whose eyes are like a gleaming spear on the battle field, plunge with surging ardour. Ardently desire to reach the jewelled Feet of **Civan** without wallowing in unreality." *(45:9)*

"Oh, you who do not come forward to-day itself rolling on the ground, praying and praising the Lord and do not become His own! Oh, you deluded ones! Who will respect you any longer? Oh, you who are confounded with your wits bewildered! If you would gain clarity of mind, do this! Who else can gain the Grace of the Lord of the world of Bliss, the sacred **Bhuyangan** in this vast world? Ah! Ah! Ah! Haste ye on!" *(45:10)*

Decad: 45

Yaaththirai-p-paththu

(Decad of the Journey)

Sub-title: Anubavaatheetham Vuraiththal

(Relating the transcendental Experience)

Abstract :

Having gained close acquaintance with His devoted saints who have been called upon to go over to Him and have thereby become His own by love, the saint Maanickavaachagar entreats them to gather together as the appropriate time has dawned (1) to go together (3) and enter the city of Civan (5) keeping watch of His sacred sign (4). He declares that He will put off his body stained with sin,keep us in His land of Bliss and allow us to reach His flower Feet (4) perhaps surely with a different ecstatic form.

He points our to have clarity of mind (10) and to pause a little and ponder over, "Who are we? Who is our own? What is the bond about? Why all these delusions?" (3). By way of answering these questions which the saint has raised even in the decad of **Thirukkoththumbi** (10:2) which deals with the manner of uniting with **Civan**, he has given us the hint that out of His flood of Grace, He unceasingly mingling with us melts our heart (45:1),Catching hold of His sign alone as our guiding sign. we have to march on the path leading to His golden Feet (3) and reach His Feet with rapturous melting heart(6). This is that transcendental experience contemplated in the sub-title of this decad.

நாற்பத்தாறாவது
திருப்படை எழுச்சி

பிரபஞ்சப்போர்

(தில்லை)

கலி விருத்தம்

ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர்
நாதப் பறைஅறைமின்
மானமா ஏறும்ஐயர்
மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற்றுக் கவசம்
அடையப் புகுமின்கள்
வானஊர் கொள்வோம்நாம்
மாயப்படை வாராமே (1)

தொண்டர்காள் தூ சிசெல்லீர்
பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே
பேர்அணி உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே
கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நாடு ஆள்வோம்நாம்
அல்லல்படை வாராமே (2)

Decad: 46

Thiru-p-padai ezhuchchi

(The Sacred March)

Sub-title:Prapanchappor

(The War on the world)

(Sung at Thillai)

Thiru = sacred; padai = army; ezhuchchi = march or mobilisation; prapancham = world; por = war.

This decad of the Sacred march is made up of only two verses of four lines each in **Kali viruththam** metre.

"Beat the cosmic-sound-emitting drum of our Chieftain who wields the sword of wisdom. Hold aloft the moon-like white umbrella of our Chieftain Who rides on the mighty bull. Enter, taking to the blessed armour of sacred ash. Let us capture the heavenly City of Bliss before the forces of delusion arrive !" *(46:1)*

"Oh Servants of the Lord! March on as the vanguard! Oh Devotees ! March on the flanks ! Oh Sages of resplendent prowess ! March as the main swelling ranks ! Oh Mystics (Siddhaas) of strong might ! Advance forming the rear guard! We shall rule over the land of the heaven dwellers and prevent the army of misery." *(46:2)*

Decad:46

Thiru-p-padai ezhuchchi

(The Sacred March)

Sub-title: Prapanchappor
The War of the world)

Abstract:

This decad of mobilising the sacred army seems to be an extension of the previous decad, the Decad of the holy Journey which is also of the devotees. The journey becomes an intesified militant march in this decad to capture the City of Bliss. The different categories of devotees are arrayed to take up strategic positions in case of emergency to wage an imminent war against the deceiving forces of delusion.

The devoted servants of the Lord are to march as the vanguard: the pious devotees to march on the flanks; the sages of resplendent prowess to march as the main swelling ranks; the mystics of strong might to advance as the rear guard in order to prevent the army of misery. The purpose of the sacred march is to enter into the City of Bliss and hold supreme sway of rapturous ecstasy beneath His transcendent Feet.

நாற்பத்தேழாவது
திருவெண்பா

அணைந்தோர் தன்மை
(திருப்பெருந்துறை)
நேரிசை வெண்பா

வெய்ய வினைஇரண்டும் வெந்துஅகல மெய்உருகிப்
பொய்யும் பொடிஆகாது என்செய்கேன்—செய்ய
திருஆர் பெருந்துறையான் தேன்உந்து செம்தீ
மருவாது இருந்தேன் மனத்து (1)

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மால்ஏற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தான்என்பார் ஆர்ஒருவர் தாழ்ந்து (2)

Decad:47

Thiruvennbaa

(The Sacred Vennbaa)

Sub-title: Anainthor-thanmai

(The Characteristics of those who have united with the Godhead)

(Sung at Thirupperunthurai)

Thiru=sacred; Vennbaa is a kind of metre; Anainthor=Those who have united'Thanmai=nature.

This decad is called Sacred Vennbaa since it is composed of Nerisai Vennbaa metre. It is made up of 11 verses. The 19th and 48th decads are also of this metre type.

"What shall I do if the falsehood will not turn to dust as the body melts so that the two bonds (**Karma**) may burn and vanish? I have failed to unite in mind with the perfectly beautiful Lord of **Perunthurai,** the honey-exuding ruddy Fire". *(47:1)*

"Who will tell me that it is only the Lord of **Perunthurai,** the Father Who can make me intoxicated with rapturous Bliss? Oh transcendently supreme One ! What shall I do? Shall I cry out or wail or dance or sing or watch respectfully?" *(47:2)*

47. திருவெண்பா

செய்த பிழைஅறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்புஅறியேன்—வையத்து
இருந்துஉறையுள் வேல்மடுத்துஎன் சிந்தனைக்கே
கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான் (3)

முன்னை வினைஇரண்டும் வேர்அறுத்து முன்நின்றான்
பின்னைப் பிறப்புஅறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெரும்கருணை யாளன்
வரும்துயரம் தீர்க்கும் மருந்து (4)

அறையோ அறிவார்க்கு அனைத்துஉலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும் மால்கொள்ளும்—இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியாது
இருந்துஉறையும் என்நெஞ்சத்து இன்று (5)

47. Thiruvennbaa

"I do not know the mistake that I have made. I do not know the fundamental principle for the path of redemption through worshipping His roseate Feet only for ever with my hands. Yet the Lord of **Perunthurai** dwelling in the world thrust His spear deeply into my mind!" *(47:3)*

"The mighty One Who will extirpate future birth stood before me having severed the root of my twin **Karma** (bonds). The Southerner, the great Dispenser of Mercy Who dwells in **Perunthurai**, is the Medicine which will do away with the oncoming woes!" *(47:4)*

"Shall I declare to those who will understand that the all-pervading Lord and the Great One of **Perunthurai** by Whom He of the Vedaas who created the entire world (Brahma) and Maal (Vishnu) are confounded, will to-day stay in my heart and dwell without parting?' *(47.5)*

பித்துஎன்னை ஏற்றும் பிறப்புஅறுக்கும் பேச்சுஅரிதுஆம்
மத்தமே ஆக்கும்வந்து என்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேர்அருளால் நோக்கும்
மருந்துஇறவாப் பேரின்பம் வந்து (6)

வாரா வழிஅருளி வந்துஎனக்கு மாறுஇன்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீர்ஆர்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி (7)

யாவர்க்கும் மேல்ஆம் அளவுஇலாச் சீர்உடையான்
யாவர்க்கும் கீழ்ஆம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றுஅறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்குஎன்
எம்பெருமான்
மற்றுஅறியேன் செய்யும் வகை (8)

47. Thiruvennbaa

"My Father, the Lord of **Perunthurai,** the Ambrosial Medicine which, making me His own, looks on me with great grace: the deathless great Bliss will make me God-mad. He will extirpate my birth, and getting into my mind, will make it ınspeakably intoxicated." *(47.6)*

"The Light effused by the Lord of eminent and sacred **Perunthurai** in the south, the unique One Who has occupied my mind, bestowed on me the path of no - return that knows no requital and became unsatiating Bliss for me." *(47:7)*

"Oh,Lord, superior to every one and of immeasurable glory ! Oh my Lord ! To You Who placed me, a slave inferrior to everyone, in supreme Bliss never gained by anyone else, I do not know the way to make a return (repay all this)." *(47:8)*

47. திருவெண்பா

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றுஒழிந்த
தேவரும் காணாச் சிவபெருமான்—மாஏறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும் (9)

இருந்துஎன்னை ஆண்டான் இணைஅடியே சிந்தித்து
இருந்துஇரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாம்—தரும்காண்
பெருந்துறையில் மேய பெரும்கருணை யாளன்
மருந்துஉருவாய் என்மனத்தே வந்து (10)

இன்பம் பெருக்கி இருள்அகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பம் தொடர்வுஅறுத்து சோதி ஆய்-அன்புஅமைத்துச்
சீர்ஆர் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊர்ஆகக் கொண்டான் உவந்து (11)

47. Thiruvennbaa

"Bliss will increase in one's body by worshipping the jewelled feet of **Civan** Who rode a steed and came down on earth and Who is not seen by the Three, the Thirty-three and the other **devaas** besides." *(47:9)*

"Oh my heart ! Contemplate only the twin Feet of Him Who patiently enslaved me and beg of Him. Behold that the Dispenser of great Mercy Who dwells in **Perunthurai** will come into my mind in the form of Ambrosial Medicine and give you everything." (47:10)

"Increasing bliss and dispelling darkness cutting off for ever misery's link with me and setting up love in me as Effulgence, the Lord of glorious **Perunthurai** has rejoicingly taken possession of my mind as His city in the form of Effulgence." *(47:11)*

Decad: 47

Thiru Vennbaa
(The Sacred Vennbaa)

Sub-title: Anainthor-thanmai
(The Characteristics of those who have united with the God-head)

Abstract:

In this decad the saint delightfully expresses that He shall bestow the transcendent Bliss which none else has been so far blessed to achieve (9). Here starts his exuberant exultation in expressing his exhilarating supreme experience (11) which culminates in the last decad (51) where he expatiates on who else could gain such a privilege which the Lord vouchsafed him.

He declares that the Lord of **Perunthurai,** setting up love in him, has rejoicingly taken possession of his mind as His city in the shape of an Effulgence (11). That Light effused by the Lord Who has occupied his mind, becoming such an unsatiating Ambrosia, bestowed on him the path of no-return(7). He hopes that the great One will stay permanently in his heart without departing from it (5). The Lord of **Perunthurai,** the undying Bliss and Medicine coming into his mind, will not only make him ineffably intoxicated with Bliss but, looking at him with great Grace, will also make him God-mad (6).

47. Thiruvennbaa

However, he deplores in the first verse what could he do as the falsehood (his body) would not turn to dust so that his two cruel bonds (**Karma**) of the past, both potent and residual, would burn and vanish since he failed to harbour the Lord of **Perunthurai** in his mind (1). He is pained that he does not know the mistake made by him and the fundamentals of the way of redemption, by worshipping for ever His Feet with his hands (3). It needs clarification why at this stage the saint laments while he is dealing with the nature and characteristics of those who have united with Him in the rest of the verses of this decad.

Is it because the saint is perhaps experiencing the same spiritual ecstasy coupled with physical metamorphosis as expressed in the Decad of "I am not yet dead" (23:10) that he, being overwhelmed with all Bliss, is sore distressed?

The characteristics of those who have united with the God-head, as contemplated in the sub-title, have been vividly and cogently narrated in the last verse (11):

1. Setting up love in him,
2. Cutting off the link of misery from him,
3. Dispelling the darkness in him and
4. Increasing His Bliss in him,
5. The Lord taking possession of his mind as His city in the form of Effulgence.

Decad: 48
Pandaaya Naanmarai
The Ancient Four Marai (Vedaas)
Sub-title: Anubavaththukku Ayyaminmai Vuraiththal
(Declaring the indubitability of the experience)
(Sung at Thirupperunthurai)

Pandaaya = being ancient; naan=four; marai=mystic word (Vedaas); anubavaththukku = for experience: Ayyam=doubt; inmai=that which is not; vuraiththal = expressing.

This decad of Ancient four Vedaas is made up of seven verses in **Nerisai Vennbaa** metre and its title takes its name from the opening words of the first stanza.

நாற்பத்தெட்டாவது
பண்டு ஆய நான்மறை (பண்டாய நான்மறை)

அனுபவத்துக்கையமின்மையுரைத்தல்
(அனுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்)
(திருப்பெருந்துறை)
நேரிசை வெண்பா

பண்டுஆய நான்மறையும் பால்அணுகா மால்அயனும்
கண்டாரும் இல்லை கடையேனைத் – தொண்டுஆகக்
கொண்டருளும் கோகழிஎம் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மாறு உரை (1)

உள்ள மலம்மூன்றும் மாய உகுபெரும்தேன்
வெள்ளம் தரும்பரியின் மேல்வந்த–வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்த
கருவும் கெடும்பிறவிக் காடு (2)

"The ancient four Vedaas do not approach Him. **Maal** and **Ayan** have not seen Him. Tell me, Oh, my heart! Is there anything that we can do in return to our King of **Kokazhi** who has made base me His servant and bestowed His grace?" *(48:1)*

"Praise **Perunthurai** where abides the benevolent One Who came on a charger; Who exudes on us a great flood of honey that the three bonds (**malam**) inherent in us may perish. On praising it (**Perunthurai**) even the roots of the forest of births will die." *(48:2)*

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டில் பரிப்பாகன் நம்வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அம்கமல பாதம்
மருளும் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து (3)

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துஉலகம் ஏத்தத் தகுவாரும்–சூழ்ந்துஅமரர்
சென்றுஇறைஞ்சி ஏத்தும் திருஆர் பெருந்துறையை
நன்றுஇறைஞ்சி ஏத்தும் நமர் (4)

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்இடர்கள் போய்அகல
எண்ணி எழுகோகழிக்கு அரசைப்–பண்ணின்
மொழியாளோடு உத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியாது இருந்தவனைக் காண் (5)

48. Pandaaya Naanmarai

"Oh heart! Praise the lotus-like beautiful Feet of the Hunter in the forest that your delusion may fade away. He who casts the net in the sea, the Rider on the charger in the city, the Lord of **Perunthurai** Who, destroying our Karma, will bestow Grace on us." *(48:3)*

"Those who fittingly adore the beauty-abounding **Perunthurai** Where the immortals go and gather to worship and pray are our kinsmen and the only people who live their lives, who alone can exterminate their potent Karma and who alone are fit for the world to bow and praise." *(48:4)*

"Meditating on the King of **Kokazhi,** approach **Perunthurai** that our woes may quit and behold Him Who, along with Her of musical speech, abides there, established for ever without leaving it." *(48:5)*

காணும் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பம்எனப்
பேணும் அடியார் பிறப்புஅகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாய்ஆரப் பேசு (6)

பேசும் பொருளுக்கு இலக்கிதம்ஆம் பேச்சுஇறந்த
மாசுஇல் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்புஅறுத்தேன் நல்ல
மருந்தின்அடி என்மனத்தே வைத்து (7)

48. Pandaaya Naanmarai

"Oh my heart ! Praise to your mouth's content, Him who never departs from **Perunthurai**, the great One Whom those devotees Who cherish all their organs of perception as means for gaining supreme Bliss, behold that their births may quit them." *(48:6)*

"Fixing the Feet of the good Medicine in my mind and uttering gem-like word of the ineffable flawless Gem--the very Object of every word that I utter--I spoke "Oh **Perunthurai**!" and I severed my birth." *(48:7)*

Decad: 48

Pandaaya Naanmarai

(The Ancient Four Vedaas)

Sub-title: Anubavaththukku Ayyaminmai Vuraiththal

(Declaring the Indubitability of the Experience)

Abstract:

The saint declares in this decad that the ancient Vedaas have not approached Him (1) but he uttering the mystic flawless gem of a word, that is, NA MA CI VAA YA,and keeping the Feet of universal Medicine in his mind severed the cycle of birth(7). Pointing out that those devotees who desired to be freed from further births, cherished all their organs of perception as tools for gaining supreme Bliss (6), he advises his mind to praise His Feet(3), asks his tongue to speak of His glory(6) and persuades his eyes to see the Lord with the Dame (5). Thus he expresses the indubitability of the experience of Bliss in this decad as contemplated in the sub-title. It is vividly clear when the saint positively asserts that he has severed his birth in the last verse(7). Further it is a very sigificant stanza, ending as it does before the subsequent decad which deals with the cessation of suffering of the soul.

Another feature lies in the fifth verse of this decad, that **Kokazhi** is perhaps a different place from **Thirup-perunthurai.**

Decad: 49

Thiru-p-padaiyaatchi

(The Marshalling of the sacred army)

Sub-title: Jeevopaadhi Ozhithal

(The Cessation of suffering of (Jeevan) life)

(Sung at Thillai)

Thiru = sacred; padai=army; aatchi=rule; Jeeva=of the life; upaathi = suffering; Ozhithal = to cease.

The decad of the Marshalling of the sacred army is made up of eight verses of four long lines each in **Aasiriya Viruththam** metre of twelve **Seers.** It may be noted that the word **"Padaihyatchikal"** occurs in the first verse.

"If the divine Fisherman Who casts the net comes in grace and manifests in me, the twin eyes shall no longer delight beholding His jewelled Feet:

நாற்பத்தொன்பதாவது
திருப்படை ஆட்சி

சீவோபாதி யொழிதல்
(சீவஉபாதி ஒழிதல்)
(தில்லை)
ஆசிரிய விருத்தம்

கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல்
    கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்வில்
    என்வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடும்
    ஆறு மறந்திடும் ஆகாதே
மால்அறி யாமலர்ப் பாதம்
    இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்திரு பாடலொடு
    ஆடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநல் நாடுஉடை யான்படை
    ஆட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதுஓர் வேதகம்
    வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன்
    வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே (1)

My life with the life of beautiful damsels shall not be degraded.

The cycle of my coming to the world to be reborn will not recur even by oversight.

We shall not worship the twin Feet which Maal has not known.

We shall not indulge in song and dance set to gladsome melody.

We shall no longer sing of the victories of Him Who has Paandinaadu as His domain.

No longer shall the mystic powers in which the heavens are delighted, come and exhibit." *(49:1)*

49. திருப்படையாட்சி

ஒன்றினொடு ஒன்றும் ஓர் ஐந்தினொடு
ஐந்தும் உயிர்ப்பதும் ஆகாதே
உன்அடி யார்அடி யார்அடி யோம்என
உய்ந்தன ஆகாதே
கன்றை நினைந்துஎழு தாய்என
வந்த கணக்குஅதும் ஆகாதே
காரணம் ஆகும் அனாதி
குணங்கள் கருத்துஉறும் ஆகாதே
நன்றுஇது தீதுஎன வந்த
நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே
நாமும் மேலாம்அடி யாருட
னேசெல நண்ணுதும் ஆகாதே
என்றும்என் அன்பு நிறைந்த
பராஅமுது எய்துவது ஆகாதே
ஏறுஉடை யான்எனை ஆளுடை
நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே (2)

49. Thiru-p-padaiyaatchi

"If the Owner of the bull, my Spouse Who has me as His own,enters me, one with one and five with five (One with one = Body with soul; Five with Five = Five sense organs with five senses.) will no longer have any existence.

We will not be redeemed as the servants of the servants of your servants

No longer there will be the relationship of Your rising in grace like a cow reminded of its calf.

The qualities of the beginningless One responsible for everything will not fill our thoughts.

The terror arising from thinking that "this is good and this is bad" has ceased.

It is no longer necessary for us to continue to seek you. We shall no longer gain elsewhere this transcendent : Bliss which monopolises my love." *(49:2)*

49. திருப்படையாட்சி

பந்த விகார குணங்கள்
    பறிந்து மறிந்திடும் ஆகாதே
பாவனை ஆய கருத்தினில்
    வந்த பாரஅமுது ஆகாதே
அந்தம் இலாத அகண்டமும்
    நம்முள் அகப்படும் ஆகாதே
ஆதி முதல்பரம் ஆய
    பரஞ்சுடர் அண்ணுவது ஆகாதே
செம்துவர் வாய்மட வார்இடர்
    ஆனவை சிந்திடும் ஆகாதே
சேல்அன கண்கள் அவன்திரு
    மேனி திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற
    வித்துயர் ஏகுவது ஆகாதே
என்னுடைய நாயகன் ஆகிய
    ஈசன் எதிர்ப்படும் ஆயிடிலே (3)

49. Thiru-p- padaiyaatchi

If **Eesan** who has become my loving Husband will appear before me, there is no question that the characteristics changed by the influence of bonds *(paasam)* will be rooted out and cast away.

That the God-head Who appeared as a concept in my mind will flow as supereme Ambrosia, shall not be:

The endless infinite universe will no longer be contained in us:

The supreme Effulgence Which has been transcendent from endless time will not appear:

That the pains of damsels with crimson lips will be dispelled will not be a problem:

Our eyes resembling those of sel fish will no longer delight in His sacred Form.

The sorrow of the deluding misery of birth will depart from us." *(49:3)*

49. திருப்படையாட்சி

என்அணி ஆர்முலை ஆகம்
அளைந்துஉடன் இன்புறும் ஆகாதே
எல்லைஇல் மாக்கரு ணைக்கடல்
இன்றுஇனிது ஆடுதும் ஆகாதே
நல்மணி நாதம் முழங்கிஎன்
உள்உற நண்ணுவது ஆகாதே
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை
நித்தலும் நண்ணுவது ஆகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி
முந்துற வைகுவது ஆகாதே
மாமறையும்அறி யாமலர்ப்
பாதம் வணங்குதும் ஆகாதே
இன்இயல் செங்கழு நீர்மலர்
என்தலை எய்துவது ஆகாதே
என்னை உடைப்பெரு மான்அருள்
ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே (4)

49. **Thiru-p-padaiyaatchi**

If **Perumaan** (the great Lord) **Eesan** the Lord of grace Who owns me will graciously condescend to visit me my jewelled breasts will not embrace His chest and enjoy bliss:

No longer shall I sport with delight in His boundless vast sea of mercy.

The mystic sound of the goodly beel will bot vibrate and settle within my soul;

will not crave eternally for the sacred ash worn by the Lord.

I will not compete with the assembled loving ones to be foremost in service to him.

We will not worship the flowery feet unknown even to the great Vedaas:

My head will not gain to crown the sweet red **Kazhuneer** *(Nymphaea stellata) flower-His Feet* *(49:4)*

49. திருப்படையாட்சி

மண்ணினில் மாயை மதித்து
    வகுத்த மயக்குஅறும் ஆகாதே
வானவரும் அறியா மலர்ப்
    பாதம் வணங்குதும் ஆகாதே
கண்இலி காலம் அனைத்திலும்
    வந்த கலக்குஅறும் ஆகாதே
காதல் செயும் அடியார் மனம்
    இன்று களித்திடும் ஆகாதே
பெண்அலி ஆண்என நாம்என
    வந்த பிணக்குஅறும் ஆகாதே
பேர் அறியாத அனேக
    பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
எண்இலி ஆகிய சித்திகள்
    வந்துஎனை எய்துவது ஆகாதே
என்னை உடைப்பெருமான் அருள்
    ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே (5)

49. Thiru-p-padaiyaatchi

If **Perumaan,** (the great Lord) Eesan the Lord of grace, Who owns me will graciously arise in me, the delusion devised deliberately by illusion (Maaya) on earth will not confound me.

I will not worship the flowery feet not known even by the heavenly ones.

The perplexity arising down all the ages blindly spent with-out His grace will cease.

The minds of the loving devotees will not rejoice to-day.

The differences of female, neuter, male and we will not occur.

The innumerable births of which even the names are not known will not occur any longer.

Numberless mystic powers will not come and enter me. *(49:5)*

49. திருப்படையாட்சி

பொன் இயலும் திருமேனி வெண்
  நீறு பொலிந்திடும் ஆகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள்
  குவிந்து பொழிந்திடும் ஆகாதே
மின்இயல் நுண்இடை யார்கள்
  கருத்து வெளிப்படும் ஆகாதே
வீணை முரன்றுஎழும் ஓசையில்
  இன்பம் மிகுந்திடும் ஆகாதே
தன்அடி யார்அடி என்தலை
  மீது தழைப்பன ஆகாதே
தான்அடி யோமுட னேஉய
  வந்து தலைப்படும் ஆகாதே
இன்இயம் எங்கும் நிறைந்து
  இனிதுஆக இயம்பிடும் ஆகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன்என்
  அத்தன் எழுந்தருளப் பெறிலே (6)

49. Thiru-p-padaiyaatchi

If Eesan Who has made me His own since long-my Father-will graciously arise in me, the sacred white ash on the holy Form of golden hue, shall no longer shine.

A rain of flowers will not shower from the cupped palms of great saints. The intent of damsels with lightning-like slender waists will not get out.

The delight from the sound that rises melodiously out of the **Veenai** (Iyre) will not multiply.

The feet of His devotees will not flourish on my head.

That he will come forthwith and mingle with us His devotees for redemption, will not occur.

Sweet musical instruments will not play sweetly filling every where with sweet sound. *(49:6)*

சொல்இய லாதுஎழுதூமணி
    ஓசை சுவைதரும் ஆகாதே
துண்என என்உளம் மன்னிய
    சோதி தொடர்ந்துஎழும் ஆகாதே
பல்இயல்பு ஆய பரப்புஅற
    வந்த பராபரம் ஆகாதே
பண்டுஅறி யாத பரானு
    பவங்கள் பரந்துஎழும் ஆகாதே
வில்இயல் நல்நுத லார்மயல்
    இன்று விளைந்திடும் ஆகாதே
விண்ண வரும்அறி யாத
    விழுப் பொருள் இப்பொருள் ஆகாதே
எல்லை இலாதன எண்குணம்
    ஆனவை எய்திடும் ஆகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை
    ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே (7)

49. Thirupadaiyaatchi

If He Who wears the moon as a gem on His head with will graciously a rise to make His own the ineffable pure sound of the bell will not yield holy rapture.

The effulgence Which had established in my mind will no longer appear suddenly and continue to shine.

The supremely transcendent One Who came into my mind terminating its manifold phenomena will no longer come again.

The transcendent experiences never known in the past will no longer arise spreading in me.

The infatuation of damsels with bow-like lovely brows will cease to-day.

The excellent Being not known by even the heavenly ones will no longer become a conceivable Being.

We can not attain the eight-fold qualities of the Lord that know no bound. *(49:7)*

சங்கு திரண்டு முரன்றுஎழும்
ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள்
நம்மொடு சலித்திடும் ஆகாதே
அங்குஇது நன்றுஇது நன்றுஎனும்
மாயை அடங்கிடும் ஆகாதே
ஆசை எலாம் அடியார் அடியோம்
எனும் அத்தனை ஆகாதே
செம்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர்
சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
சீர்அடி யார்கள் சிவஅனு
பவங்கள் தெரிந்திடும் ஆகாதே
எங்கும் நிறைந்து அமுதுஊறு
பரம்சுடர் எய்துவது ஆகாதே
ஈறுஅறி யாமறை யோன்எனை
ஆள எழுந்தருளப் பெறிலே (8)

49. **Thirupadaiyaatchi**

If He of the Vedaas, the endless Lord, will graciously arise in me to make me His own, the melodious sound arising from the massed conches will not burst forth.

The qualities that do not give up the caste will not be fed up with us.

The delusion of "This is good there; this is good here" will not abide in our minds.

All our desires wil no longer be just to call ourselves the slaves of His devotees.

The thought of damsels with bright eyes resembling those of red **Kayal** fish will not rejoice.

The experience of Civan-hood by the glorious saints will no longer be obvious.

There will no longer be our reaching the transcendent Flame Which, pervading every where, exudes ambrosia. *(49:8)*

Decad:49

Thiru-p-padaiyaatchi

(The Marshalling of the sacred Army)

Sub-title: Jeevopaadhi Ozhiththal

(The Cessation of Suffering of (Jeevan) life

Abstract:

In this decad the saint deals with the victory of the sacred war. It appears that this is a continuation of decad 46 which deals with the Mobilisation of the Holy Army of Servitors, Devotees, saints and Siddhaas to wage a war against the forces of delusion, **Karma** and **Aaanavam** in order to capture the city of Bliss. Having won the war of the soul against the three taints, the saint explains in these verses the Cessation of the sufferings of the soul. They appear to be delirious ravings but certainly to expatiate on the ineffable freedom which he has achieved, of course, with His Grace. It is nothing but the supreme "Pure freedom indistinguishable from infinite freedom".

Therefore he delights in singing: "When He in His Grace comes and manifests in me, my eyes no longer delight beholding His feet (1) In fact the saint has gained God-head-Civan-hood-he is God. So the joys and sorrows of the human soul have ceased to be and the supreme status of the saint is nothing but God living in God.

ஐம்பதாவது

ஆனந்த மாலை

சிவானுபவ விருப்பம்

(தில்லை)

அசிரிய விருக்கம்

மின்நேர் அனைய பூம்கழல்கள்
அடைந்தார் கடந்தார் வியன்உலகம்
பொன்நேர் அனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரர்எல்லாம்
கல்நேர் அனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண்டு அவலக் கடல் வீழ்ந்த
என்நேர் அனையேன் இனி உன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே (1)

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
யான்அது அறியாதே கெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றும் குறைவுஇல்லை
உடையாய் அடிமைக்கு யார்என்பேன்
பல்நாள் உன்னைப் பணிந்துஏத்தும்
பழைய அடியரொடும் கூடாது
என்நா யகமே பிற்பட்டுஇங்கு
இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே (2)

Decad: 50

Aananda Maalai

(The garland of Bliss)

Sub-title:Civaanubava Viruppam
(The desire for the experience of Civan)
(Sung at Thillai)

Aananda(m) = Bliss; Maalai = garland; Civaa-nubava(m) = experience of Civan; Viruppam=desire.

This decad of the garland of bliss is made up of seven verses of four lines each in **Aasiriya Viruththam** metre.

"All those who have reached the flower-like Feet, bright like lightning, have gone beyond the vast world. All the immortals are worshipping You with flowers beautiful like gold. Tell me how some one like me who having a mind like a stone has been spurned as a base one and has fallen in the sea of distress may unite with You hence-forth". *(50:1)*

"You gave me a status not understood by me, but I without knowing it, have been ruined. It is none of Your fault. I ask You ! Oh my Owner ! Who am I to be a slave unto You? Without joining with the ancient saints who serve and worship You many a day, Oh my loved Leader ! I stay here left behind, as an object of feast to disease". *(50:2)*

சீலம் இன்றி நோன்புஇன்றிச்
செறிவே இன்றி அறிவுஇன்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டுஆய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலும் காட்டி வழிகாட்டி
வாரா உலக நெறிஏற
கோலம் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே (3)

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன்
கேடு இலாதாய்ப் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவது எல்லாம்நான்
பட்டால் பின்னைப் பயன்என்னே
கொடுமா நரகத்து அழுந்தாமே
காத்து ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
நடுவாய் நில்லாது ஒழிந்தக்கால்
நன்றோ எங்கள் நாயகமே (4)

தாய்ஆய் முலையைத் தருவானே
தாராது ஒழிந்தால் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
தாயே என்றுஉன் தாள்அடைந்தேன்
தயாநீ என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடன்ஆக
ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ (5)

"Void of virtue, penitence, ardour and wisdom, I lie down here exhausted after whirling round in a dance like a puppet-show doll made of leather ! You Who have made me Your own by showing me how to get god-mad, by showing me the way to reach You and by showing me Your majestic Form that I may ascend the path to the land of no return!" *(50:3)*

"I a reprobate, perish as to perish is my doom. Oh imperishable One ! You took the blame. I shall suffer but if I suffer all that I have to suffer, then, what is the use of Your Grace? Oh Gem of a **Guru** (Priest) Who has prevented me from sinking into the great cruel hell and has made me Your own! If You fail to be impartial is that good, Oh loved Leader?" *(50:4)*

"Oh You Who give me Your breast as a mother ! If You fail to give, shall I, a cur, perish as a weakling? Trusting You I have sought Your feet saying "Oh Mother ! At least now give me". Have You no pity for me? You deemed the slavery of this cur as fit along with others. Am I unacceptable to You now?" *(50:5)*

கோவே அருள வேண்டாவோ
கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆ ஆ என்னாவிடில் என்னை
அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவார் எல்லாம் என்அளவோ
தக்க ஆறுஅன்று என்னாரோ
தேவே தில்லை நடம்ஆடீ
திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே (6)

நரியைக் குதிரைப் பரிஆக்கி
ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்து
பெரிய தென்னன் மதுரைஎல்லாம்
பிச்சுஅது ஏற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி
அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே (7)

50. **Aananda Maalai**

"Oh King ! Should You not bestow Grace on me ? Will it end in this wretched one being ruined? If You will not say, "Ah ! Ah ! who is there indeed to tell me, "Don't fear"? Are all those who die and perish of my standard? Won't the devotees say that this is undeserved in my case? Oh God ! Oh Dancer in **Thillai** ! I am perplexed. Will You not console me at least henceforth?" *(50:6)*

"Oh Lord of **Perunthurai** Who, transforming foxes into charger fleet performed a miracle and enchanted the entire Madurai of the great Paandian (Paandian-The king of Paandi) Oh rare Being ! Oh Father of **Aavanaasi** ! Oh Flood of Grace in Paandi ! Oh transcendent Effulgence hard to know ! I do not know what is to be done ! *(50:7)*

Decad: 50

Aananda Maalai

(The Garland of Bliss)

Sub-title: Civaanubava Viruppam
(The Desire for the experience of Civan)

Abstract:

The saint in the Decad of Garland of Bliss recollects the past events and entreats the Lord to bestow His Grace that he may merge with Him in eternal Bliss. He is tempted to question, "When is the wretch to join You Who made me Your own, sans wisdom, by showing me how to get God-mad, by showing me the pathway to reach You and by showing me Your Form that I may ascend to the land from where there is no return?"(3). He asks how he who has been spurned as a base one and who has fallen into the sea of misery may unite with Him(1). Recollecting that God gave him that supreme status not understood by him(1) he asks whether He Who once accepted the slavery of even the cur along with others, has no pity for him later and begs to bestow His Grace at least henceforth? (5). He pleads that if He were not to confer His Grace on him and if He would not say, "Ah ! Ah! " (Come here) who is there indeed to tell him "Dont Fear?" (6) He deplores in anguish that he does not know what is to be done(7) as he is perplexed and prays for His expressive holy hint to unite with Him henceforth and enjoy supreme Bliss as contemplated in the sub-title of this decad.

Further it may be pointed out that the saint poses the same question of the decad of union (27). When am I to remain joined in mystic embrace with my flawless Gem?" in all the 10 verses to denote Advaitha union with Civan (i.e.,) **Civaanubavam**

ஐம்பத்தொன்றாவது

அச்சோப்பதிகம்

அனுபவவழி அறியாமை

(தில்லை)

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடும் முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவம்ஆக்கி எனைஆண்ட
அத்தன்எனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (1)

நெறிஅல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருஅருளே சேரும்வண்ணம்
குறிஒன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தைஎனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியஆறு ஆர்பெறுவார்
அச்சோவே (2)

Decad-51

Achchop-Pathikam

(Decad of amazement)

Sub- title: Anubava vazhi ariyaamai

(Not knowing how the experience came)

(Sung at Thillai)

Achcho=a word of exclamation expressing amazement, pathikam=decad. Anubava(m)=Experience, vazhi=way, ariyaamai = not knowing.

This decad of amazement of astonishment mingled with wonder and gratitude is made up of ten verses of four lines each in **Kali Viruththam** metre.

"Who else could gain such a privilage which my Father in His Grace vouch-safed me by teaching the **path of devotion**--loving piety--to me who was laboriously striving in the company of cussed men who did not know the **path of salvation**, ridding my reasoning mind of the bonds that my old **Karma** be wiped off, making me His own and ultimately transforming me into Civan (Bliss) Himself?" *(51:1)*

"Who else, indeed, could gain such a Grace bestowed on me that I may see the mystic dance of the Dancer Whom no signs describe, that I who am mistaking the path which is no path, as the right path, may not go into the wrong paths but may reach the sacred Grace only?" *(51:2)*

பொய்எல்லாம் மெய்என்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையல்உறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையல்இடம் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (3)

மண்அதனில் பிறந்துஎய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணம்இலா அன்புஅருளி எனைஆண்டிட்டு
என்னையும்தன்
சுண்ணவெண்நீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே
சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார்
அச்சோவே (4)

51. Achcho-p-pathikam

"Who else indeed could gain the Grace which my Sire, guarding me from perishing as I was mistaking all unreality as reality and was doomed to remain infatuated with the charm of damsels with close-set breasts bestowed on me that I may reach only the Feet of the Lord Who has the Dame on this left?" *(51:3)*

"Who else indeed could gain the Grace bestowed on me by the Lofty One Who graciously bestowing inconceivable love on me who was doomed to be born on this earth and wearied with life, fall down dead, and making me His own applied His sacred white ash on even me that I may reach only the path of purity?" *(51:4)*

51. அச்சோப் பதிகம்

பஞ்சுஆய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சுஆய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல்என்று அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (5)

வெந்துவிழும் உடல்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல்
விழுவேனைப்
பந்தம்அறுத்து எனைஆண்டு பரிசுஅறஎன் துரிசும்அறுத்து
அந்தம்எனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (6)

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசம்எனும் தாழ்உருவி
உய்யும்நெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை
ஐயன் எனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (7)

சாதல்பிறப்பு என்னும் தடம் சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக்கு அணிஇழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதுஒருகூறு உடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதிஎனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (8)

51. **Achcho-p-pathikam**

"Oh my Owner ! I who would have been standing about with sorrow piercing my heart, having fallen into trouble by the glancing eyes of young damsels with cotton--like soft feet, gained Your Grace and am redeemed. Who else indeed could gain such a Grace bestowed on me by You saying, "Come here! Don't fear?" *(51:5)*

"Who else indeed could gain the Grace of the Lord bestowing on me the termination of the cycle of death and birth by cutting off the bonds (**paasam**) and extirpating my faults that my innate nature may cease and by making me His own ultimately as I, thinking that the birth in this body which is liable to burn and perish, is real, was multiplying my **Karma** and was about to fall down the cup-shaped breasts of maidens with fragrant locks and bangles of Conch?" *(51:6)*

"Who else indeed could gain like me the Grace of my Sire who, gradually rescuing me who was about to stoop down and fall for the charms of maidens and after loosening the fetters called bonds (**paasam**), showed me the path of redemption and bestowed on me the esoteric meaning of **Ohmkaaram**?" *(51:7)*

"Who else indeed could gain the Grace bestowed on me by the Primal one that I may reach the jewelled Feet of the Lord,with a Dame as one part of Him as I who, floundering in the vast whirlpool called death and birth was about to sink through over- powering passion in the embraces of beautiful and jewelled damsels?" *(51:8)*

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடும் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதல்ஆய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருள்ஆக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே (9)

செத்திடமும் பிறந்திடமும் இனிச்சாவாது இருந்திடமும்
அத்தனையும் அறியாதார் அறியும்அறிவு எவ்வறிவோ
ஒத்தநிலம் ஒத்தகுணம் ஒருபொருளாம் பெரும்பயனை
அத்தன்எனக்கு அருளியஆறு ஆர்பெறுவார்
அச்சோவே (10)

இச்செய்யுள் பழைய ஏட்டுப் பிரதியொன்றிற் காணப் பட்டதாக ஒக்கூர் திரு.வீர.ராம.நா.சாத்தப்ப செட்டியார் அவர்கள் தாது ஆண்டு பங்குனித்திங்கள் "செந்தமிழ்ச் செல்வி" திங்கள் வெளியீட்டில் எழுதியுள்ளதாகும்.

51. Achcho-p-pathikam

"Who else indeed could gain the Grace bestowed on me by the Primal Lord, the First of all, my Mother, Who caused to cut off the three bonds (**malam**) and Who, making even me, a thing of worth who was wandering in the company of fools, who did not know the benefits of righteous things, made this cur ascend the palanquin?"

(51:9)

'What is the nature of such a wisdom of those who do not know the state of death, the state of birth and that spiritual state of remaining without death henceforth? Who eise indeed could gain the Grace of my Father Who bestowed on me that wisdom to realise the supreme Bliss of the unique land of transquility which the transcendent supreme Being fittingly fills up in Grace?

(51:10)

Decad - 51

Achcho-p-Pathikam

Anubava vazhi Ariaamai

(Not knowing how The Experience came)

Abstract:

This Decad of Amazement is one of the best decads of **Thiruvaachakam.** In this Decad the saint exclaims in astonishment mingled with wonder his greatest achievement and good fortune. He narrates that he was laboriously striving hard for salvation (1) and the benefits of righteous things (9). He sings that he was mistaking the path-way which is no path as the right path (2) and the unreality as reality (3) and God bestowed Grace on him that he may not go into the wrong path but reach the sacred path of Grace only (2). The Lord got rid of the bonds of his old **Karma** fastening to his reasoning mind (1) and bestowed Grace on him to terminate the cycle of death and birth by extirpating his faults and bonds (6,7) of three kinds (9).

The Lord taught him the devotional path of loving piety (1) and showed him the path of redemption (7) so that he may reach only the path fo purity (4) and graciously rescued him who was doomed to remain infatuated with the charms of damsels (3,5,6,7,8) and was multiplying his **Karma** (6).

He discloses that he was about to be destined to be born on this earth, to be wearied with life to fall down dead (4) and perish (3) but for Him Who bestowed inconceivable love on him. He taught him not only the wisdom of the state in which one is to die, the state in which one is to take birth and even that spiritual state in which one is not to die at all (10).

51. Achcho-p-pathikam

He is astonished with wonder that the Dancer Whom no signs describe bestowed Grace that he may visualize His mystic Dance (2) and realize the esoteric meaning of **"Ohm"**(7) in order that he may reach His Feet (3,8). He is amazed at who could gain such a privilege which the Lord bestowed on him that gnosis to realize the supreme Bliss of the unique land of tranquility of the transcendent Being (10) and graciously transformed him in to Civan-hood and made him His own(1).

The quintessence of this Decad lies in the first verse *(51:1)* which induces to pose several questions for the inquisitive mind. What is the path of redemption? What is the path of devotional piety? How the Lord severed the inextricable bonds fettering his mind? How He transformed him into Civan-hood? what is the meaning of making him His own?

If one earnestly searches deeply in retrospection in this entire book of mystic theology the answer to all the questions may be found. The saint has traced the process of his liberation: "The Lord entering his mind offered devout love necessary for redemption, destroyed all his evil **karma** and bestowed beliverance (42:6). He in His grace actually established him in the sea of devotion (11;12). The Lord stood eatsblished in his mind as **"Ohmkaaram"** (1:33) and bestowed on him the esoteric meaning of the sacred syllable (51:7). He graciously showed him everything hitherto never known and shown and even showed His holy Form as Civan"(8:6).

The saint has pointed out that the Lord purified his reasoning mind that was infatuated with **Karma**, transformed him into Bliss Itself (31:1; 15:6) and bestowed perfect Civan-hood on him (37:3).

51. Achcho-p-pathikam

Being amazed at who else has been blessed to gain such a privilage as he, just to be transformed into **Civan** Himself as this is a transcendently supreme attainment, the saint wonders how this supra-mental experience of Civam -- the Bliss of Civan came about. Hence the appropriateness of the sub-title. Perhaps He Who entered into his very being when he was in the womb, (31:3) or perhaps He Who has been there already in his very being, has gradually evolved and evolved himself explicitly into perfection of Bliss out of His Grace.

May His Grace be with us all !

End of Chapter 4

End of THIRUVAACHAKAM

Thiruchchitrambalam

திருவாசகம்

பதிக அட்டவணை

வ. எண்	பதிக எண்	பதிகம்	அடிகள்	பக்கம்
1	2	3	4	5
01	35	அச்சப் பத்து	40	696
02	51	அச்சோப்பதிகம்	40	854
03	24	அடைக்கலப்பத்து	40	588
04	26	அதிசயப் பத்து	40	606
05	29	அருள் பத்து	40	636
06	41	அற்புதப்பத்து	40	756
07	17	அன்னைப் பத்து	40	504
08	25	ஆசைப் பத்து	40	696
09	50	ஆனந்த மாலை	28	846
10	34	உயிருண்ணிப் பத்து	40	686
11	44	எண்ணப் பதிகம்	24	786
12	31	கண்ட பத்து	40	654
13	02	கீர்த்தித் திருவகவல்	146	110
14	18	குயில் பத்து	40	514
15	40	குலாப் பத்து	40	746

வ. எண்	பதிக எண்	பதிகம்	அடிகள்	பக்கம்
1	2	3	4	5
16	33	குழைத்த பத்து	40	676
17	22	கோயில் திருப்பதிகம்	40	558
18	21	கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்	40	548
19	01	சிவபுராணம்	95	96
20	23	செத்திலாப் பத்து	40	570
21	42	சென்னிப் பத்து	40	766
22	03	திரு அண்டப் பகுதி	182	130
23	08	திரு அம்மானை	120	368
24	14	திரு உந்தியார்	57	468
25	07	திருஎம்பாவை	80	344
26	38	திரு ஏசறவு	40	726
27	30	திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்	28	646
28	10	திருக்கோத்தும்பி	80	402
29	05	திருச்சதகம் 2. அறிவுறுத்தல்	80	200
30	05	திருச்சதகம் 6. அனுபோகசுத்தி	40	236

வ. எண்	பதிக எண்	பதிகம்	அடிகள்	பக்கம்
1	2	3	4	5
31	05	திருச்சதகம் 8, ஆனந்தத்து அழுந்தல்	90	256
32	05	திருச்சதகம் 10. ஆனந்தாதீதம்	104	276
33	05	திருச்சதகம் 9. ஆனந்த பரவசம்	96	266
34	05	திருச்சதகம் 4. ஆத்துமசுத்தி	40	218
35	05	திருச்சதகம் 7. காருணியத்து இரங்கல்	40	246
36	05	திருச்சதகம் 5. கைம்மாறு கொடுத்தல்	40	228
37	05	திருச்சதகம் 3. சுட்டறுத்தல்	40	208
38	05	திருச்சதகம் 1. மெய்யுணர்தல்	40	190
39	12	திருச்சாழல்	80	436
40	19	திருத் தசாங்கம்	40	524
41	11	திருத்தொள்ளேனம்	80	418
42	15	திருத்தோள் நோக்கம்	56	482
43	49	திருப்படை ஆட்சி	32	828
44	46	திருப்படை எழுச்சி	08	804
45	20	திருப்பள்ளி எழுச்சி	40	534

வ. எண்	பதிக எண்	பதிகம்	அடிகள்	பக்கம்
1	2	3	4	5
46	36	திருப்பாண்டிப் பதிகம்	40	706
47	39	திருப்புலம்பல்	12	738
48	13	திருப்பூவல்லி	76	452
49	09	திருப்பொற்சுண்ணம்	80	386
50	16	திருப்பொன்னூசல்	54	494
51	43	திரு வார்த்தை	40	776
52	47	திருவெண்பா	44	808
53	06	நீத்தல் விண்ணப்பம்	200	290
54	48	பண்டு ஆய நான்மறை	28	820
55	37	பிடித்த பத்து	40	716
56	32	பிரார்த்தனைப் பத்து	44	664
57	27	புணர்ச்சிப்பத்து	40	616
58	04	போற்றித் திரு அகவல்	225	154
59	45	யாத்திரைப் பத்து	40	794
60	28	வாழாப் பத்து	40	626